

LORA LEIGH

Plăceri interzise

e r t i k o s

LORA LEIGH s-a născut în Kentucky, Statele Unite, în 1971. Autoare de mare succes de romane erotice și de suspans, a publicat până în prezent peste cincizeci de volume. Trăiește în Kentucky împreună cu soțul și animalele ei de companie.

LORA LEIGH

Plăceri interzise

Traducere din limba engleză
IRIS MANUELA ANGHEL

NEMIRA

Dedic această carte lui Lady Susan, în semn de recunoștință pentru nopțile albe pe care le-a petrecut alături de mine în timp ce concepeam intriga acestui roman, dar și pentru sfaturile ei inestimabile și orele pe care le-a consacrat lecturii prezentei cărți. Perspicacitatea, răbdarea și dorința ei de a asculta și de a citi diferitele versiuni ale romanului meu au jucat un rol covârșitor în zămislirea lui.

Vreau să mulțumesc, de asemenea, cititorilor mei erudiți pentru sfaturile și răbdarea lor. Contribuția voastră depășește granițele unei simple prietenii.

NOTA AUTORULUI

Seria *Bound Hearts* nu are nici o legătură cu romanul intitulat *The Club*, scris de Lora Leigh. Este vorba de o autoare cu același nume. În perioada în care mi-am ales acest pseudonim și am început să scriu prima carte din seria *Bound Hearts*, ale cărei personaje se întâlnesc într-un loc care se numește pur și simplu *The Club*, editura pentru care lucram publica romanele numai în format electronic, nu le tipărea. Nu am verificat pseudonimele altor autori pentru că nu am prevăzut faptul că, la un moment dat, cărțile mele vor vedea lumina tiparului. A fost o greșeală din partea mea, pentru care vă cer iertare.

Nu există nici un roman în seria *Bound Hearts* cu titlul *The Club* și nici nu va exista vreodată. Îmi pare rău pentru confuzia creată.

Sper să vă placă romanul *Plăceri interzise*, iar lumea mea să vă captiveze așa cum m-a captivat și pe mine. Vă mulțumesc, dragi cititori ai cărților din seria *Bound Hearts*, pentru susținerea și loialitatea voastră. Sper că mi le veți dărui în continuare.

PROLOG

*Clubul Sinclair destinat domnilor
Alexandria, Virginia*

- *M*i-am dat demisia.
John „Mac“ McCoy a ridicat paharul, a luat o înghițitură de whisky și s-a lăsat cuprins de căldura binefăcătoare a băuturii.

- Da, am auzit. Prietenul lui cel mai bun și acum fostul său partener, Jethro Riggs, s-a așezat pe scaunul din fața lui Mac, a pus cu grijă pe masă sticla și paharul de whisky și s-a rezemat de spătar ca să-și scruteze prietenul cu privirea în timp ce își turna băutură în pahar. Nici n-ai venit bine din luna de miere și ți-ai și dat demisia, a continuat el. Trebuia să-mi fi spus. Am pariat cu colegii că vei rezista mai mult, dar se pare că am pierdut.

Zâmbetul dezinvolt al lui Jethro se potrivea perfect cu părul lui lung și negru și cu ochii albaștri, malițioși. Mustăța și barba neagră, scurtă și neîngrijită,

atrăgeau privirile femeilor, dar umbrele întunecate și reci din ochii lui le împiedicau să meargă mai departe.

Mac era îngrijorat din cauza lui Jethro. Când a plecat, știa că prietenul lui se va arunca orbește în muncă, fără să se oprească o clipă ca să se bucure de viață. Iar viața îți este dăruită ca să te bucuri de ea.

– Mi-ar fi prins bine niște bani, omule!

Zâmbetul lui Jethro ascundea multe regrete.

Mac a protestat zgomotos.

– Minciuna are picioare scurte, Jethro.

– Da, da. Am auzit. Și ce-ai de gând să faci? Pază și protecție?

Mac a rânjit. Nu erau prea multe variante atrăgătoare pentru un fost agent FBI sub acoperire, dar Mac a avut întotdeauna un plan de rezervă.

– Mă apuc de agricultură.

– De agricultură? Jethro și-a mijit ochii. Pe dracu', nu se poate!

– Am încă ferma din Carolina de Nord. Am strâns destui bani ca să pun pe picioare. Dacă o să mai fac investigații pe Internet, iar Keiley o să lucreze ca informatician, ne vom descurca foarte bine. Te sature să fii tot timpul în bătaia puștii.

Jethro s-a mulțumit doar să clatine din cap în timp ce ochii albaștri, învăluiți în umbre, trădau o expresie atotștiutoare.

– Și ce faci cu statutul tău de membru al clubului?

Ăsta era punctul nevrotic. Mac și-a ațintit privirea asupra pereților întunecați din lemn, a spațiului deschis, a barului aflat la unul dintre capetele camerei

ce fusese cândva o sală mare de bal și a șemineului din cealaltă parte a sălii, unde lemnele trosneau în foc.

În mijloc se aflau două mese de biliard și câteva spații frumos amenajate, dotate cu scaune confortabile, televizoare, ziare și mese pe care bărbații își puteau pune picioarele. Dar nu ambianța îi atrăgea pe membri la club. Ci șansa de a-și petrece timpul în compania bărbaților care le înțelegeau, le acceptau și le tolerau modul de viață.

– L-am anunțat pe Ian puțin mai devreme, a spus el încet.

Era conștient de bomba pe care tocmai o aruncase, de faptul că Jethro așteptase – chiar mai mult decât ceilalți membri ai clubului – ziua în care Mac avea să-și aleagă partenerul pentru un *ménage à trois*.

Clubul era destinat bărbaților cu anumite gusturi sexuale – bărbați care, din diverse motive, văzuseră partea întunecată a lumii și căutau pacea în dorința extremă de a se bucura de grațiile iubitelor lor împreună cu alți bărbați.

Bărbați care adoraau trupul feminin. Care credeau că sexul este o aventură, iar aventurile sunt întotdeauna mult mai incitante când le trăiești alături de altcineva. De o persoană care înțelege plăcerea de a sonda până la extrem limitele sexuale ale unei femei. De a-i dărui mai multă plăcere decât și-a imaginat vreodată.

Mac adora asta. Era chintesența vieții lui. Venea aici să se relaxeze, să bea, să discute despre evenimentele care se întâmplau în lume și să aleagă un partener pentru noua lui iubită într-o partidă de *sex à trois* sau

să devină partenerul iubitei unui alt bărbat în aceeași formulă de trei.

Cel puțin, pentru asta venise până acum.

Șase luni de căsnicie și presiunea pe care o exercitau ceilalți membri ai clubului începeau să-și spună cuvântul. Știa că aceștia așteptau cu nerăbdare să vadă care va fi partenerul în acest *ménage à trois* și asta îl făcea să-și piardă controlul. Își dădea seama că Jethro devenea tot mai distant, convins că nu va cunoaște niciodată atingerile femeii pe care i-o dăruise lui Mac, iar acest lucru îi măcina cumplit sufletul.

Cunoștea sentimentele pe care Jethro le nutrea pentru Keiley. La fel cum știa că prietenul lui nu le-ar fi recunoscut niciodată.

– Nu i-ai spus încă, nu-i așa? a spus Jethro. Am crezut că intenționai s-o faci.

L-a cunoscut pe Jethro în primul an pe care l-a petrecut în Quantico, unde au format o pereche în timpul unui exercițiu de antrenament. Firea degajată și mult mai relaxată a lui Mac l-a molipsit și pe Jethro Riggs, care era prea rigid și prea sobru. Și în clipa în care au aflat că sexul în trei era pasiunea amândurora, s-au împrietenit fără să stea prea mult pe gânduri.

Dar asta nu înseamnă că prietenia lor nu a întâmpinat și obstacole. Amândoi erau niște bărbați dominanți; amândoi voiau să dețină controlul în timpul partidelor sexuale în care erau implicate iubitele lor.

Dar au aflat că fiecare dintre ei stăpânea tehnici distinctive din arta seducției, care se armonizau perfect

în relațiile lor. Mac exploata latura emoțională a iubitelor lui, în timp ce Jethro o exploata pe cea fizică.

Ani de zile, el și Jethro s-au antrenat împreună, au lucrat împreună și s-au bucurat împreună de grațiile femeilor lor.

Asta până când Mac a cunoscut-o pe Keiley.

– A auzit niște zvonuri.

Mac a luat o înghițitură de whisky, dorindu-și ca tăria lui să alunge regretele ce-l sufocau.

– Și?

– Și i-am spus că totul este de domeniul trecutului. Mac s-a uitat prin cameră înainte de a întâlni privirea lui Jethro. Și va rămâne de domeniul trecutului. Cel puțin, deocamdată.

Când a ajuns în patul lui, Keiley era încă virgină. Încrezătoare. Inocentă. Nu va înțelege niciodată nevoia soțului ei de a o vedea în brațele altui bărbat și nici nu va putea, credea el, să se implice într-o relație cu un bărbat pe care nu-l iubea.

Keiley trebuia să-l iubească pe bărbatul cu care făcea dragoste, chiar și într-o partidă de sex în trei. Dar curiozitatea exista. A văzut-o pentru o clipă în ochii ei scăpărători atunci când i-a pus câteva întrebări legate de acest subiect. Dar Mac știa că, cel puțin deocamdată, Keiley nu va accepta ideea unui *ménage à trois*.

Poate mai târziu. Era sigur de asta. Soția lui era dornică de aventură, pasională și îngrozitor de curioasă. Dar tinerețea ei o ținea captivă, în timp ce pentru alte femei, tinerețea era sinonimă cu libertatea. Experiențele tragice pe care Keiley le-a trăit în trecut, calomniile

și pierderile suferite puneau stavilă jocurilor sexuale și legăturii pe care Mac intenționa s-o creeze între el, Jethro și Keiley.

Dar până când soția lui nu avea să atingă pragul maturității, până când nu-și va învinge temerile, acest lucru nu se va întâmpla. Asta nu însemna că Mac va renunța cu totul la pasiunea lui. Însemna doar că, pentru un timp, planurile sale vor trebui să mai aștepte.

Hotărârea de a se muta în orașul lui natal se va dovedi benefică. Keiley va trebui să înțeleagă obiceiurile oamenilor din micile orașe și să nu mai acorde o importanță atât de mare bârfelor acestora. Un *ménage à trois* nu semăna nici pe departe cu iadul pe care îl îndurase când era mică. Dar până când va învăța cum să-i trateze pe clevetitori, Mac și Jethro vor trebui să-și reprime poftel mistuitoare.

– Nu merge așa, Mac, a spus Jethro, oftând.

– O să mergă. Era convins de asta. O s-o fac eu să mergă. Eu am pus pe roate afacerea asta, așa că tot eu o să remediez situația.

Jethro și-a încleștat maxilarul și, pentru o clipă, ochii lui albaștri, insondabili, i-au trădat durerea, mânia și nerăbdarea înainte de a redeveni reci ca gheața și înainte ca el să se transforme din nou într-un agent FBI.

– Pentru că a venit vorba de „afaceri“, ai reușit să afli ceva despre individul de pe Internet? Când am plecat din biroul lui, directorul era în pragul unei crize de nervi.

Mac a clătinat din cap, fericit să schimbe subiectul.

- I-am predat cazul lui Dell Roberts. Se pricepe mai bine la calculatoare decât mine și tocmai a rezolvat un caz important. Are timp să se ocupe de asta. Îl voi ajuta online dacă va avea nevoie.

Cazul era incendiar. „Vânătorul“ își găsea victimele pe Internet, obținea informații despre ele și le teroriza luni în șir. În ultimul caz, și-a atacat și aproape și-a ucis victima. Evoluția lui devenea periculoasă.

- O să-mi fie dor de tine, amice. Jethro și-a ridicat paharul. Pentru vremurile bune de mult apuse!

- Pentru viitor! l-a corectat Mac, ciocnind paharul cu prietenul lui, ducându-l apoi la gură înainte de a-și mai plimba încă o dată privirea prin sală.

A băut aici, a râs aici, și-a găsit prieteni aici. A făcut până și sex pe majoritatea meselor din sală, la dracu'! Uneori, un membru însurat îi ruga pe ceilalți să-i permită soției lui accesul în club pentru a-i cunoaște pe cei pe care el îi considera posibili candidați pentru rolul de parteneri într-un *ménage à trois*. De multe ori, acest *ménage* se desfășura acolo înainte ca ambii soți să părăsească clubul.

La un moment dat, clubul a avut ca membri și două femei. Una s-a căsătorit și a renunțat la acest statut, deși soțul ei mai aducea uneori acasă câte un prieten.

Aceste relații mergeau mai bine decât și-a închipuit Mac. Majoritatea bărbaților însurați din club au descoperit o modalitate prin care puteau să-și aline patimile mistuitoare în brațele femeilor pe care le iubeau.

Asemenea patimi le-au întunecat trecutul sau viața întreagă – un trecut despre care refuzau să vorbească

sau o viață învăluită în multe conuri de umbră, plină de amăgiri și minciuni.

Patimile nu au apărut în viața lor pe neașteptate – existau motive bine întemeiate, la fel ca în cazul lui Mac. Dar fericirea soției lui era mult mai importantă pentru el decât satisfacerea spectrului întunecat care îi bântuia sufletul.

– Păstrăm legătura, amice, a spus Jethro, ridicându-se în picioare. Nu va mai fi la fel fără tine aici.

– Nu ne desparte decât un telefon, a spus Mac, zâmbind. Poți să mă suni oricând. Dar să nu-mi faci vizite. Cel puțin o vreme. Nu până când soția mea nu va accepta ideea existenței unui alt bărbat în viața ei.

Jethro a încuviințat din cap cu o privire îndurerată, chinuită. A înțeles mesajul lui Mac.

Când prietenul lui a plecat, Mac s-a rezemat de spătarul scaunului, a privit din nou de jur împrejur, încercând să absoarbă cât mai mult din atmosfera locului.

Cu toate acestea, un gând l-a făcut să se încrunte. Va trebui să-i reamintească lui Dell să-i interogheze din nou pe victima „Vânătorului“ de pe Internet și pe soțul ei. Ceva nu-i dădea pace. Ceva ce ea a omis să declare. Ceva ce el ar fi trebuit s-o întrebe, dar nu mai știa ce anume.

Îl va suna pe Dell diseară și apoi va lăsa totul în urmă. În următoarele patru săptămâni, va pleca din Virginia spre Scotland Neck. Carolina de Nord îl va îndepărta de prietenii și patimile lui, ajutându-l să le reprime un timp.

Merita să facă acest sacrificiu pentru Keiley. Nici o altă femeie nu l-a făcut să se simtă așa cum se simțea în compania ei – împlinit, un lucru pe care nu l-a crezut posibil. Dar chiar din prima clipă în care a văzut-o, și-a dat seama că ea îi va face să vibreze coardele înghețate ale sufletului și îi va alunga singurătatea întunecată care fusese atâta amar de vreme o parte din el.

Un om nu poate să renunțe la asta, indiferent de obstacolele pe care va trebui să le înfrunte. În clipa în care și-a văzut viitorul în ochii unei femei, a făcut tot ce i-a stat în putință ca relația să meargă bine. Și asta făcea și acum. Se lupta ca toată lumea să fie fericită.

În special, Keiley. Dorințele firești și personalitatea ei dornică de aventură i-au fost stăvilite încă de timpuriu. Denigrarea tatălui ei despre care gurile rele șopteau că ar fi delapidat fondurile companiei unde lucra a distrus-o. La șaptesprezece ani, și-a pierdut casa, tatăl ei a fost arestat, iar mama ei s-a sinucis.

Comunitatea a pedepsit-o apoi pe Keiley, pentru că nu mai avea pe cine altcineva. Oamenii o priveau, vorbeau despre moralitatea ei îndoielnică și îi prevesteau sfârșitul. Dacă Mac ar fi îndrăznit să-i spună însă acum cât își dorea s-o vadă în brațele lui Jethro, ar fi speriat-o. Ar fi respins imediat ideea și nimic n-ar fi făcut-o să-și schimbe părerea.

Va trebui să-i călăuzească pașii cu multă blândețe în direcția aceea. Și în momentul în care va accepta dorințele întunecate pe care el i le-a citit pentru o clipă în ochi, atunci va călăuzi și relația lor în aceeași direcție.

Jethro o dorea cu ardoare pe Keiley. Pusese primul ochii pe ea, dar a împins-o în brațele lui Mac, în ciuda pasiunii pe care i-o stârnise. Mac știa cum să ajungă la inima unei femei, dar își cunoștea foarte bine prietenul. Keiley îi furase inima lui Jethro.

Jethro n-ar fi recunoscut niciodată acest lucru și nici n-ar fi făcut nimic în această privință. Mac știa foarte bine asta. Prietenul lui se ferea de obligațiile și angajamentele pe care le presupunea o relație adevărată – fugea de ele cu aceeași ardoare cu care Keiley fugea din calea bârfitorilor.

Gândul l-a făcut să se crispeze. Femeia pe care o iubea și prietenul care îi era mai apropiat ca un frate. Ei trei ar putea să aibă o relație extraordinară. O dată, au reușit să se întâlnească toți trei, datorită lui Mac.

Drumul până acolo nu avea să fie ușor. Iar așteptarea îi va pune răbdarea la încercare. Și dacă nu se va întâmpla niciodată?

Va trebui să se resemneze. Până la urmă, totul depindea de Keiley. Dacă ea va putea să accepte o asemenea relație, dacă îl va putea iubi pe Jethro cu aceeași pasiune cu care îl iubea pe Mac, atunci totul va merge strună.

Dar dacă lucrurile nu vor sta așa? Dacă îi va pierde pe amândoi, atunci va fi pe veci distrus.

Drumul era plin de obstacole. Nu va fi ușor de străbătut. Dar dacă intuiția nu îl înșela, atunci merita să lupte pentru viitorul ce se întrezărea pentru toți trei. Merita să riște totul pentru asta.

Să-ți dăruiești soția unui alt bărbat era, într-adevăr, o plăcere interzisă. Și nu era considerată așa fără temei. Violai reguli, încălcai granițe și te confruntau cu propriile temeri. Cu teama de a pierde. Cu teama că poți deveni prea dominant.

În final, puteau cu toții să câștige sau să piardă. Mac spera și se ruga ca sorții să fie de partea lor.

Scotland Neck, Carolina de Nord
Trei ani mai târziu

- *M*ac, nu mi-ai văzut pieptenele? a strigat Keiley din baie, cu o voce puțin tăioasă, care îi trăda irita-
rea și nerăbdarea.

- Eu îl am pe al meu, Kei, i-a reamintit el, pe același ton.

Ea a ieșit din baie, goală ca în ziua în care s-a născut, în timp ce stropii de apă din părul răvășit și ud i se prelingeau pe umeri, și a început să caute în sertarele dulapului, ale măsuței de toaletă și în cele ale noptierelor.

Delicată și fragilă. Așa era soția lui. La douăzeci și șase de ani, reușea încă să-l captiveze, să-l excite și să-l facă să se gândească la zâne într-o noapte de basm. O zână senzuală și sexy, strivită între două trupuri masculine, pline de broboane de sudoare.

A alungat imaginea din minte, copleșit de frustrare, simțind cum își pierde controlul.

– Era aici ieri, a șoptit ea, în timp ce Mac își strângea cureaua de la pantaloni, gândindu-se că putea s-o desfacă la fel de repede.

Dacă se mișca rapid, putea să se dezbrace într-o clipă, s-o trântască în pat și să-și înfigă penisul nerăbdător în comoara ei fierbinte și strâmtă, ascunsă între coapse.

Tocmai își desfăcea cureaua când Keiley l-a străfulgerat cu privirea.

– Nici să nu te gândești! i-a spus ea, cu ochii ei căprui scăpărând de mânie.

– Sunt încă în dizgrație, se pare, a răspuns Mac, zâmbind amar în timp ce își strângea cureaua înainte de a se așeza pe marginea patului ca să se încălțe cu cizmele de cauciuc pe care le purta la fermă.

Încerca să-i facă pe plac lui Keiley ori de câte ori putea, dar erau momente – trebuia să recunoască asta – când îi tolera cu greu capriciile feminine. Dorința de a-l înfrunța și de a-l sfida pe care i-o citea în priviri îi atâta instinctul de dominare pe care reușise până acum să și-l reprime.

– Ia-o cum vrei!

Ea a început să caute pieptenele sub pat, aplecându-se și ridicându-și fundul.

– Dacă mai continui să-mi fluturi fundul pe sub nas, ai să vezi cât de scurtă va fi perioada de dizgrație.

Considera că trebuia măcar s-o avertizeze. Era îndreptățită să fie supărată pe el. N-a fost o idee prea fericită să întârzie la cina romantică de care ar fi trebuit să se bucure amândoi la lumina lumânărilor doar

pentru că a fost reținut la o licitație de cai. Mai ales că ea îi atrăsese atenția să vină la timp. Scena îi stăruia încă în minte. Simțea că își pierde controlul. A îndrăznit să întârzie.

Ea l-a așteptat. Îmbrăcată într-o rochie din mătase roșie, cu ciorapi lungi până la coapse și pantofi cu tocuri înalte. L-a întâmpinat la ușă, i-a spus noapte bună cu un zâmbet onctuos și s-a dus la culcare.

Porția lui era în sobă. Lumânările au ars complet. Ea a mâncat singură. Iar el a reușit să-și reprime, pentru încă o noapte, dorințele mistuitoare.

– Dacă mă atingi, îți rup mâna, l-a informat ea, ridicându-se în picioare și uitându-se prin cameră cu o privire nedumerită. Era pieptenele meu preferat, Mac.

– Ai căutat sub dulap?

Erau atâtea lucruri feminine în camera aceea, încât el se întreba uneori cum de reușea Keiley să mai găsească ceva.

– Firește că am căutat, i-a răspuns ea cu o privire încruntată, care i-a dat de înțeles că ar fi trebuit să știe asta.

El i-a aruncat un rânjet menit să-i atragă atenția că era extrem de excitat văzând-o cum se plimba de colo-colo complet goală. Cocheta cu ideea de a o seduce. Putea să protesteze până îi venea rău, dar amândoi știau că după primul sărut avea să cedeze. Era o certitudine. El știa foarte bine asta; și ea o știa, la fel cum o știa și penisul lui.

Ea a bătut în retragere, refugiindu-se în baie, iar Mac a respirat ușurat.

– Trebuie să înveți să-ți mai pui pofta în cui, i-a spus ea, puțin mai târziu, când a ieșit din baie, lăsându-l din nou fără suflare.

– Talia pantalonilor e prea joasă, a spus el, cu privirea ațintită asupra șoldurilor ei, pe care pantalonii scurți nu reușeau să le acopere.

Nici tricoul nu era mai bun. Îi lăsa burta descoperită și îi dezvăluia buricul. Buricul care l-a înnebunit în ultimele luni.

– Va trebui să te obișnuiești, tăticule! i-a ripostat ea pe un ton sarcastic. Eu nu te cicălesc când porți tricouri mulate pe corp sau când blugii îți scot în evidență fundul.

– Dar blugii nu-mi scot niciodată penisul la iveală. Pantalonii ăia sunt indecenți, Keiley!

Lasă-l în pace! Aproape că gâfâia acum. Organele genitale deveniseră vizibile prin pantaloni. Era pregătit să facă sex și n-avea de când să rateze ocazia. Ea ispita un bărbat împătimit. Și o știa foarte bine. În ultimul an, soția lui focoasă degaja o forță sexuală greu de ignorat.

– Păcat! Sunt convinsă că ai atrage multe priviri. Ea și-a ațintit ochii asupra membrului său proeminent înainte de a se uita la el cu o expresie vădit amuzată. Ai fi, probabil, arestat, dar ar fi oricum interesant.

– Schimbă-ți hainele!

– Nici să nu te gândești!

Ea s-a încălțat cu o pereche de sandale și a ieșit din dormitor, mișcându-și seducătoare fundul acoperit de pantalonii aceia îngrozitor de scurți, fluturându-i-l

prin fața ochilor așa cum un matador flutură pelerina roșie prin fața unui taur furios.

Făcea des asta în ultimul timp. Îl ispitea. Îl sfida. Încălca granițele pe care ea însăși le-a impus când s-au căsătorit.

Mac a urmărit cu nerăbdare acest progres. Știa ce va urma. Keiley se săturase să aștepte ca el să-i sondeze limitele sexualității. Le sonda singură acum.

Pe ale ei, dar și pe ale lui.

Avea de gând să iasă în lume îmbrăcată așa?

Mac și-a pus cămașa, încheindu-și nasturii din mers în timp ce a străbătut în fugă holul și a coborât scările în bucătărie.

– Unde te duci astăzi? a întrebat-o el, oprindu-se în pragul ușii și privind-o cum pregătea cafeaua.

– Nicăieri. Asta dacă nu începi să mă bați la cap să-mi schimb hainele. Nu știu sigur. Poate pe Main Street să fac niște cumpărături sau, dacă preferi, să agăț bărbați pe stradă, a continuat ea, aruncându-i o privire inocentă.

– Nu face pe deșteapta cu mine!

– Nu începe, Mac! l-a avertizat ea, cu o privire încruntată, care spunea totul.

– Ai putea să mă ierți, Keiley, i-a sugerat el.

– De ce aş face prostia asta? l-a întrebat ea, pe un ton sceptic. De trei zile vii târziu acasă de la tot soiul de vânzări sau întâlniri. Eu adorm până să apuci să deschizi ușa de la intrare. Dacă eu ți-aș face așa ceva, ai fi în pragul isteriei.

– Te-aș bate la fund, a murmurat el.

– Nu mă ispiti, McCoy! Mai am încă bâta de baseball.

Încordată, cu ochii scăpărând de furie, ea îl înfrunta ca o zână mânioasă, gata să-l pedepsească. Nu-i lipseau decât aripioarele transparente pentru ca imaginea să fie completă.

– Ți-ai găsit pieptenele? a întrebat-o el, schimbând subiectul.

Ea nu s-a lăsat păcălită de stratagema lui, dar a preferat, cel puțin deocamdată, să renunțe la atitudinea ei agresivă.

– Nu. Trecându-și degetele prin păr, a afișat aceeași nedumerire pe chip înainte de a da drumul cafetierei. Probabil că l-am pus pe undeva fără să mă gândesc.

Dar asta nu stătea în firea lui Keiley. Firește, însă, relația dintre ei fusese cam tensionată în ultimul timp. N-ar fi trebuit să piardă nopțile, indiferent cât ar fi încercat să nu se privească în oglindă. Măine dimineață nu va mai putea evita asta. Și nici nu putea să ignore dorințele care îi mistuiau sufletul.

Cu toate acestea, pieptenele dispărut nu-i dădea pace. Nu și-l putea scoate din minte.

– Ai mai pierdut ceva?

– Nu mai ești agent FBI, Mac, i-a reamintit ea, luând două cești de cafea din dulap. Ești fermier acum și crescător de cai și vite. Ai uitat?

– Știi ce se spune, Kei, poți să pleci din Agenție, dar... a spus el, ridicând din umeri.

– Bine, atunci ești un agent în rezervă. Ea a deschis ușa frigiderului și a luat de acolo câteva ouă, unt și

șuncă. Am lăsat pieptenele pe undeva și am uitat de el. Asta e tot. O să-l găsesc.

Poate că exagera, s-a gândit Mac, dar era ciudat. Keiley nu pierdea lucrurile. Era foarte organizată și își aranja cu atâta minuțiozitate numeroasele articole feminine, încât uneori îl călca pe nervi.

– Am fost cam împrăștiată în ultimul timp, a recunoscut ea în cele din urmă. Am traversat o lună lungă și grea.

A sesizat nuanța ușor critică din vocea ei și s-a simțit vinovat. Sentimentul de vinovăție nu avea ce căuta în căsnicia lui. Însemna că a dezamăgit-o. Că a rănit-o și asta era ultimul lucru pe care și-l dorea – s-o rănească pe Keiley.

A spus el că poți pleca din Agenție, dar asta nu avea nimic de-a face cu activitatea lui de agent. Totul era legat trecutul lui sexual. Puteai să pleci din club, dar clubul îți rămânea înrădăcinat în suflet. Dorințele mistuitoare începeau să-l mănânce de viu. Dar, dacă nu se înșela, și dorințele lui Keiley îi măcinau acum existența.

Era din ce în ce mai greu să-și reprime instinctul de dominare. Pofta sexuală era însă imposibil de stăvilit. Și asta îi crea impresia că încântătoarea lui soție îl călca în picioare.

– Voi încerca să nu mai întârzii, i-a promis el, privind-o cum se încorda în timp ce așeza feliile de șuncă într-o tigaie.

– Nu mai are nici o importanță. O să am grijă să nu-mi mai bat capul ca să-ți fac surprize.

La naiba, aici l-a atins în punctul sensibil! Mac a tresărit. Îi plăceau surprizele ei. Când îl întâmpina purtând rochii de mătase, dresuri seducătoare și pantofi cu tocuri înalte, lăsând în urma ei arome de mosc și flori de primăvară, abia se abținea să nu facă imediat dragoste cu ea.

Gata cu sexul sălbatic pe măsuța de cafea, pe canapea sau pe scaune! Acesta era mesajul ascuns al cuvintelor ei, aici a bătut când a spus că s-a terminat cu surprizele. Și asta nu-i convenea deloc.

– Aș putea în schimb să-ți fac eu surprize, i-a sugerat el.

– Da, a încuviințat ea din cap. Ai putea, de exemplu, să-mi spui de ce ești mai încordat decât sunt armăsarii tăi în timpul sezonului de împerechere?

Era evident că reacția lui nu scăpase privirii ei agere. Își ieșise din mână, la dracu'! Știa că i-a surprins privirea încărcată de vinovăție, fiorul care i-a străbătut trupul, buzele strânse.

– A fost o lună grea, Kei.

Acesta era motivul pe care îl invoca mereu. Și se agăța de el. Deocamdată. Până când va afla cu certitudine care era destinația spre care se îndrepta Keiley. În ultimii trei ani, îi urmărise cu atenție evoluția sexuală și observase că avea din ce în ce mai multă încredere în ea. Sondase până la extrem granițele ca s-o ajute să nu mai acorde importanță calomniilor și gurilor rele din comunitatea care se dezvolta rapid și i-a călăuzit pașii spre prietenii care o vor ajuta să uite traumele din trecut. Acum, Keiley făcea singură încă un

pas. În ultimul an, ea a fost cea care a sondat limitele – pe ale ei, dar și pe ale lui.

Și se părea că tindea spre un țel și mai ambițios.

A simțit cum penisul i se contractă dureros, la fel ca toți mușchii din corp.

– Ar fi într-adevăr o surpriză să-mi răspunzi la întrebare, a spus ea, întorcându-se cu spatele la el și concentrându-se asupra feliilor de șuncă, dar rămânând la fel de încordată.

Tricoul ăla nenorocit, fără mâneci, i se ridica la spate, dezvăluindu-i pielea strălucitoare. Pielea pe care ar putea chiar acum să i-o sărute dacă n-ar fi atât de neghiob. Dacă dorințele și coșmarurile nu i-ar bântui visele și nu i-ar accentua și mai mult starea de încordare. Încordare care, firește, nu i-a scăpat lui Keiley. Încordare la care i-a și răspuns, de altfel.

În ultimii trei ani, ea își găsisese un loc în structura socială din Scotland Neck. Ca analist programator independent, s-a alăturat consiliului de afaceri din oraș. Făcea parte din diverse organizații de caritate și lucra câteva ore pe săptămână ca voluntar la o fundație pentru femei. Înflorise cu adevărat aici. Începea treptat să uite anii petrecuți sub spectrul suspiciunilor stârnite de acțiunile de delapidare de la o firmă importantă de contabilitate din Washington D.C., fapte comise de tatăl ei, care s-au soldat în cele din urmă cu arestarea și moartea lui.

Aparent, căsnicia lor părea perfectă. Și era, într-adevăr, perfectă din multe puncte de vedere. Dacă n-ar fi existat dorințele sexuale întunecate care îi mistuiau

sufletul, nici încordarea nefirească ce începea să-și pună amprenta asupra lor nu și-ar fi avut rostul.

– Cafeaua! Vocea i-a trădat o ușoară nuanță de mulțumire când cafetiera a țiuuit ca să-i anunțe că și-a terminat ciclul de fierbere. Așază-te, Mac! Parcă-mi stai în cap și asta mă enervează!

Nu-i stătea chiar „în cap“. Începea doar să-și croiască drum spre pantalonii aceia indecent de scurți.

A ascultat-o în schimb și s-a așezat la masa din bucătărie în timp ce ea gătea. S-a gândit că poate nu era o idee chiar atât de bună s-o enerveze și mai tare în timp ce prăjea feliile de șuncă. Dacă se hotăra să folosească tigaia pe post de armă albă, consecințele ar fi putut să fie dramatice pentru el.

Dar nu-și putea reprimă dorințele mistuitoare. În ultimii trei ani, patimile sale l-au transformat într-o cu totul altă persoană, o persoană pe care n-o cunoștea. Și asta îi lăsa un gust amar în gură.

Fusese întotdeauna un împătimit al sexului. Această trăsătură întunecată făcea parte din caracterul său. Sexualitatea era unul dintre lucrurile care l-au făcut să devină un agent de investigații foarte bun. Întelegea latura ascunsă a oamenilor, umbrele care îi determinau să comită acte extreme.

Dar exista un aspect pe care nu i l-a mărturisit niciodată lui Keiley. Și ascunzându-l de ea, începea să devină conștient de influența negativă pe care o exercitau asupra lui aceste dorințe întunecate.

– Cred că ți-e dor de prietenii din Virginia, a spus Keiley, așezând masa, lucru care l-a făcut pe Mac să-i arunce o privire circumspectă.

S-a încruntat, schimbându-și expresia feței și alungând pentru o clipă patima ce-l mistuia.

Acesta era doar începutul. O simțea; plutea în aer; se contopea cu mirosul de șuncă prăjită și cu aroma de cafea.

Îi aruncase mănuașă provocării. În sfârșit!

Ani de zile o urmărise cum încerca să ignore bârfele care i-au însoțit încă din prima zi în care și-au făcut apariția în orașul lui natal. Vechile săgeți otrăvite încercau să-și atingă ținta. La început, aluziile, zâmbetele cu subînțeles și minciunile fățișe legate de activitățile lui au îngrijorat-o, apoi au amuzat-o.

Acum, pășea pe teritoriul pe care îl lăsase neexplorat când a plecat din Virginia și își înfrunta temerile legate de sexualitatea și experiențele lui din trecut. Teamă nu presupunea curiozitate. Privirea ei arzătoare, în care el a citit această teamă, i-a sfâșiat sufletul și, pentru prima dată de când a înțeles rolul pe care îl juca ea în viața lui, nu și-a mai ascuns sentimentele sub masca rigidității.

Keiley a rămas cu gura căscată, uimită parcă să descopere în ochii lui atâta aroganță și sexualitate. Și nici nu era de mirare. Mac rareori îi dezvăluia spectrele care îl bântuiau.

Ea și-a dres ușor glasul.

– Mă refer la prietenii pe care le-ai legat cu băieții din Clubul Sinclair.

Ea l-a privit cu o inocență debordantă. El a citit în ochii ei căprui și scăpărători compasiune și înțelegere. De parcă vorbea despre un amic cu care obișnuia să joace baseball sau despre o noapte petrecută cu băieții într-un club obișnuit. Dar el a văzut focul din privirea ei, văpaia care se ascundea în spatele sentimentului de compasiune.

– Nu am legat nici o prietenie acolo, Kei.

– Ți-e dor de vremurile acelea? l-a întrebat ea, înclinându-și capul într-o parte și privindu-l curioasă.

– Știi foarte bine ce se întâmpla în clubul ăla, i-a reamintit el. Nu mi-e dor să fac sex cu alte femei, dacă la asta te referi.

Keiley îi oferea satisfacția sexuală pe care o dorea. Știa cum să-l provoace, cum să-l aducă în pragul nebuniei și era mereu dornică de aventuri – poate mai mult decât își imagina.

– Nu asta te-am întrebat, Mac. Și-a plimbat privirea prin cameră înainte de a-și aținti ochii în farfurie. Uită că am adus vorba!

Dar asta nu se va întâmpla.

– Dar de ce *ai adus vorba*?

Ea l-a țintuit din nou cu privirea, gânditoare.

– Pentru că ești prea stresat. Ai foarte puțini prieteni și în ciuda invitațiilor pe care le primim, eviți compania oamenilor. Nu erai așa în Virginia.

– Sunt ocupat, Kei.

– Te ascunzi, i-a spus ea. Dar stratagema asta n-o să dea rezultatele scontate. Cel puțin, nu în cazul meu.

Ți-e dor de jocurile sexuale pe care le practici în Virginia? Asta e problema?

Ar fi vrut s-o plesnească. Ar fi vrut să se ridice și să plece. Ar fi vrut s-o evite.

Dar ea îl privea cu aceeași teamă cu care îl privise și prima dată când l-a întrebat despre club. Era suspicioasă și circumspectă, iar asta îl făcea să se simtă ca un ticălos. Un nemernic. O dezamăgea. O provoca. Afișând din nou o atitudine impenetrabilă, i-a aruncat o minciună neconvingătoare.

– Nu mi-e dor de nici un joc sexual. Cuvintele nu au venit însă de la sine. Hai să mâncăm!

I-a stârnit curiozitatea, ce i se citea acum în ochii pătrunzători. O provoca, fie că ea își dădea seama, fie că nu.

– Cum era? l-a întrebat Keiley, când el și-a înfipt furculița în jumările din farfurie, încercând să-și învingă nerăbdarea ce aproape îl sufoca.

– La ce te referi? a întrebat-o el, rostind cuvintele cu greutate.

– Cum era să-ți împarți iubitele cu Jethro Riggs? N-ai fost niciodată gelos, Mac?

Ticălosul! O să ejaculeze în pantaloni!

Dacă nu i-ar fi urmărit reacția, nu i-ar fi observat expresia care i-a licărit pentru o clipă pe chip: întunecată, carnală, incitantă. Și-a ridicat încet privirea din farfurie, afișând o liniște aparentă, dar în ochi păreau să se adune nori amenințători de furtună.

Keiley i-a văzut reacția și a simțit-o înlăuntrul ei. I-a văzut patima din privire și fiorul care i-a străbătut trupul; a simțit cum privirea lui tăioasă sfichiuieste aerul și se abate asupra ei. În trei ani de căsnicie, rareori văzuse expresia aceea pe chipul lui Mac și aproape, aproape a speriat-o. Ar fi înspăimântat-o cu adevărat dacă propria ei stare de excitație nu i-ar fi domolit teama. A fost nevoită să-și controleze respirația și reacția pe care i-o stârneau gândurile ce-i zburau la actul acela interzis.

Bănuise mereu că îi era dor de club și de jocurile sexuale pe care le practica acolo împreună cu Jethro Riggs. Dur, trăind adesea pe marginea prăpastiei, Jethro atrăgea toate femeile pe care Keiley le cunoștea. Chiar și pe ea la un moment dat. Până când l-a cunoscut pe Mac.

Faptele „acelea“ au înspăimântat-o la început, dar ceva mult mai puternic și mai obscur a atras-o spre el și a făcut-o să-l iubească.

A crezut că reușise cu mulți ani înainte de a-l întâlni pe Mac să-și reprime impulsurile necugetate ce-i tulburaseră viața în trecut. Dar în ultimul an, Keiley a descoperit că natura o înzestrase cu o curiozitate morbidă, care îi măcina sufletul. Mac nu vorbea niciodată despre experiențele sexuale pe care le-a trăit în trecut împreună cu Jethro. Nu pomenea despre club și nici nu-și manifesta dorința de a se întoarce în Virginia.

Dar dorințele lui sexuale, învăluite în umbră, care au atras-o la început, puneau din ce în ce mai mult

stăpânire pe el, stimulându-le pe ale ei. Voia să știe ce l-a atras la club. De ce practicase acele jocuri. Din motive obscure chiar și pentru ea, trecutul îi bântuia acum visele și fanteziile.

– De ce vrei să știi, Kei?

Vocea îi era catifelată, dar aspră, onctuoasă, pă-rând să-i mângâie amenințătoare trupul și amintin-du-i că trecuseră câteva zile de când nu mai simțise atingerea lui.

De ce voia să știe? Pentru că murea de curiozitate. Pentru că în ultimii trei ani, căpătând tot mai multă încredere în propria ei sexualitate, se simțea atrasă de tărâmurii neexplorate, periculoase și interzise. La început, gândul o înspăimântase – bârfele, șoaptele și zvonurile distrugătoare care se țes în jurul poveștilor întunecate. Dar pentru că își găsisse locul în orașul natal al lui Mac, curiozitatea începuse să nu-i mai dea pace, dând naștere întrebărilor.

De ce a practicat acele jocuri? Îi era dor de ele? Care era motivul încordării lui permanente, al privirii lui hăituite?

– N-am vorbit niciodată despre asta, a spus ea, ridicând din umeri, vădit tulburată. Am vorbit despre tot ce ni s-a întâmplat în viață, în afară de asta.

Și era adevărat. A vorbit cu Mac despre lucruri pe care nu le spusese niciodată altcuiva. Despre groaza care i-a cuprins sufletul când a realizat că tatăl ei delapidase banii companiei la care lucra. Despre teama pe care a simțit-o când și-a pierdut casa, când tatăl ei a fost arestat, iar mama ei s-a sinucis. Mac știa totul despre ea,

dar erau atât de multe lucruri pe care ea nu le știa despre el.

– Nu merită să vorbim despre asta.

Mac și-a concentrat din nou atenția asupra farfuriei lui în timp ce Keiley îl privea. Nu voia să-i spună nimic și asta îi stârnea și mai mult curiozitatea.

– Dar nu m-ai lămurit de ce-ai făcut-o, Mac.

Continua să împingă lucrurile la extrem, chiar dacă a înțeles din vocea lui că nu dorea să vorbească despre acel subiect.

Îl evita, așa cum evitase și alte subiecte care aveau legătură cu latura întunecată a personalității sale.

Căsnicia cu Mac nu era ușoară. Era un individ energic, mândru, arogant și îndrăzneț. Nu făcea nimic cu jumătăți de măsură și nu oferea niciodată prea multe explicații pentru acțiunile sale.

Evita aspectele despre care nu voia să vorbească și dacă ea insista, discuțiile se încheiau adesea în pat, unde Keiley nu-și mai amintea subiectul care stârnea controverse între ei, la fel cum nu-și mai amintea nici măcar cum o cheamă în clipa în care îi simțea mângâierile.

El îi puneă la încercare firea independentă cu aroganța lui și nu accepta prea ușor să facă compromisuri. Keiley avea senzația că – odată ce ar fi deschis ușa pe care Mac se încăpățâna s-o țină închisă – nu va mai putea s-o închidă niciodată. Existau anumite aspecte atât de întunecate ale personalității lui, încât se întreba dacă și el încerca să fugă de ele, așa cum o făcea și ea.

Se săturase să fie însă mereu cu ochii-n patru. Se săturase să știe că viața soțului ei nu-i aparținea în totalitate. Că din propria ei viață lipsea ceva atunci când tăcerea și spectrul întunericului pogorau asupra lui.

Se săturase de spaima pe care i-o provoca gândul că îl va pierde, și nu gândul că va ajunge să-l cunoască mai bine. Aceasta era greșeala pe care o făcuse când s-au căsătorit. A știut că era prea devreme ca să poată spune că relația lor va dura pentru totdeauna. A știut că viața lui Mac era învăluită în prea multe conuri de umbră, pe care acum voia să le descopere. Era timpul să-l cunoască pe bărbatul cu care și-a unit destinul, fie că el voia asta sau nu.

Furculița s-a lovit de farfurie în clipa în care el și-a pus cu grijă mâinile pe masă și a privit-o cu ochii lui cenușii, în care se adunau norii de furtună.

– Pentru că eram excitat, a răspuns el.

– Pentru că erai excitat ai acceptat să-ți împarți iubitele cu alți bărbați?

Keiley a luat ceașca de cafea și a băut liniștită din ea, de parcă inima nu-i bătea năvalnic în piept, de parcă nu era atât de nervoasă și de excitată încât simțea cum sucurile fierbinți i se prelingeau printre labiile vulvei.

– Cam asta e ideea, a mârâit el.

– Și femeile pe care le împărțeai nu erau iubitele tale? Erau ale altora?

Chipul i s-a întunecat. În trei ani și jumătate de când erau căsătoriți, Keiley nu văzuse niciodată în

privirea lui atâtea sentimente contradictorii: mânie, iritare, dorință, pasiune. Era înspăimântător și i se părea și mai greu să accepte suspiciunile care au prins rădăcini în sufletul ei în ultimele luni.

Sau poate că le mai văzuse în ultimele luni. Le simțise cu siguranță. În ultimii trei ani, odată cu evoluția înfloritoare a căsniciei lor, s-a născut și un sentiment de neliniște. Un sentiment pe care l-a recunoscut nu doar în sufletul ei, ci și în cel al soțului ei.

Ce se întâmpla cu ea? Nu era o idee prea fericită să-l provoace pe Mac în acest fel. Era tolerant de obicei, dar în clipa în care îi ațâțai instinctul de dominare, cu greu îi mai puteai face față.

– Uneori nu erau iubitele mele, a recunoscut el, cu o voce lentă, aspră, amenințătoare. Uneori, țineam la ele, Keiley. Țineam la ele chiar foarte mult. Cu cât țineam mai mult la ele, cu atât îmi plăcea mai tare să mă pierd în brațele lor.

Acum el era cel care o provoca. În clipa aceea, Keiley a înțeles că a comis o eroare de judecată regretabilă și periculoasă. A crezut că lui Mac îi era dor de prietenii și de jocurile sexuale pe care le practicaau împreună și că dorea să se întoarcă în Virginia. Dar a realizat acum că el aștepta de mult acest moment.

Ea a fost cea care a adus subiectul în discuție. Ea a încălcat granițele pe care singură le-a impus și pe care – din motive obscure – soțul ei le-a respectat. Știa acum că aceste granițe au dispărut pentru totdeauna.

Putea să fie cumplit de aspru. Mac trăia după propriile reguli și în ultimii trei ani și jumătate au

învățat amândoi cum să se adapteze și să facă compromisuri pentru ca mariajul lor să dăinuie și să prospere. Dar ea a știut întotdeauna că o parte din viața lui Mac avea să rămână un mister pentru ea. A știut și s-a temut de asta.

– Dar nu le-ai iubit, a spus ea plină de speranță. Nu așa cum mă iubești pe mine.

El și-a mușcat buzele.

– N-am iubit pe nimeni așa cum te iubesc pe tine, Keiley, a recunoscut el. Știi asta foarte bine.

– Atunci nu-ți este dor de prietenii tăi? Nu-ți este dor de club?

În ochi i-a apărut un licăr de încântare și nerăbdare.

– Nu am spus asta. *Tu* ai spus-o. Și ai grijă, iubito! Dacă nu vrei să trezești monstrul, nu-l zgândări! Căci asta faci acum – îl zgândări.

Keiley și-a simțit gura uscată și a simțit cum încordarea care plutea în cameră devine deodată greoaie, palpabilă, sufocând-o sub apăsarea cumplită a furtunii care se abătea asupra ei.

O vedea acum pe chipul lui, în ochii lui – o dorință pe care el o ținea în frâu, o fantezie, o poftă, poate chiar o patimă pe care nu și-ar fi imaginat-o vreodată. Apoi, a dispărut la fel de repede cum a apărut. Mac a ridicat furculița și a început din nou să mănânce, lăsând subiectul să plutească în aer în timp ce Keiley se lupta să înțeleagă implicațiile tăcerii lui.

– Nu-ți mai face atâtea griji, Keiley! a spus el, cu vocea la fel de aspră. Trecutul meu nu ne va urmări

aici. Nimeni nu știe ce se petrece cu adevărat în Clubul Sinclair.

– Nu-mi pasă de bârfe și nici dacă ne va urmări până aici sau nu, Mac! Mă preocupă doar faptul că refuzi să vorbești despre subiectul ăsta când știu al dracului de bine că numai la asta te gândești!

Nu o interesa ce gândeau oamenii. A încetat să mai acorde o importanță atât de mare bârfelor cam la șase luni după ce s-au mutat aici și după ce a înțeles că Delia Staten, una dintre figurile marcante din ținut, intenționa să-i facă viața un iad. Deoarece Keiley îl avea pe Mac, iar ea nu. Delia nu a uitat că Mac i-a refuzat avansurile.

Era un lucru copilăresc și stupid. Keiley învățase cum să ignore bârfele. Și acum chiar nu o mai deranja dacă cineva credea sau nu că era implicată în numeroase relații dubioase din acest ținut nenorocit.

O deranja însă că buzele lui Mac au rămas pecețuite. O enerva faptul că el continua să ignore acest subiect.

– Nu era un bordel, Kei. Era doar un club pentru bărbați. Un loc unde puteai să te odihnești, să bei ceva și să te relaxezi.

– Și unde puteai să găsești un prieten cu care să-ți împarți femeile, a completat ea.

– Acesta era un avantaj suplimentar. Forma încordată a buzelor lui a înlăturat senzualitatea lor extraordinară. Acum trebuie să plec la treabă. Mai târziu, mă duc în oraș. Ai nevoie de ceva?

– De răspunsuri, a spus ea, oftând. Trebuie să vorbim despre asta la un moment dat, Mac.

– Discuțiile n-ar face decât să înrăutățească situația în clipa de față, i-a răspuns el. Trebuie să uităm ce-a fost. Las-o baltă, Keiley, așa cum ai făcut-o înainte de a ne muta aici! Nu ne afectează viața pe care o ducem aici. Asta e tot ce contează.

O, da, o să-l asculte ca o fetiță cuminte.

După ce și-a terminat cafeaua, Mac s-a ridicat de la masă, a sărutat-o în treacăt pe obraz și s-a îndreptat spre ușă.

– Te iubesc, Kei, i-a spus el, în timp ce ea stătea cu spatele.

– Și eu te iubesc, Mac, i-a răspuns ea cu aceeași pasiune.

– Vin la masă dacă faci o pauză, a anunțat-o el. Vorbim mai târziu.

Da, vor vorbi despre orice, în afară de subiectul care plutea încă în aer. După ce Mac a plecat, Keiley și-a încleștat dinții, frustrată.

Când a auzit pentru prima dată zvonurile referitoare la experiențele sexuale ale lui Mac, sufletul i-a fost cuprins de o teamă cumplită, care a pus aproape capăt relației lor. Era înspăimântată de aceste experiențe obscure și de latura întunecată a personalității bărbatului de care începea să se îndrăgostească.

Era virgină. Nesigură pe ea. Speriată de bârfe și de pasiunea pe care o simțea pentru Mac. Dar și de interesul pe care îl manifesta pentru cel mai bun prieten al lui, partenerul lui Mac în timpul partidelor sexuale

În trei. L-a cunoscut pe Jethro la o petrecere organizată împreună cu colegii de serviciu. Câteva săptămâni mai târziu, i-a făcut cunoștință cu Mac. Iar Mac i-a furat inima în doar câteva zile.

Nu știa cum să se poarte cu Mac, așa că o relație în trei ar fi distrus totul. În special, dacă această relație ar fi implicat un om atât de aspru și de misterios ca Jethro.

Nu mai era fetița speriată de atunci. Dar nici nu știa dacă își dorea cu adevărat ca fanteziile să devină realitate. Își dorea în schimb răspunsuri. Avea nevoie de ele. Și singura persoană care i le putea da refuza să vorbească.

A rămas cu privirea ațintită spre ușă, mai hotărâtă ca niciodată. Situația nu era deloc roz. Era vorba de soțul ei. De viața ei. Va trebui să vorbească sau va suporta consecințele. Nu va renunța până nu îl va convinge să-i dea răspunsurile dorite.

*M*ac nu a venit la masă.
Când Keiley a realizat cât era ceasul, a închis programul la care lucra, apoi s-a ridicat de la birou și s-a îndreptat spre ușile terasei care dădeau spre curtea din spate.

Era acolo și făcea exact ce bănuia ea – repara vechiul tractor al bunicului său. Avea umerii goi, era lac de sudoare, iar blugii cu talie joasă îi dezvăluiau șoldurile în timp ce lucra.

Mușchii puternici i se contractau și se unduiau pe sub pielea aurie, amplificându-i dorința de a-i atinge, de a-i simți cum se încordează și se contractă de plăcere la atingerea ei, nu din cauza stresului care îl măcina în ultimul timp.

Se gândea. Chibzuia. Punea ceva la cale. Asta făcea când repara mașinăria veche de când lumea.

Părul bogat și negru, ușor ciufulit, lucru ce nu-i era caracteristic, îi conferea o înfățișare senzuală și periculoasă. Înfațișarea unui bărbat greu de cucerit. Căci exact asta era. Un bărbat pe care cu greu îl puteai convinge să-și dezvăluie secretele dacă nu voia să facă asta.

Keiley nu putea să uite că soțul ei a lucrat ca agent FBI sub acoperire înainte de a-și da demisia. Cum ar fi putut să uite? Era unul dintre motivele care adânceau misterul ce-l învăluia. Știa foarte bine cum să-și păzească secretele în timp ce revărsa asupra ei o iubire cu adevărat copleșitoare.

A încercat să se consoleze cu ideea că știa tot ce trebuia să știe despre bărbatul cu care s-a căsătorit. Știa, firește, că existau și vor exista mereu conuri de umbră în viața lui și că fusese martorul celor mai întunecate aspecte ale omenirii care i-au marcat pentru totdeauna sufletul.

Dar pe parcursul celor trei ani de căsnicie, Keiley a început să se întrebe dacă Mac nu și-a ales această carieră pentru că i-a oferit șansa să se lupte cu demonii care i-au bântuit trecutul. Un trecut pe care nu-l putea reînvia și nici schimba.

Și aceasta a fost forța care a atras-o ca un magnet spre Mac. Acesta era motivul pentru care nu a fugit de el în ciuda zvonurilor care-i înconjurau, pe el și pe Jethro.

La fel ca ea, Mac a gustat din plin din cupa suferinței, dar nu a renunțat la speranța că într-o bună zi va întâlni iubirea adevărată. Spre deosebire însă de

prietenul lui, Mac nu a fugit din calea vieții și a dragostei. A așteptat doar persoana potrivită în brațele căreia să se piardă pentru totdeauna.

Un zâmbet suav i-a înflorit pe buze gândindu-se la primele săptămâni ale idilei lor. Cât de precaută și de nesigură era, încercând să înțeleagă de ce a ales-o pe ea când putea să aibă nenumărate femei care l-ar fi acceptat pe Jethro în viața lor!

Dar acele femei nu îl cunoșteau. Înainte ca prima lor întâlnire să se încheie, Keiley ajunsese să-l cunoască așa cum nici o altă femeie nu ar fi reușit vreodată. Știa că sexualitatea lui dominantă nu era un joc, ci făcea parte din personalitatea lui. A simțit asta de la bun început.

Apoi, pe parcursul relației lor, s-a temut că el nu va putea să renunțe la menajul *à trois*, deși i-a promis că o va face, asigurând-o că putea să trăiască fără acest capriciu.

Da, știa asta acum. Putea să trăiască fără partidele de sex în trei, putea să iubească fără să fie în compania unui al treilea partener. Dar a omis să spună că, până la urmă, nu renega doar o simplă dorință, ci o parte din propria sa personalitate și existență.

Acesta era acel „ceva” nedefinit care a speriat-o la început. Și în primele luni ale căsniciei lor, se întreba de ce insistă Mac să se mute în orașul lui natal atât de repede. Voia să scape de ispită. De club, de prietenii lui și de Jethro.

Spera că nu va simți lipsa unui lucru pe care nu-l putea vedea?

Oare ea a știut că acesta va fi deznodământul?

Întrebarea asta o mistuia fără încetare în ultimul timp. S-a simțit atrasă de Mac deoarece el era întruchiparea tuturor temerilor ei? A libertății sexuale și personale ce ei i-a fost refuzată? L-a lăsat pe Mac să-i fure inima pentru că știa că nu avea să-i pună la încercare doar intelectul?

Gândul a făcut-o să protesteze, vădit dezgustată. Era o nebunie. Nu voia un *ménage à trois*. Îi plăcea doar să-și imagineze așa ceva. Îi plăcea să viseze cu ochii deschiși la asemenea plăceri interzise. Dar certitudinea unui act ca acesta ridica multe semne de întrebare, cărora nu le găsea un răspuns.

Nu de bârfe se temea, ci de sentimentele pe care i le putea trezi o relație de acest gen. Dacă Jethro revenea în viața lor, știa că totul va fi distrus. Știa că dragostea pe care a nutrit-o pentru el în trecut va pune din nou stăpânire pe ea, riscând să piardă tot ce-a trăit împreună cu stăpânul inimii ei.

Nu putea să permită așa ceva.

Dar asta nu însemna că Mac trebuia să evite în continuare acest subiect. Cu cât va rămâne mai mult învăluit în umbră, cu atât situația se va înrăutăți.

Stând în biroul ei, Keiley vedea foarte bine curtea din spate a fermei lor. Hambarul înalt și roșu, căptușit pe dinăuntru cu scânduri albe, înconjurat de garduri albe și de iarba de un verde pur. Și în fața ușilor duble ale hambarului era soțul ei. Încerca iar să repare tractorul vechi și inutil.

A avut și tractoare noi, dar continua să-l repare pe cel vechi atunci când era îngrijorat sau se gândea la ceva. În ultimul timp, încercase cam prea des să-i găsească hiba. Mult, mult prea des.

S-a rezemat de fereastră, închizând ochii pe jumătate din cauza razelor de soare care pătrundeau în cameră, realizând că soțul ei prefera să repare tractorul în loc să stea de vorbă cu ea.

Obişnuiau să vorbească mai mult altădată.

Acum o evita și Keiley era sătulă de această situație.

Încrucișându-și mâinile pe piept, a început să joace darabana cu degetele pe brațe, ațintindu-și privirea asupra soțului ei. De trei nopți venea târziu acasă, mult după ce ea se culca. Și înainte de asta? Ei, bine, înainte de asta partidele de sex au început să fie din ce în ce mai scurte. La duș sau puțin după aceea. În timp ce el era perfect stăpân pe situație. Asta i-a sărit în ochi. O atingea numai atunci când își putea controla dorințele și sexualitatea.

Dar ea îl voia cu totul. Voia în special latura obscură a eului său, pe care el refuza cu încăpățănare să i-o dezvăluie.

Sexualitatea lui. Deoarece sexualitatea îi definea caracterul și personalitatea.

Din informațiile pe care le avea legate de investigațiile pe care le-a făcut ca agent FBI, a aflat că multe dintre cazurile de care s-a ocupat au implicat delikte sexuale.

Perverșii sexuali erau specialitatea lui. Oare talentul pe care îl avea în acest domeniu își avea rădăcinile

în capacitatea lui de a înțelege asemenea oameni? Oare propria lui sexualitate ascundea ceva mai mult decât o dorință excesivă de sex?

Avalanșa de întrebări o aduceau în pragul nebuniei. Ca și bănuiala și teama că până la urmă toate acestea îi vor afecta căsnicia într-un mod iremediabil.

Trăgând adânc aer în piept, Keiley a ieșit pe terasa scăldată în căldura soarelui de vară și s-a îndreptat spre hambarul unde se afla soțul ei.

Angajații erau liberi; în mod normal, Mac nu lucra duminică. Dar după câte se părea, în ziua aceea se încăpățâna să repare tractorul vechi și inutil.

Tractorul juca rolul de psihiatru, își spunea ea adesea. A fost al bunicului său. Nu mai mergea de la moartea acestuia, adică de douăzeci de ani. Dar Mac încerca să-l repare atunci când simțea nevoia să găndească nestingherit. Se întreba dacă va reuși să rezolve problemele – cauza încruntării pe care i-o vedea acum pe chip – până când avea să repare tractorul.

Știa că pietrișul de pe alea care ducea spre hambar i-a trădat prezența. Umerii lui goi, asudați, scăldați în lumina soarelui de vară, erau încordați ca un arc. Era un mascul puternic, lucru care a frapat-o atunci când s-a oprit în fața tractorului și l-a privit în tăcere.

– E gata mâncarea? a întrebat-o el cu o voce sumbră, adâncit în gânduri.

– Nu încă. Am venit să te întreb dacă n-ai vrea să stăm puțin de vorbă cât pregătesc masa.

El a început să lucreze cu febrilitate în spatele unei roți mari, semn că era din ce în ce mai încordat.

– Strigă-mă când e gata! i-a sugerat Mac. Sunt ocupat acum.

O, da, ea a înțeles asta. Era ocupat să-și murdărească mâinile cu ulei, prefăcându-se că repară roata.

– O să fac doar niște sendvișuri, i-a spus ea. Poate și o salată. Nu va dura mult.

– Strigă-mă când e gata! a repetat el, dând din cap.

– Nu cred că o să fac asta.

El a încremenit sub privirea ei înainte de a-și întoarce încet capul spre ea și de a-i arunca o privire amenințătoare, precum cea a unui prădător.

– Poftim?

Tonul aparent calm și politicos i-a făcut inima să-i bată cu putere în piept, iar sângele să-i țâșnească, năvalnic și fierbinte, prin vene.

– Ai auzit ce-am spus, Mac. Ori stai cu mine până aranjez masa, ori poți să-ți iei adio de la prânzul de astăzi. Voiam să petrecem puțin timp împreună. Ai avut grijă să nu ne vedem prea des în ultimul timp. Și m-am cam săturat.

Mac s-a ridicat în picioare, încordându-și – seducător și periculos – mușchii, gest care a determinat-o să facă un pas înapoi. Soțul ei semăna acum cu un animal sălbatic, gata să se năpustească asupra ei. Lui nu i-a scăpat reacția ei. A luat o cârpă din cabina tractorului, și, cu ochii mijiți, a început să-și șteargă mâinile de ulei.

Nu i-a fost de prea mult ajutor. Iar uleiul n-ar trebui niciodată să confere cuiva o înfățișare senzuală,

dar dărele de pe mâini și de pe brațe și chiar petele de pe piept erau extrem de incitante.

Tensiunea sexuală dintre ei mocnea încă, gata să se transforme într-un foc mistuitor. De parcă nu s-ar fi atins niciodată, de parcă n-ar fi avut niciodată relații intime, de parcă nerăbdarea de a-și explora reciproc trupurile era la fel de intensă ca în primele zile ale idiilei lor.

– Te-ai săturat, a repetat el încet. De ce anume, Keiley?

Ea își simțea buzele uscate de emoție. Plimbându-și limba peste ele, Keiley a rămas aproape fără suflare când a văzut privirea soțului ei, căruia nu i-a scăpat gestul ei.

– Știi la ce mă refer, Mac.

Keiley și-a dat seama deodată că hainele nu-i ascundeau goliciunea trupului. Că nu purta sutien. Și nici chiloți.

– Sărmana Keiley! a spus el, aruncând cârpa în cabina tractorului și făcând un pas spre ea. Poate că n-ar fi trebuit să mă respingi azi-dimineață.

– Nu judeca lucrurile doar prin prisma sexului, Mac! i-a cerut ea pe un ton domol.

Domol pentru că în fond despre asta era vorba. Despre sex. Despre pasiunea care devenea din ce în ce mai arzătoare cu fiecare zi care trecea. Despre dorința de a-i simți atingerile, sărutările, prezența. Și despre dorința de a transforma în realitate fanteziile legate de patima lui mistuitoare.

– Dar despre asta e vorba, Keiley, despre sex, a murmurat el, prinzându-o cu mâinile de șolduri, fără să-i pese că uleiul se prelingea pe trupul ei gol.

El a ținut-o cu spatele de tractor, mângâindu-și de abdomenul ei penisul vizibil excitat prin blugi, iar ea și-a dat capul pe spate ca să-l privească.

Era atât de înalt, aproape cu treizeci de centimetri mai înalt ca ea. Cu aproximativ un metru nouăzeci, Mac părea să domine pe toată lumea. În special, pe ea. Pentru că nu avea decât un metru șaiszeci, Keiley era mignonă și delicată. S-a simțit întotdeauna protejată de statura lui impunătoare și puternică.

– Nu e vorba de sex. Ea a încercat să-i evite buzele care încercau să-i exploreze gâtul. Am vrut doar să stăm de vorbă.

– Despre sex.

El și-a plimbat buzele pe gâtul ei, apoi a început s-o muște ușor cu dinții, în timp ce ea încerca să-și înăbușe gemetele de plăcere.

Așa s-a întâmplat întotdeauna. Putea s-o seducă doar cu amenințarea unui sărut, doar cu speranța și încântarea unei atingeri.

Și asta se întâmpla și acum. Ea fremăta în brațele lui, simțind cum degetele îi mângâiau șoldurile în timp ce buzele și limba se înfruptau din trupul ei.

Stăteau afară și nimic, în afară de tractor, nu le proteja trupurile de privirile indiscrete pe când el își strecura mâna pe sub tricoul ei.

– Ar trebui să intrăm în casă, a îngăimat ea, cu respirația întretăiată, ținându-și capul aplecat într-o parte și ochii închiși.

Sărutările și mușcăturile ușoare, aplicate în zona gâtului, erau nimicitoare. Era extrem de sensibilă acolo. Ori de câte ori simțea buzele lui Mac plimbându-se pe gâtul ei gingaș, își pierde controlul și abia se mai ținea pe picioare.

– De ce?

Întrebarea lui a șocat-o.

– Ne poate vedea cineva.

– Nu suntem decât noi aici.

I-a cuprins sânul în căușul mâinii și a început să-i mângâie cu degetul mare sfârcul excitat.

– Dar suntem afară.

– Complet singuri. Scoate-ți tricoul, Kei!

El a făcut un pas înapoi și a privit-o cu ochi zbuciumați și flămânzi.

Keiley l-a scrutat cu o privire uimită. Au mai făcut sex afară. Lângă sau în piscina cu apă fierbinte. Dar niciodată așa. Într-un spațiu larg deschis, unde muncitorii, dacă s-ar fi întors vreunul, o puteau vedea goală.

– Dar avem un pat, a spus ea, râzând nervoasă.

Lucrurile interzise au atras-o întotdeauna. Așa s-a întâmplat mereu. O excitau, o fascinau, o ajutau să trăiască viața la maxim. Să se dezbrace aici, în plină zi, era un lucru interzis. Perspectiva ca altcineva s-o vadă goală în timp ce soțul ei îi dezmierda trupul era, de asemenea, un lucru interzis. Și totul era cu atât mai incitant.

– Cine are nevoie de pat? El și-a coborât capul și și-a încheștat privirea într-a ei, mângâindu-i cu limba buzele excitate. Hai, Kei, fii curajoasă cu mine!

Ceva însă era diferit. Nu putea să spună cu exactitate despre ce era vorba, dar – în timp ce o îndemna să-și scoată tricoul – a simțit că ceva se schimbbase.

– Hai, lasă-mă să-ți mângâi cu buzele sfârcurile frumoase în timp ce soarele se joacă cu sânii tăi! Ți-ar plăcea asta, Kei?

Vocea îi era mătăsoasă, dar aspră. Incitantă. Provocatoare. Primitivă. În asta consta diferența. Nu i-a dezvăluit niciodată această latură a sufletului său. De parcă hotărârea ei de a explora tărâmul acela întunecat a ispitit monstrul pe care el a sfătuit-o să nu-l trezească.

Asta a făcut-o să freamăte de emoție și de încântare.

Keiley s-a rezemat de tractor, a apucat tricoul cu mâinile și l-a tras încet peste cap, lăsându-l apoi să cadă pe pământ.

Reacția lui Mac a fost surprinzătoare. Chipul i-a trădat mai întâi o uimire sinceră, apoi, umbrele l-au învăluit din nou, conferindu-i o expresie sălbatică, aproape carnală. Buzele păreau mai mari, ochii mai întunecați, iar pomeții mai proeminenți. Instinctul de dominare și-a făcut din nou simțită prezența.

– Frumos!

I-a luat sânii în palmele aspre și încinse și i-a ridicat spre buze.

Încântarea i-a cuprins trupul ca valurile mareei, purtând cu ea ancora stăpânirii de sine și aruncând-o

cu forță în apele întunecate ale plăcerilor carnale ce-i mistuiau sufletul.

Mac a fost întotdeauna blând cu ea când făceau dragoste. Dar acum nu făceau dragoste. O poseda pur și simplu. A simțit asta în clipa în care a început să-i muște unul dintre sfârcuri. Apoi, i l-a cuprins cu buzele și a început să-l absoarbă cu o pasiune năucitoare.

Ea l-a prins cu mâinile de păr ca să-l țină mai aproape în timp ce el îi desfăcea nasturii de la pantaloni. Mac i-a cuprins sânul cu o mână în timp ce cu cealaltă i-a dat jos pantalonii scurți, lăsând-o goală în bătaia soarelui. Lăsând-o pradă dorinței puternice care îi sfâșia sufletul.

Nu a fost niciodată mai curajoasă. Niciodată nu a simțit dorința și pasiunea așa cum le simțea acum, mistuindu-i întreaga făptură. Prea multă plăcere, prea multă pasiune! Îi cotropeau simțurile și rațiunea, înlăturând ancora stăpânirii de sine pe care a crezut că o poseda.

Plăcerea era însă răsplata supremă. O plăcere pe care Mac nu i-o dăruise până acum. O plăcere care își avea rădăcinile în descătușarea laturii sălbatice a personalității ei, pe care până acum o reprimase.

Aici nu existau granițe sau interdicții.

Ea a tresărit, înfiorată, când buzele lui i-au căutat gura, iar el a ridicat-o în brațe, strângând-o la piept. Pielea lui aspră, acoperită de păr, i-a zgâriat ușor sfârcurile sensibile, făcând-o să țipe în clipa în care buzele și limbile li s-au contopit într-un sărut pasional.

Fulgerător. Năucitor. Electrizant. O cascadă de plăcere i-a invadat făptura, atingând fiecare nerv și por al trupului ei hipersensibil. Iar dorința a devenit atât de copleșitoare încât nimic nu părea să poată s-o satisfacă.

Keiley știa că mâinile soțului ei erau mai aspre decât de obicei. Știa că sărutările lui îi vor răni buzele, dar nu-i păsa. Avea nevoie de ele. Avea nevoie de mușcăturile lui, de atingerile lui dureroase, de felul în care o strângea de fund. Avea nevoie de această latură obscură a eului său și nu a realizat asta până când nu a simțit pe pielea ei descătușarea violentă a pasiunii lui.

– Ești udă, Kei? El și-a desprins buzele de ale ei, plimbându-le apoi peste maxilar și peste obraz până când a ajuns la urechea ei pe care a început s-o ronțăie cu poftă. Ești pregătită să mă primești?

Pregătită? Simțea cum sucurile abundente i se preling nestăvilite, pregătind-o pentru o experiență inimaginabilă.

– Hai să vedem cât de udă ești, iubito!

Se aștepta ca el să-și strecoare degetele între picioarele ei. Se aștepta să-i exploreze comoara ascunsă. Nu se aștepta însă ca buzele lui arzătoare să zăbovească asupra sânelui ei, pe care a început să-l lingă, să-l sugă și să-l muște cu o forță care o făcea să se arcuiască în brațele lui și să-și strângă coapsele pentru a-și stăvili durerea pe care o simțea în adâncuri în timp ce strigătele ei răsunau în căldura soarelui de vară.

Senzațiile erau nimicitoare. Plăcerea supremă pe care i-o provoca atingerea buzelor lui de sâni s-a răspândit spre clitoris și vagin. Spasmele o făceau să se contracte în brațele lui, amintindu-i de extazul pe care îl simțea atunci când o poseda.

Nu a zăbovit însă prea mult asupra sânilor ei. Chiar dacă și-a încheștat degetele în părul lui ca să-l tragă înapoi, el și-a mutat aria de acțiune ceva mai jos, plimbându-și limba pe abdomenul ei în timp ce se lăsa în genunchi în fața ei.

– Mac, ar putea să ne vadă cineva, a îngăimat ea.

Ea l-a privit, tremurând, în timp ce el i-a apucat coapsele cu mâinile.

– Depărtează-ți picioarele, Kei! Acum!

A înțeles din tonul lui că nu era dispus să accepte un refuz. Vocea lui aspră și poruncitoare a făcut-o să geamă și să se supună voinței lui.

Erotismul momentului îi sfâșia sufletul. Mac îi dezvăluia deodată o latură a eului său pe care doar o întrezărise în ultimii trei ani. Dorințele obscure și dominante pe care și le-a reprimat cu multă grijă. Și îi plăceau. Îi plăceau atât de mult, încât a simțit deodată cum secrețiile vaginale devin din ce în ce mai abundente.

– Dulce și udă, a mormăit el, cu privirea ațintită asupra comorii ei ascunse de bucle seducătoare. Dacă te-ai fi epilat, Kei, ai fi simțit adierea vântului dezmierdându-ți clitorisul. Nu ți-ar plăcea asta?

El a imitat adierea vântului, învăluind clitorisul într-o boare lină, ce a făcut-o să se înfioare din cap

până-n în picioare, determinând-o să se ridice pe vârfuri în încercarea de a se prinde cu mâinile de ceva. În încercarea de a-și întinde picioarele.

S-a prins cu o mână de aripa tractorului, iar cu cealaltă de mânerul capotei care proteja motorul.

– Frumos! a șoptit el. Cred că pot să iau masa, Kei. Dar nu e nevoie să intrăm în casă ca să mă înfrupt dintr-o masă copioasă.

Țipetele ei de plăcere au răsunat cu putere în împrejurimi în clipa în care i-a ridicat piciorul și și-a cufundat capul în vulva impregnată de sucuri delicioase.

A devorat-o. Cu buzele, cu limba și cu gura lui lacomă. S-a înfruptat cu nesaț din trupul ei pe când ea s-a agățat de tractor, poziționându-și șoldurile în așa fel încât să-i ofere o perspectivă mult mai bună.

Era bine. Atât de bine. Soarele o scălda în razele lui fierbinți, iar gura lacomă și la fel de fierbinte a lui Mac o devora fără milă. Plutea pe aripile unor senzații mistuitoare. Pe aripile plăcerii supreme. Ale unor plăceri carnale de o intensitate uluitoare, total necunoscute până atunci.

Dar nu înțelegea nimic. Firește că Mac îi mai oferea partide de sex oral. Diferența consta însă în intensitatea actului sexual. A situației, locului și pasiunii pe care o revărsa acum asupra ei. A simțit cum trupul îi era străbătut de un fior electrizant, iar plăcerea i se cuibărea în pânțe.

El îi explora cu limba vulva udă, lingând și mângâind clitorisul excitat, intensificând în același timp plăcerea prin stimularea labiilor sensibile.

Avea să atingă în curând orgasmul și nu se putea împotrivi. Când i-a gădilat clitorisul cu limba, ea a început să țipe, rugându-l să înceteze. Apoi, i-a cuprins cu buzele bobocul de trandafir și a început să-l mângâie și să-l lingă cu mișcări rapide, distrugătoare, până când a urcat pe culmile extazului suprem.

Stimulările lui descătușau valuri succesive de plăcere, o plăcere mistuitoare, care îi ardea pântecul și sufletul. Orgasmul clitoridian îi alina de obicei dorințele pătimașe, dar de această dată le-a stimulat. Murea de dorință.

– Nu m-am săturat, a strigat ea cu disperare când el s-a ridicat în picioare în fața ei. Te rog, Mac, mai vreau.

– Întotdeauna vrei mai mult, Kei, a mormăit el. Ce-ți mai dorești acum, iubito?

– Totul. Și-a rezemat capul de tractor și și-a încheștat mâinile pe mânerele care constituiau punctele ei de sprijin. Acum! Te rog! Acum!

El i-a cuprins mâinile într-ale sale, dezlipindu-i-le de pe mânere în timp ce o scruta cu o privire nemiloasă.

– Pot să-ți satisfac dorințele, iubito. Pe toate. O ținea cu o mână de ceafă, obligând-o să-și apropie buzele de pieptul lui. Posedă-mă, Kei! Arată-mi câtă nevoie ai de mine!

Da, avea nevoie de el. Avea atâta nevoie de el, încât dorința aproape o sufoca. Avea o nevoie disperată de el, încât – înainte de a-și da seama ce avea să facă – și-a înfipt dinții în pieptul lui musculos, puțin mai jos de unul dintre sfârcurile lui tari.

Mac a tresărit, uimit de intensitatea mușcăturii lui Keiley. Nu se așteptase. Dar l-a excitat peste măsură. Penisul i-a tresărit și el violent în blugi, atât de excitat încât a știut că – în clipa în care îi va simți gura fierbinte în zona aceea – îi va fi cu neputință să se mai stăpânească.

Dar va trebui să se stăpânească. Să se controleze. Să-i călăuzească cu grijă pașii spre tărâmul întunecat al dorințelor sale. O singură mișcare greșită din partea lui ar putea să-i trezească cel de al șaselea simț, trădând prezența prădătorului, care stătea la pândă, gata să se năpustească asupra ei în orice clipă. Prădătorul care va încerca să exploreze la maximum senzualitatea soției sale.

– Iubito! a gemut el, cuprinzându-i capul cu mâinile în timp ce ea lingeă semnul pe care i-l făcuse. Vreau mai mult, iubito. Și mai mult.

Ea l-a mușcat atunci cu și mai multă pasiune, stimulată de un fior care i-a străbătut deodată trupul firav, lingându-i apoi cu limba ei neastâmpărată pieptul plin de sudoare.

Și-a strecurat apoi mâinile pe abdomenul lui, luptându-se cu febrilitate să-i desfacă cureaua în timp ce el și-a dat capul pe spate ca să se bucure de căldura soarelui.

Atingerile lui Keiley îi ardeau trupul în timp ce i-l mușca și i-l lingeă, eliberându-i în cele din urmă penisul uriaș din strânsoarea pantalonilor.

A crezut că va exploda în clipa în care i-a cuprins cu ambele mâini organul excitat. A crezut însă că va

ejacula printre degetele ei, eliberându-se din încordarea care îi măcina sufletul.

Simțea că își pierde controlul. Strângând din dinți, și-a înfrânat dorința de a ejacula, încleștându-și degetele în părul scurt al lui Keiley ca s-o împiedice să-i atingă penisul fremătător cu buzele.

– Mac! a spus ea cu o voce tânguitoare, care îi trăda dorințele pătimașe.

Cât îi plăcea glasul ei tânguitor! Răgușit și arzând de dorință, mângâindu-i simțurile ca o catifea neagră.

Mac i-a călăuzit mâinile spre coapse înainte de a-și cuprinde cu o mână baza penisului.

– Așa!

Trebuia să dețină controlul, să-i stimuleze și mai mult dorința de a-l poseda. Încă puțin.

Ea și-a încleștat mâinile pe blugii care încă îi acopereau coapsele în timp ce el îi călăuzea gura spre vârful tare al penisului.

Keiley și-a deschis gura instantaneu, plimbându-și limba roz și fierbinte pe glandul lui. A închis ochii de plăcere, căci scena era cumplit de incitantă.

– Deschide ochii! Vreau să mă privești când faci asta, Kei. Nu te ascunde de mine!

Vocea îi era aspră. Știa că era aspră, dar nu putea s-o îndulcească.

Ea a ridicat pleoapele. Și-a plimbat apoi limba pe canalul penisului său, lingând stropii de lichid seminal.

– Bravo! Vedea cum dorința ei devenea din ce în ce mai acerbă. Acum, încet și ușor!

El și-a îndesat organul în gura ei fierbinte, simțind cum îl cuprindea ușor cu buzele, provocându-i fiori de plăcere care îi străbăteau trupul din cap până-n picioare.

Era bine. Atât de bine. Atât de incitant. Îi lingea vârful excitat al penisului, încercând să-l absoarbă cât mai mult în timp ce își plimba limba de jur împrejurul lui.

El și-a retras puțin penisul, ignorând scâncetele ei de protest, apoi i l-a îndesat și mai tare în gât, simțind cum mușchii stomacului i se contractau violent în timp ce plăcerea îi ardea fiecare fibră a trupului. La dracu'! Nu va mai putea rezista prea mult în acest fel – îndesându-și penisul în gura ei încet și ușor, simțind cum îl absorbe până în adâncul gâtului și făcându-l să vibreze cu gemetele ei.

Keiley i-a dat puțin mai jos blugii, cu mișcări spasmodice, strecurându-și degetele printre coapsele lui ca să ajungă la testicule.

– Oprește-te! a spus el, retrăgându-se un pas și eliberându-și penisul din gura ei. Pune-ți mâinile pe coapsele mele, Keiley!

Ochii căprui i-au trădat uimirea.

– Ține-te cu mâinile de coapsele mele, iubito!

Ea s-a supus și și-a pus mâinile pe coapsele lui, privindu-l însă la fel de nedumerită.

– Uneori e mai bine să nu trezești animalul din oameni, a șoptit el, regretând latura întunecată pe care ea o vedea acum pentru prima oară. Ai putea să-l înfrunți, Kei?

Era o provocare. Și nu era o idee prea bună s-o provoace, pentru că de cele mai multe ori accepta provocările.

Keiley i-a aruncat un zâmbet seducător.

– Fă tot ce-ți trece prin cap! i-a răspuns ea, sfidându-l la rîndul ei.

Dumnezeule, habar nu avea ce îl provoca să facă! Credea oare că totul se va termina aici? În această curte?

Și-a îndesat și mai mult penisul în gura ei catifelată, simțind cum buzele i-l pecetluiesc. A continuat apoi să-l retragă și să-l introducă adânc în gâtul ei, conștientizând efortul supranatural pe care îl făcea ca să nu capituleze. Simțea cum broboane de sudoare i se prelingeau pe spate în fervoarea acestui act sălbatic, simțea cum mișcările ei deveneau din ce în ce mai năvalnice, realizând că el nu avea de gând să cedeze în acest fel.

Voia s-o înnebunească și mai mult. Voia s-o facă să atingă norii. Era atât de disperată că aproape îl sfâșia cu dinții. Refuza să se supună dorinței lui de a-și ține mâinile pe coapsele sale.

Se încăpățâna să ajungă acolo unde voia. Sunetele dulci ale gurii care îi absorbeau penisul îl aduceau în pragul nebuniei, intensificate de plăcerea pe care i-a provocat-o strecurându-și degetele între coapsele lui.

El s-a retras încă o dată, eliberându-și penisul din gura ei. Cu o mână a apucat-o de păr, dându-i capul pe spate, în timp ce cu cealaltă a prins-o de încheieturi, imobilizând-o.

Și i-a oferit și mai mult sex. Până în clipa în care și-a dat seama că și-ar fi pierdut cu totul controlul dacă i-ar mai fi explorat încă o dată gura fierbinte.

– Ajunge! i-a spus el cu un mormăit amenințător, în ciuda eforturilor de a-și îndulci glasul.

Ridicând-o în picioare, a prins-o în brațe, căci era gată să cadă, și a strâns-o la piept.

Ea l-a înlănțuit cu picioarele, iar penisul lui și-a găsit imediat adăpostul după care tânjea atât de mult. Dacă gura ei era fierbinte, atunci vulva era ca o lavă încinsă. Nu și-a putut reprima strigătul pe care l-a scăpat printre buze atunci când vârful penisului a trecut printre labiile alunecoase și a pătruns în comoara ei.

Cât de tare îl strângea! Îngustă și senzuală, membrana din adâncul organului ei se mula și se unduia, făcându-i loc în interiorul ei, fierbinte și udă, până când penisul și-a găsit locul pe care îl căuta.

Testiculele i-au devenit tari ca piatra simțind cum vulva ei se mulează în jurul penisului său. Dorința de a o poseda cu violență îl înnebunea. Dar senzațiile pe care le trăia acum erau incitante și copleșitoare.

– Mă strângi atât de tare, Keiley, iubito. S-a întors, ținând-o în brațe, ca s-o sprijine de tractor, fără să-și scoată penisul din vulva ei. Mai tare ca de obicei.

Ea și-a lăsat capul pe spate, privindu-l cu o expresie sălbatică. Aproape la fel de sălbatică precum erau și încercările ei disperate de a se mișca deasupra penisului său în ciuda faptului că o ținea imobilizată.

– Mac, te rog! a spus ea cu o voce care trăda faptul că atinsese punctul maxim al excitației.

Rareori i-a pus atât de mult răbdarea la încercare. I-a detectat latura sălbatică încă de la început, chintesența unei femei senzuale, care într-o bună zi îi va cunoaște dorințele obscure.

Asta a așteptat mai bine de trei ani. Dorința pătimașă pe care i-o vedea acum în ochi, pe care i-o simțea în vulva fierbinte. Pasiunea năvalnică, pe care i-o puneă acum la încercare refuzând să-i satisfacă plăcerile carnale. Aceasta era femeia visurilor sale.

El s-a retras puțin din adâncurile ei înainte de a pătrunde și mai mult în canalul strâmt al comorii sale, savurându-i la maximum strigătele de plăcere și unduirile vulvei.

– Asta vrei, iubito?

El i-a explorat și mai mult adâncurile, făcând-o să nădușească de plăcere.

O, da, asta a vrut. Gemea, cu respirația întretăiată, tipând înăbușit și zvârcolindu-se în brațele lui.

– Uită-te unde ești, Kei! i-a spus el atunci. În aer liber. Oricine poate să te vadă. Vrei să ne oprim?

Ea a clătinat din cap, ondulându-și șoldurile și strângându-l cu coapsele.

– Știi ce-ar vedea lumea acum? a mârâit el, aplecându-se deasupra ei ca să-i muște buzele. Ar vedea perfecțiunea. Ar vedea cea mai dulce miere din lume care îmi învăluie testiculele.

Și asta simțea – un lichid cremos și mătăsos, care i se prelingea printre testicule.

– Mac!

Vocea îi trăda plăcerea erotică în timp ce secrețiile ei deveneau mai bogate și mai mătăsoase. De parcă gândul că cineva i-ar putea vedea ar fi copleșit-o de emoție și încântare.

I-a mângâiat din nou adâncurile vulvei, simțind-o cum se contractă și cum își înfige unghiile în umerii lui, provocându-i o durere senzuală și făcându-l să-și piardă controlul.

El a apucat-o strâns de fese și a început să o posede cu mișcări violente, sondându-i adâncurile fără milă. Plăcerea era atât de intensă, încât s-a transformat aproape în durere. Simțindu-i spasmele orgasmice, a strâns-o și mai tare în brațele lui puternice. Țipetele ei i-au răsunat în urechi, i-au stimulat simțurile și l-au determinat să-și descătușeze pasiunea răvășitoare.

Intensificând mișcările actului sexual, și-a revărsat seva în adâncurile ei, plutind amândoi pe aripile extazului suprem. Năucitor. Uluitor. O partidă desăvârșită de amor. Pentru prima dată de când făcea dragoste cu ea, Mac a simțit că dorința pătimașă care îi mistuia sufletul s-a mai domolit puțin.

Keiley semăna cu un fruct interzis. Seducătoare. Dulce. Inocentă. Incoruptibilă. Atât de dulce și de incoruptibilă, încât inocența i se reflecta în ochi ca o rază pură de lumină. Pentru asta o iubea. Acesta era unul dintre aspectele care îi trezea la viață senzualitatea întunecată.

În clipa aceea, când o ținea strâns în brațe, iar Țipetele sălbatice începeau să se diminueze, Mac a înțeles

că în capul listei sale de priorități se afla acum tentativa de corupere a soției lui.

Dar înainte ca totul să se sfârșească, o va pierde. Sau își va recâștiga sufletul-pereche. Va reuși oare să supraviețuiască dacă îi va pierde pe amândoi? Asta era întrebarea.

 n noaptea următoare, Mac stătea pe balconul de la dormitorul lor – al lui și al lui Keiley – și fuma. Privea, încruntat, țigara aprinsă pe care o ținea în mână înaintea de a o duce la gură și de a trage din ea.

Neliniștea care pusese stăpânire pe el nu-i dădea pace și cunoștea foarte bine motivul. Același motiv care îl ținea treaz pe balcon în ciuda orei târzii din noapte.

Keiley.

Privea cerul nopții în timp ce trăgea din țigară, inhalând în plămâni fumul înțepător, chiar dacă se mustra pentru că a recurs la un viciu ca să-și aline freamătul lăuntric. Nu îl ajuta însă prea mult. Nu-i stingea setea care îi mistuia sufletul, nu-i domolea pasiunea din cauza căreia își simțea penisul tare ca fierul, putând probabil să bată cuie cu el.

Și de prost ce era, în loc să-și reverse această pasiune în trupul senzual și fierbinte al soției lui, stătea aici și fuma. Știa însă că – dacă o poseda așa cum o făcuse cu o zi în urmă – îi va sădi din nou în suflet sămânța îndoielii.

Expresia pe care a văzut-o în ochii lui Keiley în seara aceea l-a făcut să scrâșnească din dinți. Era pe jumătate dezorientată, pe jumătate circumspectă. De parcă nu mai știa cum să se comporte cu el sau cum să abordeze această nouă latură a personalității sale – sexualitatea extremă.

Și nu putea s-o condamne. O posedase în curte, rezemată de un tractor murdar de ulei. Când au terminat partida, era roșie la față ca racul, pătată de ulei și nervoasă.

Iar incertitudinea combinată cu iritarea ar fi însemnat sfârșitul pentru el.

Poate că ar trebui să dea cărțile pe față. Să-i spună adevărul și să-și asume riscul.

A respins imediat ideea. Keiley era o femeie curajoasă, dar dacă îi oferea șansa să analizeze situația din toate unghiurile posibile, atunci visurile sale ar fi fost sortite eșecului de la bun început. Soția lui chibzuia luni în șir înainte de a lua o hotărâre. Cântărea lucrurile cu aceeași meticulozitate cu care un procuror analizează dovezile. Căuta orice porțiță, orice fisură care îi apăra sau îi amenința intimitatea.

Intimitatea juca un rol vital în viața ei. O consecință a traumei pe care a trăit-o în adolescență din cauza părinților ei. Umilința socială pe care a îndurat-o din

cauza delictelor comise de tatăl ei și dezvăluite lumii întregi a distrus-o. Oamenii au ostracizat-o, au criticat-o și au lăsat-o să poarte singură pe umeri povara sinuciderii mamei ei, hăituită apoi de creditorii cărora nu le-a păsat că o adolescentă de optsprezece ani nu avea cum să plătească datoriile astronomice contractate de părinții săi.

Iar el voia să-i ceară acum să pună în pericol această intimitate, acceptând în viața ei un alt bărbat. Pentru că Mac tânjea după asta. Pentru că intensitatea sexuală și dorințele exagerate îl îndemneau să-i ceară asta.

Ea a învățat cum să ignore bârfele și cum să înfrunte pasiunea. Putea oare să învețe și să iubească doi bărbați?

La fel ca soția lui, Mac era produsul acțiunilor și reacțiilor părinților lui. Spre deosebire însă de Keiley, nu a fost pus la stâlpul infamiei din vina lor, dar consecințele acelor acțiuni i-au întunecat și i-au împietrit sufletul.

Și la fel ca tatăl lui Keiley, și tatăl lui Mac și-a început călătoria spre iad. Încrâncenarea cu care acesta încerca să-și impună fiului său principiile antisexuale l-a determinat pe Mac să comită acte care au exacerbat mânia tatălui său. Din această cauză, tatăl și-a împins fiul pe marginea prăpastiei.

Joseph McCoy era nebun, după părerea fiului său. El a îngenuncheat-o pe mama lui – Mac era convins de asta – reușind să-i impună cu violență concepțiile sale idioate. Țipa la ea ori de câte ori își imagina că un alt bărbat i-a făcut ochi dulci. O denigra, acuzând-o de

păcate carnale cumplite, umilind-o atât de mult, încât firava și timida Debra McCoy s-a supus voinței sale.

Dar Mac nu voia să se supună.

Tatăl lui l-a bănuț că și-a început viața sexuală la vârsta de paisprezece ani. Și nu se înșela. Cu o parteneră mult mai vârstnică decât el, care l-a învățat cum să ofere plăcere unei femei fără să pășească pe tărâmul sexului obscen.

Atunci au început bățiile. Mac purta încă semnele primelor lovituri. Dar și stigmatele pe care le-au lăsat asupra sufletului său prelegerile moraliste ce au urmat. Prelegeri care l-au determinat să treacă și mai multe granițe interzise și să încalce și mai multe reguli. Până când a absolvit liceul, învățase deja cum să practice sexul anal cu o femeie. În primul an de colegiu, a devenit un maestru în arta sexului. Atunci, a experimentat pentru prima dată menajul *à trois*.

Dumnezeule, cât de bine s-a simțit! A privit chipul iubitei lui când s-a bucurat de favorurile ei împreună cu un bărbat mai în vârstă și mult mai experimentat. Un mentor care a văzut latura întunecată a personalității lui Mac încă din prima clipă în care s-au întâlnit. A văzut-o și a înțeles pericolul pe care îl implica această pasiune obscură dacă nu învăța cum s-o canalizeze.

Ian Sinclair nu era mult mai mare decât Mac, dar avea o experiență mult mai vastă. Un adept al senzualismului prin excelență, un veșnic îndrăgostit de femei. El l-a învățat pe Mac cum să-și canalizeze aceste dorințe întunecate și cum să le țină în frâu. Și așa s-a născut pasiunea lui Mac pentru menajul *à trois*.

Era un fruct interzis. Era plăcerea supremă pe care un bărbat i-o poate dăruî unei femei. Își consolida astfel convingerea că nu va semăna niciodată cu tatăl lui.

Și acum, după aproape un deceniu de la prima lui experiență sexuală în trei, Mac și-a acceptat slăbiciunea. Dar nu toate femeile i-o puteau accepta. S-a căsătorit cu Keiley, știind că s-ar putea ca ea să nu i-o accepte niciodată. Dar iată-l acum, stând pe balcon, cu o țigară într-o mână și cu celularul în cealaltă, analizând perspectiva de a o împinge pe soția lui în brațele unui alt bărbat.

Risca să-și pună în pericol căsnicia și viața, pentru că era convins – încă dinainte de a se căsători cu ea – că nu va accepta adevărul prea ușor.

Era dependent de asta, trebuia s-o recunoască. Era ca un drog – nu putea să reziste în fața unei scene în care o femeie se abandona cu totul în brațele altui bărbat, trăind senzații pe care numai o partidă în trei i le-ar fi putut dăruî. Își iubea soția, o iubea din tot sufletul, o iubea atât de mult încât voia să-i ofere satisfacția maximă pe plan sexual.

Oare acesta era motivul? s-a întrebat el. Firește că nu. Știa că – dacă l-ar fi întrebat pe vreun bărbat din orașul lui natal dacă ar vrea să se bucure împreună de favorurile soției lui – răspunsul ar fi fost violent. Dar cunoștea bărbați ai căror ochi licăreau de plăcere și nerăbdare dacă le-ar fi făcut această propunere. Bărbați care înțelegeau plăcerea de a se bucura de compania iubitei împreună cu altcineva și care practicau frecvent acest joc, dar în deplină discreție.

Știa că, formând un singur număr de telefon, dorințele sale ar fi devenit realitate.

Și-a stins țigara, a deschis mobilul și a apăsă pe tasta de apelare rapidă.

– Știi cât e ceasul? a răspuns Jethro imediat.

– Trei dimineața, dar se pare că nu te-am trezit, a răspuns Mac, râzând și vorbind încet.

– Da, am avut o săptămână grea.

Jethro părea dezgustat.

– Am crezut că ești în concediu. De ieri, nu-i așa?

– Concediu, a mormăit prietenul lui. Un eufemism pentru suspendare.

– Hei, profită de ocazie, ia-ți concediu! Cel puțin, de data asta e plătit.

Jethro era renumit pentru faptul că își pierdea ușor cumpătul când venea vorba de violatori. Așa s-a întâmplat și în urmă cu o lună, când l-a snopit în bătaie pe un individ care își violase victima.

– Da. E plătit, a spus Jethro, oftând. De ce mă suni, așadar, la trei dimineața? Sper că nu doar ca să răsucești cuțitul în rană.

Înainte de a-i răspunde, Mac și-a ațintit privirea în întuneric, urmărind umbrele nopții care se mișcau în pădurea din împrejurimi.

– Ce-ai zice să-ți iei într-adevăr concediu? a spus el în cele din urmă. Vino să stai un timp la fermă!

Tăcerea s-a așternut la celălalt capăt al firului.

– De ce? a întrebat Jethro, cu o voce circumspectă, care trăda însă faptul că propunerea lui Mac i-a stârnit interesul.

– Am nevoie de un partener, Jethro. Keiley te cunoaște. Nu-i ești străin. Vreau să fii primul bărbat care să joace rolul celui de al treilea partener în menajul nostru *à trois*.

Primul și singurul care va juca acest rol.

Jethro și-a ațintit privirea asupra peretelui din fața lui, vădit uimit. Trecuseră mai bine de trei ani de când Mac s-a căsătorit cu Keiley Hardin. Păstraseră legătura prin telefon, dar Jethro nu și-a imaginat că va mai auzi vreodată vocea aceea – vocea pe care o auzea acum.

Prietenul lui nu-și mai putea reprima senzualitatea. Îi simțea în glas neliniștea și dorința pătimașă, ce i se reflectau și în ochi – Jethro știa asta.

O știa pentru că amândoi semănau atât de mult. Își putea reprima un timp dorința de a-și împărți iubita cu un alt bărbat, dar aceasta puneă apoi stăpânire pe el.

Așa cum puneă acum stăpânire pe Mac.

– Oricând, știi foarte bine asta, a spus Jethro, sperând că vocea nu-i trăda bucuria și nerăbdarea pe care le simțea în momentul acela.

– Încă tânjești după soția mea, Jethro, nu-i așa? a răspuns Mac, chicotind, dar cu un glas care spunea că știa foarte bine despre ce vorbește.

– Asta e, la dracu'! a spus Jethro, cu respirația întretăiată. Este una dintre cele mai senzuale femei pe care le-am întâlnit, Mac, și o știi foarte bine. Orice bărbat ar tânji după ea.

Dar numai câțiva ar tânji așa cum o făcea Jethro, copleșit de iubire. De o iubire pe care nu i-ar fi mărturisit-o niciodată lui Mac.

– Ce părere are Keiley despre asta?

Răspunsul a fost o tăcere adâncă.

– Nu știe nimic, a răspuns Mac în final. Bănuiește doar.

– Și cum ai de gând s-o convingi?

– Vom pune în practică jocul tău preferat, Jethro, a spus Mac, cu o voce târăgănată. Jocul seducției.

– Se lasă ușor sedusă?

– Da, se lasă ușor sedusă, a recunoscut Mac. Dacă ne va ierta însă pentru că am sedus-o, asta e altă poveste. Vom face totul treptat.

Treptat. Penisul îi era atât de excitat, încât simțea cum durerea excitării îi străbate șira spinării. Gândul la Keiley – delicata și frumoasa Keiley –, femeia care îi bântuia de mai bine de trei ani visele și fanteziile, strivită între corpul lui și al lui Mac, îl va aduce în pragul nebuniei cu mult înainte de a ajunge în orașul natal al prietenului său.

– De acord. Jethro se uita prin apartamentul lui, făcând deja planuri pentru călătoria pe care avea s-o facă din Virginia în Carolina de Nord. Ajung mâine seară. Știe că vin?

– Îi voi spune măme.

– Dar va bănuî motivul?

– Este inteligentă, a subliniat Mac, lucru pe care Jethro îl știa deja. Da, va bănuî. Voi stabili pașii pe care îi vom face în funcție de reacția ei.

Reacția ei față de planul de seducție și modul în care acesta se va derula pas cu pas. O enigmă interesantă, Jethro trebuia să recunoască asta. Trebuia să seducă o soție. Nu mai făcuse niciodată așa ceva, nici în cadrul unei partide de sex în trei, nici în alte circumstanțe.

Femeile ale căror favoruri le împărțise împreună cu soții lor au știut de la bun început ce avea să se întâmple. Au anticipat momentul și l-au așteptat cu nerăbdare. Cunoșteau foarte bine pașii din ritualul acestui joc al seducției dinainte stabilit.

– Poate că vacanța asta nu va fi atât de inutilă cum mi-am închipuit, a spus Jethro, oftând. Dacă vom avea timp, poate că vom concepe niște scenarii legate de vechiul caz la care ai lucrat.

– Cel al Vânătorului de pe Internet?

– Da. A dispărut un timp. A reapărut acum șase luni. A făcut două victime. Pe cea de a doua a încercat s-o violeze. N-a reușit să-și ducă fapta la bun sfârșit, dar și-a speriat de moarte victima, amenințând-o că îi va omorî soțul, copiii și câinele.

După trei ani de tăcere, reapariția individului pe care FBI-ul l-a numit Vânătorul Playboy ridică multe semne de întrebare.

– Câte victime a făcut în ultimele șase luni? a întrebat Mac.

– Două, a răspuns Jethro, respirând sacadat. Una în Virginia, una în Virginia de Vest și posibil una în Washington D.C. FBI-ul a format un grup operativ care se ocupă numai de el, dar eu nu sunt de acord cu rezultatele investigației lor. Ceva nu se potrivește.

Cred că va ucide din nou în curând, Mac. Grupul operativ crede că individul se joacă doar.

– Când lucram la caz, și-a bătut rău ultima victimă, a spus Mac, căzând pe gânduri. Când a reînceput să le amenințe?

– A dispărut de pe radarul nostru imediat după ce-ai plecat din oraș. A reapărut acum șase luni și a luat-o de la capăt. Dar nu urmează un tipar și asta mă sperie cumplit, ți-o spun de acum.

– Adu-mi tot ce poți! a spus Mac, adâncit în gânduri. Ne vom face timp să analizăm cazul. Poate vom descoperi ceva. Aveți suspecti?

– *Nada* (n.tr. „Nimic“ în spaniolă). Avem un profil al individului, dar și acesta este destul de vag.

Aproape că îi auzea gândurile lui Mac prin telefon.

– Vom analiza cazul când vei ajunge aici, a repetat el. Te aștept mâine seară.

– Voi fi acolo.

Jethro a zâmbit vădit nerăbdător. N-ar fi ratat această șansă pentru nimic în lume.

După ce a închis telefonul, Jethro și-a plimbat degetele prin părul ciufulit și a aruncat o privire spre ușa închisă de la dormitor. Femeia care îi încălzea uneori patul dormea liniștită în timp ce el stătea cufundat în întunericul din sufragerie, cu privirea ațintită spre ușă, întrebându-se ce dracu' avea de gând să facă.

Nu manifesta un interes romantic pentru Janet Billings. Reprezenta doar o soluție atunci când tânjea după o partidă de sex, dar se săturase de reprize ocazionale de amor. Cândva, sexul era distractiv. Și

reuşea să-i alunge amintirile care uneori îi mistuiau sufletul. Acum, însă, lucrurile nu mai stăteau deloc așa și trebuia să recunoască asta.

Se săturase de „sexul rece”, care nu presupunea implicarea sentimentală. Voia mai mult și se întreba dacă vizita pe care i-o va face unui vechi prieten îi va satisface dorința. El și Mac au avut întotdeauna nefericita plăcere de a vâna aceleași femei. Acesta era unul dintre motivele pentru care destinele lor s-au intersectat în Quantico și apoi în Clubul Sinclair.

Era unul dintre motivele pentru care au lucrat atât de bine împreună în cadrul Biroului de Investigații.

Și-a rezemat capul de spătarul scaunului și a închis ochii, invocând chipul lui Keiley Hardin-McCoy. Semăna cu o zână rea, cu bărbia ei fermă, care trăda încăpățănare, cu chipul ei rigid și năsucul obraznic. Ochii căprui, sprâncenele arcuite și părul scurt și negru care îi încadra fruntea înaltă și obrajii completau portretul.

Era al dracului de frumoasă. Inocentă ca răsăritul soarelui, așa cum obișnuia Mac să spună, și teribil de senzuală. Fanteziile legate de ea și de partidele de sex în trei, în compania ei și a lui Mac, l-au făcut să se masturbeze ani de-a rândul.

Clătinând din cap, s-a întins înainte de a se ridica de pe scaun și de a se îndrepta spre dormitor. Janet dormea încă profund. S-a strecurat ușor în pat în așa fel încât să n-o atingă, lucru pe care îl conștientiza, dar de care nu-i mai păsa.

Traversa o perioadă extrem de dificilă. Se săturase de FBI, se săturase să vâneze perversi sexuali și să nu aibă nici un țel în viață. Poate după această vacanță, va urma exemplul lui Mac și va demisiona. Vărul lui avea o companie de investigații și îl ruga de ceva timp pe Jethro să se alăture echipei lui de anchetatori. Se gândea la această variantă. De câteva nopți, se gândea serios la asta.

Putea să-și aleagă misiunile pe care le dorea. Putea să-și aleagă infractorii de care să se ocupe și putea chiar să-și ia un concediu decent, fără să mai fie suspendat. Adesea fără să fie plătit. Și putea să-și mai piardă din când în când cumpătul fără ca nimeni să raporteze incidentul forurilor superioare. Doar prinsese un violator în plină acțiune, pentru numele lui Dumnezeu! Nu un adolescent pe care îl snopise în bătaie pentru că l-a surprins „jucându-se“ cu prietena lui. Dar directorul nu a văzut lucrurile în felul acesta. Directorul Scarborough era mânios pentru că trebuia să suporte consecințele.

Poate că vina îi aparținea. Știa că mergea pe nisipuri mișcătoare. Actele de o cruzime înfiorătoare pe care bărbații le comiteau împotriva femeilor îl făceau să-și piardă cumpătul. El iubea femeile. Le proteja. Considera că nimic nu era mai prețios decât inteligența și trupul feminin. Femeile erau o minune. O comoară. Bărbații trebuiau să le venereze pentru plăcerile pe care le ofereau, nu să le bată, să le violeze sau să le terorizeze.

Da. Poate că era timpul să demisioneze. Înainte de a scăpa lumea de câțiva dintre acești indivizi bolnavi.

Dar mai întâi, va pleca în Carolina de Nord. Poate că în prezența lui Keiley sufletul lui zbuciumat își va regăsi liniștea, iar eul întunecat va descoperi o rază de lumină. Cel puțin, asta spera.

Privea tavanul cufundat în întuneric, iar prin fața ochilor îi trecea chipul ei, ce avea pe buze întipărit un zâmbet – un zâmbet mai fierbinte decât soarele, care îi topea sufletul înghețat ori de câte ori se afla în preajma ei.

Ea îl speria de moarte.

Gândul i-a provocat o grimasă.

Keiley era singura femeie careia i-a făcut curte, pentru că știa că putea s-o iubească. Dumnezeuule, cât de mult o iubea! Dar i-a oferit-o lui Mac, deoarece știa că prietenul lui o va adora și îi va dăruia mai mult decât dragoste.

Amintirile din trecut i-au năpădit din nou sufletul. În clipa în care a cunoscut-o pe Keiley, a re trăit scena în care unchiul lui l-a desprins cu greu, printre urlete și țipete, de cadavrul mamei sale. Tatăl lui zăcea lângă ea într-o baltă de sânge, după ce întâi a ucis-o și apoi s-a sinucis și el, clătînând pentru totdeauna lumea micuțului Jethro și distrugându-i stabilitatea pe care i-o oferea frumoasa și iubitoarea lui mamă.

O săptămână mai târziu, a pătruns în sânul primei lui familii adoptive. Unchiul său s-a spălat pe mâini, refuzând să-și asume însă responsabilitatea

creșterii fiului fratelui și cumnatei sale. Un copil a cărui singură avere erau hainele de pe el.

Și atunci și-a început călătoria spre iad. A trecut de la o familie adoptivă la alta, pentru că nimeni nu putea domoli și nici suporta mânia ce-l mistuia.

Când a crescut, a reușit să-și stăvilească durerea și să-și învăluie sufletul într-un strat protector de gheață. Asta până când l-a cunoscut pe Mac.

Mac l-a învățat să iubească femeile ale căror favori le împărțeau amândoi. El l-a stimulat pe Jethro, l-a provocat și l-a făcut să trăiască bucuria de a le dăruii femeilor o parte din sufletul său.

Mac făcea totul cu un entuziasm debordant. Și l-a învățat și pe Jethro să facă la fel.

Și apoi Jethro a pus ochii pe Keiley.

Dumnezeule, îi revedea zâmbetul în noaptea aceea. Îi revedea ochii. Își amintea durerea pe care a simțit-o atunci când a jucat pentru o clipă rolul lui Dumnezeu și i-a unit destinul cu cel al lui Mac.

Pentru că știa că Mac o va iubi. A știut, fără umbră de îndoială, că firea sălbatică pe care Keiley a ferecat-o înlăuntrul ei îl va atrage pe Mac. Că o va iubi, se va căsători cu ea și poate, într-o bună zi, îl va lăsa pe Jethro să fure câteva momente din povestea lor de dragoste.

Și asta pentru că Mac știa toate lucrurile pe care Jethro nu le-a învățat, în ciuda eforturilor prietenului său de a i le împărtăși. Mac știa cum să cucerească inima unei femei. Jethro le făcea să fie precaute.

Mac știa cum să le dezvăluie blândețea sufletului, în timp ce Jethro nu a reușit niciodată să-și reprime instinctul de dominare. Mac știa cum să-și stăvilească acest instinct, pe când Jethro putea doar să bată în retragere ca să și-l ascundă pe al său.

Mac a învățat cum să-și reverse dragostea asupra iubitelor sale, în timp ce Jethro se temea s-o și recunoască. Cel puțin, dacă era singur. Dacă nu se afla cu cineva în care avea încredere. Se baza acum pe capacitatea lui Mac de a-i alina iubirea aprigă pe care o nutrea pentru soția prietenului său. Nu că Jethro nu știa să iubească. Știa să iubească. Dar știa și să se teamă de dragoste. Așa cum știa să le îndepărteze pe femeile pe care le iubea dacă Mac nu-i domolea ferocitatea lăuntrică.

Ce pereche au făcut împreună! Mac își răsfăța iubitele până în punctul în care l-ar fi călcat în picioare dacă nu le-ar fi împiedicat firea dominantă a lui Jethro. Și Mac privea totul cu umor și înțelegere, ca un adevărat cunoscător.

S-au completat unul pe celălalt, dar oare vor mai putea să facă asta acum? Pentru o clipă, Jethro a simțit un nod în stomac, provocat de dorințele pătimașe care nu-i dădeau pace. Dorințe care deveneau din ce în ce mai acerbe.

Keiley era punctul lui slab. Și îi era cumplit de greu să-i ascundă acest lucru lui Mac. Dacă prietenul lui avea să afle vreodată cât de mult o iubea pe soția lui, Jethro nu va mai avea nici o șansă s-o atingă vreodată. Relațiile intime erau altă poveste. Dacă

Însă Jethro i-ar fi mărturisit lui Mac adevăratele sentimente pe care le nutrea pentru Keiley, prietenul lui și-ar fi dezvăluit latura întunecată a personalității sale, devenind individul egoist și posesiv pe care îl cunoștea atât de bine.

— **T**e-ai furișat din pat azi-noapte, a spus Keiley, cu o voce întrebătoare, în timp ce îi puneă pe masă micul dejun și cafeaua.

Ar fi trebuit să știe că o va trezi atunci când s-a ridicat din pat; așa se întâmpla de obicei. La fel cum se trezea și el dacă o simțea agitată. Erau de prea mai multe ori pe aceeași lungime de undă, și-a spus Mac. Se cunoșteau prea bine.

Acesta era unul dintre motivele pentru care ea îl provoca uneori, punându-i tot felul de întrebări. Și asta deoarece îi stârnise curiozitatea, dezvăluindu-i puțin câte puțin dorințele sexuale care îi tulburau existența. Dorințe pe care le reprima, dar nu le putea ascunde în totalitate.

— Nu puteam să dorm.

— Ai fumat iar.

S-a așezat în fața lui și a sorbit din cafea, când Mac și-a ridicat capul și și-a încrucișat privirea cu a ei. La dracu', și acum simțea nevoia să fumeze!

– Kei, întrebările astea au vreun rost?

Ea și-a apropiat picioarele și s-a aplecat spre el, etalându-și sânii, pe care tricoul mulat îi puneă atât de bine în evidență.

– Nu știu, Mac, ți le-aș mai pune dacă nu ar avea nici un rost? l-a întrebat ea pe un ton sec, cu o privire ușor malițioasă.

Mac a tras adânc aer în piept, îmbătându-se cu mirosul ei, care se contopea cu aroma șamponului din plante și a parfumului pe care îl folosea. Era un chin prea mare pentru un bărbat flămând ca el.

S-a aplecat spre ea, scrutând-o cu privirea.

– Potolește-te, căci s-ar putea să te arzi dacă te mai joci mult cu focul! a avertizat-o el pe un ton moale. Asta vrei?

S-a rezemat de spătarul scaunului, vădit iritată, în timp ce el a dus ceașca de cafea la gură.

– Dar de ce crezi că mă jocul cu focul? l-a întrebat ea, în timp ce el sorbea din cafea, făcându-l aproape să se înece cu lichidul fierbinte.

– Văd că ești hotărâtă să mă scoți din minți, a mârâit el, punând ceașca pe masă și aruncându-i o privire feroce. Te sfătuiesc să nu mă mai provoci așa, Keiley.

– Dar ce fac? l-a întrebat ea, cu o voce rănită, dar trufașă, care îi trăda iritarea.

– Mă ispitești.

Și o făcea foarte bine.

– Te ispitesc? Eu? Cât de bine juca rolul de ingenuă și de victimă! Și ar fi fost tentat s-o creadă dacă n-ar fi văzut în ochii ei căprui un licăr de satisfacție. Sunt soția ta, Mac. Și mă îndoiesc că ești un preot pe care eu îl ispitesc cu farmecele mele păcătoase. Cum te ispitesc?

– Prin felul tău de a fi, la dracu'! a mârâit el. N-am putut să dorm azi-noapte. M-am ridicat din pat, am fumat o țigară și m-am bucurat de puțină liniște. De ce trebuie să mă justific?

– Dar ți-am cerut eu să te justifici?

– Exact asta faci.

– De ce te-ai dus să fumezi când am fi putut să facem sex ca doi nebuni? Și de când îți inspiră sexul atâta repulsie?

Știa el. Știa că asta se petrecea în capul ei.

Mac s-a rezemat de spătarul scaunului și a privit-o câteva clipe în tăcere, gândindu-se când să pună capăt acelei discuții.

– Sexul nu-mi provoacă repulsie, i-a răspuns el în cele din urmă. Am crezut că ești supărată după incidentul de alaltăieri. M-am gândit că ai nevoie de timp ca să uiți.

– Să uit că am făcut sex cu soțul meu în curtea noastră?

Bine, rostită așa, replica părea ridicolă, dar sentimentele pe care le-a citit atunci în ochii ei, după ce pasiunea s-a stins, nu l-au păcălit.

– Încearcă să negi faptul că n-ai fost supărată când ai realizat că stai goală în curte, după ce-am făcut o dragoste nebună, iar țipetele tale de plăcere s-au auzit până la cer! a spus el, pe un ton acuzator. Încearcă să negi că nu te-a speriat gândul că cineva ar fi putut să ne vadă! Și ar fi putut să vorbească despre asta!

Ochii i-au trădat sentimentul de vinovăție.

– Dar nu avem vecini, a spus ea, încercând să înlăture acuzațiile. Nimeni nu ne-ar fi putut vedea.

– Dar dacă ne-a văzut cineva?

Nu avea de gând s-o lase să scape prea ușor din clenci acum. Îl provoca prea des, îi pune prea mult răbdarea la încercare.

Ea a ridicat din umeri.

– Dar nu ne-a văzut nimeni.

– Nu, Keiley, nu asta te-am întrebat. Te-am întrebat ce s-ar fi întâmplat dacă ne-ar fi văzut cineva. Dacă totuși ne-a zărit cineva?

O întrebase același lucru și în timp ce făceau dragoste. El își amintea reacția ei, faptul că perspectiva de a avea spectatori o excitase la maximum, făcând-o să atingă orgasmul în brațele lui.

– Ei, bine, a spus ea, dregându-și glasul, nu am făcut nimic ilegal.

– Dar dacă am avut spectatori? Dacă ne-au văzut, să spunem, Becky și Bruce Halloway? Becky i-ar povesti surorii ei, care i-ar povesti cumnatei ei...

– O, taci! a spus ea, ațintindu-și privirea asupra lui. Unde vrei să ajungi?

– La bârfe, a subliniat el.

Ea și-a încleștat buzele.

– Suntem căsătoriți, am mai spus-o.

Mac a zâmbit și s-a hotărât să pună capăt subiectului. A sădit ideea, a plantat consecințele. De aici, putea să analizeze singură situația.

– Da, suntem căsătoriți. Și pentru că tot a venit vorba de bârfe, vreau să-ți spun că l-am invitat pe Jethro la fermă. A fost suspendat din nou. Cred că are nevoie de o vacanță. Dacă cineva vrea să afle cine este oaspetele nostru, spune-i că este un prieten din Virginia! Nu pomeni nimic despre faptul că lucrează la FBI! Și așa mă chestionează toată lumea pentru că am lucrat ca agent. Nu-mi vine să cred că tata a spus în gura mare cu ce dracu' mă ocupam.

Ultimul lucru de care avea nevoie era ca suspiciunile care circulau prin micul oraș să transforme vizita lui Jethro în motivul unei investigații secrete, care nu era reală. A fost nevoie de aproape un an ca să-l convingă pe șerif că a demisionat din cadrul Biroului de Investigații și nu efectua o anchetă secretă.

A luat ceașca de cafea și a sorbit din ea, privind-o cu atenție pe Keiley. Ea îl cunoștea pe Jethro – din vedere. A fost cavalerul de onoare al lui Mac la nunta lor. Gurile rele spuneau – înainte ca ea și Mac să plece din Virginia – că și el ar fi fost membru al clubului pentru bărbați, așa cum se zvonea și despre soțul ei.

Când a făcut legătura, Keiley s-a încordat ca un arc, lucru care nu i-a scăpat lui Mac.

– Unde va sta?

– I-am oferit camera de oaspeți, i-a răspuns el, înfigând furculița în ouăle jumări. Cred că va sta cam o săptămână. Te deranjează?

Mac a văzut întrebarea care îi stătea pe buze, dar Keiley s-a răzgândit în ultima clipă și nu i-a dat glas. Știa ce gânduri îi treceau prin minte. Care era scopul vizitei lui Jethro: sexul sau prietenia?

A apreciat faptul că s-a abținut și nu i-a pus întrebarea. N-a crezut că va da dovadă de stăpânire de sine. Keiley era extrem de ciudată uneori, iar cumpătarea ei l-a luat prin surprindere.

În timp ce mâncau, ea îl privea adesea, adâncită în gânduri. Doamne, cât de îngemănate le erau sufletele uneori, iar acest fapt era tulburător! Atât de îngemătate, încât i se părea că îi aude gândurile.

– Nu mi-ai spus de ce n-am făcut sex azi-noapte, a spus ea după ce-au terminat de mâncat. Te-ai întors pe o parte de parcă ai fi vrut să dormi și apoi, câteva ore mai târziu, te-ai furișat din pat. Mă faci să mă simt complexată.

– Sexul în pat mă ispitește să merg mult mai departe, i-a spus el calm, privindu-i chipul cu atenție. O partidă scurtă de sex într-un tractor este mai ușor de controlat.

– Poftim?

Mac s-a ridicat în picioare.

– Ai auzit ce-am spus, Keiley. Dacă nu facem sex în pat, atunci nu sunt tentat să te întorc pe burtă și să te bat la fund până ți-l înroșesc ca să te fac să țiți de plăcere. Și nu sunt tentat să te leg cu mâinile de pat și să comit acte la care nici nu te-ai gândit vreodată.

Până reușesc să pun frâu acestor fantezii, te-aș sfătui să nu mă mai provoci. Ți-am mai spus o dată: nu te mai juca cu focul, pentru că s-ar putea să te arzi! Acum trebuie să plec la treabă! S-a aplecat peste masă și i-a sărutat buzele ușor depărtate. Te iubesc, Keiley. Dar dacă nu plec mai repede de aici, s-ar putea să nu mă mai abțin și să-mi înfig penisul în fundul tău, chiar aici, pe masa din bucătărie și s-a zis cu inocența ta! Ne vedem la prânz.

Keiley a rămas cu privirea ațintită asupra locului unde a stat Mac, vădit șocată. I-a spus toate grozăviile alea pe un ton atât de calm. De parcă vorbea despre vreme. De parcă erau niște lucruri obișnuite în căsnicia lor.

Dar nu era deloc așa.

Mac nu a îndrăznit niciodată s-o bată la fund. Și nu i-a spus niciodată, dar niciodată, că i-ar plăcea s-o lege de pat. Cât privește sexul anal... Sexul anal? Nici nu s-a pus vreodată problema.

Și-a plimbat mâna peste fața îmbujorată, privind cu ochii mari micul dejun pe jumătate terminat. Mac își dezvăluia acum o latură cu totul necunoscută. O latură care o excita. O irita, dar o și excita.

Informația referitoare la vizita de o săptămână a lui Jethro Riggs a șocat-o cumplit de mult. A lăsat-o practic fără cuvinte. Jethro a fost partenerul lui Mac la FBI, dar era și cel mai bun prieten al său; înainte de căsătoria lor, a fost, de asemenea, partenerul lui Mac în timpul partidelor de sex în trei.

Mac și Jethro erau vânați de femeile care le cunoșteau preferințele sexuale, atracția față de menajul *à trois*. Jethro avea părul la fel de negru ca Mac, un zâmbet răutăcios pe buze și o licărire malițioasă în ochi.

A tachinat-o neîncetat în timpul petrecerii de nuntă. La un moment dat, i-a spus lui Mac că – dacă soția lui se va plictisi în luna de miere – va fi fericit să le țină companie.

Keiley a înțeles despre ce vorbea și s-a uitat de jur împrejur ca să se asigure că nimeni nu a auzit ce-a spus. Abia șase luni mai târziu, și-a luat inima în dinți și l-a întrebat pe Mac dacă zvonurile legate de jocurile lui sexuale erau întemeiate.

O parte din ea, trebuia să recunoască asta, nu voia să știe adevărul. Dar un drăcușor lăuntric i-a tot scormonit curiozitatea până când a convins-o să-i pună întrebarea care o macina.

Totul s-a petrecut în trecut, Kei. Acesta a fost singurul răspuns pe care i l-a dat, dar regretele pe care i le-a citit în ochi au îngrozit-o la vremea respectivă.

A renunțat repede la subiect și câteva săptămâni mai târziu, când i-a spus că intenționa să demisioneze și să se întoarcă în orașul lui natal, s-a simțit copleșită de un sentiment de ușurare.

Zvonurile le-au întunecat viața un timp. Cei care cunoșteau secretul Clubului Sinclair erau convinși că Mac își va relua rapid vechile obiceiuri. Deși lucrurile care se petreceau în club n-ar fi trebuit să transpire

dincolo de zidurile acestuia, zvonurile și bârfele care îl înconjurau puteau să constituie subiectul unei cărți.

O soție nemulțumită a fost cea care a dat apă la moară bârfitorilor cu câțiva ani înainte ca Mac s-o cunoască pe Keiley și apoi, de-a lungul timpului, numele membrilor au început să circule prin Washington D.C. și Alexandria. Nimeni nu avea dovezi certe, dar zvonurile curgeau din belșug, astfel încât Keiley s-a întrebat la vremea respectivă dacă cineva mai acorda vreo importanță dovezilor.

Și asta a speriat-o cumplit. Faptul că nimeni nu mai avea nevoie de dovezi, ci doar de supoziții. Hotărârea lui Mac de a renunța să mai frecventeze clubul, la câteva luni după căsătoria lor, a alimentat și mai mult bârfele. Uneori, se mai ducea acolo ca să discute afaceri sau să bea ceva cu prietenii. De fiecare dată când se întorcea, era tăcut, adâncit în gânduri.

La vremea respectivă, se spunea că oamenii făceau pariuri referitoare la partenerul pe care Mac îl va alege în cele din urmă ca să-l introducă în patul lor în primul lor *ménage à trois*.

Gurile rele continuau să sușotească pe la spatele ei. Asta i se părea cel mai greu de îndurat. Aluziile pe care nu le putea contracara. Zâmbetele arogante ale bărbaților și privirile geloase ale femeilor. Lucruri pe care le-ar fi putut ignora dacă n-ar fi bănuît că ele aveau și un sâmbure de adevăr.

Ridicându-se în picioare, Keiley a strâns masa, a pus farfuriile și cămile murdare în mașina de spălat vase

și a rămas în mijlocul bucătăriei, încercând să găsească o soluție.

Cea mai bună variantă era să-l înfrunte pe Mac. Să-i pună întrebări fără ocolișuri. Nu o va minți dacă îl va întreba de-a dreptul dacă intenționa să-l invite pe Jethro în patul lor.

O voce lăuntrică îi șoptea să tacă. Dacă nu aducea subiectul în discuție, atunci nici unul dintre ei nu o va face. Dacă vizita lui Jethro avea drept scop o partidă de sex în trei, atunci ar fi mai bine să pretindă că nu știe nimic, iar Mac nu va împinge lucrurile prea departe.

Asta dacă va reuși să joace rolul ingenuiei.

Și-a plimbat din nou mâna peste față, realizând că ardea toată din cauza gândurilor și imaginilor care îi treceau prin fața ochilor.

Mac o ținea în brațe și o săruta, dar simțea și atingerile unor mâini străine. Buze străine o sărutau. A clătinat iute din cap, înlăturând îngrozită imaginile care i se derulau acum prin minte, și a ieșit grăbită din bucătărie ca să pregătească pentru Jethro camera de oaspeți.

Nu se va gândi la asta acum. Nu se putea gândi acum. Era deja excitată și supărată pentru că Mac nu a mai atins-o de alaltăieri. Prea excitată de lucrurile pe care i le-a spus înainte de a ieși din casă. Nu mai era cazul să adauge acestor circumstanțe și alte ingrediente interzise.

Și s-ar putea să se înșele, și-a spus ea, urcând treptele. Știa, fără umbră de îndoială, că soțul ei devenea

îngrozitor de gelos dacă alți bărbați îi făceau curte, așa că era posibil ca mintea ei s-o fi luat razna, să fie paranoică. Poate că vizita lui Jethro Riggs nu avea nici un scop ascuns. Un amic, în concediu, venea să-i vadă în numele prieteniei care îl lega de soțul ei. Asta era tot.

Da. Exact. Vocea rațiunii rânjea batjocoritoare. Pentru că știa foarte bine care era adevărul.

Keiley îl cunoștea pe soțul ei și știa că ceva îl măcina de luni bune. O dorință pătimașă pe care partidele nebune de sex nu au domolit-o și care îl transforma într-un animal de pradă ori de câte ori o privea. O dorință care o tulbura. Dar care o excita în aceeași măsură. O fascina latura întunecată a eului său. Dar se și temea de ea.

După ce a aranjat camera de oaspeți, punând prosoape curate și alte articole necesare unui oaspete, Keiley a coborât la parter și a intrat în biroul ei.

Nu s-a așezat însă în fața calculatorului; s-a îndreptat spre terasă și a privit curtea hambarului, unde Mac a posedat-o cu atâta sălbăticie în urmă cu două zile.

Astăzi, oamenii pe care soțul ei îi angajase ca să se ocupe de cai îi dresau în țarcul din apropiere. Caii pursânge pe care Mac îi creștea erau niște exemplare splendide, energice și extrem de inteligente. Teddy Raymond, administratorul, era din Virginia și lucra la fermă de doi ani. Părea să adore caii la fel de mult ca Mac. Era un om ciudat și retras, dar soțul ei părea mulțumit de serviciile sale.

Dresorul, Wes Bridges, lucra cu mânjii în fața grajdurilor, iar dincolo de ele, vitele pășteau pe iamașurile cu iarbă bogată. Ferma era situată într-o vale largă, cu vegetație bogată, iarbă hrănitoare, iazuri și izvoare naturale. Vitele lui Mac se vindeau bine, iar caii deveneau o afacere profitabilă datorită rasei lor.

Ferma era un loc idilic și liniștit, dar viața lui Keiley nu mai era deloc așa. Se confrunta cu aceleași sentimente contradictorii pe care le-a trăit atunci când l-a cunoscut pe Mac. Era neliniștită, agitată, nervoasă și atât de excitată că abia putea să stea locului.

În seara aceea, va trebui să lămurească problema, și-a spus ea, pentru că nu mai avea de gând să fiarbă toată noaptea în suc propriu, așteptând cu nerăbdare atingerile soțului ei.

Gândul a îmbufnat-o. Femeile căsătorite nu trebuie private de porția lor zilnică de sex, indiferent de hotărârea soților lor de a le lăsa să tânjească după mângâierile lor pentru a le aduce în pragul nebuniei. N-avea decât să cugete pe parcursul nopții. Când se urca însă în pat lângă ea, atunci trebuia să-și îndeplinească datoriile de soț cu care se obișnuise atât de mult.

Un zâmbet i-a apărut pe buze. Poate că el avea nevoie de un stimulent. Ea îi va oferi acest stimulent. Iar el îi va dăruia orgasmul pe care îl visa.

Cu gândul acesta în minte, s-a așezat la birou și a deschis calculatorul ca să lucreze. Clienții așteptau și trebuia să-i mulțumească, pentru că salariul ei depindea de mulțumirea lor. Se va ocupa de asta; apoi se va ocupa de soțul ei.

Jethro a intrat în Scotland Neck, privind curios orașul prin care trecea. La volanul Mustangului său decapotabil, cu pletele fluturându-i în vânt, atrăgea toate privirile feminine în timp ce străbătea artera principală, urmând indicațiile pe care i le dăduse Mac ca să ajungă la fermă.

A schițat un zâmbet când culoarea roșie a semaforului l-a obligat să oprească la o intersecție. Pasagerele tinere din mașina care a oprit lângă el îi făceau cu mâna, încercând să-i atragă atenția, apoi au chicotit ca niște adolescente când le-a făcut cu ochiul.

Dumnezeule, ce mult iubea femeile! Blonde, brune, roșcate sau negre ca noaptea. Femeile erau pasiunea lui, subiectul și sportul lui preferat.

Când culoarea semaforului s-a schimbat, și-a luat la revedere de la admiratoarele lui și, apăsând pe accelerație, a pornit la drum, verificând ceasul de bord.

A întârziat puțin. Se lăsa seara, dar ritmul degajat pe care l-a impus călătoriei sale l-a ajutat să-și facă ordine în gânduri. Căci trebuia să facă asta.

Janet nu s-a bucurat prea tare când s-a trezit și l-a văzut făcându-și bagajele cu intenția de a pleca din oraș. De fapt, a fost foarte supărată.

De unde dracu' să știe că plănuia să stea cu el pe toată durata suspendării? Gândul l-a făcut să se înfiore. Nu era însă o senzație de bine.

Jethro iubea femeile pentru că erau misterioase și contradictorii, dar uneori îl lăsau mut de uimire. Janet visa, se pare, la un inel de logodnă, la clopote de nuntă

și rochie de mireasă. De unde i-a venit ideea, Jethro habar nu avea.

Nu era adeptul căsătoriilor. Suferința lăuntrică punea adesea stăpânire pe el, determinându-l să fugă cât mai departe de femeile în ochii cărora citea dorința unui angajament permanent.

Și ochii lui Janet trădau această dorință când s-a trezit și l-a văzut împachetându-și lucrurile. Ea a încercat s-o ascundă. Dar în clipa în care el i-a văzut privirea, a înțeles că relația lor intermitentă s-a încheiat pentru totdeauna. Fără drept de apel.

Întinzându-se pe scaun, a cotit pe drumul de țară care ducea spre ferma lui Mac și pe chip i-a apărut un zâmbet.

La naiba, avea nevoie de vacanța asta! Mai mult, avea nevoie de un timp pe care să-l petreacă în compania lui Mac și a soției lui. Șansa de a gusta puțin din relația pe care Mac o avea cu Keiley era de-a dreptul irezistibilă.

Era vorba de iubire, Jethro o știa prea bine. Keiley îl iubea pe soțul ei și – dacă avea să-l accepte în patul lor – atunci îi va dăruia și lui o părticică din pasiunea și emoțiile pe care le trăia cu Mac.

Acesta era darul pe care femeile lui Mac i l-au oferit întotdeauna. Îl iubeau, unele mai mult decât altele, dar cele care erau dornice de un *ménage à trois* îi dăruiau lui Jethro o parte din sufletul lor.

Cum ar fi să trăiască la periferia unei iubiri adevărate? I-ar domoli freamătul lăuntric sau i l-ar accentua?

Cu respirația întretăiată, Jethro a luat telefonul de pe scaunul de lângă el, l-a deschis și a format numărul lui Mac.

– Ai întârziat, i-a răspuns acesta, după al treilea apel.

– Am fost cam leneș astăzi, a spus Jethro pe un ton târăgănat. Ajung în zece minute. Te uiți după mine?

Mac s-a ridicat în picioare lângă tractorul pe care încerca să-l repare. Ținând telefonul între umăr și obraz, s-a șters pe mâini cu o cârpă și s-a uitat spre drum.

– Nu prea-ți stă în fire să fii leneș, Jethro, a spus el. Intru în casă să mă spăl. Ne vedem acolo.

– Orașelul pare frumos. Te înțeleg acum de ce-ți place aici. E mult mai mare decât mi l-ai descris.

– Da, se dezvoltă rapid, a încuviințat Mac, sărind peste gardulețul care înconjură grădina casei. Dar oamenii sunt cumsecade. Keiley ți-a pregătit camera și acum așază masa. O anunț că ai venit și fug în baie. Te va primi ea.

Poate că făcea o greșală, era conștient de asta, pentru că îl aducea pe Jethro în casa lui, dar Keiley își manifesta în sfârșit curiozitatea față de trecutul lui sexual.

– Ajung repede, l-a asigurat Jethro. Ne vedem atunci puțin mai târziu.

Mac a închis telefonul când a intrat în casă, unde a inhalat cu poftă mirosul de șuncă prăjită, chifle și celelalte bunătăți pe care le pregătea soția lui. Deși informatica era pasiunea ei, când își punea în cap să gătească, delicatesele ei te făceau să-ți lase gura apă.

– Bună, iubito! i-a spus el, blocându-i drumul când ea a ieșit din baie și afișând un zâmbet răutăcios pentru că a reușit s-o ținuiască de perete, având însă grijă să nu o murdărească de ulei – nici pe ea și nici pereții de un alb imaculat.

– Ești murdar, Mac, a spus ea, ridicându-și capul ca să-i primească sărutul, topindu-se apoi în brațele lui.

El nu a rezistat tentației de a prelungi sărutul. I-a depărtat buzele și și-a strecurat limba înăuntru ca să guste din parfumul ei erotic. Trupul ei fierbinte i-a atârnat simțurile în clipa în care i-a simțit brațele în jurul gâtului și a început să se joace cu degetele printre suvițele de păr de la spate.

– Porți cu tine mirosul soarelui, i-a șoptit ea când el a pus capăt sărutării, lăsând-o pustiită de dorință.

Mac s-a lăsat apoi ușor pe vine în așa fel încât penisul uriaș, a cărui excitație devenea din ce în ce mai vizibilă prin pantaloni, să pătrundă printre coapsele ei.

– Iar tu miroși a sex, i-a răspuns el, zâmbind și sărutând-o încă o dată înainte de a se îndepărta de ea. A sunat Jethro. Va fi aici în câteva minute. Mă duc să fac un duș rapid.

– Măcar a ajuns la timp. S-a dus apoi să verifice cratițele și oalele din cuptor. Hai, du-te să faci un duș!

El a urmat-o și a sărutat-o pe ceafă, gest care a făcut-o să râdă și să-l gonească din bucătărie.

Dar el și-a atins țelul. Avea să-l întâmpine singură pe prietenul lui și să vorbească un timp cu el

ca să se obișnuiască cu prezența lui înainte de venirea lui Mac.

Avea nevoie de acest răgaz. Reacția ei față de Jethro va determina pașii pe care îi vor face în continuare. S-ar putea să facă o greșală. Poate cea mai mare greșală din viața lui. Dar spera în schimb că îi va oferi cea mai mare plăcere pe care a cunoscut-o vreodată.

Jethro Riggs era un băiat rău. Și acest lucru se reflecta în ochii lui albaștri, în felul în care își strânsese părul negru la spate în coadă de cal, în barba tunsă scurt și în mustața care îi conferea un aer răutăcios.

I-a făcut cu ochiul imediat ce Keiley i-a deschis ușa.

– Keiley, ești prea frumoasă pentru Mac. Hai să fugim împreună ca să scapi de el!

– Iar tu ești la fel de hotărât ca întotdeauna să mergi până în pânzele albe, i-a răspuns ea, făcându-i loc să intre în holul casei lor mari. Mac este încă în baie, dar trebuie să iasă în curând.

– L-am sunat și i-am spus că vin să te răpesc. Vezi cum te tratează? Nici măcar nu este aici ca să te apere.

– Dar cine are nevoie de protecția lui? i-a răspuns ea, arcuindu-și sprâncenele batjocoritoare. Am centura neagră în tae kwon do, Jethro. Îl fac knock-out.

– Și un copil de cinci ani îl face knock-out. Jethro și-a lăsat geanta pe hol și a cercetat curios holul spațios. Încă nu-mi vine să cred că Mac este fermier, Keiley. Spune-mi că nu lucrează cu fân toată ziua!

– Nu, nu lucrează cu fân toată ziua. De fapt, a trecut ceva timp de când a făcut curățenie în grajduri.

Jethro s-a strâmbat.

– Face altceva în fân, nu?

Keiley a chicotit, apoi a închis ușa de la intrare.

– Ia-ți geanta! Te conduc în camera pe care ți-am rezervat-o ca să te pregătești pentru masă. Sunt convinsă că Mac nu va întârzia prea mult.

Spera, cel puțin, să nu întârzie prea mult. După imaginile ce i s-au derulat toată ziua prin fața ochilor din cauza suspiciunii că vizita lui Jethro nu era doar una de curtoazie, se simțea ciudat de vulnerabilă în prezența lui.

După ce el și-a luat geanta, Keiley s-a îndreptat spre scările care duceau spre etajul al doilea, unde se afla camera de oaspeți pe care i-o rezervase. Încăperea cea mai îndepărtată de dormitorul ei și al lui Mac. În timpul partidelor de sex, Mac o făcea să țipe destul de tare. Poate chiar prea tare. O să aibă nevoie de un căluș; poate că în acest fel Jethro nu-i va auzi făcând dragoste în celălalt capăt al casei.

– Este un loc al naibii de frumos, a spus Jethro în timp ce o urma pe scări.

De ce avea impresia că el îi privea fundul cu insistență?

– Am făcut foarte multe schimbări de când ne-am mutat. Ea și-a dres glasul, vădit stânjenită și conștientă de faptul că blugii i se mulau prea tare pe fund. Mac se pricepe să folosească ciocanul, a continuat ea.

– Dacă ai un ciocan și un pistol, nu mai ai nevoie de altceva, a spus el în glumă.

Ea s-a oprit la baza scărilor ca să-l privească.

– Mac nu mai are pistol, Jethro.

– Atunci o șurubelniță? a întrebat el, zâmbind.

Ea a încuviințat din cap și a străbătut holul.

– Aceasta e camera ta. Ea a deschis ușa de la una dintre camerele de oaspeți extrem de spațioase. Ai baie proprie, a spus ea, deschizând o ușă din apropiere, înainte de a traversa încăperea. Și aici este dulapul. Telefonul are linie separată și ai, de asemenea, acces la Internet wireless sau prin cablu, pe care îl poți accesa de la portul de pe birou, a continuat ea, îndreptându-se spre biroul mare din lemn de cireș.

– Ești o gazdă perfectă, a murmurat el, punându-și geanta pe patul demn de un rege și privind-o cu intensitate. Tot confortul necesar.

Vocea lui era acum mai domoală, mai profundă. O urmărea cu ochii lui albaștri, care făceau ape-ape, la fel cum făceau și ochii lui Mac când se lăsa copleșit de pasiune sau de emoții.

Keiley și-a dres din nou glasul.

– Masa va fi gata cam peste o jumătate de oră, așa că ai destul timp dacă vrei să faci un duș. Coboară scările și ia-o la dreapta!

El și-a îndesat mâinile în buzunarele din spate ale blugilor, motiv pentru care tricoul bleumarin i s-a mulat pe umerii puternici.

Avea o înfățișare periculoasă, la fel cum i s-a părut și Mac prima dată când l-a întâlnit. În ultimii trei ani, ochii lui Mac nu i-au mai trădat suspiciunea, paranoia pe care ea o corela cu profesia de agent. Mac era acum mai relaxat, avea tendința să zâmbească mai mult, în timp ce Jethro avea înfățișarea unui om gata să ucidă dacă era nevoie.

– Termin la timp ca să cobor, a asigurat-o el. Nu m-am mai bucurat de mult de o masă decentă.

Keiley a tras adânc aer în piept, scrutând camera cu privirea.

– Bine, atunci vorbim mai târziu.

– Iată-l! Vocea lui Mac a luat-o prin surprindere. Nu și-a dat seama că intrase în dormitor și nici că era în spatele ei până când nu a luat-o în brațe și a strâns-o la piept. A fost cuminte, Keiley?

Keiley s-a încordat. Tonul lui Mac nu era jovial așa cum ar fi trebuit să fie glasul unei persoane care își întâmpină un oaspete. Ea a simțit dorința din spatele vocii lui onctuoase, dar și din îmbrățișarea lui.

Vocea nu-i trăda însă doar starea de excitație. Tonul era diferit, un ton pe care nu-l mai auzise până atunci în glasul lui.

A înțeles atunci.

Vizita lui Jethro nu era doar o simplă vizită de curtoazie. Ea s-a uitat la el și a văzut cum privirea lui o întâlnește pentru o clipă pe cea a lui Mac înainte de

a se fixa din nou asupra ei – o privire întunecată, care emana senzualitate.

A strâns din buze și înainte de a se gândi prea mult la ce avea să facă, l-a lovit cu cotul pe soțul ei în abdomen, lucru care l-a luat prin surprindere, determinându-l să-i dea drumul din brațe și să mormăie nemulțumit.

– De ce dracu' ai făcut asta? a întrebat-o el, frecându-și stomacul cu mâna pe când ea i-a aruncat o privire încruntată.

– Pentru că ești un ticălos, a spus ea cu un zâmbet încordat. Masa este gata peste treizeci de minute. Asta dacă aveți curajul să veniți să mâncați.

Ea a trecut apoi pe lângă el. Sângele îi pulsa în vene, sentimentele contradictorii îi mistuiau sufletul și, în plus, se mai simțea și îngrozitor de excitată. Ura asta. Ura faptul că Mac o manipula și o mințea. Nu a crezut că va recurge vreodată la asemenea trucuri.

Dar a făcut-o. L-a adus pe Jethro aici cu intenția clară de a-l invita în patul lor și ea știa asta. O știa foarte bine și ura sentimentele antagonice pe care i le-a stârnit conștientizarea acestui fapt.

Își simțea trupul extrem de sensibil, sânii umflați, iar zona din jurul coapselor îngrozitor de fierbinte. Brusc, credința pe care o nutrea în stăpânirea ei de sine, dar și în caracterul indestructibil al relației ei cu Mac a început să se clatine.

O fantezie era doar o fantezie. Era conștientă de faptul că el avea fantezii și, în ultimele luni, a descoperit și sursa acestora. Dar fanteziile nu se concretizau niciodată. Nu deveneau niciodată realitate.

Și ea avea de ani de zile fantezii. Încă de când a auzit primele zvonuri legate de aventurile lui Mac și Jethro. Amândoi erau frumoși, amândoi erau periculoși și misterioși. Dar totul nu era decât o fantezie.

Când a intrat ca o furtună în bucătărie, mâinile îi tremurau și simțea în stomac o senzație ciudată – o senzație pe care refuza s-o eticheteze ca fiind plăcere. Nu, era repulsie, încerca ea să se convingă. Asta trebuia să fie. Nu, nu va fi niciodată de acord cu așa ceva. Niciodată.

A deschis cu putere ușa dulapului, de unde a scos trei farfurii, apoi a trântit-o cu atâta furie, încât zgomotul pe care l-a făcut a avut rezonanța unei împușcături. Ochii i s-au umplut de lacrimi, dar și le-a stăvilit. Nu erau lacrimi de durere, ci de mânie și descumpănire. Era mânioasă nu doar pe Mac, ci și pe ea însăși.

A adus un alt bărbat în casa lor ca s-o atingă.

A trântit farfuriile pe masă.

Invita un alt bărbat în patul lor.

S-a rezemat cu mâinile de masă în timp ce se uita pierdută spre ușă.

Avea să o seducă. O știa prea bine. A văzut-o în ochii lui Jethro, a simțit-o în trupul excitat al lui Mac. Nu avea nici o intenție s-o înfrunte cu sinceritate.

Să-l ia naiba!

S-o ia naiba și pe ea!

Pentru că – în loc să simtă repulsie – simțea încântare. Și acest lucru era și mai înspăimântător decât descoperirea adevăratelor intenții ale lui Mac și Jethro.

Până când cei doi bărbați și-au făcut apariția în bucătăria spațioasă, dotată cu două ferestre înalte și mari, de unde se puteau vedea pășunile, Keiley își recăpătase deja stăpânirea de sine și așezase masa.

Au mâncat în liniște – o liniște la care nu se așteptase, ținând seama de sentimentele ei contradictorii. Jethro și Mac alcătuiau împreună o pereche imbatabilă. Mac singur putea să-i ațâțe simțurile indiferent de situație, dar când amândoi puneau în practică arta seducției, chiar și ea – care le cunoștea planurile – nu putea rămâne imună.

În prezența lui Jethro, Mac îi dezvăluia o latură a eului său pe care o văzuse de puține ori. Îi descoperea acum în privirea tulburătoare dorința de dominare. O privea cu aceeași intensitate cu care o pisică se uită la un castron cu smântână. Iar Jethro... Jethro o urmărea ca pe delicata lui preferată.

Uneori părea că se retrage în cochilie. Ca să absoarbă emoțiile dintre ei, ca s-o determine să le conștientizeze și mai mult.

După ce-au terminat de mâncat, iar Keiley și Mac au strâns masa, ea a realizat că intensitatea atmosferei i-a acutizat simțurile, ajutând-o să detecteze cu și mai multă acuratețe pofta care mistuia sufletul lui Mac.

Pofta care îi ardea acum în priviri. Pofta care i se oglindea în ochi ca niște nori de furtună care amenințau să reverse asupra ei fulgere și tunete ori de câte ori o privea.

– Cred că aveți multe să vă spuneți, așa că vă las singuri, i-a anunțat ea după ce-a spălat și ultima farfurie. Trebuie să spăl niște rufe și să lucrez ceva la calculator.

S-o mai aștepte și Mac! Putea să se considere norocos că nu intenționa să plece de acasă, căci asta merita.

Ea a străbătut apoi holul spre spălătorie unde o așteptau rufele murdare de o săptămână. A doua zi, avea o întâlnire cu membrii comitetului instituțiilor de caritate, care organizau festivalul verii, și costumul pe care voia să-l poarte trebuia spălat.

Rochia din bumbac egiptean era preferata ei, dar o îmbrăcase cu o săptămână în urmă la ședința organizată lunar de directorii companiei din Washington D.C. pentru care lucra.

Avea noroc pentru că firma de software unde era angajată o lăsa să lucreze acasă, nefiind nevoită să se ducă de prea multe ori la birou.

– Nu crezi că e puțin cam nepoliticos din partea ta să ne părăsești atât de repede? a întrebat Mac în timp ce ea căuta rochia printre hainele agățate pe umerase.

Nu era acolo. A continuat să scotocească printre celelalte rufe, apoi pe raftul de dedesubt.

– M-ai auzit?

Keiley s-a întors încet spre el. Nu cuvintele au șocat-o, ci tonul cu care le-a rostit. Felul în care și-a îngustat ochii, trădând o hotărâre senzuală, umerii care păreau dintr-odată și mai impunători, pieptul și mai puternic. Penisul care părea și mai dominant decât înainte.

Keiley simțea cum inima îi bătea cu putere, gata să-i iasă din piept, în timp ce el se îndrepta încet spre ea.

– Nu-mi găsesc rochia, a spus ea cu o voce slabă, aproape fără suflare, întorcându-se cu spatele la el. Am atârnat-o aici săptămâna trecută ca s-o spăl. I-ai schimbat locul.

– Dă-o dracului de rochie, Kei!

El a prins-o cu mâinile de umeri. A întors-o cu fața spre el, împiedicând-o să facă vreun pas atunci când a vrut să plece de lângă el.

Ea a încercat să înghită. A încercat să-și recapete suflarea pe care i-a tăiat-o dorința pătimașă pe care o vedea în ochii lui.

– Mă sperii, a șoptit ea.

– Crezi că ți-aș face vreun rău? a întrebat-o el cu o privire încruntată.

În sufletul lui se dădea o luptă cumplită, o luptă pe care Keiley i-o citea acum pe chip. Între dorința pătimașă și iubirea lui pentru ea. Știa că o iubea – de asta, cel puțin, era convinsă.

– Unde vom ajunge în felul acesta, Mac?

Keiley încerca să-și reprime tremurul buzelor, teama senzuală care începea să pună stăpânire pe ea.

Simțea că pășea pe nisipuri mișcătoare, că lumea se năruie în jurul ei – sentiment pe care l-a mai trăit doar atunci când Mac a sărutat-o pentru prima dată. Când a atins-o pentru prima dată.

Un geamăt i-a scăpat printre buze când el i-a cuprins fața în mâini.

– Crezi că te-aș obliga?

Mac s-a aplecat spre ea și a sărutat-o ușor, iar Keiley s-a înfiorat din cap până în picioare când i-a simțit atingerea buzelor aspre.

– Trebuie să vorbim.

– Ce mai e de spus? El a cuprins-o cu mâinile de solduri, trăgând-o spre el și strângând-o în brațe în timp ce îi sorbea buzele. Ai știut de existența acestei pasiuni. Altfel, nu mi-ai fi pus atâtea întrebări, Kei.

– Nu, a spus ea, clătinând din cap și tremurând când i-a simțit penisul fierbinte între coapse.

– L-ai văzut, nu-i așa? a întrebă-o el, jucându-se cu o mână prin părul ei în timp ce îi explora acum maxilarul. Mi-ai văzut freamătul lăuntric și ai început să-mi sondezi adâncurile sufletului. Ești o pisicuță curioasă și neastâmpărată, a spus el, sărutându-i și mușcându-i baza gâtului.

Keiley l-a strâns cu mâinile de umeri, lăsându-și capul pe spate, copleșită cu totul de plăcerea pe care Mac i-o dăruia întotdeauna. Plutea pierdută pe aripile extazului. Nu-i mai păsa dacă el prelua controlul. Dacă el...

– Încetează! a spus ea brusc, eliberându-se din strânsoarea lui.

Trecându-și mâinile prin păr, ea l-a privit uimită și i-a surprins licărul vesel din ochi, care nu lăsa loc de îndoieli – siguranța și intenția lui erau evidente.

– N-ai fost sincer cu mine, Mac, l-a acuzat ea, luându-l prin surprindere.

– Chiar trebuia să îmbrac totul în cuvinte, Keiley?

S-a rezemat de perete, și-a încrucișat brațele pe piept și a privit-o cu buzele încremenite într-un zâmbet ușor sardonice ce o înnebunea întotdeauna de dorință.

– Ar fi fost frumos din partea ta, a subliniat ea, cu o nuanță de sarcasm în voce. Iartă-mă, Mac, dar nu cred că este o practică obișnuită să-ți aduci prietenii în casă și să-i inviți în patul conjugal. Eu cred că este cu totul neobișnuit. Mă îndoiesc că acesta este modelul standard de căsnicie.

Ochii lui râdeau veseli, lucru ce nu era deloc pe placul ei. Dar îi trădau, de asemenea, și pasiunea mocnită. O priveau din cap până în picioare – chipul, sânii, coapsele – cu o intenție carnală.

– Du-te și ține-i companie oaspetelui tău! a mârâit ea. Eu am treabă.

S-a întors ca să caute rochia, dar s-a trezit stând pe mașina de spălat în timp ce soțul ei s-a instalat hotărât între coapsele ei.

Nu i-a dat șansa să protesteze. Și-a contopit buzele cu ale ei, și-a strecurat mâinile pe sub tricoul ei, i-a cuprins sânii în căușul palmelor și a început să-i stimuleze sfârcurile, făcând-o să țipe de plăcere.

Era scandalos. Jethro era încă în bucătărie. Dacă ar geme mai tare, el și-ar da imediat seama ce se întâmpla. Și Keiley nu putea să-și înăbușe țipetele de plăcere. Niciodată n-a putut. Îi era imposibil să facă asta în brațele lui Mac.

– Știai ce avea să se întâmple, a mormăit el, plimbându-și buzele pe gâtul ei. Ți-ai dat seama de asta de la bun început, Keiley. Recunoaște!

– Nu, a spus ea, clătinând iute din cap.

– Nu mă minți!

Gestul pe care l-a făcut apoi a luat-o cu totul prin surprindere. Nu mai făcuse niciodată așa ceva. I-a apucat cu dinții un sfârc și a început să i-l ronțăie, provocându-i valuri de plăcere, care au lăsat-o practic fără suflare.

Plăcerea alterna cu durerea. O plăcere agonizantă, care o făcea să geamă și să țipe necontrolat.

– Am încercat să-mi reprim sentimentele, a continuat el, lingând vârful sensibil al sfârcului. Am încercat să fiu soțul pe care ți-l dorești. A ridicat capul și i-a aruncat o privire pătimașă. Am încercat, Keiley. Dar n-am reușit. Ți-am dezvăluit acum adevărata mea personalitate. Depinde doar de tine să te hotărăști dacă mă accepți sau nu așa cum sunt.

– Crezi că mă sperii, dezvăluindu-mi așa-zisa ta personalitate? l-a întrebat Keiley, încercând să-l îndepărteze de lângă ea. El nu s-a mișcat din loc, dar i-a aruncat o privire tăioasă. Puțin probabil, Mac. Să nu îndrăznești să mă ameninți!...

– Asta crezi că fac? a mârâit el. Nu trebuie să te ameninț, Keiley. Te avertizez doar. Pentru că te cunosc. Te cunosc foarte bine. Și știu că dorințele mele nu se deosebesc prea mult de ale tale. Încearcă să negi asta! Încearcă să negi faptul că – dacă Jethro ne-ar privi acum – nu te-ar excita al dracului de tare! Hai, încearcă să mă minți!

Să-l mintă? Dar nu l-a mințit niciodată.

– Unele lucruri trebuie să rămână doar niște fan-tezii, a șoptit ea disperată. Nu vreau să te pierd, Mac. Nu vreau să pierd ce avem acum.

El i-a tras ușor tricoul.

– N-o să mă pierzi niciodată. Dar hai să privim lucrurile în felul următor, Keiley! Nu m-ai cunoscut niciodată în adevăratul sens al cuvântului.

– Pentru că n-am fost de acord să fac sex cu un alt bărbat? a exclamat ea, deconcertată, circumspectă și înspăimântată în același timp. Dar lasă-mă pe mine să mă ocup de asta! De ce trebuie să-mi alegi tu partenerii? Pot să fac asta și singură.

Încredere. Dominare. Siguranță de sine. Toate îi licăreau în ochi și îi crispu chipul.

– Nu are nici o legătură cu ideea de a face sex cu un alt bărbat. Ci cu plăcerea pe care vreau să ți-o dăruiesc. Nu mai pot s-o ascund. Iar tu nu ai decât s-o accepți sau s-o respingi. Dar nu te minți singură, spunându-ți că-ți e teamă! Asta nu o voi accepta. Și să nu crezi că o să petreci noaptea în fața computerului! Ai vrut să facem dragoste în pat. În seara asta, o să ai parte de acțiune, iubito!

Ea a căscat ochii mari.

– Poftim? Crezi că o să-l accept în...

– Pe mine, a întrerupt-o el. Tu și cu mine, Keiley. Toată noaptea. În fiecare noapte. Cunoști adevărul acum; nu mai e nimic de ascuns. Vei avea acum șansa să-l descoperi pe omul cu care te-ai căsătorit. Pe cel adevărat, nu pe cel pe care l-am simulat până acum. Și nu am nevoie de ajutor pentru asta.

Și, firește, nu avea nevoie de ajutor ca să reducă la tăcere protestele care îi stăteau pe buze. Înainte de a se putea împotrivi, el i-a acoperit gura cu a lui. Nu cu violență, ci cu fermitate. I-a depărtat buzele cu limba, i le-a lins și i le-a mângâiat, invadându-i gura și luptându-se cu limba ei, care încerca să-i opună rezistență, în ciuda dorințelor fervente ce-i întunecau rațiunea.

Sărutul acesta. Era un ordin. Nu o rugămintă.

Ea a venit în întâmpinarea limbii lui, contopindu-se într-un sărut pătimaș. Ea i-a lins și i-a ronțăit buzele, țipând de plăcere în clipa în care el a preluat încă o dată controlul.

Mac îi devora buzele. Nu era un sărut obișnuit. Se îmbăta din pasiunea ei în timp ce își revărsa asupra ei propria-i pasiune, mistuindu-i sufletul și înfruptându-se apoi din nectarul buzelor și limbii sale.

Keiley ardea ca pe jar. Nu se sătura de atingerile sale. Trebuia să se piardă cu totul în îmbrățișările lui.

Sunetul cămășii sfâșiate nu a risipit vraja plăcerii care o învăluia. Gemetele înăbușite ale lui Mac i-au intensificat și mai mult dorința.

Acum putea să-i atingă pieptul. I-a zgâriat cu unghiile pielea sub care se vedeau mușchii puternici, apoi și-a plimbat degetele pe pieptul presărat cu fire de păr și a ajuns în cele din urmă la cureaua lată din piele pe care o purta la blugi.

– Așa, iubito! a murmurat ea, dezlipindu-și buzele de ale ei în timp ce ea trăgea disperată de cureaua lui. Ia-ți prada!

Prada de care avea atâta nevoie. De parcă dorințele întunecate ale lui Mac i-au cotropit deodată sufletul și mintea.

Voia parcă să-l devoreze cu atingerile și mângâierile ei. I-a desfăcut cureaua, apoi nasturii din metal ai blugilor, eliberându-i penisul uriaș din strânsoarea chioloșilor pe care îi purta.

– La naiba! a gemut el, lucru care a stimulat-o să meargă mai departe.

I-a cuprins organul cu mâinile. Lungimea, venele groase și pielea lui mătăsoasă i-au intensificat și mai mult dorința.

– Vino aici!

Înainte de a putea să protesteze, a luat-o de pe mașina de spălat și a lăsat-o jos, apoi a obligat-o să se așeze în genunchi.

De obicei, era foarte grijuliu atunci când voia ca ea să-i facă sex oral. De data asta, însă, nu s-a mai purtat cu mănuși. Și-a înfipt o mână în părul ei, iar cu cealaltă și-a cuprins penisul, invadând gura lui Keiley cu membrul său uriaș.

Avea gustul furtunii care pogoară peste munți. Năvalnic și irezistibil, puternic și hotărât.

– Soarbe-l, Kei! i-a cerut el cu o voce răgușită. Hai să vedem cum te înfrupți din mine, iubito!

Ea a căscat ochii mari, uimită de expresia sălbatică pe care i-o citea pe chip.

Știa că exista posibilitatea ca Jethro să audă ce se întâmpla în spălătorie. Nici un zgomot nu răzbătea din

bucătărie. Singurele sunete care se auzeau în casă erau tipetele ei înăbușite de penisul lui Mac.

Dar nu-i mai păsa. Știa că Jethro auzea. Asculța. Sfâșiat de dorință. Și Mac știa asta. O vedea în ochii lui. Și acest lucru, ca și pasiunea răvășitoare care îi mistuia trupul, o îndemneau să meargă mai departe.

El și-a încheștat mâna în părul ei, provocându-i o ușoară senzație de arsură.

Îi plăcea.

Penisul lui tare ca piatra îi sonda adâncurile gurii, amplificându-i dorințele până într-un punct în care nu și le mai putea controla.

Plutea pe aripile extazului.

– Îți simt gura atât de fierbinte. Dulce și strânsă, a gemut el, privind-o în timp ce ochii îi căpătau diverse nuanțe de gri.

Ea s-a jucat cu limba pe deasupra vârfului fremătător al penisului său și l-a strâns cu gura, provocându-i o grimasă.

Și-a strecurat mâinile pe abdomenul lui plat și a început să-i absoarbă cu putere organul, gemând și încercând să-și înfrâneze pasiunea care îi sălășluia în suflet. Și-a plimbat apoi limba pe deasupra glandului, sorbindu-i lichidul seminal.

– Așa, iubito! Absoarbe-mă cu totul! Arată-mi câtă nevoie ai de mine, Kei!

Nevoie? Murea după atingerile lui. Simțea cum clitorisul ei fremăta de dorință, iar sucurile vaginale țâșneau nestăvilite, trădându-i pasiunea care se transforma încetul cu încetul în agonie.

Avea nevoie de mângâierile lui. Trebuia s-o atingă. Măcar o dată.

– Nu pot să te ating așa cum îți dorești, iubito, i-a spus el, aruncându-i o privire încărcată de regrete. Nu-i așa că acum simți nevoia ca altcineva să-ți mângâie sfârcurile încântătoare? Să-ți sărute gâtul și spatelul? Să-ți dezmierde coapsele fermecătoare?

El și-a încheștat mâna în părul ei, împiedicând-o să se retragă, să fugă de promisiunea pe care i-o citea în glas.

Dar nu și-a putut stăvili geamătul care i-a scăpat de pe buze. Aproape că le simțea. Atingerile unor mâini fantomatice, care îi mângâiau sânii și coapsele, extazul dureros pe care îl simțea în timp ce degetele acelea străine i se plimbau pe coapse.

– Ți-aș putea dăruia toate acestea, i-a spus el, cu privirea întunecată, cu degetele încheștate în părul ei.

Și perspectiva n-ar fi trebuit să fie atât de incitantă. N-ar fi trebuit să-i provoace fiori din cap până în clitoris, consecințele fiind devastatoare.

– Îți voi dăruia toate astea, Keiley, a spus el cu vocea răgușită, dar hotărâtă, semn că se apropia clipa capitulării. Totul – totul!

Ea îi linge și îi mângâia penisul cu limba, stimulându-l să accelereze ritmul actului sexual până când a explodat cu un geamăt înăbușit.

Keiley și-a încheștat mâinile de blugii lui în timp ce el își revărsa seva în gura ei. Jeturi fierbinți de spermă care nu i-au domolit dorințele, ci dimpotrivă, i le-au intensificat. Mac s-a liniștit în cele din urmă,

țintuind-o însă pe loc, în timp ce și-a eliberat penisul din gura ei și a privit-o cu vădită satisfacție.

Ea abia mai respira, cu ochii învăluți într-o aură de excitație și senzualitate.

– N-am terminat încă, a anunțat-o el pe un ton aspru, ridicând-o în picioare înainte de a-și aranja pantalonii. Cred că e timpul să mergem în pat. Acum!

Keiley continua să-și spună că nu putea să facă asta. Dar nici un cuvânt nu i-a ieșit din gură. De fiecare dată când încerca să zică ceva, cuvintele i se opreau în gât, iar sucurile fierbinți pe care le simțea prelingându-i-se printre coapse îi reaminteau că nu-și dorea nimic altceva.

Când Mac a tras-o însă după el prin bucătărie, sub privirea lacomă a lui Jethro Riggs, Keiley a început să tremure.

Ochii îi scânteiau de poftă în timp ce se întindea pe scaunul din bucătărie. Trupul vădit excitat i s-a încordat, iar chipul îi trăda aceeași dorință pătimașă ca și cea a soțului ei.

Mac s-a oprit apoi în prag, a strâns-o pe Keiley în brațe și s-a întors spre prietenul lui.

– Ți-ai făcut vreun plan pentru mâine? l-a întrebat Mac, strecurându-și mâna pe sub tricoul ei și jucându-se cu degetele lui aspre pe abdomenul ei.

Atingerile erau devastatoare, în special sub privirea pe care i-a aruncat-o Jethro când s-a ridicat încet de la masă.

– Nu, nu am nici un plan, a răspuns acesta, cu vocea crispată.

– Avem o barcă, l-a informat Mac. Îmi iau liber mâine ca să ne plimbăm pe lac.

Jethro a mai făcut un pas, iar Mac a încetat să se mai joace cu degetele. Keiley a simțit cum încordarea din cameră sporește.

– Mac! a șoptit Keiley, simțind trupul fierbinte al lui Jethro chiar și de la distanță.

Nu putea să facă asta. Dumnezeuule, trebuia să le spună că nu putea să meargă mai departe. Dar a rămas încremenită pe loc, urmărindu-l pe Jethro care se apropia de ei, privind-o cu ochii lui albaștri.

– E speriată, Mac, a spus el pe un ton blajin, oprindu-se în fața ei și mângâindu-i ușor obrazul.

Atingerea lui i-a ars carnea ca un fier încins.

– Nu pot să... a îngăimat ea, tresărind în clipa în care a simțit cum mâna lui Mac continuă să-i exploreze abdomenul, ridicându-i ușor tricoul sub privirea scrutătoare a lui Jethro.

– Spune nu! i-a șoptit Jethro. Spune nu și vom înceta jocul, Keiley!

Ea a clătinat din cap cu hotărâre, simțind cum mâna liberă a lui Mac îi mângâia brațul și umărul,

poposind asupra claviculei și cuprinzându-i obrazul în căușul palmei.

– Vrei să încetăm, Kei? a întrebat-o Mac, mușcându-i ușor lobul urechii, în timp ce ea tremura în brațele lui.

– Putem să încetăm, iubito, i-a șoptit Jethro. Putem să ne oprim sau putem să facem asta.

Ea a gemut când l-a văzut aplecându-se deasupra ei. Avea de gând să o sărute. Dumnezeu, și-a spus ea, captivă în brațele soțului ei. El privea. Privea cum un alt bărbat se apleca deasupra ei, cu buzele ușor depărtate, cu genele fluturând senzuale.

Mâna lui Mac a ajuns în dreptul nasturelui de la blugi, desfăcându-l în clipa în care buzele lui Jethro le-au atins pe ale ei. Ea stătea încremenită pe loc, cu respirația întretăiată și cu privirea pierdută în ochii lui Jethro când acesta a sărutat-o, provocându-i fiori din cap până-n picioare.

Dar Jethro nu a mers mai departe. Gura îi cerea lacomă sărutul, dar privirea aproape că i-l impunea.

Blugii ei erau gata să cadă.

– Îți mai amintești ce ți-am spus despre atingeri? i-a șoptit Mac la ureche. Cum ar fi să te simți mângâiată peste tot?

El și-a strecurat mâinile spre sânii ei excitați și sensibili. Jethro și-a pus în schimb mâinile pe șoldurile ei, coborându-i puțin fermoarul blugilor cu talie joasă.

Talia era prea joasă, și-a spus ea în gând. În clipa în care va trage de tot fermoarul...

Keiley a gemut când a simțit cum Jethro îi mângâia buzele cu limba și încerca să-i dea jos pantalonii.

– Nu!

Nu știa de unde a găsit puterea de a rupe vraja. Pentru o clipă, a fost sigură că va capitula în fața lor, pentru ca într-o fracțiune de secundă să se îndepărteze de ei, clătinând vehement din cap și luptându-se să-și recapete suflarea.

– Nu! a exclamat ea din nou, privindu-l pe Mac, în care vedea acum un străin.

Un străin care o privea cu ochii soțului ei. Ochi ce reflectau excitarea, dragostea și regretul.

– Noapte bună, Jethro, a spus Mac, îndreptându-se spre ea. Ne vedem mâine dimineață.

Intenția lui era evidentă. Era un cuceritor. Un siluitor. A înțeles din expresia lui că – indiferent dacă Jethro îi va însoți sau nu – el își va posedea soția în seara aceea.

– Crezi că poți să lași un străin să mă atingă și apoi să mă târăști în pat? l-a întrebat Keiley cu o privire mânioasă. Ți-ai pierdut mințile, Mac?

Dar oare și le-a pierdut și ea? Pentru că această latură necunoscută a personalității lui Mac o excita îngrozitor.

– Mai mult ca sigur, i-a răspuns el, apoi a luat-o în brațe și a pus-o peste umăr, ca pe un sac, înainte de a părăsi camera.

Ultimul lucru pe care l-a văzut, înainte ca Mac să urce scările, a fost licărul răutăcios din privirea lui Jethro.

– O să-ți dau un șut în fund, a mârâit ea, agățându-se de umărul lui.

– Orice e posibil.

– Vorbesc serios, Mac. N-o să obții ce vrei.

– Ba da, a mormăit el. Nu te mai amăgi singură! Și nu încerca să negi că ești al dracului de excitată! Mă mir că blugii nu sunt uzi de câte sucuri se preling din păsărica ta.

– Ticălosule! a mârâit ea.

Din păcate, avea dreptate într-o privință. Era al dracului de excitată. Dar se înșela în cealaltă. Era posibil ca blugii să fie uzi.

Când au ajuns în dormitor, nu și-a mai bătut capul s-o lase jos, ci a trântit-o în pat, i-a smuls sandalele din picioare și i-a scos blugii fără să stea prea mult pe gânduri.

Într-o clipită. Atât de repede. I-a aruncat pantalonii și chiloții pe podea și s-a așezat în genunchi între coapsele ei, strecurându-și apoi limba în vulva ei fierbinte.

– Dumnezeu, Mac! i-a strigat în timp ce el își continua atacul asupra ei, sondându-i adâncurile cu limba și provocându-i o avalanșă de senzații răvășitoare.

O dogoare cumplită. O plăcere incandescentă. O dorință mistuitoare, intensă și brutală.

A tresărit și și-a ridicat șoldurile, frecându-și clitorisul de buzele lui, lucru care a lăsat-o fără suflare. Și-a încheștat mâinile în părul lui, imobilizându-l în poziția aceea, și și-a încolăcit picioarele în jurul umerilor săi.

Era atât de bine. Mai bine ca niciodată. De parcă ar fi fost prima experiență. Și ultima, combinate cu toate celelalte pe care le-au trăit împreună – toate într-o singură mângâiere. Toată plăcerea pe care o cunoscuse în viața ei. Și lucrurile nu se sfârșeau aici.

El i-a apucat fundul cu mâinile și a început să-i stimuleze și să-i maseze cu un deget neastâmpărat împrejurimile unde accesul era interzis.

Senzațiile erau intense și sălbătice, iar procesul de lubrifiere s-a intensificat în urma stimulărilor lui nemiloase, care o aduceau în pragul nebuniei.

Înnebunise – asta era cauza. Explora tărâmurii interzise și de aceea nu protesta. Atingerile lui au înnebunit-o – aceasta era singura explicație pentru faptul că îl lăsa să facă ce voia.

O clipă mai târziu, secrețiile au devenit mai reci și mai vâscoase. Cum a reușit să facă asta? Cum a reușit s-o ungă cu lubrifiantul pe care îl ținea în sertarul de la noptieră fără ca ea să-și dea seama?

Dar cui îi mai păsa? A simțit deodată cum degetul lui îi explora zona anală, pătrunzând acolo unde nimeni nu a mai atins-o vreodată, stimulându-i simțurile la maximum și ajutând-o să atingă un orgasm răvășitor care a lăsat-o fără suflare, dar care a încurajat-o să ceară și mai mult.

– Mai ești speriată acum, Kei? a întrebat-o el, în timp ce îi stimula clitorisul cu limba și îi atâța și mai mult simțurile, introducându-și două degete în vaginul ei.

Credea că nu avea să supraviețuiască acestei plăceri chinuitoare.

– Știi ce o să fac? a întrebat-o el cu o voce onctuoasă, aspră, malițioasă, carnală. Îți voi întinde anusul, a continuat el, mișcându-și degetul în adâncurile ei, ca să-ți introduc o jucărie pe care am cumpărat-o special pentru această ocazie. O să te fac să arzi de dorință înainte de a te poseda.

– Dumnezeule, Mac! a exclamat ea, trântindu-și capul pe pat.

– Păsărica ta o să fie atât de strânsă, Kei. O să ardă de dorință. Ca și tine, de altfel.

– Dar eu ard deja de-acum, a îngăimat ea. Nu te mai juca cu mine!

– Dar nu mă joc, iubito, a spus el, retrăgându-și degetul din anusul ei.

– Nu! Nu! Nu te opri!

– Niciodată!

– Repetă figura!

El i-a lins și i-a mângâiat cu limba vulva îmbibată de secreții, apoi i-a aplicat în zona anusului și mai mult lubrifiant.

– Mac, ce faci? a strigat ea, simțind cum își strecoară degetul în adâncurile ei. Mă omori. El și l-a retras, apoi l-a reintrodus, împreună cu un alt deget. Te rog, Mac!

O clipă mai târziu, s-a agățat cu putere de saltea, simțind cum îi introducea în anus jucăria despre care îi vorbea. O introducea ușor și lent, întinzându-i

anusul și provocându-i o plăcere-durere care o aducea în pragul nebuniei.

– Așa, iubito! a spus el, continuând să-i întindă orificiul anal. A intrat toată, Kei. Ești atât de dulce și de strânsă acum. Pregătește-te să mă primești, iubito! Închide ochii și abandonează-te în brațele mele!

Ea a țipat sub presiunea care se intensifica, dar durerea s-a diminuat în clipa în care jucăria și-a găsit locul în adâncurile ei. Știa ce era. Văzuse jucăria exotică – semăna cu un triunghi – avea un capăt ascuțit, în timp ce celălalt era bombat, integrându-se perfect în orificiul anal. Acest tampon era flexibil și moale, nu tare și rece, așa cum și l-a imaginat când a văzut imaginile, dar nu avea nici o îndoială asupra misiunii sale.

– Perfect! a exclamat el, cu o voce mult mai pătrunzătoare, îndepărtându-se puțin de ea. Hai să-ți scoatem tricoul! Vreau să-ți văd sfârcurile frumoase, Kei.

I-a smuls tricoul, iar ea și-a ațintit privirea asupra lui, realizând că, la un moment dat, în spălătorie, i-a rupt nasturii de la cămașă. Keiley îi vedea acum pieptul dezgolit în timp ce stătea în picioare în fața ei.

El s-a dezbrăcat rapid, aruncându-și hainele pe podea și a rămas în picioare, privind-o cum stătea întinsă în pat.

– O să ți se pară că facem dragoste pentru prima dată, i-a spus el, cu o expresie senzuală. O să mă strângi cumplit de tare. Și o să fii atât de fierbinte!

Era nebună, altfel nu-și explica pasiunea pe care i-a stârnit-o intensitatea carnală din vocea lui.

– De ce acum? a murmurat ea. De ce faci asta acum?

– Pentru că ești pregătită, i-a răspuns el, atingându-i buzele cu ale sale. Înainte nu erai pregătită, nu-i așa, iubito? Dar acum ești.

– Nu, a spus ea, clătinând din cap. Nu, nu sunt...

– Ba da, i-a șoptit el, plimbându-și limba pe buzele ei ca s-o facă să guste din ardoarea propriei ei reacții.

– Mac, să știi că mi-e teamă, a îngăimat ea cu un glas tremurător.

– Nu, nu ți-e teamă, Kei, a contrazis-o el, cu o grimasă sexy pe buze. Ești circumspectă, neliniștită, nesigură. Recunoaște! Știi că nu ți-aș face rău niciodată. Știi că – indiferent ce se va întâmpla între noi – te voi iubi întotdeauna. Indiferent ce se va întâmpla, Kei. Indiferent cum se va întâmpla.

A tresărit în clipa în care a simțit cum penisul lui se strecoară printre labiile vulvei ei. A tresărit și s-a înfiorat sub presiunea pe care o exercitau organul lui și jucăria din anus.

– Așa trebuie să fie, i-a șoptit el cu un glas demonic, sprijinindu-se cu genunchii de pat și susținându-și greutatea corpului în brațele puternice. Exact așa, Kei.

Acest „așa” o lăsa fără suflare. A făcut ochii mari când el a început să-și miște penisul în adâncurile ei, provocându-i senzații pe care nu le mai trăise până atunci și intensificând presiunea exercitată de instrumentul din anus.

– Îl simți, nu-i așa, iubito? Vocea lui întunecată îi alimenta senzualitatea care o purta acum pe tărâmurile interzise. Cât de strânsă și de fierbinte îi simt acum păsărica! Plăcerea alternează cu durerea, nu-i așa, iubito?

Ea l-a înlănțuit cu brațele, zgâriindu-l cu unghiile când el i-a sondat și mai mult adâncurile. Îi era imposibil să mai îndure senzațiile răvășitoare. Plăcerea și durerea încercau să pună deopotrivă stăpânire pe ea, fiindu-i cu neputință să-și mai reprime țipetele.

Voia să înceteze. Voia să continue la nesfârșit.

- Hai, Kei, posedă-mă! a gemut el, unduindu-și șoldurile. Posedă-mi fiecare părticică a trupului!

Ea l-a strigat pe nume în clipa în care el a pătruns și mai adânc în interiorul ei.

Keiley și-a ridicat privirea spre el, complet năucită de intensitatea senzațiilor, încercând să-i cuprindă penisul uriaș cu vaginul ei îngust. În același timp, anusul se contracta în jurul instrumentului în timp ce organul lui Mac fremăta în interiorul ei.

- Dumnezeule, mă strângi atât de tare! a spus el, scoțând o grimasă în momentul în care i-a invadat și mai mult adâncurile. Încolăcește-ți picioarele în jurul meu! I-a ridicat un picior, ghidându-i-l spre șolduri, apoi s-a rezemat în coate. Acum am să te fac să țiți cum n-ai țițat vreodată.

Și a țițat. L-a implorat. Iar când a început s-o posed, cu lovituri rapide și puternice, stârnindu-i senzații și provocându-i plăceri care o aduceau în pragul nebuniei, Keiley l-a strigat. L-a implorat să înceteze. Cu respirația întretăiată, a atins orgasm după orgasm, bând până la capăt din cupa extazului suprem, care i-a răvășit trupul și a făcut-o să se zvârcolească în brațele lui, copleșită de intensitatea ritmului sexual.

Dar nu și-a domolit setea încă. Mai avea nevoie de ceva – ceva ce nu putea să descrie, nu putea să înțeleagă. Nici Mac nu terminase încă. S-a răsucit pe spate, fără să-i dea drumul, și a încurajat-o să-l călărească, cuprinzând-o cu o mână în timp ce cu cealaltă îi mișca jucăria din anus, dăruindu-i plăceri inimaginabile.

Stimulările provocate de mânuirea abilă a instrumentului fixat în anus, armonizate cu loviturile puternice ale lui Mac, erau greu de îndurat. Secătuită de puteri, scăldată în propria-i nădușeală și năucită de plăcerea sălbatică ce-i străbătea trupul, s-a cuibărit la pieptul lui și s-a lăsat copleșită de valurile violente de orgasm care îi devastau trupul. Tremurând și fremătând în interiorul ei, Mac și-a revărsat în cele din urmă, cu un strigăt înăbușit, seva în vulva ei excitată, în timp ce o strângea cu putere la piept.

Desfătarea era la fel de răvășitoare ca și pasiunea. Ea a rămas cuibărită la pieptul lui, simțind cum bătăile inimii începeau să revină la ritmul normal, apoi Mac a ridicat-o ușor de pe pieptul lui și a întins-o pe pat.

– Te simți bine? a întrebat-o el, aplecându-se deasupra ei și dându-i la o parte părul de pe frunte în timp ce o privea îngrijorat.

Războinicul sexual dispăruse, lăsând locul soțului ei.

– Nu. Sunt moartă, a murmurat ea. Pleacă până reușesc să-mi adun din nou gândurile!

Cuvintele ei l-au făcut să chicotească, apoi a întors-o pe o parte.

– Ce mai vrei să...? a îngăimat ea, icnind în clipa în care el i-a scos jucăria din anus, tremurând din cauza

noilor valuri de plăcere din care nu mai avea energia să se înfrupte.

Apoi, Mac s-a ridicat din pat și s-a îndreptat spre baie. Câteva clipe mai târziu, ea a auzit apa curgând și a oftat la gândul unui duș binefăcător. Era transpirată și sleită de puteri, iar gândul de a se ridica din pat era doar o dorință îndepărtată.

– Hai, vino, pisicuțo!

Nu-și mai amintea decât clipa în care Mac a luat-o în brațe și a dus-o în baie.

– Sunt secătuită, a bâiguit ea, cuibărimdu-se la pieptul lui. Lasă-mă să dorm!

– Imediat. Hai să facem un duș și pe urmă poți să dormi toată noaptea!

S-a îmbufnat când a lăsat-o sub dușul cald, dar senzația binefăcătoare a apei calde, care i se prelingea pe trupul epuizat, i-a indus o stare de bine.

– Lasă-mă pe mine să mă ocup acum de tine, Kei! El a tras-o spre el, apoi a luat un burete și a început s-o spele cu blândețe. O să mă ocup de toate.

Îi trecea acum prin minte faptul că Mac știa să mânuiască frâiele mai bine decât și-a imaginat ea.

– Trebuie să vorbim despre asta, l-a avertizat ea.

– Mâine dimineată, i-a promis el. În seara asta, trebuie să te odihnești. În seara asta, abandonează-te cu totul în brațele mele!

Nu o ruga să facă asta, ci îi impunea, iar ea și-a ȱugu-iat buzele, nemulțumită.

– Am avut dreptate în privinȱa ta, a spus ea, oftând.

– La ce te referi?

– Când ne-am cunoscut, i-am spus unei colege că semeni cu o furtună care se stârnește din senin. Puternică și sălbatică. Nu știu dacă voi putea să-ți fac față, Mac.

El a întors-o spre el, scrutând-o cu ochii lui întunecați și susceptibili.

– Nu-ți cer să-mi faci față, a spus el în cele din urmă, pe un ton moale. Lasă-mă doar să-ți călăuzesc pașii! Spre deosebire de furtuni, Keiley, eu știu ce prețuiesc în viață. Și-ți promit că nu te voi lăsa să te îneci.

– Dar dacă nu voi putea să-ți dau ce vrei?

Un zâmbet palid i-a apărut pe buze.

– Sunt convins că poți să-mi dai exact ce vreau și poate și mai mult. Dar dacă ai nevoie de spațiu sau de timp, atunci putem discuta.

Puteau discuta? Ea a încercat să se încrunte, dar era prea obosită.

– Da, vom discuta, l-a anunțat Keiley. Când îmi voi recupera puterea rațiunii. Se pare că mi-ai spulberat-o.

– Te voi ajuta să ți-o recuperezi, a spus el, sărutând-o tandru. Și nu doar atât, iubito. Îți voi oferi lucruri la care nici nu te-ai gândit vreodată.

*N*u și-a găsit rochia și nici nu mai avea timp s-o caute. Și oricum, n-ar mai fi avut timp s-o spele înainte de a pleca la întâlnire.

Keiley s-a trezit mult prea târziu a doua zi de dimineață, având la dispoziție doar câteva ore ca să se pregătească pentru întâlnirea cu membrii comitetului organizațiilor de caritate și s-o zbughească pe ușă.

Mac se trezise devreme și probabil că acum era la treabă. În timp ce îmbrăca rochia de vară pe care a ales-o în locul celei din bumbac egiptean, Keiley spera că și Jethro era cu el.

Cum avea să-i înfrunte în ziua aceea? Evenimentele de azi-noapte păreau mai mult un vis decât o realitate, dar nu reușea să se convingă că totul nu fusese decât o iluzie ciudată.

Mac o ținuse imobilizată în timp ce un alt bărbat a sărutat-o. Și nu era vorba doar de un „alt“ bărbat, ci de cel mai bun prieten al său. De omul despre care se zvonea că fusese partenerul lui în timpul partidelor de sex în trei înainte de căsătoria lor.

Amintirea acelor clipe a făcut-o să tremure în timp ce își încheia nasturii în formă de perluțe ai rochiei de vară.

Materialul din bumbac era ușor și răcoros; șnurulețele care țineau loc de mâneci se intersectau la spate, iar fusta se revărsa în valuri până deasupra genunchilor. Corsajul i se mula pe sâni, dar materialul și croiala rochiei îi puneau în evidență silueta, fără să fie provocatoare.

Arăta ca o femeie de afaceri, și-a spus ea înainte de a ieși din dormitor.

Din casă nu răzbătea nici un sunet, ceea ce însemna – spera ea – că era pustie. Intrând în birou, și-a luat portofelul și geanta din piele. A deschis geanta dintr-o piele foarte moale ca să verifice dacă cecul pe care l-a scris cu o seară în urmă pentru achiziționarea cabinei destinate comitetului organizațiilor de caritate se afla acolo, ca și harta poziționării celorlalte cabine. A închis-o și a ieșit iute din birou.

Trecând pragul în fugă, preocupată să găsească cheile în geantă, s-a împiedicat deodată de un obiect inert.

Portofelul i-a zburat din mână. Geanta i-a căzut la pământ, iar Keiley și-a ridicat capul ca să întâlnească, uimită, privirea amuzată și răutăcioasă a musafirului lor.

– Așa mai zic și eu să dai „binețe“, a murmurat el, mângâindu-i umerii cu degetele, căci o prinsese cu mâinile, împiedicând-o să cadă, iar acum stătea îngrozitor de aproape de ea.

Keiley a rămas pe loc, ținându-l cu privirea, în timp ce în sufletul ei se dădea o luptă acerbă între sentimente contradictorii. Ar trebui să fugă. Ar trebui să rămână. N-ar trebui să stea încremenită pe loc, copleșită de teamă, confuzie și de o stare puternică de excitație. Și mai mult ca sigur, n-ar trebui să-și amintească sărutul pe care i l-a dăruit azi-noapte în timp ce încerca să-i desfacă nasturele de la pantaloni.

– Eu... a îngăimat ea, înghițind în sec... trebuie să plec.

A început să-și plimbe mâinile pe spatele ei – calde și aspre prin țesătura subțire a rochiei. Senzații incandescente au izbucnit la viață, iar trupul i-a fost străbătut de un fior.

Seducția. Plutea în aer, îi umplea simțurile și i-a izbit conștiința, în timp ce realiza că trupul ei reacționa favorabil.

A găsit, în cele din urmă, puterea de a se îndepărta de el, aplecându-se să-și ia portofelul de pe podea și să-și adune lucrurile care se împrăștiaseră pe jos.

– Lasă-mă să te ajut!

El s-a așezat în genunchi în fața ei, punând mâna pe fiecare obiect pe care ea încerca să-l recupereze, atingându-și de mai multe ori degetele înainte de a reuși să-și adune toate lucrurile.

Bărbații! Dumnezeu, sunt plămădiți numai din testosteron și după partida de aseară, se cam săturase.

– M-aș fi descurcat și singură, a murmurat ea.

– Dar n-ai fi avut parte de un moment atât de amuzant, i-a spus el, zâmbind, ajutând-o să se ridice în picioare în timp ce a apucat-o cu mâinile de umeri.

El a revăzut cu ochiul minții scenele de aseară și chipul i s-a crispat.

– Trebuie să plec, a spus ea, luându-și portofelul și geanta și încercând să treacă pe lângă el.

– Nu ai de ce să te simți stânjenită, Keiley, i-a spus el cu o voce blândă, în timp ce ea îl privea. Ești o femeie incredibil de pasională. Și nu trebuie să-ți fie rușine dacă îți împărtășești această pasiune.

– Nu începe cu asta, Jethro! a izbucnit ea, închi-zându-și ochii pe jumătate, sub presiunea senzualității pe care el părea s-o emane prin toți porii trupului său. Nu am timp pentru asta.

Ochii i-au licărit de uimire, iar în colțul gurii i-a apărut un zâmbet.

– Ești mică și bățăioasă, după câte se pare, nu-i așa?

– Numai dacă mă provoc, i-a răspuns ea, cu un zâmbet crispat, trecând repede pe lângă el. Ne vedem mai târziu. Trebuie să fug acum.

Și asta a și făcut. Keiley a respirat ușurată câteva clipe mai târziu, la volanul mașinii sale, în timp ce stră-bătea aleea îngustă care ducea spre drumul principal.

Era o binecuvântare să plece astăzi de acasă ca să scape de Mac și Jethro și ca să-și pună ordine în

gânduri. Avea nevoie de timp ca să clarifice cumva toată nebunia asta.

Keiley nu se mințea singură. A făcut-o o dată, s-a mințit singură, și-a îngropat capul în nisip și a încercat să pretindă că totul era în ordine. Că supliciul la care au supus-o părinții ei avea să dispară. Metoda n-a funcționat însă, dar a învățat în schimb o lecție importantă. Nu ajungi nicăieri dacă ignori obstacolele pe care viața ți le presară în cale. Trebuie să le înfrunți pe loc sau să plătești un preț prea mare mai târziu pentru că ai ales să le ignori.

Avea să înfrunte situația asta. În primul și în primul rând, avea să recunoască faptul că a știut că se va ajunge aici.

A ignorat zvonurile legate de soțul ei. A acceptat afirmația lui potrivit căreia totul s-a întâmplat în trecut și și-a reprimat curiozitatea mistuitoare atât cât a putut. Poate că – dacă n-ar fi înțeles motivul care se ascundea în spatele melancoliei lui Mac – nu s-ar fi ajuns aici. Sau dacă i-ar fi dat de înțeles încă de la bun început că nu-i plăcea ideea, ar fi putut să evite situația de acum.

Keiley se întreba, inconștient, dacă nu l-a provocat cumva, împinsă de o curiozitate morbidă. Stimulată de faptul că i-a simțit pasiunea mistuitoare, lucru care i-a ațâțat și mai mult curiozitatea.

Dorința lui Mac avea să devină realitate. A înțeles acest lucru cu o seară în urmă când buzele lui Jethro i le-au atins pe ale ei. Avea să accepte ca prietenul cel

mai bun al soțului ei să devină partenerul lor într-un *ménage à trois*.

Era nebună. Mac era nebun.

Din păcate, nebunia nu era contagioasă, așa că nu putea să-l condamne în totalitate pe Mac pentru asta. Era o femeie adultă, capabilă să pună piciorul în prag și să spună nu. Iar Mac îi va accepta hotărârea. S-ar putea să mai cadă pradă melancoliei uneori, să nutrească fantezii legate de trecut, dar s-ar resemna în cele din urmă.

De ce nu pune, așadar, piciorul în prag?

Deoarece voia să descopere și latura ascunsă a soțului ei. Deoarece curiozitatea nu-i dădea pace. Deoarece era suficient de cinstită cu sine însăși ca să recunoască faptul că și ea nutrea de trei ani fantezii legate de acest subiect.

Dar fanteziile și realitatea nu se întâlneau niciodată. Ce se va întâmpla cu căsnicia ei, cu visurile ei, dacă va accepta așa ceva?

Asta era teama care îi bântuia sufletul. Că la un moment dat, această aventură în trei îi va distruge căsnicia, care – pentru ea – însemna mai mult decât propria-i viață.

Keiley a strâns mai tare volanul mașinii când a cotit pe un drum de țară și s-a îndreptat spre oraș. Avea prea multe de făcut astăzi ca să se lase tulburată de această situație extrem de încurcată. Dacă nu își recăpăta sângele rece, atunci toți cei prezenți la întâlnire își vor da seama că era cu nervii la pământ.

Și numai de asta nu mai avea nevoie acum – ca șleahța de clevetitoare din comitet să afle că nu doar bârfele lor îi tulburau existența. Încă din prima zi în care s-a mutat cu Mac în Halifax County, a realizat ce interes a stârnit prezența ei în sânul miciei comunități. În special pe cel al Deliei Staten. Femeia asta murea să afle ceva compromițător referitor la ea, ceva ce i-ar fi afectat relația cu Mac.

Keiley nu era genul care să fugă de societate. Ea s-a alăturat imediat atât comunității de afaceri, cât și organizației care controla, se pare, toate operele de caritate din ținut.

Toate femeile și fetele din regiune, de la soția preotului la fiica diaconului, făceau parte din acest comitet, deși nu toate s-au înscris în nucleul care se ocupa de organizarea festivalului de vară. La ședința de astăzi, aveau să participe în jur de douăsprezece femei, întrunirea urmând să fie prezidată de Victoria Leia Staten, una dintre figurile marcante din ținut.

Comitetul era condus de doamna Staten și alte cinci femei influente. Nici una dintre ele, cu excepția norei Victoriei, Delia, nu avea sub cincizeci de ani, iar votul lor de blam avea puterea să ostracizeze pe oricine, înlăturându-l din rândurile lor, dar și din cele ale comunității.

Acesta a fost unul dintre aspectele pe care Keiley le-a acceptat cu greu atunci când s-a înscris în comitetul care se ocupa de operele de caritate. Aceste șase femei exercitau o influență covârșitoare atât asupra comunității sociale, cât și asupra celei de afaceri.

Conducându-se după niște principii morale extrem de rigide, intransigente și critice, puteau să pună bețe-n roate tuturor oamenilor ale căror afaceri se derulau numai în Halifax County.

Nu pentru prima oară, Keiley era recunoscătoare pentru faptul că solvabilitatea lor financiară nu depindea de orașelul acela. Era un „outsider“ din acest punct de vedere. Un intrus, cu alte cuvinte. Asta-i mai lipsea – ca femeile acelea să-i hotărască destinul.

Întâlnirea avea loc în vila familiei Staten, situată la periferia orașului Scotland Neck. Casa cu trei etaje, renovată în stilul grandios al conacelor de pe plantațiile de odinioară, stătea de veghe pe un deal și privea de sus orașul ca o santinelă tăcută.

Keiley și-a parcat mașina lângă Mercedesul bleumarin care aparținea uneia dintre puținele prietene ale ei. A coborât din mașină și a străbătut aleea pietruită care ducea spre vilă și spre grădinile unde se adunaseră membrele comitetului înainte de ședință.

– Keiley, ai ajuns mai devreme azi, a spus Maxine Bright, părăsind grupul de femei, care i-au făcut prietenoase cu mâna lui Keiley, reluându-și apoi conversația.

Maxine era un izvor de energie. Înaltă de un metru șaiszeci și cinci, cu părul roșcat, care părea că luase foc, și cu ochii verzi, strălucitori. Era soția celui mai influent bancher din oraș, Joseph Bright, un tip tăcut, adâncit adesea în gânduri, care părea s-o adore pe femeia veselă și exuberantă cu care s-a căsătorit.

– Max, arăți minunat, a spus Keiley, zâmbind, în timp ce îi scruta cu privirea rochia din in de culoarea ciocolatei.

Max își strânsese buclele roșcate într-o coadă de cal, ce-i atârna acum pe spate, prinsă într-o fundă mare, asortată cu rochia.

– Și lui Joey i-a plăcut, a spus Max, prinzând-o pe Keiley de braț și târând-o practic în grădină. A trebuit să mă dezbrac și s-o calc din nou înainte de a ieși din casă.

Keiley abia și-a stăpânit râsul. Sexul dezlănțuit nu părea apanajul lui Joseph Bright.

– Ești norocoasă, a murmurat Kei. Mac a plecat la treabă înainte de a mă trezi eu.

– Dar musafirul vostru? a șoptit Max. Și el a plecat la treabă?

– La naiba, ce repede circulă vestile aici! a spus Keiley, râzând. Abia ieri a venit.

– Am auzit că are un Mustang roșu și poartă ochelari de soare cu lentile antireflectorizante. Are un zâmbet răutăcios și niște mușchi după care orice femeie și-ar pierde capul.

Keiley a ridicat din sprâncene în timp ce a luat un pahar de ceai cu gheață oferit de una dintre servitoare.

– Dar ce-a făcut? S-a oprit pe drum și a pozat pentru fani? a întrebat ea, chicotind.

Imaginea a făcut-o și pe Max să izbucnească în râs.

– Am aflat totul despre el din clipa în care am ajuns aici. Toată lumea era convinsă că le voi furniza cele mai bune subiecte de bârfă legate de tine. Dar nu mi-ai

spus nimic de venirea lui aici. De ce? a întrebat Max, afișând o expresie îmbufnată.

– Abia alaltăieri am aflat de vizita lui. Ea a clătinat din cap, uimită de faptul că oamenii au aflat atât de repede că ea și Mac aveau un oaspete. Este un prieten al lui Mac din Virginia. Nu l-am mai văzut de la nuntă.

– Și zvonurile că el și Mac își împărțeau prietenele? Informația asta a scos-o din minți pe Laura Tolbert. Pentru că este târfulița orașului, o știre ca asta i-ar cam șifona imaginea.

În spatele privirii amuzate a lui Max, se ascundea o ușoară neliniște.

– Glumești, nu-i așa? a spus Keiley, privind-o șocată.

Simțea cum inima începea să-i bată cu putere și cum panica puneă stăpânire pe ea, dar și-a îndreptat umerii și a reușit să-și reprime spaima.

Cum naiba s-a aflat asta?

– Nu știi încă cine a lansat povestea, a spus Max, pe un ton șoptit, îndepărtându-se tot mai mult de celelalte femei și de privirile lor curioase. Este doar un zvon de care se amuzau. Din fericire, nimeni nu pare să-l ia în serios. Dar o cunoști pe Delia Staten. Așa că ai grijă!

Delia Staten era nora Victoriei. O ipocrită care afișa o atitudine pioasă și moralistă.

– Dumnezeu! a murmurat Keiley. Mă întreb ce s-ar întâmpla dacă aș invita vreo prietenă să-mi facă o vizită.

– Ai deveni pe loc lesbiană și ai intenționa să divorțezi de Mac în favoarea prietenei tale în loc să fii miezul

gustos al unui sendviș masculin, ca în cazul de față, a spus Max, chicotind.

Keiley s-a înroșit până în vârful urechilor.

– Hai, nu te supăra! a spus Max, zâmbind, punând o mână pe brațul lui Keiley. Doar le cunoști pe gâs-culițele astea. Deși, trebuie s-o recunosc, cineva le-a întrecut de data asta. Bârfele obișnuite nu sunt nici pe departe atât de interesante. Poate că s-au săturat de triumghiul clasic soț-soție--cel mai bun prieten. Menajul în trei pare mult mai distractiv.

– Și mult mai obositor, a spus Keiley, dându-și ochii peste cap, încercând să trateze zvonul ca pe o glumă proastă și nicidecum ca pe un adevăr incontestabil.

Max avea dreptate – în mod normal, n-ar trebui să-și facă atâtea griji – era un simplu zvon.

– Nu mi-aș bate capul cu asta, a spus Max, încheind subiectul. Toată lumea de aici a plâns în ziua în care Mac s-a căsătorit departe de aceste locuri și a pus capăt zvonurilor picante care circulau pe seama lui. Ia-o ca pe un compliment! Cel puțin, te consideră prea rafinată ca să-ți înșeli soțul.

– O, Doamne!

– Dar nu lăsa garda jos! a sfătuit-o Max. Delia se îndreaptă spre noi și pare că are o misiune de îndeplinit.

Keiley se pregătea să plece. A jurat că nu va mai cădea niciodată pradă răutății unor oameni de teapa Deliei Staten. Oameni care i-au distrus viața cu ani în urmă. Dar a rămas pe loc, întâmpinând-o pe Delia cu un zâmbet pe buze.

Delia fusese cândva o femeie frumoasă și mai putea încă să fie dacă renunța la înfățișarea și atitudinea de satrap pe care le afișa tot timpul. Își prinsese părul castaniu, cu nuanțe roșietice, într-o coadă împletită la spate. Machiajul discret pe care și-l aplicase îi scotea în evidență conturul ochilor și al buzelor, iar ochii castanii îi reflectau mânia și amărăciunea care îi întunecau sufletul.

Avea treizeci și cinci de ani, dar părea cu zece ani mai bătrână.

– Keiley, dragă, ce faci? a întrebat-o ea, rânjind cu gura până la urechi. Și tu ai venit devreme astăzi.

De parcă întârzia vreodată.

– Mac avea treabă la fermă azi-dimineață când m-am trezit, a răspuns Keiley, cu un zâmbet calm, și nu m-a reținut.

Delia și-a încordat buzele. Nu era un secret pentru nimeni faptul că ani de zile a sperat că Mac va deveni soțul ei. Dar el a plecat din oraș și s-a stabilit în Virginia după absolvirea liceului. Evident, nici o soție a lui Mac nu s-ar simți în siguranță în preajma ei, căci nu făcea nici un efort să-și ascundă ura pe care o simțea pentru femeia cu care acesta s-a căsătorit. Și-a făcut astfel o misiune din a o împrósca pe Keiley cu noroi ori de câte ori avea ocazia.

– Am auzit că aveți un musafir, a spus ea, cu vădit interes. Unul foarte chipeș.

– Veștile circulă repede. Este un prieten al lui Mac din Virginia. S-a gândit să ne facă o vizită cât timp este în concediu.

– Și cât o să stea?

– Nu știu, Delia. Nu mi-au spus – nici el, nici Mac. Dar pentru că m-ai întrebat, o să-i întreb și eu. Am fost ocupată și nu m-am gândit să-i chestionez, a întrebat ea, aruncându-i Deliei o privire inocentă. Uneori, Mac nu-mi dezvăluie planurile sale.

Delia și-a îngustat ochii, deși în colțul buzelor i-a apărut un zâmbet.

– Da. Cam are obiceiul ăsta.

Keiley aproape că a tresărit. Nu a avut intenția să scormonească trecutul, dar se pare că a făcut-o. Mac nu a anunțat-o pe Delia că avea de gând să părăsească orașul atunci când a luat această hotărâre cu mulți ani în urmă. Și-a împachetat lucrurile și a plecat, iar Delia Staten nu l-a iertat niciodată.

Keiley și-a spus batjocoritoare în gând că avea să-l mustre pentru că nu informa o lume întreagă atunci când lua o decizie personală.

Max s-a hotărât să intervină.

– Keiley, am văzut că ai actualizat site-ul organizației noastre de caritate. Arată minunat, a spus ea. Nu-i așa, Delia, că a făcut o treabă extraordinară?

– Nu m-am uitat, a răspuns Delia, vădit dezgustată. Mă scuzați, e timpul să deschid ședința. Bună ziua, doamnelor.

Delia le-a întors apoi spatele și a străbătut curtea interioară învăluită într-o aromă cu nuanțe florale, dar și sarcastice.

– Ce jigodie! a murmurat Max. Ce dracu' se întâmplă, Kei? Mi-e și teamă să-l mai invit pe fratele lui Joey să petreacă vara la noi. E divorțat.

– Poate că și-a amintit că sunt un „outsider“, a spus Keiley cu respirația întretăiată. Apoi, s-a întors spre Max și și-a dat ochii peste cap. Poate că am noroc și mă vor exclude din comitetul organizației de caritate. Ai putea să-mi preiei tu sarcinile.

Max și-a îngustat ochii amenințătoare.

– Nici să nu te gândești, draga mea! N-aș vrea să te iau la bătaie.

– Am și eu o armă împotriva ta, a spus Keiley, chicotind. Aș putea să-i povestesc Deliei despre dula-pul tău cu jucării.

Max a făcut ochii mari, prefăcându-se îngrozită.

– Ar suferi un șoc. Iar Joey ar fi distrus. Nici nu îndrăznește să rostească cuvântul *vibrator*.

– Dar știe cum să-l folosească, nu-i așa? a chicotit Keiley, luând-o de braț pe prietena ei și îndreptându-se spre casă. Asta e tot ce contează, nu?

– La dracu', așa e! a spus Max, oftând melancolică, amintindu-și clipele frumoase petrecute împreună cu soțul ei. Cui îi pasă că îndrăznește sau nu să rostească cuvântul atât timp cât știe ce să facă cu el?

Au intrat râzând în foișorul scăldat în lumina soarelui, dar înăuntru Keiley a simțit cum neliniștea pune stăpânire pe ea. Nu credea în coincidențe. Nu printr-o coincidență au apărut zvonurile că Mac și prietenul lui îi împărțeau patul. Cineva știa ceva.

Poate unul dintre cei ce lucrau de la fermă? s-a întrebat Keiley. A auzit cineva ceva?

Dar nu era posibil. Angajații nu locuiau la fermă: veneau dimineața și plecau seara. Era imposibil să fi văzut sau să fi auzit ceva.

Dar cine altcineva?

Era conștientă atât de interesul pe care îl suscitase, cât și de speculațiile care pluteau în aer. Ura acest lucru. Îl ura și se temea de asta, dar era și mânioasă. Nu mai era un copil. Iar oamenii ăștia nu puteau să-i controleze viața.

Jethro stătea în casa lor doar de o noapte. O singură noapte. Nu aveau dreptul să înceapă să bârfească pe seama lor atât de repede. S-o ostracizeze atât de ușor.

Aceste femei cu care a răs în ultimii trei și pe care le-a ajutat în diverse ocazii. A avut grijă de copiii lor de câteva ori. A lucrat în magazinul Lissei Ryker când aceasta s-a îmbolnăvit anul trecut. A ajutat-o pe Beulah Paddington cu o lună în urmă în florăria acesteia. La un moment dat, Keiley le-a dat o mână de ajutor tuturor acestor femei și totuși ele o calomniau.

Max era poate printre puținele care nu s-au alăturat „festivalului bârfelor“. Ea ignora bârfele, considerându-le doar niște glume proaste.

Înainte chiar ca întrunirea să ia sfârșit, iar Keiley să primească chitanța pentru cabina pe care o închiase în numele comitetului de caritate, era deja pe punct de plecare. Paranoia începea să pună stăpânire pe ea. A realizat asta în clipa în care – în timp ce se

îndrepta spre ieșire – s-a oprit brusc, convinsă că a auzit ceva incredibil.

Menaj. Cuvântul rostit în șoaptă a făcut-o să încremenească pe loc și să privească micul grup de femei din spatele ei.

Ele păreau să poarte o discuție inocentă, deși Keiley nu auzea ce spuneau.

Clătinând din cap, a ieșit repede din casă și s-a dus glonț la mașină, convinsă fiind că imaginația a început să-i joace feste.

Strâmbându-se la gândul că mintea ei a luat-o razna, s-a îndreptat cu pași repezi spre automobil, a deschis portiera, fiind izbită de aerul înăbușitor dinăuntru, a pornit motorul și a deschis geamurile.

Se îndepărta de vila Staten, adâncită în gânduri. Sunetul telefonului mobil a trezit-o din visare. L-a deschis și l-a dus la ureche.

– Alo?

– Kei, hai să mâncăm în oraș! s-a auzit vocea veselă a lui Max. Mama lui Joey are grijă de copii, așa că eu sunt liberă să vagabondez toată ziua dacă vreau.

– În regulă, a spus Keiley, râzând. Unde vrei să ne întâlnim?

– M-am săturat de toate mutrele alea pioase și moraliste, a mârâit Max. Hai să mergem la Casey's la marginea orașului! Putem să degustăm o bere în liniște fără să ne mai prefacem că bem cu plăcere vinul ăla împutit din oraș.

– Ți trădezi originile, Max, a tachinat-o Keiley. Ai grijă să nu afle Delia că tatăl tău a lucrat pe șantieri

navale înainte de a veni în Scotland Neck cu toții banii ăia!

– N-am eu norocul ăsta! a răspuns Max pe un ton sec. Gândește-te de câte prostii aș scăpa! Victoria Staten nu l-ar mai hărțui pe soțul meu ori de câte ori refuz să semnez cecurile pentru micile ei opere de caritate.

Keiley a izbucnit în râs, vădit amuzată.

– Ne întâlnim acolo, i-a promis ea. Dacă ajungi înaintea mea, comandă o bere și pentru mine! Chiar am nevoie.

– Nu mai trebuie să-mi spui! a încuviințat Max. Parcă m-am aflat în mijlocul unui banc de rechini care își vânau prada. Cred că am nevoie de două beri. Ne vedem în curând.

– Da, în curând.

Keiley a închis încruntată telefonul, îngrijorată de vocea ușor crispată a lui Max. Ce dracu' le-a apucat pe femeile alea din comitetul de caritate? În orice caz, nu mai trebuia să-și facă griji în privința participării ei la festival, pentru că o vor șterge de pe listă înainte de a cumpăra articolele.

A oftat obosită. Poate că planetele nu se mai aliniau pe orbită. Cum ar fi putut să explice altfel comportamentul lor?

- *B*ine, hai să vedem ce informații avem! a spus Mac, așezându-se și deschizând laptopul, în timp ce Jethro și-l deschidea pe al lui la celălalt capăt al biroului.

- Dell n-a reușit să afle nimic despre playboy-ul nostru, a spus Jethro. Nu știe să investigheze delictele sexuale. Nu are nici cel mai mic indiciu.

- Nici eu n-am avut, a mormăit Mac.

- Asta pentru că ai plecat prea repede, a spus Jethro, în timp ce Mac a deschis portul P2P dintre cele două computere ca să acceseze informațiile pe care le-a adus Jethro.

- Crezi că este vorba de un delict sexual? a întrebat Mac.

Acesta a fost domeniul de activitate al lui Mac.

– Băiatul nostru face tot ce poate ca să ne sugereze această pistă.

– Ce te face să crezi că am plecat prea repede? a întrebat Mac.

– Asta, a răspuns Jethro, accesând informațiile din computer. Avem de-a face cu un individ căruia îi place să se joace. Victimele sale, femeile, sunt doar pionii în aceste jocuri, pentru că adevărata lui țintă sunt regii.

– Încurci regulile jocului de șah, a mormăit Mac. Femeile sunt reginele, iar bărbații sunt regii. Vânătorii le vânează întotdeauna pe regine.

– Nu și în acest caz, a spus Jethro. Știai că soțul primei victime lucra în Ministerul de Justiție?

– Da, a spus Mac, dând din cap. Acesta a fost și motivul pentru care mi s-a încredințat cazul.

– Știai însă că soții tuturor victimelor au fost implicați în investigațiile unor infracțiuni sexuale, pe care le-au rezolvat cu succes?

Mac s-a rezemat de spătarul scaunului și l-a privit pe Jethro cu ochii mișiți.

– L-am interogat mai întâi pe soțul victimei, apoi pe ea. Perioada de hărțuire a coincis cu cea în care soțul ei a fost implicat într-un caz similar. Victima stătea foarte mult pe Internet. O contabilă bine văzută, care avea clienți influenți. Credem că a fost recrutată de aici. Pe ecranul computerului a apărut pagina unui forum de chat. Acesta este un forum destinat oamenilor de afaceri. Site-ul angajează profesioniști care oferă sfaturi în diverse domenii tuturor celor care intră pe forum. Suma pentru înregistrare este minimă. Alte

două victime au fost recrutate de aici. O nouă pagină de forum, similară ca design și target, a apărut pe ecran. Și de aici. O altă pagină de forum a apărut pe monitor. Din câte am înțeles, cele trei victime sunt singurele care au reclamat hărțuirea la vremea respectivă. Mai avem patru victime, care n-au mai făcut nici o plângere, pentru că individul a încetat să le mai hărțuiască.

– Soții celor patru victime au fost și ei implicați în cazuri similare? a întrebat Mac.

– Două dintre ele erau căsătorite. Una – divorțată, iar cealaltă singură. Soții și iubiții activau în domeniul investigațiilor. S-a jucat cu ele, dar nu în aceeași măsură. Tabloul e oarecum similar: pe o perioadă de două până la patru luni, victimele, atât cele care au reclamat hărțuirea, cât și cele care nu au făcut-o – au observat că le-au dispărut anumite obiecte personale sau le-au găsit în alte locuri. Apoi primeau un e-mail de adio din care înțelegeau că cineva s-a jucat cu ele. Le-a speriat de moarte, dar – pentru că incidentul nu s-a mai repetat – și-au văzut de viața lor.

– A mers mai departe în cazul celor trei victime care au depus plângere pentru hărțuire, a spus Mac, adâncit în gânduri.

– Jocul a început însă la fel, a subliniat Jethro. Au observat că le lipseau anumite obiecte sau le găseau în altă parte. Este vorba despre niște femei organizate, niște profesioniste în domeniul lor. Nu-și pierd lucrurile și nici nu uită unde le pun. Dar brusc nu-și mai găsesc rujul, cămașa preferată sau cheile de la

mașină. Reușește să intre ușor în casa lor, în ciuda faptului că sunt căsătorite. Reușește să le urmărească sau să le asculte. Aceste femei – trei fotografii au apărut pe ecran – erau și ele la începutul relațiilor cu diverși anchetatori. Individul nostru a început să le scrie e-mailuri, să le hărțuiască pe Internet și să le facă de rușine pe forumurile online.

– În ce sens să le facă de rușine? a întrebat Mac, clătinând din cap.

– Dezvăluia secrete personale sau profesionale, detalii din viața lor intimă, chestii de genul ăsta, l-a informat Jethro.

Cu o privire concentrată, Mac scruta ecranul computerului, „răsfoind“ declarațiile, fotografiile și biografiile victimelor și ale partenerilor lor.

– Soții sau prietenii au fost cu toții implicați în domeniul securității. Un detectiv particular, doi polițiști, un analist în domeniul securității, doi bodyguardzi și un fost anchetator.

– Îl interesează cariera bărbaților, a subliniat Jethro. Mac scruta gânditor ecranul.

– Una dintre cele trei femei pe care le-a hărțuit cel mai mult era soția unui detectiv particular în timp ce soții celorlalte două erau polițiști. Bărbați care – în concepția lui – ar fi trebuit să-și apere mai bine soțiile. Este oare un delict sexual? Sau încearcă să-și dovedească sieși, cât și acestor bărbați, că este mai bun decât ei? Este vorba de un joc al puterii, care depășește granițele sexului. Îi vizează pe bărbați și le pedepsește pe femei pentru incompetența lor. Mac s-a aplecat peste

tastatură și a bătut câteva comenzi ca să obțină mai multe informații despre cele șapte femei. Cele trei victime necăsătorite aveau prieteni și sunt ultimele „achi-ziții”. Ne anunță că tocmai și-a făcut apariția în scenă.

Mac și-ar fi dorit să aibă aceste informații când a investigat cazul în urmă cu trei ani. El și-a început ancheta cu prima victimă pe care individul o atacase cu violență.

– Pe ultima, adică pe cea de a patra victimă, a atacat-o înainte de a-mi da demisia. Soțul ei era detectiv particular. Jocul s-a derulat pe o perioadă mai lungă și a avut diverse grade de intensitate. A început cu dispariția obiectelor personale, apoi a continuat cu atacurile online. Și în final, cu atacul fizic. După asta și-a luat „vacanță” până acum șase luni. Doi ani și jumătate de tăcere. De ce?

– De unde dracu’ ai făcut rost de programul ăsta? a întrebat Jethro, aplecându-se peste umărul lui în timp ce Mac tasta comenzile. Nu este cel standard pe care îl folosim la Biroul de Investigații.

Mac i-a zâmbit puțin îngâmfat.

– Keiley s-a jucat de câteva ori cu el. În mod normal, îl folosesc pentru activitățile de la fermă, dar poate fi aplicat în orice domeniu. Trebuie doar să-i dau comenzile și criteriile de căutare, iar el extrage informațiile din dosarele pe care i le cer. Sau... a spus el, apăsând o altă tastă, putem căuta pe Internet, folosind aceleași criterii. Dar durează ceva mai mult.

Mac s-a rezemat de scaun, încruntat, în timp ce Jethro s-a dus la locul lui și și-a tras scaunul mai aproape. Ceva îl tulbura, dar nu știa ce anume.

Scruta dosarele accesate pe ecran, așteptând ca programul să-și termine treaba.

– De ce și-a încetat atacurile de când i-am predat cazul lui Dell și până acum șase luni? a întrebat el, adâncit în gânduri. E vorba despre un interval de trei ani.

– Poate că s-a mutat. Poate că și-a continuat atacurile în altă parte fără ca noi să aflăm nimic.

– Posibil, a murmurat el.

Dar ceva nu era în regulă. Asta era problema în cazul acestei investigații. Prea multe piese nu s-au potrivit de la bun început.

– Ai un profil al individului?

Jethro a clătinat din cap.

– Până să descopăr ultimele patru cazuri, le-am investigat doar pe primele trei. Directorul a vrut să obținem mai multe informații până să-i schițăm profilul.

– Nu e un delict sexual, Jethro. Mac era convins de asta. Era vorba de altceva, de ceva mult mai periculos. Și nu se va opri aici, a continuat el. Va merge mai departe, iar atacurile vor deveni din ce în ce mai violente. Vrea să dovedească ceva.

– Căutăm, așadar, un individ care, din anumite motive, nu a putut să lucreze în domeniul investigațiilor?

– Un individ care a reușit să se apropie de victime, a spus Mac, dând din cap. S-a apropiat atât de mult, încât a reușit să intre în casa lor. Sună-l pe Dell și spune-i să vorbească din nou cu aceste femei! Să facă o

listă cu prietenii apropiați și cu membrii familiei care ar fi putut să aibă acces în locuințele lor. Să vedem ce vom găsi când vom da o căutare cu numele lor.

– Și asta s-ar putea să mai dureze, a subliniat Jethro. Simțea un nod în stomac și nu înțelegea de ce.

– Spune-i să înceapă imediat! S-ar putea ca individul să lovească din nou.

– Mai am doar câteva zile de vacanță impusă, a spus Jethro, rezemându-se de spătarul scaunului. Chiar mă gândeam la o vacanță adevărată. Aș putea să-mi iau un concediu de câteva săptămâni dacă vrei să rezolvăm cazul împreună. S-ar putea să avem chiar și un avantaj dacă Dell obține informațiile, iar noi le procesăm de aici.

Mac bătea cu degetele pe brațul scaunului.

– Da, fă-o! a spus el, încuviințând din cap, tulburat încă de o neliniște pe care nu o înțelegea. Probabil că programul lui Keiley va avea nevoie de două zile ca să termine căutările pe Internet și apoi vom avea nevoie de alte câteva zile ca să separăm informațiile importante de cele fără nici o relevanță. Vom vedea cu ce rămânem după ce vom termina treaba.

Mac și-a ațintit privirea în monitor, selectând cu o privire concentrată informațiile pe care programul le găsisese până acum.

– O să alcătuiesc o listă de întrebări pentru Dell, pe care să o ia cu el, i-a spus Mac lui Jethro. Este un agent de teren eficient, dar nu excelează când vine vorba să interogheze victimele.

– La dracu'! a murmurat Jethro. Nu am avut timp să le cercetez pe toate cele șapte victime împreună cu asociații lor.

– O vei face în curând, a spus Mac, cu respirația întretăiată. Mă îngrijorează perioada de tăcere dintre ultimul meu caz și cel de acum șase luni. Cele patru cazuri au avut loc în regiunea Alexandria-D.C. în decurs de patru ani. Apoi, s-a așternut tăcerea până au apărut ultimele trei victime. Unde s-a dus oare?

– Cu puțin noroc, programul genial al lui Keiley ne va dezvălui și asta, a spus Jethro, arătând cu capul spre computerul lui Mac. Păcat că nu putem intra în baza de date a Ministerului de Justiție!

– Ar dura ani de zile, a răspuns Mac, oftând. Keiley mă tot amenință că îl va moderniza, dar nu știe cât de eficient ar fi dacă am încerca să pătrundem în milioanele de cazuri cercetate de agențiile de investigații. Am aștepta câteva zile să termine căutările pe net și în zierele din zona Virginia-Maryland. Dacă extinzi criteriile de căutare, atunci poți să aștepți săptămâni sau luni întregi.

– Cu cât restrângem criteriile de căutare, cu atât obținem mai repede informațiile dorite, nu? a întrebă Jethro.

Mac a încuviințat din cap.

– Dar în acest moment, nu avem informații suficiente ca să găsim un numitor comun, în afară de soții care lucrează în domeniul investigațiilor. Numărul mare de cuvinte-cheie pe care ar trebui să-l introduc în program ne-ar aduce și multe informații inutile.

Dar ar putea să ne ofere și un indiciu. O pistă pe care s-o urmăm.

- În acest moment, orice ne-ar fi de folos, a spus Jethro, ridicând din umeri. Voi lua legătura cu Dell și îl voi ruga să încerce să obțină cât mai multe informații. Să sperăm că nu se va duce la director!

- Nu se va duce, a spus Mac, râzând. Va pretinde în schimb toți laurii succesului.

- N-are decât să-i culeagă.

Mac l-a scrutat pe Jethro cu o privire aspră. Glasul îi trăda o nuanță de frustrare.

- Te-ai cam săturat, nu-i așa? l-a întrebat el pe prietenul său, descifrând mesajul din vocea lui Jethro.

- Mi se dau atât de multe suspendări, încât nici nu mai ajung la birou. Obiceiul ăsta a devenit deja o pacoste.

- Păi, atunci nu-i mai snopi în bătaie pe infractori! i-a sugerat Mac.

- E ca și cum mi-ai cere să nu mai respir. Nenorociții! Ne chinuim luni sau ani întregi ca să-i prindem ca pe urmă un avocat ferchezuit să-i scoată basma curată, folosindu-se de un truc murdar. Un martor-cheie dispare ca să fie apoi găsit mort sau informațiile se dovedesc deodată false, iar ticăloșii se plimbă din nou liberi pe stradă ca să distrugă alte vieți. Asta mă scoate din sărite, Mac.

Da, și pe Mac îl scotea din sărite. Era unul dintre motivele pentru care și-a dat demisia și s-a întors la fermă. Keiley și ispitele din Clubul Sinclair nu au fost singurele motive. Au cântărit, firește, cel mai mult în balanță, dar au mai fost și altele.

- Agenția lui Cameron merge bine, a spus Mac, referindu-se la vărul lui Jethro. De ani de zile te curtează.

- Chiar mă gândesc serios să-i accept propunerea, a răspuns Jethro, punându-și picioarele pe birou și reze-mându-se de spătarul scaunului. Noul director nu-mi apreciază calitățile unice, a mormăit el pe un ton sarcastic. Dacă-mi dau demisia, n-o să mai fiu concediat în fiecare zi a săptămânii.

Mac a clătinat din cap. Jethro era într-adevăr băiatul rău din Biroul de Investigații, nu s-a îndoit nici-odată de asta.

- Am văzut-o pe Keiley astăzi înainte de a pleca, a spus Jethro, schimbând din nou subiectul. Era îngrozitor de emoționată.

Mac s-a crispat, vădit excitat.

- A pomenit ceva de seara trecută?

- Nu, n-a spus nimic, dar n-a uitat ce s-a întâmplat. Aseară, ai riscat cumplit.

Mac era conștient de riscurile pe care și le asuma. Nu mai era cazul ca să i le reamintească și Jethro.

- Pot să am și singur grijă de căsnicia mea, Jethro, a spus Mac, oftând în timp ce se ridica în picioare. Vezi ce informații mai poți să obții de la Dell! Eu mă duc la treabă.

- N-ai nevoie de ajutor? l-a întrebat Jethro. O să vorbesc cu Dell diseară când va ajunge acasă. Asta înseamnă că nu prea am ce face pe ziua de azi.

Mac s-a uitat la ceas. Keiley trebuia să ajungă acasă în orice clipă, dacă nu s-a hotărât să ia masa cu vreuna

dintre membrele comitetului de caritate, așa cum mai făcea uneori. Prietenia ei cu Maxine Bright părea să prindă aripi și, odată cu ea, Keiley începea să se adapteze la viața de la țară mult mai repede decât s-a așteptat Mac.

Maxine era o femeie bună. Ea și soțul ei, Joseph, erau printre puținii prieteni din liceu cu care Mac păstrase legătura de-a lungul anilor. Joseph l-a ținut la curent cu bârfele locale și l-a ajutat să facă investiții în așa fel încât – atunci când se va întoarce acasă – să dispună de o sumă suficientă de bani care să-i permită să pună ferma pe picioare.

Firește, la vremea respectivă, Mac nu s-a gândit că se va căsători cu o femeie a cărei pasiune se va dovedi atât de profitabilă cum era cariera lui Keiley. Pentru ea, era o adevărată plăcere să creeze programe de calculator, spre deosebire de Mac, care își smulgea părul din cap atunci când trebuia să stea prea mult în fața unui computer.

– Vino atunci! a răspuns el în cele din urmă, acceptând propunerea lui Jethro de a-l ajuta la treburile fermei. Trebuie să mut niște vite și să văd ce face iapa mea preferată. Se pare că mînzul pe care trebuie să-l fete va fi o adevărată mașină de bani. Îmi place s-o dădăcesc.

– Tu dădăcești toate femelele, a mormăit Jethro, ridicându-se de pe scaun. De-aia te iubesc toate.

– Iar tu te năpustești asupra lor ca valurile mareei, i-a aruncat Mac. Le sperii, Jethro. Renumele tău de băiat rău mai trebuie schimbat pe ici, pe colo.

- Eu sunt mulțumit de renumele meu.
- Da, sunt convins. În prezent, nu ai nici o iubită. Asta nu prea-ți stă în fire, prietene.
- Este doar o criză de moment.
- Ai grijă să nu devină un mod de viață!

Keiley a trântit ușa de la intrare, și-a aruncat sandalele în prag și și-a azvârlit portofelul și geanta pe un scăunel dintr-un colț.

Maxine s-a dovedit un izvor de informații în clipa în care s-au aflat la adăpost de gurile rele ale membrilor comitetului de caritate. Iar izvorul era plin de manevre politice și gelozii meschine. Keiley încerca de trei ani să ignore meschinăriile Deliei, dar acum situația părea să fi scăpat de sub control.

Ai grijă, Kei! Delia nu l-a iertat niciodată pe Mac pentru că a plecat din oraș și nu s-a căsătorit cu ea. Te urăște. Și e hotărâtă să-ți facă rău. Nu știu ce urmărește, dar debordează de fericire, împreună cu găscuțiile care-i cântă în strună.

O nebulie! Delia s-a căsătorit cu unul dintre cei mai bogați și mai influenți bărbați din Carolina de Nord, dar era încă mândioasă pe cel care a părăsit-o.

Cum a aflat Delia de aventurile lui Jethro și Mac din Virginia? Ce cunoștințe avea?

- Keiley? Mac a intrat pe holul care ducea spre baia și bucătăria din spatele casei. Ce s-a întâmplat?

- Te-ai culcat cu ea înainte de a pleca din oraș? a izbucnit ea. De-aia îmi face viața un iad? Pentru că n-a uitat prima partidă de sex?

El a căscat ochii mari și s-a apropiat de ea.

– Cu cine să mă culc?

– Cu Delia Staten, i-a răspuns Keiley, înfruntându-l bătaioasă, cu mâinile în șolduri. Și cine din acest colț uitat de lume știe de aventurile tale și ale lui Jethro din Virginia, Mac?

Ochii lui Mac i-au reflectat uimirea.

– Nimeni de aici nu știe nimic, Kei.

– Cineva știe, Mac, sau oamenii de aici au puteri paranormale, pentru că ultima picanterie care circulă prin oraș și a ajuns la urechile Deliei Staten este că eu, tu și Jethro împărțim același pat.

Ea l-a văzut încordându-se, iar umerii largi și pieptul mare, ascuns sub un tricou gri, i s-au părut și mai impunători.

– Este o simplă supoziție.

– O, Mac, ai început să crezi în coincidențe? l-a întrebat ea, pe un ton caustic. Dar nu mi-ai spus tu de nenumărate ori că nu există coincidențe?

– Regulile se schimbă când este vorba de un orașel ca ăsta, Kei, a spus el, cu o grimasă pe chip. Aici, zvonurile și supozițiile sunt la ele acasă, iubito, doar știi asta foarte bine.

– Mă bârfesc, Mac, a șoptit ea. N-am făcut încă nimic și au și început să mă vorbească de rău, la dracu'!

Ea a ridicat mâna, dându-i de înțeles să rămână pe loc în clipa în care el a făcut un pas spre ea, tăcut și adâncit în gânduri.

– Trebuie să mă schimb. Să fac un duș. Să mă gândesc, a spus Keiley, clătinând din cap în timp ce se

îndrepta spre scări. Cobor puțin mai târziu ca să pregătesc masa.

– Keiley! a strigat-o el, prinzând-o de braț.

Ea și-a atins privirea asupra degetelor lui care o strângeau de încheietura mâinii înainte de a-și ridica ochii spre el.

– Am spus că trebuie să mă gândesc, i-a ripostat ea pe un ton glacial. Nu am de gând să intru în acest joc pe care tu și Jethro vreți să-l jucăm împreună fără să analizez consecințele. Încearcă să nu faci greșeala să te erijezi într-un alfa în fața mea, Mac!

– Ca un alfa? a întrebat el, ridicând din sprâncene. Țsta e un alt mod de a spune că te oblig?

– Este un alt sinonim pentru puterea ta de domina-re, bazată pe senzualitate, cu care vrei să mă controlezi. Nu poți să mă domini în acest fel, Mac. Și nu vei recurge la ea ca să obții ce vrei până nu mă conving că asta îmi doresc și eu. Ai înțeles?

El i-a cuprins ceafa cu cealaltă mână, plimbându-și degetele prin părul ei.

– Încearcă să mă înțelegi! a spus el, degajând senzualitate prin fiecare por al trupului său, apropiindu-și buzele de ale ei și făcând-o să-și reamintească de sărutul de azi-noapte, de furtuna care se abătuse asupra ei. Viața noastră sexuală ne aparține numai nouă. Ai înțeles? Numai nouă. O să mă ocup de Delia Staten. Așa cum o să mă ocup de toți cei care au de gând să ne calce în picioare intimitatea.

Keiley a icnit în clipa în care Mac a tras-o spre el, ținând-o cu o mână pe la spate în timp ce cu cealaltă i-a imobilizat capul ca să-i acopere buzele cu ale sale.

La fel ca noaptea trecută. La fel cum se întâmpla de fiecare dată când o săruta. Pasiunea sărutului era incandescentă. Gustul fierbinte al limbii lui care îi invadea gura, buzele care i le pecetluiau pe ale ei, pieptul puternic pe care îl mângâia cu frenezie.

Nu se sătura să-l atingă. Iar el nu se sătura s-o mai sărute.

Ea și-a plimbat mâinile pe pieptul lui, și-a încleștat degetele în părul lui și l-a tras mai aproape de ea. S-a abandonat cu totul în ardoarea sărutului.

Să-l ia naiba! S-o ia naiba și pe ea! Un geamăt i-a scăpat printre buze când a ținut-o de perete și a ridicat-o în brațe.

Mânia și teama i-au copleșit atunci sufletul. Mânia – pentru că Delia Staten a îndrăznit s-o lovească în punctul cel mai vulnerabil. Teamă – pentru că lovitura era puternică. Și pasiunea. O, Doamne, pasiunea pe care el i-o trezea mereu la viață era nestăvilită. Îi mistuia sufletul copleșit de mânie și teamă. O învăluia într-o frenezie răvășitoare, îi dăruia o plăcere nebună.

– Am încercat să fiu un soț bun, așa cum am înțeles eu conceptul de soț bun, a izbucnit el, retrăgându-se de lângă ea și plimbându-și mâna pe deasupra corsajului. Am încercat să-ți dăruiesc ce am crezut eu că meriți.

A început să-i desfacă nasturii de la rochie, cu ochii arzând de dorință.

– Și ce merit? l-a întrebat ea, arcuindu-se în brațele lui și încolăcindu-și un picior în jurul lui ca să-l apropie de ea și ca să-i simtă prin blugi penisul tare ca oțelul.

– Totul. Corsajul a cedat și i-a dezvăluit sutienul negru, din dantelă. Meriți tot ce pot să-ți dau. Fiecare mângâiere. Fiecare țipăt de plăcere, fiecare geamăt de senzualitate.

– Și știi cum să mi le oferi pe toate? l-a întrebat ea, gâfâind, cu capul rezemat de perete, în timp ce buzele lui se plimbau pe gâtul ei.

El și-a ridicat ușor capul.

– Știu cum aș putea să te fac să te bucuri de toate, a corectat-o el.

Keiley i-a mângâiat buzele cu limba, simțind cum sângele îi zvâcnește în trup și plăcerea îi întunecă rațiunea. Era atât de excitată, de udă și de disperată să guste din toate deliciile pe care el i le promitea, încât s-a speriat.

– Indiferent dacă asta ne va distruge?

El a clătinat ușor din cap.

– Nimic nu te va distruge atât timp cât ești cu mine, Keiley. Niciodată. Te voi proteja întotdeauna.

Dragostea lui o proteja. A știut asta de la bun început, din prima noapte când s-a uitat în ochii săi și i-a spus că era al ei pentru totdeauna.

– Ești al meu pe vecie, i-a reamintit ea.

– Pentru totdeauna, i-a promis el, atingându-și încă o dată buzele de ale sale.

– Trebuie să mă gândesc, a spus ea, închizând ochii, încercând parcă să înlătore promisiunea din ochii lui. Nu pot să... fac asta.

– Dar nu trebuie să faci nimic, iubito.

I-a cuprins cu dinții buza de jos și a început să i-o lingă și să i-o ronțăie înainte de a-i da drumul și de a face un pas înapoi.

– Nimic?

Mac a clătinat încet din cap, agitându-și șuvițele lungi de păr, care îi mângâiau gâtul, stârnindu-i dorința lui Keiley de a i-l mângâia cu buzele.

– Trebuie să fii tu însăși, Kei, a spus el, blând. Tu însăși. Este vorba doar de plăcerea ta, iubito. De felul în care te va face să arzi de dorință, să țiți cerându-mi și mai mult. Este vorba despre fanteziile și dorințele tale. Eu doar te voi călăuzi.

– Mă vei călăuzi, i-a răspuns ea cu respirația întretăiată, aranjându-și rochia și pășind pe scări. Tu nu mă călăuzești, Mac. Mă simt mai degrabă ca o bărcuță care plutește pe ape agitate.

– Atunci, întruchipează tu apele agitate, iubito! i-a spus el, râzând. E ușor.

– Și să te îneci e ușor. Clătinând din cap, a început să urce scările, rugându-se ca picioarele să n-o lase baltă. Mă duc să fac un duș. Ne vedem mai târziu.

– Keiley!

Vocea lui a făcut-o să încremenească pe loc.

Întorcându-se, ea l-a privit de sus, tremurând aproape din cauza puterii pe care i-o citea în ochi, a senzualității și a poftelor carnale, pure și nesățioase.

– Nu te gândi prea mult! Cu cât te vei gândi mai mult, cu atât ți se va părea mai înspăimântător. Și indiferent de bârfele pe care Delia Staten le va răspândi, nimeni nu va ști nimic – doar noi trei. Nimeni altcineva, Kei.

Ea a încuviințat încet din cap.

– Ți-am spus deja, mă mai gândesc. I-a făcut apoi cu mâna și a urcat treptele. Du-te să-l hărțuiești pe Jethro! Eu sunt prea obosită și supărată să mă ocup acum de tine.

Mac a privit-o plecând, cu un zâmbet pe buze. Fusta scurtă îi aluneca pe fundul obraznic și cădea în valuri până deasupra genunchilor. Nu era cea mai frumoasă rochie de vară pe care o avea, dar îi punea frumos în evidență picioarele ușor bronzate și tălpile desculțe.

Era cea mai senzuală femeie pe care a cunoscut-o în viața lui. Nu se compara cu Delia Staten. Chiar și la douăzeci de ani, Delia era o scorpie bine calculată. Era hotărâtă să pună mâna pe el, iar Mac era la fel de hotărât să-i strice planurile.

Dar toate astea s-au întâmplat cu cincisprezece ani în urmă. Nu s-a mai întors în Scotland Neck decât în clipa în care s-a hotărât să se mute acolo cu soția lui. Și se părea că Delia nu prea agreea ideea.

– Ți-am spus că viața într-un orașel ca acesta te va aduce în pragul nebuniei, Mac, a spus Jethro, făcându-și apariția din celălalt capăt al holului.

Mac și-a mângâiat maxilarul.

– Mă voi ocupa de Delia dacă va fi nevoie. Și dacă nu voi reuși, voi vorbi cu soacra ei. Victoria era o femeie rezonabilă.

– Vrei să discuți cu mămițica-soacră? a rânjit Jethro.

– Mămițica-soacră ar putea să te mănânce de viu la micul dejun, l-a informat Mac, reprimându-și un fior. Dar este o femeie rezonabilă.

– Și dacă nu va fi așa?

Zâmbetul lui Mac a căpătat o expresie sălbatică.

– Atunci voi face uz de insigna de la FBI și le voi băga frica în oase. Și dacă nici așa nu-i voi potoli, voi aduce tot Biroul de Investigații pe capul lor. Subtilitatea nu este apanajul Deliei.

O știa foarte bine. A încercat s-o manipuleze cu subtilitate pe scorpia de Delia de la șaisprezece la optsprezece ani. Dar dacă ea nu putea să pună mâna pe cineva, atunci încerca să-l distrugă. Mac a învățat lecția asta destul de repede.

Recunoștea trăsăturile care o caracterizau. Semăna prea mult cu tatăl lui. Hotărârea acerbă de a câștiga cu orice preț și de a poseda, nu de a iubi.

– Poate că ar trebui să fac o plimbare prin oraș în seara asta să văd ce se poate vedea. Să aud ce se poate auzi, a spus Jethro, străbătând holul. Împrumută-mi motocicleta Harley! Mă voi întoarce cu informații prețioase, să fii sigur de asta!

– Dar cu motocicleta te vei mai întoarce? l-a întrebat Mac, strâmbându-se.

– Ne vom întoarce amândoi întregi și nevătămați, i-a promis Jethro, cu zâmbetul lui trufaș pe buze.

– Dar nu în privința ta îmi fac griji, frățioare, a mormăit Mac, scoțând cheia din brelocul pe care îl ținea în buzunar. Motocicleta aia e a doua pasiune a mea după Keiley. Ai grijă de ea, că te omor!

Jethro i-a arătat degetul mijlociu pe când Mac i-a aruncat cheia.

– Fii atent ce faci, Jeth! Și ai grijă ca motocicleta să nu pătească nimic!

– O să zboare ca o pasăre și o să aterizeze ca un nor, i-a promis Jethro când a ieșit pe ușă. Ca un nor.

Mac a tresărit. Jethro și motocicletele – două lucruri extrem de periculoase. Spera însă că prietenul său va avea grijă de Harley, chiar mai bine decât ar fi avut de propria lui motocicletă.

*K*eiley stătea sub duș, bucurându-se de apa fierbinte care i se prelingea pe trup. Și-a dat capul pe spate ca să-și spele părul.

Își simțea corpul îngrozitor de sensibil, în special fundul, după experiența de cu o seară în urmă; fremăta toată gândindu-se la forța cu care a posedat-o. Mac își cunoștea poftele mistuitoare, dar se părea că le cunoștea și pe ale ei mai bine decât și-ar fi imaginat Keiley.

Și ea avea fantezii. Imediat ce a auzit zvonurile referitoare la clubul exclusivist al bărbaților din Virginia și l-a cunoscut pe prietenul lui, Jethro, fanteziile îi bântuiau gândurile.

Își imagina cum Mac o mângâia cu buzele și mâinile sale senzuale. O ținea în brațe. O imobiliza în timp ce Jethro îi explora coapsele. Sau invers, Mac îi explora coapsele, în timp ce Jethro o ținea în brațe. Cei

doi bărbați îi dominau pasiunea și reacțiile, făcând-o să țipe de plăcere și să-i implore să le fie milă de ea.

A închis ochii și a scrâșnit din dinți, copleșită de durerea pe care o simțea în clitoris și în vagin. Mac i-a trezit la viață dorințele latente, care i-au mistuit sufletul toată ziua. Puterea trupului său și pasiunea cu care a sărutat-o, ținându-o de peretele de la baza scărilor, i-au descătușat poftele carnale. Și cu toate acestea, încă ezita să-și satisfacă fanteziile.

A citit pe chipul lui Mac dorințele pe care acesta și le reprima de mai bine de trei ani. Le-a simțit și a refuzat un timp să le trezească la viață. Dar în ultimul an, curiozitatea și neliniștea nu i-au mai dat pace, determinând-o să sondeze granițele pe care Mac le-a impus cu atâta grijă.

A știut oare care va fi deznodământul?

Clătinând din cap, Keiley și-a clătit părul, apoi s-a spălat cu un burete. Neliniștea continua să-i bântuie sufletul, iar trupul îi era la fel de sensibil precum cel al unei mimoze.

Căsnicia ei o luase pe un făgaș total necunoscut și își dădea seama de asta foarte bine. Consecințele o nelinișteau însă. Își dorea să spună că Mac se schimba, dar știa că el îi dezvăluia, de fapt, adevărata fațetă a personalității sale, o fațetă pe care i-a ascuns-o în toți acești ani. Depindea acum numai de ea dacă putea să iubească și să trăiască cu un bărbat ca el – așa cum era el în realitate, fără masca în spatele căreia se ascunsese atâția ani.

Dacă putea să facă față patimilor lui.

Menajul în trei nu era o opțiune. Keiley știa, fără umbră de îndoială, că – dacă avea să respingă această perspectivă – el îi va respecta hotărârea. Nu o va obliga. Va încerca s-o seducă. Dar dacă va simți, chiar și pentru o clipă, că o asemenea idee nu era deloc pe placul ei, nu va mai insista. Partidele de sex vor fi însă la fel de sălbatice. Mac nu-și va reprima această latură întunecată.

Din păcate, însă, nu era pe deplin convinsă că ideea chiar nu era pe placul ei. Iar fanteziile care i-au bântuit gândurile de-a lungul anilor îi dădeau de înțeles că își dorea să trăiască aceste experiențe interzise. Își dorea să guste din promisiunile senzuale pe care le-a citit în ochii lui în ultimele trei zile.

După ce s-a clătit repede, a închis apa, s-a înfășurat într-un prosop și a ieșit de sub duș. Și-a zvântat părul cu feonul, l-a pieptănat și a continuat apoi să-l usuce.

Deschizând ușa dulăpiorului de medicamente, a căutat sticluta cu parfumul pe care îl folosea, dar n-a găsit nimic. A căutat apoi în sertarul de dedesubt.

Și a văzut-o, alături de pieptenele dispărut.

Clătinând din cap, a desfăcut sticluta, și-a dat cu parfum și a pus-o înapoi pe raftul dulăpiorului. Apoi a luat pieptenele și l-a așezat pe etajera argintată de deasupra chiuvetei. Știa că scotocise cu câteva zile în urmă sertarul și că pieptenele nu era acolo.

Asta i-a reamintit că, după masă, trebuia să-și caute rochia. Probabil că era pe undeva prin baie. Dar nu înțelegea nici în ruptul capului cum de i-a schimbat însă locul.

După ce și-a pus o pereche de chiloți albi, din dantelă, gen tanga, și un sutien asortat, Keiley s-a îmbrăcat cu o pereche de pantaloni ușori, din bumbac, cu talie înaltă, și cu o bluză largă, care se încheia cu niște năsturași din lemn. Nu avea mâneci, dar era lejeră și confortabilă.

Nu avea curajul să îmbrace pantalonii scurți, cu talie joasă, și tricourile scurte pe care le purta în mod obișnuit prin casă în timpul verii. A aflat în ziua în care Mac a posedat-o, rezemați de tractor, ce efect aveau hainele acelea asupra libidoului său. Firește că îi plăcea să-l provoace și să-l chinuie puțin pentru că a ratat surpriza pe care i-o pregătise. Dar avea senzația că în seara asta nu era momentul potrivit să-i stârnească dorințele pătimase. Și nici pe ale lui Jethro.

Încălțată cu niște șosete subțiri și puțin mai relaxată, Keiley a ieșit din dormitor și a coborât treptele. Probabil că Mac lucra pe afară, așa că avea la dispoziție câteva ore de liniște în care să pregătească masa și să mai facă puțină treabă prin casă.

Poate că va avea timp să astupe breșa pe care a produs-o Delia Staten în sistemul ei de apărare. Nu putea să considere zvonurile drept o simplă coincidență. Delia jubila prea tare, afișa prea multă siguranță.

Dar nu mai era un copil, și-a spus ea. Nu încălca legea și nici nu avea de ce să-i fie rușine. Era vorba de căsnicia ei, de viața ei intimă.

În timp ce dădea cu aspiratorul, analiza aspectele pro și contra ale acestei relații atât de schimbătoare. În final, a ajuns la o singură concluzie: Mac i-a stârnit

curiozitatea. Atingerile lui și ale lui Jethro au excitat-o îngrozitor, cum nu și-a închipuit că s-ar putea vreodată. A înțeles, în cele din urmă, că nu se mai putea împotrivi. Și nu avea nici cea mai vagă idee care vor fi consecințele acestei experiențe.

Dar Mac avea să transforme totul într-o aventură, de asta era ferm convinsă.

– Wes! l-a strigat Mac pe dresorul de cai, intrând în grajdul întunecat și privind de jur împrejur cu ochi mijiți.

Îl văzuse intrând acolo cu puțin timp în urmă.

Wes Bridges, dresorul pe care îl angajase ca să se ocupe de caii pursânge pe care Mac îi creștea la fermă, era un individ solitar, dar era un dresor de cai al naibii de bun.

– Wes!

Singurul răspuns pe care l-a primit a fost nechezatul cailor.

– Domnule McCoy? a spus bărbatul mic de statură, dar solid, ieșind încruntat din încăperea destinată harnașamentului cailor, în timp ce se ștergea pe mâini cu o cârpă, și pășind în mijlocul grajdului. Cu ce pot să vă ajut, domnule?

Părul castaniu-închis îi cădea pe fruntea încruntată, ascunzându-i aproape ochii pictați în aceleași nuanțe de castaniu-închis. Tot ceea ce-l privea pe Wes era închis la culoare – de la păr până la pielea tăbăcită și arsă de soare.

– Peste câteva zile vine un client din Kentucky care s-ar putea s-o cumpere pe Vânt de Furtună. Aș vrea să fii aici în cazul în care dorește să te întrebe câte ceva.

Wes avea obiceiul să se facă nevăzut ori de câte ori veneau clienți la fermă.

– O voi pregăti, a răspuns Wes, mișcându-se nervos de pe un picior pe altul, așa cum făcea de obicei când vorbea cu altcineva în afară de cai.

– Ai grijă să fii aici, Wes! i-a cerut Mac. Dacă mă mai lași baltă, o să avem o discuție extrem de serioasă.

– Voi fi aici, a răspuns Wes, privindu-l chiorâș.

– Bine, a spus el, dând din cap, în timp ce cerceta boxele curate ale cailor și animalele bine îngrijite.

Wes era un maniac al curățeniei. Boxele străluceau. Îi muștra pe toți cei care făceau mizerie în grajduri, chiar și pe Mac.

– Asta e tot, domnule? a întrebat Wes. Dacă nu mai aveți nevoie de mine, mă întorc la treabă.

– Da, cam asta e tot, a răspuns Mac, dând din cap și intrând în boxa iepei lui preferate, pe care a început s-o mângâie cu blândețe.

Grace era prima lui achiziție, iar primul ei mânz i-a adus o groază de bani. Era frumoasă, iute ca vântul și grațioasă ca numele pe care îl purta.

– Domnule McCoy, ați observat ceva în neregulă pe aici? a întrebat Wes, la fel de nervos, pregătindu-se să intre în încăperea unde se afla harnașamentul.

Mac a încremenit pe loc, cu mâna pe gâtul lui Grace, privindu-l încruntat pe dresor.

– Adică?

Wes și-a scărpinat obrazul acoperit de o barbă căruntă.

– Mă refer la câinele dumneavoastră, Pappy.

Mac s-a încruntat și mai tare. Pappy era câinele fermei, un dulău cu origini incerte, care s-a stabilit singur la fermă imediat după ce el și Keiley s-au mutat acolo. Mac credea că animalul vagabond era o corcitură de câine ciobănesc, dar nu era sigur.

S-a uitat spre ușa grajdului, acolo unde văzuse câinele mai devreme. Pappy stătea la locul lui obișnuit, chiar lângă grădina din spatele casei.

Mac s-a întors spre dresor.

– Ce s-a întâmplat cu el?

– Acum vreo două săptămâni, l-am găsit ghemuit aici în grajd. Pappy a dormit întotdeauna pe verandă până în zori, nu?

Se putea spune că Wes a ținut un adevărat discurs. Dar avea dreptate – Pappy a dormit întotdeauna pe verandă.

– Și am mai observat că nu-i mai place să fie mângâiat ca altădată. Mă lăsa să mă joc cu el când aveam timp. Acum mă evită.

– O să încerc să aflu ce i s-a întâmplat, a spus Mac, dând îngrijorat din cap. Ți mulțumesc pentru informație.

Wes a ridicat din umeri.

– Mi-e dor să se mai ia uneori după mine.

– Ai mai observat și altceva ciudat? l-a întrebat Mac, din ce în ce mai îngrijorat.

Wes a făcut o pauză, apoi a răspuns:

- Am găsit boxa lui Grace deschisă de câteva ori dimineața când am venit la grajduri. Fleacuri, nu cred că trebuie să le acordăm prea multă importanță.

Fleacuri. Coincidențe. Mac a simțit un fior pe șira spinării.

- A dispărut ceva? a întrebat el.

S-a întrebat pe unde umbla acum individul care le hărțuia pe femei pe Internet. Poate că era mai aproape decât credea.

Wes a clătinat din cap.

- Nu. N-a dispărut nimic. Asta-i tot - animalele au început să se comporte cam ciudat și am găsit boxa lui Grace deschisă. M-am gândit să vă întreb dacă știți ceva despre asta.

Wes a lăsat capul în pământ și a început să-și târșească din nou picioarele.

- O să verific boxa lui Grace seara când plec, a spus Mac, dând din cap. Anunță-mă dacă mai observi ceva neobișnuit!

- Așa voi face, a încuviințat Wes. Mă duc să-mi văd de treabă acum.

Mac a privit încruntat de jur împrejur. Întorcându-se spre Grace, a început s-o analizeze cu atenție, căutând vânătăi sau urme de răni.

Iapa a fornăit și l-a înghiontit cu botul ca să-i atragă atenția, dar totul părea să fie în regulă. Mângâindu-i gâtul și luându-și la revedere de la ea, Mac a verificat zăvorul înainte de a ieși din grajd și de a se îndrepta spre câinele care stătea tolănit la soare. Prea multe coincidențe.

Pappy părea zdravăn, dornic de atenție și la fel de jucăuș ca întotdeauna. Mac și-a ațintit privirea spre grajd, în timp ce mângâia animalul, întrebându-se dacă cineva îi urmărea acum.

Wes era un individ ciudat, dar nu paranoic și nici nu uita să închidă lacătele de la boxele cailor.

Pieptenele lui Keiley dispăruse, cineva – nu se știe cine – răspândise zvonuri legate de menajul lor *à trois* și acum informațiile furnizate de Wes – ei, bine, toate astea îl puneau pe gânduri și îl îndemneau să adopte din nou atitudinea susceptibilă a unui agent FBI. Și nu era deloc încântat. A avut nevoie de aproape doi ani ca să scape de suspiciunile paranoice, tipice profesiei de agent din cadrul Biroului de Investigații. Dar era oare vorba de paranoia sau el și Keiley se aflau în vizorul cuiva?

– Hai, băiete, să-ți fac cinste cu ceva bun! a spus el, mângâind câinele încă o dată înainte de a intra pe poartă și de a se îndrepta spre casă, urmat îndeaproape de dulăul fericit.

Deschizând ușa din spatele casei, Mac a luat din cămară un os din cele cumpărate de Keiley de la magazin și i l-a aruncat lui Pappy. Câinele s-a îndepărtat mulțumit, ținând posesiv în dinți osul cu carne afumată.

Când a închis ușa, a auzit pe alea din fața casei zgomotul motorului Harley și a bombănit în barbă. Jethro s-a întors cu mult înainte de miezul nopții. Mac era surprins. Se așteptase să-l scoată pe Jethro dintre fiarele contorsionate ale motocicletei. N-ar fi fost prima dată când ar fi făcut-o. Jethro și-a distrus motocicleta

În urma unui accident acum patru ani și Mac a jurat că nu-i va da niciodată Harley-ul prietenului său.

Mac l-a întâmpinat pe Jethro exact în clipa în care acesta intra pe ușă.

– Uite cheia, amice! a spus Jethro, aruncându-i cheia cu un zâmbet provocator. Nu e mare lucru de orășelul ăsta. Foarte multe priveliști, dacă pot să spun așa. Sper că nu te superi pe mine.

– Nu mă supăr deloc, a răspuns Mac, băgând cheia în buzunar și făcându-i semn lui Jethro să-l urmeze în birou.

O auzea pe Keiley dând cu aspiratorul în camerele de la etaj.

– Ai aflat ceva?

– Doar că Delia Staten o urăște pe Keiley cu pasiunea pe care femeile o rezervă de obicei bărbaților pe care îi iubesc, a mormăit Jethro. Nu prea înghite căsătoria ta, Mac. ăsta e un lucru periculos.

– Asta o știam deja, Jethro.

– Atunci, ce zici de asta? Din puținele informații pe care le-am aflat de la doamnele pe care le-am fermecat în seara asta, se pare că Delia Staten este cea care a răspândit zvonul referitor la faptul că amândoi împărțim patul frumoasei tale soții. Dar nimeni nu știe de unde a aflat atât de repede de vizita mea.

– De la vreunul din muncitorii de la fermă, fără îndoială, a răspuns Mac, cu o grimasă pe chip, încercând să înlăture suspiciunile. Nu prea poți să păstrezi un secret aici. De dragul lui Keiley, am sperat ca totul să rămână un secret.

Mac și-a plimbat degetele prin păr, îndreptându-se spre fereastra înaltă și uitându-se spre grajduri. Wes era încă acolo, închizând boxele cailor și asigurându-se că animalele aveau să petreacă o noapte liniștită. La naiba cu suspiciunile!

– Dar cum a aflat adevărul? a murmurat Mac. I-am spus lui Keiley că totul este o simplă coincidență, dar ceva mă roade, Jethro. Delia știe ceva ce n-ar trebui să știe.

Jethro a ridicat ușor din umeri.

– Poate că are prieteni în Virginia. E mică lumea acum, Mac.

– Atunci, zvonurile ar fi început să circule mai de mult. Așa cum ai spus și tu, Delia nu înghite căsnicia mea.

– Și ce-ai de gând să faci? Aș putea să închiriez o cameră în oraș...

Mac a clătinat din cap înainte ca prietenul lui să-și termine replica.

– E vorba de casa și de viața mea, a mormăit el, reprimându-și mânia care începea să pună stăpânire pe el. Eu nu mă amestec în viața intimă a nimănui, așa că nimeni nu are voie să se amestece în treburile mele. Și cu asta basta! O să-mi impun punctul de vedere.

Jethro s-a înfiorat.

– Metodele aplicate în Vestul Sălbatic nu vor da roade aici, Mac.

– Am crescut în orașul ăsta, Jethro, a subliniat Mac, pe un ton feroce. M-am născut și am crescut aici. Știu cum să mă comport cu oamenii ăștia. Tu nu-i cunoști.

Unele persoane înțelegeau doar o singură noțiune. Frica. Deși stătuse departe de Scotland Neck timp de cincisprezece ani, era la curent cu tot ce se întâmplase în micul orașel.

Trebuia să recunoască însă că nu se așteptase ca Delia să-i pună bețe-n roate. Dar o s-o pună cu botul pe labe cu ajutorul soțului și al soacrei ei. Știa cum s-o lovească pe viperă în punctul cel mai sensibil.

– Dar asta tot nu ne lămurește de unde a aflat informația, a punctat Jethro.

– O să aflu și asta.

Și-a ridicat privirea când cineva a bătut la ușă. O clipă mai târziu, Keiley a intrat în birou.

Mac n-a putut să-și reprime un zâmbet când a văzut-o cum era îmbrăcată. N-a mai văzut-o purtând în casă haine atât de decente de când s-au căsătorit. Cu toate acestea, pantalonii de vară din bumbac și bluza lejeră îi puneau în valoare formele seducătoare. Bluza cu nasturi, ce-i cădea pe șani, îi invita pe bărbați să-i descopere tainele. Pantalonii erau destul de largi ca să-i ascundă coapsele rotunde și ca să le sugereze comoara ce se ascundea acolo.

– Pregătesc masa, i-a anunțat ea. Vreți să mâncați ceva anume?

Mac a observat cu coada ochiului pofta lascivă din ochii lui Jethro și încordarea neobișnuită a buzelor sale, căci prietenul lui abia se abținea să nu facă o propunere indecentă, Mac era convins de asta. Obrajii îmbujorați ai lui Keiley i-au dat de înțeles că nici ei nu-i scăpase reacția lui Jethro.

– Perversule! a șoptit ea printre dinți.

Când s-a întors mai bine spre ea, privirea i-a trădat un licăr vesel și răutăcios.

– Mă regăsesc în acest cuvânt.

Ea și-a dat ochii peste cap, apoi s-a întors spre Mac, spunându-i:

– Ține-l în frâu!

Mac a ridicat din sprâncene.

– Pe tine aș vrea să te țin în frâu, dar numai după masă.

– Bine atunci. Veți mânca ce vă pregătesc eu.

– Keiley!

Vocea îi era profundă, întunecată și el știa asta foarte bine. Glasul i-a trădat dorința, dar și reacția ei a fost pe măsură.

A încremenit pe loc, în timp ce un fior i-a străbătut șira spinării, apoi s-a întors spre el.

Expresia de pe chipul ei i-a trezit simțurile la viață. Genele îi fluturau, acoperindu-i ușor ochii, buzele îi păreau mai mari, iar obrajii îi erau îmbujorați, dar nu dintr-un sentiment de sfială.

– Ce e? l-a întrebat ea, încruntându-se.

– Vino aici! i-a spus el pe un ton poruncitor.

Keiley și-a mijit ochii în timp ce își plimba privirea de la Mac la Jethro.

– Nici să nu te gândești! a mormăit ea, cu o mândrie tipic feminină, apoi s-a întors și a închis ușa în urma fundului ei seducător.

Mac a tresărit, reprimându-și cu greu încordarea care îi sfâșia trupul, încordare generată de îndrăzneala

cu care ea l-a provocat. Și-a încleștat dinții, în pragul unei stări de excitație maximă, convins că avea să ejaculeze în curând.

S-a ridicat încet de pe scaun, cu privirea ațintită spre ușă, copleșit de nerăbdare.

– Trage jaluzelele de la toate ferestrele din casă! i-a spus el lui Jethro, pe un ton domol. Apoi, vino după noi în bucătărie!

Era încordat ca un arc și abia reușea să se mai stăpânească. Nu voia decât s-o țină în brațe, să-i domine și să-i controleze trupul fierbinte și seducător în timp ce îi călăuzea pașii, împreună cu Jethro, spre tărâmurile unei plăceri inimaginabile. Keiley nu va pregăti masa în seara asta. Vor comanda ceva mai târziu. Mult mai târziu.

*K*eiley a simțit că Mac nu va rata pentru nimic în lume provocarea pe care tocmai i-a aruncat-o. A citit asta pe chipul lui în clipa în care s-a uitat în urma ei înainte de a închide ușa. I-a văzut atunci expresia crispată, sălbatică, debordând de o pasiune răvășitoare.

A avertizat-o la un moment dat să nu trezească animalul din lăuntru lui, dar nu l-a ascultat. A făcut acest lucru deliberat? Nu știa sigur. Știa însă că avea nervii întinși la maximum, iar prezența celor doi bărbați în aceeași cameră i-a intensificat excitația nervoasă care a tulburat-o toată ziua.

A început să gâfâie în clipa în care a auzit deschizându-se ușa de la biroul lui Mac. Luându-și inima în dinți, s-a întors cu fața spre ușa de la bucătărie și l-a privit intrând în cameră.

– Vino aici! a spus el, chemând-o cu degetul.

– De ce? l-a întrebat Keiley, retrăgându-se și mai mult în bucătărie, cu respirația întretăiată și cu privirea ținută asupra iubitului ei cuceritor.

Tricoul gri pe care îl purta i se mula pe piept și pe umeri, scoțându-i în evidență mușchii abdominali, înainte de a se face nevăzut în blugii încinși cu o curea din piele.

El își desfăcea cu mâini fremătătoare catarama curelei în timp ce ea se îndepărta încet de el.

– Nu prea cred, Mac, a spus ea cu un zâmbet fermecător. Nu am timp să mă joc în seara asta cu tine.

Îl provoca și o știa foarte bine. Îi provoca simțurile excitate la maximum și își sonda propriile limite. Se săturase de starea de încordare și de neliniște ce ridica un zid între ei, de promisiunea unor tărâmurii ale plăcerii și aventurii neexplorate încă.

– Dar eu vreau să mă joc cu tine, Kei, a anunțat-o el, cu ochii veseli și întunecați, desfăcându-și cureaua.

Doamne, ce sexy era – cu catarama desfăcută și cu penisul luptându-se să se elibereze din strânsoarea blugilor!

– Nu obținem întotdeauna ce vrem, i-a spus ea, pe un ton ușor disprețuitor. Ar fi trebuit să fi aflat asta până acum.

El a izbucnit în râs – un râs adânc, învăluit în umbrele unei puteri nebănuite pe care trebuia s-o descopere. Cine era bărbatul cu care s-a căsătorit? Credea că îl cunoștea atât de bine, dar începea acum să realizeze că îi descoperise doar o latură a sexualității. Pasiunea pe care el o lăsa să se întrezărească ușor la

suprafață o fascina și îi făcea sângele să clocotească în vene. O vedea și acum. Ochii nu-i erau pustiiți de nori de furtună, nu erau bântuiți de umbrele unei pasiuni mocnite și îndelung stăvilite. Erau limpezi, strălucitori, înfierbântați de o flacără lăuntrică ce-i ardea și sufletul lui Keiley.

Respirația ei devenea din ce în ce mai greoaie și sacadată. Sâniul i s-au trezit la viață, iar sfârcurile erau atât de sensibile, încât simpla lor atingere de dantela sutienului era incredibil de incitantă. Clitorisul s-a activat, iar vulva ei producea secreții abundente, pregătind-o pentru contopirea organelor lor.

– De data asta, o să obțin ce vreau, i-a promis el, făcând un salt spre ea, împiedicând-o să fugă, prinzând-o de încheieturi și imobilizându-i mâinile în timp ce o trăgea spre el.

Penisul fierbinte și tare îi apăsa stomacul, în timp ce el continua s-o țină pe loc.

– Și acum ce vrei? l-a provocat ea, zbatându-se în brațele lui și simțind cum inima îi bătea cu putere în piept, știind că nu mai avea nici o scăpare.

Îi plăcea confruntarea asta. Simțea fiori din cap până-n picioare, iar stomacul și vaginul i se contractau de plăcere.

– Acum vom juca după regulile mele, i-a spus el, luând-o în brațe. A înțeles din tonul lui că experiența la care o va supune îi va depăși așteptările. Îți vom arăta amândoi adevărata semnificație a plăcerii, iubito.

– Amândoi...

El și Jethro.

Keiley a început din nou să gâfâie când Mac a luat-o în brațe, ținându-i cu o mână încheieturile mâinilor, în timp ce cu cealaltă a cuprins-o de șolduri ca s-o ducă din bucătărie, prin hol în sufrageria slab luminată.

– Cina... a îngăimat ea, cu o voce neliniștită, conștientă dintr-odată de prezența lui Jethro, care repeta exemplul lui Mac scoțându-și cureaua.

– Ți-e frică, iubito?

Mac i-a cuprins fața în căușul palmei și i-a întors capul spre el ca s-o privească în ochi. Instinctul puternic de dominare pe care l-a văzut în privirea lui i-a tăiat răsuflarea.

Își simțea buzele tremurând, copleșită de o avalanșă de sentimente contradictorii: teamă, pasiune, nesiguranță.

– Eu... a gemut ea, când i-a simțit buzele contopindu-se cu ale ei, reușind cu greu să-și înăbușe lacrimile care amenințau să i se prelingă pe obraji în clipa în care a înțeles ce avea să se întâmple. Te iubesc numai pe tine, i-a șoptit ea printre sărutări. Te iubesc numai pe tine, Mac.

El și-a ridicat privirea învăluită dintr-odată într-o mantie de tandrețe și pasiune. Ochii îi trădau dragostea, dorințele carnale și promisiunea de a o purta pe tărâmurii necunoscute. Dar teama a început să-și spună cuvântul. Nici un alt bărbat nu a mai atins-o, nu a mai posedat-o vreodată.

– Și eu te iubesc numai pe tine, Keiley, i-a spus el.

Iar ea a simțit în glasul lui promisiunea, emoțiile, dorința.

– Trebuie să vorbim despre asta, a protestat ea, pe când buzele lui s-au contopit din nou cu ale ei.

– Nu mai avem ce să vorbim, i-a spus el, pe un ton ferm. Dacă n-ai de gând să te împotrivești, atunci vreau să aud doar strigătele tale de plăcere.

– Să mă împotrivesc?

Dar oare voia să se împotrivească?

– Nu înseamnă nu, a asigurat-o el, coborându-și ușor genele în timp ce îi mângâia buzele cu degetul mare. Dar chiar ai de gând să faci asta?

Chiar avea de gând să facă asta?

Mac și-a plimbat mâna pe gâtul și pe pieptul ei, alunecând pe nasturii bluzei. Keiley se lupta să-și țină ochii deschiși și să-și controleze simțurile, auzindu-l pe Jethro în spatele ei.

– Mac!

– Stai liniștită, iubito! i-a șoptit Jethro. Vrem doar să ne jucăm puțin. Tatonăm terenul, nu mergem prea departe.

Vocea lui părea o adiere de vânt în urechea ei, iar căldura trupului său îi încingea simțurile în timp ce Mac o ținea lipită de pieptul lui.

– Vrem doar să-ți arătăm cât de plăcut poate să fie, i-a spus Mac. Asta-i tot. Crezi că te-aș obliga să faci ceva împotriva voinței tale?

Ea a clătinat din cap.

– Bravo! a spus el cu un zâmbet crispat, pățimaș. Lasă-mă să-ți arăt la ce plăceri ai putea să renunți!

Se așteptase s-o sărute. Se așteptase să-și descătușeze dorința mistuitoare pe care o văzuse în ochii lui în ultimele zile. Dar nu se așteptase să fie stăpân pe situație. Nu se așteptase ca Jethro s-o prindă de mâini, iar Mac să-i desfacă bluza.

– Îmi plac năsturașii ăștia, a mormăit el. Parcă deschid cadoul de Crăciun. Pentru că știu ce mă așteaptă dincolo de năsturași – cele mai frumoase și mai seducătoare sfârcuri din lume.

Năsturașii au cedat, dezvăluind privirii sale lacome sutienul din dantelă.

Pe chipul lui Mac se citea o senzualitate debordantă, combinată cu o jovialitate puțin forțată.

– Ți-ai pus armură, iubito?

Ea s-a înfiorat în brațele lui Jethro în timp ce îl privea pe soțul ei. Firește, ar fi putut să păstreze aparența stăpânirii de sine dacă Jethro nu i-ar fi atins gâtul cu buzele.

Mac urmărea mișcările prietenului său cu o privire întunecată, insondabilă, încleștându-și maxilarele în încercarea disperată de a se controla.

Atingerea buzelor lui Jethro pe gâtul ei, sub privirea scrutătoare a lui Mac, și mușcăturile sale ușoare, în timp ce soțul ei îi descheia bluza, lăsând-o apoi să-i alunece pe brațele încătușate la spate, îi provocau contracții de plăcere în pânțe.

– Va trebui să te pedepsesc pentru asta.

Keiley a făcut ochii mari când Mac a tras de cleva care ținea prinse cupele sutienului.

– Să mă p-pedepsești? s-a bâlbâit ea.

De ce amenințarea lui avea conotații atât de erotice?

– Nu te-am bătut niciodată la fund, nu-i așa, Kei? a spus el, fredonând parcă întrebarea.

– Nu, a răspuns Keiley, înghițind în sec. Niciodată.

Voia ca el să facă asta? De ce îi fremăta fundul, cuprins parcă de nerăbdare?

– Mor să văd cum ți se înroșește fundulețul.

Clema a cedat, dar cupele din dantelă continuau să-i acopere sânii și sfârcurile tari.

Nu au putut însă să depună prea multă rezistență în fața degetelor insistente ale lui Mac. El a dat ușor la o parte cupele din dantelă de parcă desfăcea un cadou extrem de fragil.

– La naiba! Ce privești frumoasă! a mormăit Jethro în spatele ei, eliberându-i mâinile din strânsoare și scoțându-i apoi bluza și sutienul.

– Al dracului de frumoasă! a spus Mac, cu glasul crispat, fremătând de dorință. Atât de frumoasă că e păcat s-o acoperi!

A cuprins-o cu brațele și și-a aplecat capul ca să-i lingă un sfârc, făcând-o pe Keiley să tresalte și să țipe de plăcere. O plăcere care îi mistuia trupul și sufletul. Terminațiile nervoase care în mod normal aveau nevoie de o perioadă de stimulare ca să se trezească la viață au reacționat imediat la mângâierile și atingerile celor doi bărbați.

A realizat aproape ca prin vis că Jethro s-a îndepărtat de ea. Nu-i mai simțea trupul, dar nici nu-i păsa. Mac o ținea în brațe, o strângea la piept și îi absorbea cu o poftă nebună sfârcul excitat.

– Mac! O, Doamne! Este atât de bine!

Era în pragul orgasmului. Sfârcurile erau atât de sensibile, încât simțea până în rărunchi fiecare atingere a limbii, fiecare mângâiere a buzelor, fiecare sărut al gurii lui. Și-a încolăcit brațele în jurul gâtului său și și-a înfipt degetele în părul lui. Voia parcă să se agațe pentru totdeauna de el. Să păstreze înlăuntrul ei această plăcere uluitoare. Să-l păstreze pentru totdeauna pe Mac în sufletul și în trupul ei.

Totul era diferit. Atât de diferit că reușea cu greu să înțeleagă ce se întâmpla, să perceapă noul val de senzualitate și erotism care puneă stăpânire pe ea.

Și ea era diferită. Simțea acum această diferență. Ceva sălbatic, fără inhibiții, îi domina sufletul. Ceva ce nu putea să definească și nici să înțeleagă. O undă de pasiune erotică, puternică precum valurile mării, a prins-o în mrejele ei.

– Îmi plac sfârcurile tale, a mormăit Mac câteva clipe mai târziu, mutându-se de la un sfârc la altul. Cum se trezesc la viață și se înroșesc sub stimulările gurii și limbii mele!

A început apoi să-i lingă și să-i absoarbă și celălalt sfârc în timp ce ea se zvârcolea de plăcere în brațele lui, ancorându-se cu mâinile de umerii lui. Lumea se învârtea ca un carusel în jurul ei. Un carusel de pasiune și excitare, care o lăsa fără suflare.

El și-a ridicat capul, cu buzele ude, după ce s-au înfruptat cu poftă din sfârcurile ei, și cu ochii întunecați, bântuiți de dorințe pătimașe.

– Ți-ai imaginat toate astea, i-a spus el pe un ton aspru. Am văzut-o în ochii tăi în ziua nunții noastre. Am văzut-o pe chipul tău de fiecare dată când mi-ai scormonit trecutul. Am simțit-o, nu doar o dată, când te lăsași în voia îmbrățișărilor mele. Ea a clătinat din cap, gemând, pentru că nu putea să nege, nu putea să mintă. Și asta îmi ațâța și mai mult simțurile. Îmi doream să-ți devorez fiecare părticică a trupului. Să te văd devorată. Să-ți transform fanteziile în realitate.

O hotărâre fermă i se oglindea pe chip atunci când și-a înălțat privirea, uitându-se undeva dincolo de ea.

Puțin mai târziu, a tresărit și a țipat, surprinsă să simtă în spatele ei căldura unui trup gol masculin.

– Liniștește-te! i-a spus Mac când ea a început să tremure, cu privirea ațintită spre el, în timp ce creierul ei percepea prezența unui penis puternic, ce o înghiontea pe la spate. Lasă-l pe Jethro să te țină o clipă în brațe, iubito! Doar o clipă!

Vocea îi era blândă, dar pe chip avea o expresie implacabilă, în care se îmbinau deopotrivă excitarea și o voință de fier.

Mac i-a desfăcut mâinile, pe care și le încleștase în jurul gâtului său, iar Jethro i le-a cuprins într-ale sale.

Keiley l-a strâns pe Jethro de încheieturi, simțindu-i trupul viril și părul care îi acoperea brațele și pieptul.

Ea l-a privit pe Mac, care se pregătea să-și scoată tricoul. L-a urmărit până când Jethro a întors-o spre el, obligând-o să-și ațintească acum privirea spre el.

Ochi albaștri ca safirul și trăsături sălbatice, precum cele ale unui vultur. Chipul crispat al lui Jethro

îi trăda dorințele pătimașe, iar ochii pe jumătate închiși o priveau cu o intensitate erotică.

– Ce fantezii ți-au trecut prin minte, Keiley? a întrebat-o el, aplecându-se spre ea și plimbându-și buzele pe gâtul ei în timp ce o conducea spre taburetul așezat în fața unui fotoliu mare și comod, plasat în fața canapelei.

Ea l-a căutat cu privirea pe Mac, cu respirația întretăiată, pe când el și-a scos tricoul, dezvăluindu-i virilitatea mușchilor pectorali și a celor abdominali.

– Uită-te la mine, iubito! a mârâit Jethro, întorcându-i capul spre el și atingându-i buzele cu ale lui. Lasă-mă să-ți privesc ochii! Știi că atunci când ești excitată, ochii tăi caprui capătă cea mai frumoasă nuanță de verde?

– Jethro! i-a rostit ea numele, printre gemete, în clipa în care el a început să-i muște buzele ca să-i aline apoi durerea, dezmiardând-o cu limba.

Mâinile i-au alunecat atunci pe spate și pe mijloc și s-au strecurat pe sub pantalonii ei largi ca să zăbovească pe fesele încântătoare. Îi simțea palmele aspre mângâindu-i fundul și și-a contopit buzele cu ale lui, sub privirea scrutătoare a lui Mac. O privea cum reacționa în brațele altui bărbat, cum se arcuia sub mângâierile lui, în timp ce Jethro își plimba degetele pe fâșia îngustă de mătase care îi despărțea fesele și îi acoperea vulva.

– Păsărica ta e atât de încinsă, a mormăit el, dezlipindu-și buzele de ale ei. Atât de încinsă și de umedă că ți-a udat pantalonii!

Îi masa labiile cu degetele, încingând-o și mai tare și stimulându-i procesul de lubrifiere. Keiley se freca de el și își împingea fundul în așa fel încât să-i simtă mai bine degetele în interiorul ei. Jethro a răsplătit-o mângâindu-i ușor clitorisul excitat în timp ce îi ronțăia gâtul cu dinții.

– Vino aici, iubito!

Lui Keiley i-a scăpat printre buze un strigăt în clipa în care a simțit cum trecea din mâinile lui Jethro în cele ale lui Mac, care a așezat-o pe taburet, cu spatele rezemat de spătarul fotoliului, pe care soțul ei îl înclinase și deasupra căruia pusese o pernă pentru ca ea să stea cât mai comod cu putință. Între timp, Jethro i-a scos pantalonii, lăsând-o complet goală, cu excepția chiloților tanga din dantelă albă.

Stătea întinsă în fața lor ca o trufanda, scrutându-i cu privirea pe cei doi bărbați goi și excitați.

– Mă simt ca o virgină gata de sacrificiu, a spus ea cu o voce fremătătoare.

Avea mai multe emoții decât în ziua în care Mac i-a răpit fecioria.

– Dar un sacrificiu gustos, a șoptit Jethro, depărtându-i picioarele și trăgând-o până la marginea taburetului, în timp ce Mac s-a așezat în genunchi lângă fotoliu.

Nu a mai avut timp să protesteze, dacă a intenționat vreo clipă s-o facă. Buzele lui Mac s-au contopit cu ale ei, în timp ce buzele lui Jethro s-au adâncit în comoara ei udă, acoperită de chiloții din dantelă, provocându-i valuri succesive de plăcere.

Și-a răsucit șoldurile și a început să se zvârcolească sub atacul necruțător al gurilor lor lacome. Senzația pe care i-o creau buzele lui Jethro prin pânza din dantelă era nimicitoare. Pe de altă parte, buzele și mâinile lui Mac care îi mângâiau sânii și îi ciupeau sfârcurile o făceau să-și piardă cumpătul. Senzațiile se succedau una după alta, iar plăcerea era răvășitoare. S-a abandonat cu totul sub puterea valurilor de pasiune și fervoare erotică, iar lumea a încetat să mai existe. Nu mai simțea decât sărutările pătimașe care îi ardeau trupul din cap până în picioare.

– Mac! l-a strigat ea când el și-a ridicat capul, atinându-și privirea asupra chipului ei, în timp ce își arcuia șoldurile sub atacurile insistente ale buzelor lui Jethro. E prea mult, a îngăimat ea.

Prea multe senzații. Prea multă plăcere.

– Nu este suficient, Kei. El și-a aplecat capul asupra sânilor ei, cuprinzându-i un sfârc cu buzele în timp ce îi stimula „colegul” cu degetele, ajutând-o să guste din cupa unor plăceri inimaginabile. Nu este suficient.

Jethro, cufundat între coapsele ei, trăgea de chiloți, ținându-i picioarele depărtate și strecurându-și limba pe sub dantelă ca să-i mângâie comoara ce deborda de pasiune și dorință.

Keiley se zvârcolea sub mângâierile lor, arzând în flăcările unui erotism dezlănțuit. Mâini și guri nesățioase o mângâiau și o tachinau până când a început să-i implore, cu glas răgușit, să aibă milă de ea.

Niște mâini aspre i-au smuls chiloții. O gură lacomă a început să-i devoreze floarea pasiunii, lăsând apoi

locul unor degete invadatoare. Niște buze se înfruptau cu nesaț din sânii ei, iar când și-a făcut curaj și a deschis ochii, l-a văzut pe Mac care o privea cu o plăcere și o pasiune greu de descris în cuvinte.

Keiley nu a fost nicicând mai frumoasă ca acum, își spunea Mac. Întinsă pe fotoliu și pe taburet, s-a lăsat pradă buzelor și limbii lui, cu obrajii îmbujorați și cu ochii năuciți de plăcere.

Își ținea brațele deasupra capului și degetele încleștate în perna pe care se rezema. Retrăgându-se puțin, Mac a privit-o înfiorându-se când limba lui Jethro i-a atins clitorisul delicat și excitat. Se trezise pe deplin la viață și fremăta de dorință în urma sărutărilor erotice pe care Jethro le revărsa asupra lui.

Și Jethro era roșu la față, avid de dorință, în clipa în care a văzut expresia lui Keiley.

– Mai vreau, a îngăimat ea, încercând să se miște ca să simtă mai bine buzele lui Jethro. O, Doamne Dumnezeule! a spus ea, privindu-l pe soțul ei. Mac! Ajută-mă!

Ochii, care căpătaseră acum o nuanță de verde, străluceau ca niște smaralde pe un fundal castaniu. Broboane de sudoare i se prelingeau pe trup, iar chipul distorsionat de plăcere cerea îndurare. Ea și-a întins mâinile spre el.

Mac a prins-o de încheieturi și i le-a așezat înapoi pe perna de pe spătarul înclinat al fotoliului, aplecându-se spre ea.

– Nu te mai împotrivi, Keiley! i-a ordonat el, pe un ton tăios. Lasă-te în voia noastră!

Capul i-a căzut pe spătarul moale, iar trupul i s-a încordat în clipa în care a încercat să-și reprime orgasmul care îi răvășea trupul.

– Mac, te rog...!

Auzindu-i strigătul sacadat, Mac și-a încheștat maxilarele și a simțit cum penisul îi fremăta de dorință.

Postura în care se afla și extazul care o transfigura erau al dracului de erotice.

I-a cuprins apoi cu gura un sfârc tare și roșu ca o cireasă și a început să-l ronțăie cu nesaț. Ei i-a scăpat printre buze un țipăt cumplit de plăcere, în care se amestecau extazul și disperarea.

– E aproape gata, a mârâit Jethro, cu o voce adâncă, ce-i trăda propria excitare. Îmi simt degetele prinse într-o menghină, atât de tare mă strânge cu păsărica ei!

Mac și-a ridicat din nou capul, mângâindu-i bustul cu mâinile și contopindu-și încă o dată buzele cu ale ei într-un sărut pătimaș înainte de a se retrage.

Voia s-o privească. Dumnezeuule, cât de mult voia s-o privească! Erotismul dezlănțuit pe care îl presupunea acest act interzis sonda până la extrem limitele plăcerii unei femei. Așa se întâmpla și în cazul lui Keiley. Ea îl privea cu ochii răvășiți și cu chipul contorsionat, încercând disperată să-și reprime orgasmul nimitor.

– Mac, nu mai avem prea mult timp, l-a avertizat Jethro, cu glasul încordat. Secrețiile sunt atât de abundente, încât mi se preling printre degete. Dacă își mai reprimă mult orgasmul, îl va pierde.

– Hai, la treabă! i-a ordonat Mac aspru, luând-o în brațe și așezându-se în locul ei, obligând-o să stea călare deasupra lui.

Atunci, s-a dezlănțuit. Mac a privit-o în ochi atunci când s-a înfipt în penisul lui, cuprinzându-l cu vulva ei atât de strânsă și de încinsă încât l-a făcut să mor-măie de plăcere.

A prins-o cu o mână de șold și a ținut-o la piept cu cealaltă, în timp ce îi privea chipul. Un chip contorsionat de senzații pe care nu le putea înfrâna, înnebunit de dorințe pe care nu le putea controla. Era cu totul lipsită de apărare acum, copleșită de o avalanșă de plăceri pe care nu le putea stăvili doar cu o simplă mângâiere.

Trupul îi era străbătut acum de o dorință atât de intensă, atât de violentă, încât se îngemăna aproape cu durerea. Au adus-o în pragul în care au dorit s-o aducă. Mac a simțit asta în clipa în care ea s-a înfipt cu putere în penisul lui, cuprinzându-l cu totul în interiorul ei când în mod normal ar fi avut nevoie de câteva „ajustări“ ca să-l captureze în întregime în adâncurile ei.

Chiar și acum, vulva ei se mula deasupra „prizonierului“ ei, încătușându-l definitiv în temnița ei și tot nu părea mulțumită.

Mac știa ce va urma atunci când l-a văzut pe Jethro mângâindu-i orificiul anal cu degetele unse cu un unguent lubrifiant. Ea a căscat ochii mari, apoi i-a închis, cutremurându-se din cap până în picioare în timp ce Mac i-a înclinat și mai mult torsul pentru a-i oferi lui Jethro poziția de care acesta avea nevoie.

Atacul imediat al degetelor lui Jethro asupra anusului ei au făcut-o pe Keiley să se crispeze deodată și să se zvârcolească în brațele lui Mac, pe când el scrâșnea din dinți, încercând cu disperare să-și înfrâneze dorința cumplită de a ejacula.

– Roșește atât de frumos! a murmurat Jethro, invadându-i din nou anusul.

Penisul lui Mac a resimțit din plin fiorul care a străbătut trupul lui Keiley după acest nou atac, provocându-le simultan un alt val de plăcere.

Simțea cum vulva ei îi strângea penisul atunci când degetele lui Jethro îi explorau anusul. Îi simțea vibrațiile trupului atunci când îi plesnea fundul rotund, îi simțea dorința de a capitula în brațele lui. Țipetele ei – țipete de plăcere, pasiune și dorință – erau copleșitoare.

– Se deschide, a mormăit Jethro, cu o voce răgușită, sălbatică. Este pe muchie, Mac.

Pe muchia prăpastiei, unde durerea și plăcerea se contopesc. A urmat un nou atac, atât în interiorul, cât și în exteriorul fundului ei, care a făcut-o să-și înfigă unchiile în umerii lui.

– Joacă-te acum cu două degete! Încet!

Mac și-a încheștat dinții când a simțit cum vulva ei îl strângea din nou, în timp ce anusul îi accepta degetele lui Jethro.

Mac a plesnit-o din nou peste fund, fără să-și dezlipsească ochii de la chipul ei. De la ochii ei năuciți, de la buzele depărtate și umflate din cauza sărutărilor pătimașe.

– Trebuie să.... a scâncit ea.

– Trei, Mac.

Îl strângea acum și mai tare, gemând și înfigându-și degetele în umerii lui, în timp ce printre buze i-a scăpat un icnet de plăcere și durere. Degetele reci și alunecoase ale lui Jethro îi mângâiau acum membrana anusului și terminațiile nervoase, stârnindu-i dorințe disperate.

– Ia-o! a mârâit Mac.

– La dracu', o să mă strângă așa de tare! a mormăit Jethro. Așa de tare!

Keiley auzea cuvintele, dar nu părea să perceapă altceva decât senzațiile uluitoare care îi mistuiau trupul, pasiunea care îi mistuia sufletul.

Știa ce va urma. A simțit-o în clipa în care penisul lui Mac a invadat-o, iar el a strâns-o brusc la piept. Ținută în poziția aceea și lipsită complet de apărare, nu se putea mișca, nu-l putea călări așa cum își dorea, nu putea să stingă flăcările care îi ardeau deopotrivă trupul și sufletul.

A înțeles totul când l-a simțit pe Jethro în spatele ei.

– O, Doamne, Mac! Mac! S-a cutremurat în clipa în care a simțit mai întâi degetele lui Jethro invadându-i și întinzându-i anusul la maximum, provocându-i o plăcere sinonimă cu agonia, care i-a umplut ochii de lacrimi. Mac, ajută-mă!

– Acum, Jethro!

Și-a înfipt din nou unghiile în umerii lui când a simțit cum penisul lui Jethro încerca să pătrundă în orificiul ei anal, iar Mac a aruncat perna de sub ei ca să se

întindă complet și ca să-i permită lui Jethro accesul spre adâncurile anusului.

Ea a simțit gelul lubrifiant și rece care făcea notă discordantă cu penisul fierbinte al lui Jethro și adâncurile încinse ale canalului pe care încerca să-l invadeze. El i-a depărtat fesele cu mâinile sale la fel de aspre ca ale lui Mac, dar nu la fel de mari. Calde. Se încheștau în carne ca ghearele unei pisici.

Când a simțit capul penisului strecurându-se înăuntrul ei, Keiley a țipat din rărunchi. Ca semn că îl accepta sau îl respingea, habar nu avea. Dar trupul ei l-a primit în adâncurile sale. Îl simțea. Simțea cum o ardea croindu-și drum prin canalul strâmt și sensibil.

L-a privit pe Mac, vlăguită, copleșită de senzații care reverberau și se multiplicau, se nășteau și se intensificau cu fiecare clipă care trecea.

Îi simțea pe amândoi acum. Diferențele dintre ei, parfumurile fiecăruia în parte – toate țeseau o pânză în jurul ei. Parfumul nopților de furtună, care se împletea cu parfumul fulgerelor, tipice lui Mac. Jethro, sălbatic și neîmblânzit, nu chiar ca o furtună, ci ca aroma pământului înainte de izbucnirea furtunii. Arome diferite, dar atât de cunoscute. Îi atacau simțurile la fel cum plăcerea îi ataca terminațiile nervoase.

– Mac! a bâiguit ea, încercând să se arcuiască în brațele lui, în timp ce un alt țipăt de plăcere i-a scăpat printre buze. E... a îngăimat ea, cu respirația întretăiată. Îl simt în adâncul meu.

– Da, iubito, în adâncul tău, a spus el pe un ton gutural. Îți explorează adâncurile înguste.

– Mac, nu știu dacă... a gemut ea, simțind cum penisurile lor fremătau în interiorul ei. Nu știu dacă voi supraviețui...

A închis ochii, copleșită de un alt val de dorințe pătimase. Își dorea ca ei să se miște. Să facă ceva. Să-i aline poftele nimicitoare.

– Uită-te la mine, Keiley! i-a ordonat el cu o voce crispată. Deschide ochii, la dracu'! Lasă-mă să-i văd!

Ea și-a deschis cu greu ochii, încordându-se și zvârcolindu-se sub presiunea penetrării lor simultane, și l-a strigat din nou cu un glas stins.

– O, da, Dumnezeu mare! a murmurat el sălbatic. Plăcerea oglindită pe chipul tău, Kei, este uluitoare! Extraordinară!

Îi simțea penisul zvâcnind în adâncurile ei, în timp ce Jethro îi explora și mai mult anusul, aducând-o în pragul agoniei.

– Ajută-mă! a îngăimat ea, conștientă că și-a înfipt unghiile în umerii lui, dar neputând să și le retragă. Te rog, Mac! Te implor!

În ochii lui bântuiau umbre negre, iar mușchii încordați erau tari ca fierul. Ea a tresărit deodată, înfi-orată, simțind cum penisul lui Jethro pătrunde cu totul în anusul ei.

În clipele acelea, Keiley nu știa dacă avea să mai rămână mult timp conștientă. Depunea un efort prea mare ca să-și țină ochii deschiși, ațintiți asupra lui Mac. Nu-și mai putea controla spasmul frenetic al trupului, contracțiile interne sau avalanșa de senzații care îi răvășeau trupul.

– Te iubesc, i-a șoptit Mac atunci, retrăgându-și încet penisul, apoi introducându-l din nou exact în clipa în care Jethro și l-a retras din anusul ei.

Mișcările erau foarte bine coordonate, trădând o practică îndelungată. Și pentru că erau atât de bine sincronizate, senzațiile pe care le stârneau erau și mai nimicitoare.

Keiley nu se putea împotrivi plăcerii frenetice care îi devasta trupul. Fiecare mișcare, fiecare lovitură, fiecare geamăt masculin o făcea să tresalte violent, lovită parcă de un șoc electric. Era ținută între îmbrățișările și mângâierile lor.

Buzele lui Jethro îi explorau gâtul în timp ce buzele lui Mac i le posedau pe ale ei, iar limba îi invadea gura pe când ea făcea eforturi cumplite să-și țină ochii deschiși.

– Nu închide ochii! i-a ordonat el, văzând că pleoapele i se lăsau din ce în ce mai grele. Privește-mă, Keiley! Vreau să-ți văd ochii. Sunt verzi acum, iubito. Atât de verzi că aș putea să mă înec în ei. Verzi ca marea. Verzi ca niște smaralde vii.

Mișcările lor erau din ce în ce mai intense acum, posedând-o cu lovituri puternice, care o lăsau fără suflare.

– Hai, dă-i drumul! a mârâit Mac dintr-odată. Dumnezeuule, dă-i drumul!

Să-i dea drumul? La ce? Ce mai avea în afară de rațiune?

Dar o clipă mai târziu, până și asta a dispărut. El i-a cuprins cu o mână un sân și a început să-i stimuleze

sfârcul cu degetele în timp ce buzele i s-au contopit cu ale ei, iar limba i-a invadat gura.

Resimțea până în pânțele atacul asupra sfârcului ei. Sărutul lui pățimaș, dar și mușcăturile lui Jethro au străfulgerat-o, făcând-o să explodeze de plăcere. S-a prăbușit în brațele lor. Avea impresia că plutea printre stelele de pe cer sau străbătea un caleidoscop de culori și senzații răvășitoare, care au atins punctul culminant în clipa în care mișcările lor au devenit și mai frenetice, provocându-i un orgasm devastator, din care știa că nu-și va mai reveni vreodată.

Mușchii i s-au încordat la maximum, gata parcă să se rupă, iar convulsiile vulvei s-au intensificat, determinând-o să strângă și mai tare penisul care îi invadase anusul. Tensiunea din pânțele a început să se topească cu o forță copleșitoare.

– La dracu'! a strigat Mac cu o voce sălbatică.

Puțin mai târziu, l-a simțit încordându-se sub ea și posedând-o cu și mai multă intensitate înainte de a exploda din nou pe valurile extazului suprem printre jeturile puternice de lavă fierbinte pe care Mac a revărsat-o în adâncurile ei.

În spatele ei, Jethro a strigat-o cu o voce gătuită de plăcere și și-a revărsat și el seva în interiorul său. Îi simțea penisul fremătând în canalul strâmt al anusului ei, dar – spre deosebire de momentul ejaculării lui Mac – descătușarea sevei lui Jethro nu a secătuit-o de puteri.

Nu i-a domolit ultima explozie de plăcere și nici nu i-a dăruit satisfacția de care avea nevoie. S-a prăbușit în brațele soțului ei, vlăguită, contopindu-și sudoarea

cu a lor, fericită să se abandoneze cu totul în voia lor, lăsându-le pe umeri povara de a o ridica din locul în care se prăbușise.

Mâinile lor, care îi mângâiau acum trupul, îi alinau spasmele ce-o răvășeau încă. Buzele lor îi sărutau chipul, umerii, spatele. Mâinile lor tandre o dezmierdau, o încălzeau și o ajutau să pășească pe tărâmul reveriei din care Keiley nu mai voia să se trezească.

Era terminat. Jethro a recunoscut senzațiile care i-au copleșit sufletul atunci când a luat în brațe trupul inert al lui Keiley și a ridicat-o de pe patul improvizat din taburetul și fotoliul pe care le-au folosit pentru mica lor aventură.

Regulile erau întotdeauna foarte clare. Întotdeauna au fost. Putea să guste din cupa dragostei pe care i-o ofereau femeile lui Mac, dar nu le putea poseda sufletul. Nu putea să le ceară să-i dăruiască o părticică din inima lor.

Și până s-o cunoască pe Keiley, nici nu a intenționat să facă asta.

Acum, în timp ce Mac s-a ridicat de pe scaun și a așezat pernele pe fotoliu, Jethro a strâns la piept trupul gol și tandru al soției unui alt bărbat și a simțit cum regretele puneau pentru prima oară stăpânire pe sufletul său.

– O duc eu la baie, a spus Jethro, fără să mai aștepte ca Mac să i-o ia din brațe.

N-ar fi suportat ca Mac să-l despartă acum de ea. Nu până când nu avea să se îmbete cu acest sentiment, până când nu avea să se întipărească pentru totdeauna în memoria lui. Nu voia să-l uite.

– Vin și eu imediat, a spus Mac pe un ton impasibil. Am pus sărurile de baie sub dulap.

Urmau întotdeauna un ritual. Aveau grijă de femeile care le dăruiau trupurile lor în acest fel. Era un ritual pe care Mac l-a pus în practică atunci când a făcut pentru prima oară sex în trei. Un ritual pe care Jethro l-a acceptat imediat în momentul în care el și Mac au început să-și împartă iubitele.

Sau mai degrabă, după ce Mac a început să-și împartă iubitele. Jethro a descoperit încă de la începutul relației lor că Mac știa cum să le atragă pe femeile tandre și iubitoare în timp ce el părea să le sperie mereu.

A străbătut holul și s-a îndreptat spre scări, simțind cum Keiley îi mângâia pieptul. Credea că Mac o ținea în brațe. Era încă pierdută în caruselul amețitor al orgasmelor intense care i-au răvășit trupul. Nu știa în brațele cui se afla, căci altfel nu l-ar fi mângâiat cu atâta tandrețe.

Când a intrat în dormitorul ei și al lui Mac, Jethro a fost copleșit de atmosfera caldă și liniștită care domnea în cameră.

Mobila tradițională din lemn închis la culoare purta amprenta feminității ei. Cuvertura cu motive florale care acoperea patul sau vaza cu flori uscate de pe

birou îndulceau atmosfera. Pe un perete era un tablou care înfățișa panorama fermei și a pășunilor care o înconjurau. Pe un alt perete se afla tabloul unei zâne surprinse în zbor.

Un halat mov, din mătase, zăcea la marginea patului; un ursuleț, pe care îl primise în dar de la Mac, Jethro știa asta, stătea în colțul măsuței de toaletă.

Camera trăda simbioza perfectă dintre ea și Mac. Și faptul că el nu avea ce căuta aici l-a frapat mai mult ca niciodată.

Înceștându-și maxilarele, s-a îndreptat spre baie, unde s-a așezat pe marginea căzii uriașe, ținându-și cu grijă în brațe povara prețioasă.

Ticălosul! Mac instalase o cadă uriașă, în care puteau să încapă cinci oameni. Era aproape la fel de mare ca piscina cu apă caldă din spatele casei.

Potrivind apa, a sărutat-o pe Keiley în creștetul capului când ea a început să dea semne de viață.

– Încet! a murmurat el. Ai nevoie de o baie fierbinte, apoi poți să te culci.

– Mi-e foame, a îngăimat ea.

Jethro a zâmbit la auzul cuvintelor ei. A ars destule calorii în timpul partidei lor de sex încât avea dreptate să-i fie foame. La naiba, și lui îi era foame!

– Îți vom pregăti ceva de mâncare după ce faci baie.

Pe chip i-a apărut o grimasă atunci când și-a atins obrazul de părul ei, închizând ochii în încercarea de a-și reprima sentimentele de regret.

Era a treia roată la căruță. Nu avea voie să uite asta. Mac și Keiley formau un întreg; el se afla acolo doar pentru puțină distracție.

Ce dracu' a fost în capul lui când a acceptat să vină aici, gândindu-se că va fi la fel ca altădată? Distracție și jocuri. Bucurie și plăcere. Nu s-a așteptat ca tandrețea și generozitatea lui Keiley să-l afecteze atât de tare, dar a descoperit în ultimele două zile că prezența ei a stârnit o adevărată furtună în sufletul lui.

– Te simți bine, Jethro? l-a întrebat ea încet, cui-bărită încă la pieptul lui în timp ce el turna săruri de baie în cadă și verifica temperatura apei.

– Mă asigur că apa nu este prea fierbinte.

A închis din nou ochii ca apoi să-i redeschidă la auzul unui zgomot care venea din pragul ușii.

Mac stătea acolo, îmbrăcat în blugi, cu bustul și cu picioarele goale și cu ochii gânditori.

Cel mai bun prieten al lui. Iar Jethro tânjea după soția celui mai bun prieten al său.

– A spus că îi e foame.

A afișat repede un zâmbet, apoi a lăsat-o pe Keiley în apa aburindă din cadă.

– Sunt lihnită, a spus ea, așezându-se în apă și scoțând un oftat de fericire.

– Ce vrei să mănânci, iubito? a întrebat-o Mac, intrând în cameră și așezându-se în genunchi lângă cadă ca să-i poată săruta buzele umflate.

El i-a cuprins obrazul cu o mână, iar ea l-a prins de ceafă cu degetele ei subțiri. Jethro se simțea mai

mult ca niciodată un intrus. Și avusese de multe ori acest sentiment.

– Vreau pizza, a auzit-o el murmurând, în timp ce Mac îi mângâia obrajii cu degetele, sprijinindu-se de marginea căzii uriașe.

– Odihnește-te! Voi comanda pizza ta preferată, i-a promis Mac pe un ton moale, intim, aplecându-se deasupra ei și sărutând-o pe frunte. Jethro te poate ajuta să te speli pe spate, a încheiat el, pe un ton jucăuș.

– Cred că ar trebui să-mi facă un masaj adevărat, i-a răspuns ea, râzând, cu același ton jucăuș. Nu cred că voi mai fi în stare să merg cum trebuie un timp.

– Te putem lua în brațe. Mac s-a ridicat în picioare și l-a privit pe Jethro. Mă duc să comand pizza. Te deranjează dacă rămâi aici?

Nu trebuie să lași niciodată o femeie singură după ce ți-a dăruit plăceri inimaginabile. Ia-o în brațe! Răsfaț-o! Ține-i de cald! Mac știa cum să facă asta și, de-a lungul anilor, l-a învățat și pe Jethro ce trebuie să facă.

– Mă ocup eu de ea, a spus el, îndreptându-și privirea spre Keiley și văzând-o cum se relaxa în apă.

– O las în grija ta, a răspuns Mac, bătându-l pe umeri și ieșind apoi din baie.

Jethro a cercetat camera cu privirea. Aici, amprenta lui Keiley era și mai puternică. Atmosfera era și mai intimă decât cea din dormitor. Baia era mobilată cu dulapuri din marmură gri, o chiuvetă și rafturi înguste care găzduiau diverse articole feminine: săpunuri, loțiuni și parfumuri. Știa că sub dulap exista un sertar

construit în perete, unde Keiley își ținea trusa de machiaj. De un alt perete atârnav un feon și diverse modele de bigudiuri.

Din baie puteai ajunge, printr-o ușă din sticlă, într-un balcon care se întindea pe toată lungimea băii și dormitorului. Ușa din sticlă mată, cu nuanțe cenușii, era obturată în mod obișnuit de draperii în aceeași nuanță de gri, puțin mai accentuată, precum cea a perlelor. Acum, însă, draperiile nu erau trase.

– Văd că te fascinează pereții băii noastre, a spus ea, pe un ton puțin evaziv, care îi trăda incertitudinea. Mă descurc și singură.

Jethro și-a întors imediat privirea spre ea, poposind mai întâi asupra apei care îi mângâia sânii înainte de a-i întâlni ochii căprui și mari.

A clătinat încet din cap, apoi s-a așezat pe treapta scundă pe care pășeau ca să te urci în cadă.

– Nicidecum! a spus el, luând un burete, pe care l-a îmbibat cu un gel de baie. Este privilegiul meu să am grijă de tine.

– Ar trebui să-mi fie rușine, a răspuns ea, în timp ce el a răsucit-o cu spatele spre el ca s-o spele. N-am făcut niciodată dragoste cu altcineva în afară de Mac.

Privea fascinat cum spuma îi înveșmânta spatele și, brusc, cuvintele ei l-au izbit cu putere. A făcut dragoste. Făcuse oare dragoste vreodată până acum?

– Dar ți-a plăcut? a murmurat el, în timp ce îi mângâia umerii cu buretele.

– Foarte mult, a răspuns ea, oftând din greu. Poate prea mult. Și cred că ar trebui să-mi fie rușine.

– Dar nu ai energia s-o mai faci, nu-i așa? a întrebat-o el, schițând un zâmbet.

– Nu știu, i-a răspuns ea, cu o voce reflexivă, privind-l cu chipul ei încadrat de șuvițe ude de păr, care i se lipeau de obraji și de gât. Poate că ar trebui să-mi fie teamă.

Era dezorientată și ochii îi reflectau asta. Erau căprui acum – cu unde fremătătoare de castaniu și verde, o combinație pe care el o adora. Dar mai devreme, ochii i-au strălucit ca niște flăcări verzi. Ca niște nestemate așezate pe o catifea cafenie.

– Nu trebuie să-ți fie teamă, iubito, i-a spus Jethro, clătinând din cap. Mac te iubește. O știi foarte bine. Ce s-a întâmplat în seara asta nu va schimba acest lucru. Rolul meu este doar să-l ajut să-ți ofere cât mai multă plăcere. Asta-i tot.

– Și tu ce obții, Jethro? l-a întrebat ea, cu o privire încruntată.

Ce obținea el? Șansa de a sorbi din cupa dragostei, chiar dacă era vorba doar de câteva picături. Șansa de a se bucura din plin de viață cum nu o mai făcuse niciodată până atunci.

– Mai multă plăcere decât îți imaginezi, Keiley, a asigurat-o el pe un ton moale.

Mai multă plăcere decât și-a imaginat el însuși. Trecutul lui, învăluit în beznă și singurătate, dispărea când se afla în prezența ei.

– Destulă plăcere ca să mai rămâi cu noi un timp?

Întrebarea lui Mac l-a făcut să tresară, simțindu-se ușor vinovat.

– Nu se știe niciodată, i-a răspuns Jethro, râzând, adoptând o atitudine veselă, dar falsă. Directorul nu pare grăbit să mă primească acum la birou.

– Jethro adoră să-i snopească în bătaie pe criminali, a spus Mac, scrutând-o pe soția lui cu o privire încrezătoare, convins că nimeni nu-i va lua locul în inima ei. Încerc să-l conving să-și ia o vacanță când îi expiră perioada de suspendare la sfârșitul săptămânii.

Jethro privea comunicarea tăcută dintre soț și soție. Legătura care îi ajuta să-și citească gândurile unul altuia. Să-și înțeleagă cuvintele înainte de a le rosti.

– Ar trebui să-ți iei, a încuviințat Keiley pe un ton domol, întorcându-și încet capul ca să întâlnească privirea lui Jethro.

Nu a spus mai mult. L-a prins în schimb de mână în care ținea încă buretele și i-a pus-o pe umăr.

Jethro a rămas fără grai. Dar cine mai avea nevoie de cuvinte? Conștient de prezența lui Mac în spatele lui, a făcut ceea ce făcuse de multe ori în trecut: a spălat-o pe femeia din trupul căreia s-au înfruptat amândoi. Dar spre deosebire de alte dăți, nu a mai făcut glume și nici nu a mai tachinat pe nimeni. Nu avea chef de glume și tachinări. Era vorba de ceva mult mai serios decât și-a imaginat vreodată.

Keiley i-a oferit un dar care i-a făcut să vibreze coardele sensibile ale sufletului, un dar pe care nici nu știa cum să-l definească.

A spălat-o din cap până în picioare, ignorând faptul că s-a înroșit toată ca focul în clipa în care i-a atins cu buretele zona dintre coapse.

În timp ce o spăla, Jethro îi simțea și îi vedea plăcerea languroasă și senzualitatea latentă care i se reflectau din nou în obrajii îmbujorați.

După ce rolul lui s-a încheiat, s-a dat la parte și l-a privit pe Mac, care se rezema de tocul ușii și se uita la soția lui cu un zâmbet și o expresie plină de tandrețe, pe care Jethro nu le mai văzuse până atunci.

– Hai, prințesa mea! a spus Mac, luând prosopul înaintea lui Jethro și îndreptându-se spre cadă. Trebuie să te îmbrăcăm până să primim pizza.

Jethro s-a retras, privind cum Mac a scos-o pe soția lui din cadă și a înfășurat-o în prosop. A șters-o încet, copleșind-o cu sărutări, în timp ce ea se cuibărea la pieptul lui, savurând atingerile soțului ei.

Soțul ei. Apartinea unui alt bărbat și el nu avea voie să uite asta. Nu voia să schimbe lucrurile, dar făcea eforturi să nu uite că era soția altcuiva.

Clinchetul vesel al râsetelor ei când Mac a luat-o în brațe și a ieșit din baie i-a atins din nou coardele sensibile ale inimii. I-a topit scutul de protecție în care și-a învăluit sufletul.

– Hai, Jethro, pizza trebuie să sosească! a strigat Mac. Vreau să ne îmbrăcăm și să afișăm o ținută cât mai decentă posibil.

La dracu'! Viața dintr-un orașel de provincie. Mac ar fi trebuit să rămână în Virginia. Jethro trebuia acum să se apropie de locuitorii acestui orașel ca să afle cine a răspândit zvonurile legate de Keiley. Și *nu se va lăsa* până nu va afla asta.

Un gând întunecat și răzbunător i-a trecut atunci prin minte. Va face tot ce-i va sta în putință s-o împiedice pe Delia Staten, o scorpie meschină și geloasă, să-i facă rău lui Keiley. Delia îl voia pe Mac; a aflat asta în ziua aceea. Chiar și acum, după cincisprezece ani, ura și pasiunea pentru el îi dominau existența.

Mac i-a povestit despre ea și despre alți membri ai acestei comunități atât de „cumsecade”. I-a povestit că nimeni nu a intervenit vreodată atunci când bătrânul McCoy își snopea fiul în bătaie și își umilea soția în public. Că oamenii i-au bârfit tot timpul și au transformat viața mamei lui Mac într-un adevărat infern.

Nu reușea să înțeleagă cum a putut Mac să se întoarcă aici și cum putea să fie sociabil și politicos cu acești nenorociți.

Clătinând din cap, a ieșit din baie și a străbătut dormitorul. L-a văzut cu coada ochiului pe Mac, care o îmbrăca pe Keiley. În timp ce îi puneă o altă pereche de pantaloni largi, asemănători cu cei pe care îi purtase mai devreme, îi săruta abdomenul și îi trăgea elasticul peste șolduri.

Intimitatea dintre cei doi soți l-a făcut să scrâșnească din dinți, măcinat de dorință – o dorință care nu avea nici o legătură cu poftele carnale, ci cu un vis care îi amenința sufletul.

Gol și excitat, a traversat holul, îndreptându-se spre camera lui, când a încremenit pe loc la auzul unui sunet care venea de undeva de jos.

Jethro s-a ascuns în umbra holului, scrutând scările cu ochii îngustați. Sunetul s-a auzit din nou, distant, plutind prin aer ca o șoaptă sinistră.

A făcut cale înapoi în dormitor și i-a aruncat lui Mac o privire crispată, de avertizare. Prietenul lui a tresărit.

Mac i-a acoperit gura cu mâna în clipa în care Keiley a vrut să întrebe, surprinsă, ceva. Jethro a luat o pereche de pantaloni din dulapul lui Mac și i-a făcut semn să-i dea o armă.

– Stai cuminte! i-a șoptit Mac lui Keiley, arătându-i prin semne să se ascundă într-un colț al camerei.

Ea s-a retras, cu ochii încremeniți de spaimă, tremurând din tot corpul. Discutaseră despre situații de acest gen – în caz de pericol, se ascundea undeva ca să nu-i stânjenească, cu lipsa ei de experiență, mișcările lui Mac.

El a deschis în tăcere un sertar în timp ce Jethro își încheia fermoarul blugilor și a scos de acolo două pistoale Glock și câteva cartușe de rezervă. Pe al treilea, un model mai mic, l-a încărcat rapid și s-a îndreptat spre ascunzătoarea lui Keiley. I-a îndesat arma în mână, i-a arătat cum să tragă piedica și apoi i-a făcut semn să se întindă la pământ. Ea s-a supus și s-a lungit pe covor.

Mac i-a arătat apoi ușa lui Jethro. Au ieșit rapid din cameră, ținând armele la nivelul umerilor, gata de atac.

Nu mai lucra de trei ani la Biroul de Investigații, dar Mac n-a uitat gustul pericolului, simțind acum fiori pe șira spinării.

Urmând semnele lui Jethro, s-au îndreptat spre scări. Acesta a început să coboare treptele în timp ce Mac îl acoperea. Nu auzea sunetul pe care îl auzise Jethro, dar simțea că ceva nu era în regulă. Cineva intrase în casă.

Jethro i-a arătat cu degetul sufrageria unde cu doar câteva clipe în urmă îi dăruiseră lui Keiley plăceri inimaginabile.

Mac a ciulit urechile, dar nu a auzit decât ticăitul ceasului din cameră și tăcerea apăsătoare din casa slab luminată.

Jethro era încordat ca un arc și asculta cu atenție, lipit de perete. I-a făcut apoi semn lui Mac că va intra în cameră. Acesta și-a ocupat poziția strategică pe treptele din celălalt capăt al holului și a dat iute din cap.

Jethro s-a mișcat rapid, dând buzna în sufragerie înainte ca Mac să se ghemuiască și să se rostogolească pe scări, năvălind în cameră prin cealaltă intrare. Era pregătit să tragă, având simțurile încordate la maximum.

Dar nu l-a întâmpinat decât tăcerea. A scrutat cu privirea camera semiobscură. La început, totul i s-a părut în ordine până când ochii i-au căzut asupra taburetului și fotoliului pe care stătuse Keiley.

Cineva le mutase. Hainele ei se aflau la un pas de locul inițial, dar chiloții dispăruseră. Chiloții din dantelă albă, îmbibați de sucurile ei senzuale.

– Keiley, a șuierat el printre dinți, urcând treptele în fugă.

Spaima a pus deodată stăpânire pe el, întunecându-i rațiunea, în timp ce adrenalina îi dădea aripi. A năvălit ca o furtună în dormitor, încremenind pe loc când a văzut-o pe Keiley. Stătea în colțul camerei, cu spatele lipit de perete și cu privirea ațintită asupra ușii din sticlă care dădea în balcon.

Nu părea în pericol, dar ținea arma cu ambele mâini îndreptată spre ușă. Clanța din alamă a ușii se mișca amenințător, sub presiunea cuiva care încerca să intre cu intenții sinistre.

Mac nu s-a mai gândit. A tras.

– Ticălosule! a strigat el, alergând spre ușa făcută țandări, în timp ce Keiley a țipat, iar Jethro s-a aruncat prin sticla spartă.

Mac s-a ghemuit, gata să sară, cu arma ridicată, când l-a auzit pe Pappy lătrând furios.

– Pappy, jos! a strigat el, prinzându-se cu mâinile de balustradă și aruncându-se peste ea.

A aterizat și s-a rostogolit la pământ, oprindu-se în spatele fântânii arteziene aflate la câțiva pași distanță. Jethro se ascundea în direcție opusă printre arbuștii de sânger care creșteau pe lângă locuința lor și ajungeau până la balcon.

Din fața casei, s-a auzit motorul unei motociclete și chiar dacă Mac a sărit ca un arc în picioare și a fugit pe urmele intrusului, știa că era prea târziu.

– Nenorocitul! Ticălos nenorocit ce ești! a izbucnit el, văzând în depărtare luminile motocicletei.

Îndreptând pistolul în direcția aceea, a tras, orbit de mânie. L-a auzit apoi pe Jethro înjurând în spatele lui.

– Ticălosule! a spus Mac, lovind cu pumnul în caroseria camionetei sale. Nenorocitul!

– Mac! l-a strigat Jethro, năpustindu-se spre el. S-a dus, omule. Gata!

– Keiley!

Mac s-a năpustit apoi spre casă, gata să lovească ușa de la intrare cu pistolul, când aceasta s-a deschis brusc.

El a ridicat imediat arma, gata să tragă, descoperind apoi că ținea pistolul îndreptat spre chipul îngrozit al lui Keiley. Jethro înjura de mama focului în spatele lui.

– La naiba! Ți-am spus să nu te miști de acolo! a țipat Mac, prinzând-o de umeri și împingând-o în casă, în timp ce ea îl privea cu ochii plini de lacrimi.

Spaima pusese stăpânire pe el. Mânia îl împiedica să mai gândească, astfel că a izbit-o cu spatele de un perete și s-a uitat în ochii ei înspăimântați, luptându-se să n-o zgâlțâie prea tare.

– De ce nu mă asculți, Kei, când îți spun să nu te miști dintr-un loc? a țipat el. Era cât pe ce să-ți zbor creierii!

– Dă-i drumul, Mac! a spus Jethro, cu o voce amenințătoare, prinzându-l pe Mac de mâini. La dracu', o rănești! Dă-i drumul!

Jethro s-a interpus între el și soția lui, dar Mac l-a împins într-o parte.

– Dă-te dracului din calea mea! a urlat Mac, împingându-l pe Jethro ca să ajungă la soția lui, să vadă dacă era vie și nevătămată chiar dacă era cumplit de nervos.

Niciodată n-a fost atât de nervos. Atât de înspăimântat la gândul că ticălosul ăla s-a strecurat în cameră și a prins-o pe picior greșit, lipsită de apărare.

– Nu plec de aici până când nu te liniștești! a urlat Jethro. E speriată. Nu înrăutăți și tu lucrurile!

– Eram gata s-o omor! El l-a împins pe Jethro, apoi a privit-o pe Keiley. Dumnezeu, Kei! Iubito!

Ea plânga lipită de perete, cu chipul ascuns în mâini și cu umerii gârboviți, strivită parcă de violența ce-o înconjură.

Apucând-o de umeri, a întors-o cu blândețe spre el. Cu multă blândețe. I-a atins cu mâinile părul și umerii, apoi a strâns-o în brațe, închizând ochii în încercarea de a-și stăvili lacrimile care amenințau să i se prelingă pe obraji.

– Kei, iubito! i-a șoptit el la ureche. Îmi pare rău. Doamne, iubito, era să te omor! Aș fi murit și eu. Știi asta? A sărutat-o pe frunte în timp ce ea plânga cu hohote în brațele lui. Keiley, aș fi murit și eu. N-aș putea să trăiesc, iubito. N-aș putea să trăiesc...

N-ar putea să trăiască fără ea.

Și-a încolăcit brațele în jurul gâtului său, strângându-l cu putere în timp ce plânga și tremura din ce în ce mai tare.

– Ești cu mine acum.

S-a aplecat deasupra ei, cuibărint-o la piept, în timp ce Jethro s-a apropiat de ei și a strâns-o în brațe pe la spate, împingând-o și mai mult în brațele lui Mac. Era ocrotită acum. Nimeni și nimic nu putea s-o mai atingă.

Dar ceva, cineva a fost gata să o facă.

– Îmi pare rău! a strigat ea. Am auzit zgomotul motocicletei. Am auzit împușcături. M-am speriat, Mac. Atât de tare...

– Să nu mai faci niciodată asta, Keiley! i-a cerut el, pe un ton aspru, copleșit de teamă și durere. Jură-mi că nu vei mai face niciodată așa ceva! Stai ascunsă! Nu te expui! În special, dacă nu mă avertizezi înainte. Niciodată să nu mai faci asta, Keiley!

– Niciodată! a repetat ea, clătinând din cap și tremurând ca varga. Dumnezeuule, Mac, ce se întâmplă? Ce-a fost asta?

Ridicându-și capul, l-a privit pe Jethro peste umărul ei. Prietenul lui i-a arătat chiloții din dantelă albă care dispăruseră din cameră.

Sub balcon, a citit Mac pe buzele lui.

– Nu știu încă, iubito, i-a răspuns el lui Keiley, aruncându-i lui Jethro o privire aspră pe când acesta a ascuns chiloții.

Eliberând-o din strânsoare, i-a privit chipul palid, apoi a cercetat-o din cap până în picioare ca să se asigure că era teafără.

– Te simți bine?

– Da, sunt bine, a spus ea, trăgând aerul pe nas și începând apoi să-l pipăie ca să se asigure, la rândul ei,

că și el era întreg și nevătămat. Sunt doar îngrozită. Cine era idiotul ăla, Mac?

– Nu știu încă. A strâns-o din nou la piept, privindu-l pe Jethro, care se întorsese în sufragerie și inspecta locul. Nu știu încă, dar o să aflu.

Casa ei a devenit o adevărată scenă a crimei. Nu avea voie să treacă de ușa sufrageriei. Nu trebuia să intervină în procesul de investigații, dar putea să urmărească totul din apropiere. Nu mai fusese niciodată atât de înspăimântată.

Keiley stătea pe trepte, lângă cutia de pizza de care nu s-a atins, ținând în mână un pahar plin pe jumătate cu vin, în timp ce Jethro și Mac căutau amprente. Nu au chemat șeriful. L-au sunat în schimb pe șeful lui Jethro, apoi au început investigațiile.

N-a avut nici cea mai vagă idee că Mac a păstrat tot echipamentul pe care l-a folosit în timpul anchetelor efectuate pentru Biroul de Investigații. Dar îl păstrase. În mansardă, depozitate într-un rucsac mare, Keiley a descoperit cu surprindere instrumente pe care nu le-a recunoscut și nici nu le-a înțeles rostul atunci când el a încercat să-i explice cum și pentru ce se foloseau. A

Înțeles doar că întregul incident avea legătură cu un caz de care Mac s-a ocupat în trecut.

În cele din urmă, și-a luat vinul și s-a așezat pe trepte, acolo unde Mac a lăsat pizza după ce a luat-o de la curierul care a livrat-o. Un băiat care nici nu a mai coborât din camionetă. Mac l-a întâmpinat pe alee, i-a plătit pizza și l-a expediat extrem de repede, apoi a intrat în casă, i-a ordonat să mănânce și l-a însoțit pe Jethro în sufragerie.

Le auzea vocile și a reușit să prindă o parte din conversația lor. Spuneau ceva despre chiloții ei pe care i-au găsit sub balcon. Cineva îi furase chiloții.

Și-a trecut degetele prin păr, a luat o înghițitură de vin și s-a ridicat în picioare. A pășit precaută spre ușă, conștientă de privirile circumspecte pe care Mac și Jethro i le aruncau.

– Credeți că el este vinovat de faptul că mai multe lucruri mi-au dispărut în ultimul timp? i-a întrebat ea, realizând că ar fi trebuit să le spună mai de mult despre asta.

Amândoi au încremenit pe loc, aruncându-și priviri tăioase, aproape feroce.

– Ca de exemplu? a întrebat-o Mac pe un ton amenințător.

– Păi, pieptenele meu. Ți amintești?

El a încuviințat din cap cu o expresie crispată.

– Dar numai despre pieptene mi-ai spus.

– Mi-a mai dispărut sticluta cu parfumul meu preferat. Rochia pe care am purtat-o săptămâna trecută

la ședința din Virginia. Stiloul gravat pe care mi l-ai dăruit de Crăciun. Lucruri mărunte, Mac.

– Și mai ce? a întrebat Mac, cu maxilarele încleștate.

– Atât am observat, a răspuns Keiley, încruntându-se.

– De când a început povestea asta? s-a răstit Mac.

Și de ce nu mi-ai spus nimic?

Ea și-a băgat capul între umeri, încercând parcă să se apere.

– Am fost ocupată. M-am gândit că le-am pus în altă parte. Am început să-mi pun întrebări aseară când mi-am căutat rochia. Voiam să-ți spun, dar... Și-a dres glasul, apoi a continuat: S-a întâmplat ce s-a întâmplat.

– Mac, oricine ar fi putut să afle că ai investigat cazul înainte să pleci, a murmurat Jethro atât de încet că ea abia l-a auzit.

– Ce caz?

Nu i-a scăpat privirea tăioasă pe care Mac i-a aruncat-o lui Jethro.

– Mac, nu crezi că e puțin cam târziu să încerci să mă menajezi? l-a întrebat ea pe un ton răstit, care îi trăda frustrarea. Nu sunt un copil și nici nu sunt cretină. E vorba de un vânător de femei, nu-i așa?

Acesta era unul dintre cele mai cumplite coșmaruri ale femeilor.

– La dracu'! a mormăit Mac, trecându-și degetele prin părul răvășit. Drăcia dracului!

– Înainte de a ne muta aici, ai anchetat cazul unui individ care hărțuia femeile, nu-i așa? l-a întrebat ea cu o voce tremurătoare. Cel care a atacat-o pe contabila din Alexandria.

El a dat scurt din cap.

– L-am botezat Playboy-ul. Până la atacul acela, nu și-a rănit niciodată victimele. Doar se juca cu ele. Sau, mai degrabă, se juca cu iubiții sau cu soții lor.

Ea a clătinat din cap, nedumerită.

– Ce vrei să spui?

– Își alegea victimele din rândul femeilor ai căror soți sau iubiți lucrau în domeniul investigațiilor. Polițiști, bodyguardzi, detectivi particulari. Voia parcă să-și măsoare forțele cu ale lor. Le fura lucrurile personale, apoi le returna, schimbându-le locul. Era o provocare. Îi puneă în alertă pe soții sau iubiții lor, apoi devenea din ce în ce mai îndrăzneț, dându-le de înțeleș că putea oricând să lovească din nou.

– Atunci a atacat-o pe una dintre victime?

– Soțul ei era detectiv particular. Individul a pătruns în casă, a reușit să-l anihileze și a atacat-o pe soția lui. Apoi a dispărut.

– Până acum, a spus ea, simțind un nod în stomac.

– Poate că a aflat cine din cadrul FBI-ului a investigat cazul, a spus Mac. N-ar fi fost foarte greu. Am intervievat trei din cele șapte victime.

– Și a descoperit că ești căsătorit, a șoptit ea. Iar acum te provoacă.

– Dar de data asta, și-a ales prost bărbații.

Keiley a tresărit văzând zâmbetul ucigător de rece de pe buzele soțului ei. Și nu i-a scăpat pluralul pe care l-a folosit. Și-a ales prost bărbații. Și-a întors privirea spre Jethro și a rămas aproape fără suflare. Dacă expresia lui Mac era ucigător de rece, cea a lui Jethro era

glacială. Privirea îi era tăioasă și neîndurătoare ca gerul iernii.

– Ce-aveți de gând să faceți?

– Să-l prindem pe nenorocit, a asigurat-o Mac, cu o voce calmă, acel calm de dinaintea unei furtuni. Mai ai programul de detectare pe laptop? l-a întrebat el apoi pe Jethro. Acesta a dat din cap. Introdu-l în computerul din biroul ei mâine dimineată! i-a ordonat Mac. Poate că împreună cu programul pe care l-a instalat pe laptopul meu vom descoperi ceva. Sună-l pe director, spune-i ce se întâmplă și roagă-l să ne trimită dosarele aici printr-un serviciu de curierat rapid! De data asta, ticălosul nu mai îmi scapă.

– Putem să facem asta mâine dimineată, Mac, a spus Jethro încet, arătându-i-o cu capul pe Keiley. E epuizată și sunt convins că n-a mâncat nimic.

Ea a clătinat repede din cap.

– Nu mi-e foame. Vreau să știu mai întâi ce se întâmplă.

– Ești prea obosită ca să înțelegi ceva, Keiley. Iar noi suntem prea obosiți ca să ne continuăm investigațiile în seara asta, a spus Mac, oftând și traversând camera în timp ce Jethro strângea echipamentul. Avem amprente de aici și de pe ușa balconului. Mâine le vom trimite la Birou ca să vedem dacă are sau nu mâinile „murdare“.

– Nu pot să dorm, a spus Keiley, clătinând vehement din cap, speriată că ar putea măcar să încerce să adoarmă.

– Mai întâi, o să mănânci. Mac a luat-o în brațe și căldura trupului său a început încet să o cuprindă. Apoi, vom încuia ușile, vom activa sistemul de alarmă și ne vom culca în patul lui Jethro. Vom face de veghe pe rând cât timp vei dormi.

Ea a clătinat din nou din cap.

– Ia pizza, Jethro! Vom mânca în bucătărie. Trebuie să văd ce face câinele.

– Pappy? a spus Keiley, privindu-l îngrijorată.

– Vreau să văd dacă nu este cumva rănit. Mi-am adus aminte că a încercat să-l atace pe nenorocit.

Ar fi trebuit să-și amintească mai devreme de câine. Dacă a pățit ceva, Keiley va suferi zile întregi.

– Rămâi aici, Kei! A așezat-o pe un scaun din bucătărie și s-a aplecat spre ea, privind-o direct în ochi. Aici! Nu te miști de aici! Ai înțeles?

Ea s-a strâmbat, ținându-și buzele sfidătoare.

– Keiley! Nu mă provoca acum!

– Bine, a spus ea, încleștându-și maxilarul. Dar grăbește-te!

– Mac, câinele este la ușă, l-a anunțat Jethro. Îi dau drumul înăuntru ca să vezi cum se simte.

Mac s-a întors spre prietenul său și l-a văzut pe Jethro deschizând ușa și chemând câinele în casă.

Șovăitor, privind circumspect camera, dulăul, o corcitură de câine ciobănesc, s-a furișat ușor în bucătărie. Închizând ușa, Jethro a pipăit cu grijă trupul masiv al câinelui, căutând răni sau alte urme de violență.

– E-n regulă, a dat Jethro verdictul, deschizând apoi ușa.

Dar Pappy nu mai avea de gând să iasă la fel de repede precum intrase. Scheunând, s-a ghemuit din nou și a pătruns și mai mult în cameră.

– Lăsați-l să stea! le-a ordonat Keiley amândurora. Nu-i ruga și nici nu-i implora. Le ordona.

Mac a privit animalul. Dacă îl va lăsa să rămână în seara asta în casă, nu va mai ieși niciodată în curte – de asta era convins.

– Keiley!...

– Las-o baltă, Mac! N-am de gând să-l las pe Pappy afară în bătaia gloanțelor unui psihopat. Rămâne în casă.

Câinele s-a ascuns sub masă, așezându-și apoi capul în poala lui Keiley, scheunând ușor și privind-o cu ochii săi câprui și tandri.

– La dracu'!

– Va trebui să te obișnuiești, a șoptit ea. Nu vreau să pătească ceva.

– Bine, rămâne în casă.

I-a aruncat lui Jethro o privire crispată, în timp ce Keiley a desfăcut cutia din fața ei și i-a dat câinelui o felie de pizza cu cârnați picanți, ciuperci și cașcaval.

– Și uite așa a trăit fericit în casă până la adânci bătrâneți, a spus Jethro, râzând. Apoi a încuiat ușa, a luat un scaun de la masă și a tăiat o altă felie de pizza, pe care i-a dat-o lui Keiley. Acum mănâncă și tu! Și nu încerca să protestezi! a avertizat-o el, ridicând degetul când ea a încercat să facă asta. Dacă nu mănânci, voi duce personal dulăul în garaj și îl voi încuia acolo. Spre deosebire de Mac, pe mine nu mă îndupleci prea ușor să-ți fac poftele.

Ea l-a privit cu ochii mijiți.

– Nu sunt răsfățată.

– Ba ești, iubito, a spus el, rânjind, în timp ce Mac abia a reușit să nu izbucnească în râs. Te-a răsfățat mai rău ca pe un cățeluș de Crăciun și asta pentru că te iubește prea mult. Dar nu e cazul meu, a continuat el, rezemându-se leneș de spătarul scaunului. Eu sunt de neînduplecat. Incoruptibil. Indestructibil. N-ai decât să te lupți cât vrei cu mine, știu cum să te bat la fund și să-ți provoc și plăcere.

Mac s-a crispat, dar nu de mânie, așa cum poate ar fi trebuit să se întâmple. Imaginea în care Jethro plesnea fundul rotund al lui Keiley a fost suficientă să-i trezească simțurile la viață, în ciuda pericolului prin care tocmai trecuseră.

– Ai de gând să-l lași să-mi vorbească așa? l-a întrebat ea pe Mac, scrutându-l cu o privire nedumerită și încruntată.

Mac nu și-a mai putut stăvili râsul.

– Poate să-ți provoace orgasmul când te bate la fund. Ce părere ai?

– Cred că sunteți niște perversi, i-a ripostat ea.

Mac a ridicat din sprâncene, așezându-se pe un scaun.

– Și abia acum ți-ai dat seama de asta, iubito?

L-a scrutat intens înainte de a-și muta privirea spre Jethro. Mac i-a surprins expresia gânditoare, modul în care se concentra, de parcă încerca să pătrundă în adâncul sufletului lor.

– Nu, a răspuns ea în cele din urmă, întâlnindu-i din nou privirea, cu un zâmbet misterios pe buze. Cred că am știut întotdeauna.

Și acesta era un gând înspăimântător.

Câteva ore mai târziu, Mac stătea în fotoliul de lângă patul nupțial, în care Jethro dormea împreună cu Keiley. Felul în care prietenul lui a luat-o în brațe după ce Mac s-a ridicat din pat trăda o intimitate și o tandrețe aparte, lucruri pe care nu le dăruise niciodată celorlalte femei cu care petrecuseră nopțile.

Jethro o ținea în brațe la fel cum o făcea Mac. O proteja. Ea s-a lipit de el, mulându-și corpul după forma trupului său. Tricoul lejer și pantalonii din bumbac pe care îi purta Keiley nu înlăturau senzualitatea și erotismul pe care le degaja îmbrățișarea lor.

Erau cu toții îmbrăcați în haine confortabile. Jethro purta niște pantaloni de trening și un tricou gri, iar Mac blugi, un tricou și pantofi de sport.

Erau pregătiți pentru orice eventualitate, deși era puțin probabil să se mai întâmple ceva. Dar Keiley a refuzat să se dezbrace. Spaima cumplită pe care i-a citit-o în ochi când i-a sugerat acest lucru l-a determinat s-o lase în pace.

Îi privea curios în timp ce Jethro a tras-o pe Keiley mai aproape de el. Ea își ținea capul îndesat sub bărbia lui, iar el își odihnea mâna pe abdomenul ei, trăgând-o mai aproape de coapsele sale.

Ar trebui să fie gelos, s-a gândit Mac. Nimeni în afară de el nu a mai ținut-o în brațe pe Keiley în acest

fel. Și spiritul său acut de observație l-a ajutat să remarce faptul că Jethro o strângea în brațe cum nu o mai făcuse până atunci în prezența lui Mac.

Și-a plimbat degetul, gânditor, peste obraz, întrebându-se unde dispăruseră gelozia și caracterul său posesiv. În mod obișnuit, când alți bărbați încercau să se apropie de Keiley, reacționa cu aceeași agresivitate cu care un câine își apără osul. Știa cât de posesiv devenea când era vorba de ea și mai știa că acum trebuia să-și pună anumite semne de întrebare legate de lipsa agresivității sale posesive.

Ce dracu' se întâmpla cu el? s-a întrebat Mac. Stătea acolo, privind cum un alt bărbat îi strângea soția în brațe și, în loc să fie gelos, se simțea îngrozitor de excitat, așa cum se simțise și mai devreme în seara aceea când Jethro o posedase.

A început să respire cu greutate și și-a îndreptat, melancolic, privirea spre fereastra acoperită de draperii. În ultimii zece ani, Mac i-a încredințat lui Jethro, aproape în exclusivitate, rolul celui de al treilea partener în menajul lor *à trois*. Din anumite motive, el părea să întregească atmosfera uluitoare a partidelor de sex în trei pe care Mac voia întotdeauna s-o dăruiască iubitelor lui. Mac ținea la ele; Jethro le dorea cu ardoare. Instinctul blând de dominare și puterea întunecată – asta le ofereau ei femeilor pe care le împărțeau.

Au lucrat ca parteneri în cadrul Biroului de Investigații, o echipă perfectă pentru anchetele pe care le efectuau. Erau, de asemenea, perechea ideală pentru femeile cu care făceau dragoste.

Și acum, pentru femeia pe care o iubeau.

Gândul i-a străfulgerat sufletul, făcându-l să-și întoarcă din nou privirea spre pat. Jethro începea să se îndrăgostească de Keiley, lucru la care Mac nu se așteptase. Nici nu-l regreta și nici nu se simțea îngrijorat din această cauză.

Mai ales acum. Keiley era astfel bine protejată, căci lui i-ar fi fost greu s-o protejeze singur, așa cum i-a fost și în anii trecuți, când teama că soția lui ar putea să pătească ceva i-a tulburat nopțile. Îi oferea, așadar, protecția de care avea nevoie în cazul în care trecutul său ca agent FBI se întorcea să-l bântuie, așa cum se întâmpla acum.

Playboy-ul era bun. Al dracului de bun. Și până acum a reușit să scape de toți anchetatorii care au investigat cazurile individuale. Și cu fiecare lovitură pe care o dădea, devenea din ce în ce mai violent.

– O vom apăra, Mac, a spus Jethro, în șoaptă, ca să n-o deranjeze pe Keiley. De data asta, n-o să ne scape.

Mac și-a scrutat cu privirea partenerul, văzând mai mult decât și-ar fi imaginat Jethro. Simțea emoția din glasul prietenului său și aceeași pasiune pe care Keiley o stârnea în inima bărbaților. Nu aveai cum să scapi din mrejele ei odată ce o atingeai. Rămâneai ferm convins că viața nu va mai fi niciodată aceeași fără ea.

– Da, o vom apăra, a încuviințat Mac, simțind cum mânia îi ardea din nou sufletul.

În seara aceea, nenorocitul a fost cât pe ce să pună mâna pe ea.

– Trebuie s-o înveți să colaboreze cu noi, i-a spus Jethro. Învaț-o cum să se apere singură și cum să ne ajute în misiunea noastră!

– Cum să stea deoparte, a murmurat Mac.

– N-o să stea niciodată deoparte. O cunoști doar foarte bine. Ești soțul ei. Dragostea ei. N-o să stea deoparte cum nu stai nici tu. Gândește-te la asta!

Mac s-a strâmbat, știind însă că Jethro avea dreptate.

– Te va asculta, dar nu va accepta niciodată s-o ții încuiată undeva. Ți-a dovedit-o în seara asta și era să plătim cu toții cu vârf și-ndesat. Învaț-o, Mac! Dacă n-o faci tu, o voi face eu.

Mac l-a privit pe prietenul lui prin întunericul camerei, distingându-i forma trupului, întins lângă cel al lui Keiley, și licărul din ochi.

Nimic nu răzbătea de afară cu excepția zgometelor nopții. Dincolo de ușa încuiată a dormitorului, Pappy stătea de veghe, avertizându-i din timp dacă cineva ar fi intrat în casă. Se întreba însă în continuare de ce animalul nu dăduse alarma mai devreme. Întrebarea asta și voința de fier pe care o deslușea în vocea lui Jethro nu-i dădeau pace.

Keiley era destul de inteligentă și avea suficient de mult sânge rece ca să-i ajute în misiunea lor dacă o învățau ce să facă. Dar nu aveau timp pentru asta.

– O vom proteja pe rând, a spus el în cele din urmă. O vom învăța ce trebuie să facă, atât cât vom putea. Dar nu va fi ușor, Jethro, sunt convins. Individul a riscat enorm în seara asta și a reușit să scape. O să facă cât de curând o nouă mișcare.

– Și capătă tot mai mult curaj, a murmurat Jethro. Următorul pas pe care îl va face s-ar putea să nu semene deloc cu cele precedente. Trebuie s-o ținem pe Keiley ferecată în casă. Și să tragem toate obloanele.

Mac și-a plimbat privirea asupra lui Keiley. Cât va putea oare s-o țină închisă în casă și să-l atragă în același timp în cursă pe vânătorul de femei?

– Știe că stăm cu ochii-n patru acum, a murmurat Mac. Dacă este inteligent, și știm că este, o să stea la pândă.

– Ca și noi, de altfel, a spus Jethro cu o voce amenințătoare. De data asta, n-o să ne mai scape.

Da, de data asta n-o să le mai scape. Mac și-a cufundat fața în mâini, apoi s-a ridicat în picioare și și-a scos blugii. Restul nopții o vor petrece în liniște, era sigur de asta. Se simțea epuizat, iar Jethro s-a trezit.

– Lasă-mă să dorm două ore! i-a spus el partenerului său, așezându-se în pat și strângând-o pe Keiley în brațe.

Ea a protestat ușor în somn, dar s-a cuibărit la pieptul lui ca o pisicuță somnoroasă și a adormit din nou.

– O să mă culc dimineată, i-a spus Jethro încet, ridicându-se din pat. Odihnește-te, amice! Tu ești cel care a ieșit din joc de trei ani. Nu eu.

Tonul lui Jethro era ușor ironic, iar în colțul gurii lui Mac a apărut un zâmbet. Da, ieșise din joc, dar nu era atât de „ruginit” precum credea Jethro.

– Pot să-ți dau încă un șut în fund, l-a asigurat Mac. Jethro s-a întins leneș.

– Mă aștept să-ți ții promisiunea, amice, pentru că săptămâna asta ne vom „antrena“.

Mac a zâmbit în timp ce și-a așezat pernele, ținând-o în continuare pe Keiley în brațe, apoi a adormit. Avea încredere în Jethro. Știa că le va veghea somnul. Și mai știa că Jethro va avea grijă de soția lui, lucru mult mai important.

A doua zi de dimineață, înfășurată într-un prosop și revigorată după duș, Keiley a ieșit din baia lui Jethro cu gândul de a se duce în baia ei înainte de a se îmbrăca.

Toate lucrurile de care avea nevoie erau acolo – loțiunile, parfumurile și trusa de machiaj. Dar în clipa în care a ieșit din baie, a realizat că nu avea nici o șansă să ajungă la destinație.

În fața ei, se aflau cei doi bărbați, care au trecut de barierele pe care le puseseră azi-noapte, bariere de a căror existență ea nici nu știa. Cei doi bărbați care au mângâiat-o cu o pasiune inimaginabilă și care au vegheat-o pe parcursul nopții cu un devotament rar întâlnit.

Ea l-a privit pe soțul ei, care și-a scos încet tricoul închis la culoare, dezvăluindu-și mușchii frumos modelați.

De cealaltă parte a patului, Jethro i-a urmat exemplul. Nu era atât de musculos ca Mac, dar pieptul îi era acoperit de smocuri groase de păr, iar trupul era viguros și robust.

O cicatrice, pe care nu o observase cu o seară înainte, îi traversa bustul de la piept la abdomen. Semnul, perfect vizibil pe pielea bronzată, i-a reamintit cariera periculoasă pe care el și Mac au ales-o.

Plimbându-și privirea de la unul la altul, a înno-dat prosopul ce-i acopera trupul și și-a dres glasul, șovăitoare.

– Corpul meu resimte experiența de aseară, a spus ea pe nerăsuflăte, simțind durerea surdă din anus, consecința exceselor de cu o seară în urmă.

– Mai sunt și alte căi, a spus Mac, cu o voce domoală, care însă nu-i ascundea pasiunea nebună.

Tonul îi era puțin crispat, trădând puterea și instinctul de dominare care o făceau întotdeauna să se înfioare din cap până-n picioare.

Și-a ațintit apoi privirea spre Jethro. O ținuse în brațe cât a dormit, știa asta. Și-a amintit că s-a trezit de câteva ori și s-a simțit învăluită de brațele și de parfumul lui.

– Acest gen de relație se bazează pe încredere, Kei, i-a spus Jethro, făcând un pas spre ea, cu ochii lui albaștri debordând de dorință. Între noi nu trebuie să existe învinuiri, sentimente de vinovăție sau presiuni. Dacă vrei să pui capăt jocului, nu trebuie decât să spui.

– Și dacă o spun? a întrebat ea curioasă.

– Atunci mă retrag, a asigurat-o el, plimbându-se ușor în jurul ei și oprindu-se apoi în spatele ei. Este foarte simplu, a continuat el. Și când te simți din nou pregătită, trebuie doar să ne anunți.

Ea l-a privit pe soțul ei. Poate că Jethro s-ar fi retras, dar flacăra din privirea lui Mac i-a dat de înțeles că nu avea de gând să renunțe prea ușor. Când era vorba de pasiunea lui, devenea de neînduplecat.

În ochi i se citea plăcerea în timp ce Jethro îi mângâia umerii. Erau aspre, dar nu la fel de aspre cum erau mâinile lui Mac. Ele îi zgâriau ușor pielea în timp ce se plimbau pe trupul ei, coborând de la umeri spre coate. Atunci, i-a prins brațele la spate, obligând-o să și le desprindă de pe prosop și să și le încolăcească în jurul gâtului său.

– Doamne, cât ești de frumoasă! a mormăit Mac, privind-o.

Privindu-l pe Jethro, care i-a desfăcut prosopul.

Keiley a icnit, simțind aerul rece din cameră și flacăra privirii lui Mac, care i-a trezit sfârcurile la viață și i-a provocat un val nimicitor de plăcere.

Mac nu s-a mișcat din locul în care stătea, dar abia își mai stăpânea penisul tare ca fierul, care se lupta să se elibereze din strânsoarea pantalonilor. El și-a încleștat degetele deasupra penisului, în timp ce bicepsii i se contractau seducători.

– Vreau să te privesc, Keiley. Pe tine și pe Jethro. Vreau să văd cum plăcerea pune stăpânire pe chipul și pe trupul tău. Vreau să văd ceea ce plăcerea mă împiedică să văd atunci când fac dragoste cu tine.

Ea a căscat ochii mari în clipa în care mâinile lui Jethro au alunecat spre abdomen. A încercat să-și retragă brațele cu care i-a cuprins gâtul.

– Lasă-le acolo! a mârâit Jethro, cu o voce fermă. Nu-ți mișca brațele! Rămâi în poziția asta ca să te vadă în toată splendoarea ta!

– Mac! i-a rostit ea numele, într-o palidă încercare de protest.

Mac a clătinat încet din cap, agitându-și ușor șuvițele de păr, în timp ce o privea cu pleoapele puțin lăsate peste ochii săi cenușii ca oțelul.

– Lasă-te purtată de senzații, Kei! a spus el. Lasă-mă să te privesc! Lasă-mă să-ți văd plăcerea! Știi cât mă excită să te văd că-ți pierzi controlul? Să te văd dominată cu totul de plăcere până când ajungi să plutești pe aripile extazului suprem?

Keiley tremura din toate măduarele. Simțea cum fiorii pasiunii îi străbat trupul, trezindu-i la viață dorințele carnale, intensificate de cuvintele lui.

Cum ar fi putut să ignore privirea din ochii lui? Caracterul posesiv pe care îl trădau. Keiley avea senzația că în clipa în care Jethro va dispărea din viața lor, nu vor mai trăi niciodată experiențe asemănătoare. Dorințele pătimașe i se oglindeau pe chip. Din motive necunoscute, avea nevoie de aceste experiențe. Așa cum alți bărbați aveau nevoie de un sărut sau de cuvinte de iubire. Părea o declarație. Și ridica semne de întrebare pe care Keiley știa că nu le va mai putea ocoli însă mult timp.

Dar ochii îi trădau și dragostea pentru ea. Îi licărea în priviri mult mai puternic decât înainte. Nu se putea îndoi de asta. Poate că un alt bărbat îi mângâia trupul, dar în clipa aceea, Mac îi mângâia sufletul.

– Vreau să-l văd cum face dragoste cu tine, Kei.

Un geamăt i-a scăpat printre buze când a simțit cum mâinile lui Jethro îi cuprind în căușul palmelor sâinii sensibili și excitați. El i-a ridicat ca pe o ofrandă, apoi a început să-i stimuleze sfârcurile cu artă.

Genunchii îi tremurau. Sângele îi alerga năvalnic prin vene. Apoi, într-o fracțiune de secundă, Jethro a întors-o spre el, a luat-o în brațe și a așezat-o cu grijă în mijlocul patului.

Ea l-a privit pe Jethro în timp ce acesta și-a dat chiloții jos, etalându-și penisul excitat, umed și roșu de dorință. Penisul lui Mac era puțin mai gros, cel al lui Jethro puțin mai lung. Amândoi erau bine dotați și știau să-și folosească experiența sexuală acumulată în timp.

Îngustându-și ochii și plimbându-și privirea de la unul la altul, Keiley s-a arcuit pe pat, masându-și abdomenul cu mâinile, copleșită de senzația de căldură pe care o simțea între coapse.

– Ai putea să participi și tu, i-a șoptit ea soțului ei.

Aventura aceasta îi provoca sentimente contradictorii – nu înțelegea cum putea Mac să se mulțumească privind cum un alt bărbat o atinge, o săruta, o posedă. Nu-și putea controla însă reacțiile și senzualitatea care puneau încet stăpânire pe ea.

- Vreau să te privesc, a murmurat el. Vreau să te văd subjugată de plăcere. Să te văd cum arăți când îți pierzi controlul.

Ea și-a lins buzele nervoasă.

- Dar am făcut asta numai cu tine, Mac.

- Iar eu sunt aici, a asigurat-o el, apropiindu-se de pat în timp ce Jethro s-a așezat lângă ea.

- Dar nu este același lucru, a spus ea, tresărind în clipa în care buzele lui Jethro i-au atins umerii și a început să-și plimbe limba pe pielea sensibilă, provocându-i fiori în tot corpul.

Numai în brațele lui Mac a reacționat în felul acesta. Acum, sub privirea lui scrutătoare, îi răspundea unui alt bărbat, ale cărui mângâieri îi trezeau la viață dorințe răvășitoare.

Atingerile lui nu semănau cu cele ale lui Mac. Buzele erau puțin mai aspre, limba însă era la fel de îndrăzneată și de invadatoare, deși părea mai aspră decât cea a soțului ei.

Asta n-a împiedicat-o însă să-i răspundă și să geamă, debordând de senzualitate.

- Nici nu trebuie să fie la fel, i-a șoptit Mac, pe când Jethro s-a aplecat deasupra ei și i-a atins maxilarul cu degetele, întorcând-o cu fața spre el. Trebuie să fie o experiență și mai încinsă, și mai intensă. Trebuie să-ți aprindă simțurile la maximum, Keiley, să te facă să ții de dorință, udă, sălbatică și dezlănțuită. Asta vreau să văd. Asta trebuie să văd.

Dorința aceasta i se oglindea în privire, în glas. Ea a simțit deodată o durere în piept. Ce experiențe a

trăit soțul ei în trecut, responsabile pentru această latură întunecată a personalității sale? Cu siguranță, era vorba despre ceva mult mai cumplit decât a lăsat-o el să înțeleagă.

Ea l-a privit apoi, neputincioasă, pe Jethro.

– Ssst! i-a șoptit el, ca și când îi vedea sufletul, ca și când îi vedea teama care punea încet-încet stăpânire pe ea. Jocul nostru nu implică durere. Ci numai plăcere.

Numai plăcere? O plăcere născută din dorința de a scăpa de durere?

Și-a ridicat mâinile și i-a atins fața, plimbându-și degetele pe pomeții obrazilor și pe fruntea întunecată, rătăcindu-le apoi în părul lui lung.

Un păr la fel de negru ca al lui Mac, dar presărat cu şuvițe castaniu-deschis. Nu era la fel de mătăsos ca al soțului ei, ci mai aspru și nu atât de bogat.

I-a văzut chipul crispându-se la atingerea ei, iar ochii i-au strălucit deodată de un licăr de disperare înainte de a-i închide pentru o clipă.

Când i-a redeschis, licărul dispăruse, dar dorința pătimașă a rămas. În privirea și în sărutul lui.

Sărutul a lăsat-o aproape fără suflare. O săruta așa cum o săruta și Mac. Fără să-și ceară iertare. Fără să ceară voie. Fără tandrețea pe care o presupuneau trei ani de căsnicie. Era sărutul unui bărbat care nu-și cerea iertare pentru dorințele care îi mistuiau sufletul.

– Îți place, nu-i așa, Kei? a șoptit Mac. Văd cum te sărută. Îți place să-ți devoreze buzele.

Nu putea să nege asta. Nu putea nici s-o confirme. Încerca cu disperare să-și înfrâneze reacțiile care amenințau s-o copleșească.

– Nu te împotrivi, iubito! i-a spus Mac cu o voce domoală, dar aspră, împovărată de dorință. Lasă-mă să-ți sorb plăcerea! Pasiunea! Împlinește-mi rugămintea!

Ea a gemut în clipa în care Jethro a început să-i ronțăie buzele și să i le mângâie cu limba, încheștându-și degetele în părul ei ca să-i imobilizeze capul. Îi îngrădea mișcările, dar nu reacțiile. De unde izvorau toate astea, habar nu avea. Dintr-o parte întunecată a sufletului său, care savura această experiență extremă, în care un alt bărbat o poseda sub privirile intense ale soțului ei. Izvorau, probabil, din descătușarea și dominarea senzualității sale.

A cuprins umerii lui Jethro cu brațele, jucându-se cu degetele prin părul lui, trăgându-l de şuvițele lungi și apropiindu-i buzele de ale sale în timp ce limba i se contopea cu a lui.

De parcă s-ar fi jucat cu focul în preajma unei butelii, a simțit cum Jethro a explodat deodată, fiind amândoi spulberați de suflul deflagrației. Mușchii i s-au contractat, penisul i-a tresărit, lipit de șoldul ei, iar picioarele li s-au încolăcit.

Brusc, dorința răvășitoare i-a cuprins trupul, sufletul și spiritul, biciuind-o fără milă. Și-a depărtat și mai mult buzele, sorbindu-i sărutul cu aceeași poftă mistuitoare.

Buzele și limbile li s-au contopit într-un dans frenetic al dragostei și senzualității. Își explorau reciproc

trupurile cu mâinile. El i-a cuprins sânii în căușul palmelor sale mari, ciupindu-i sfârcurile, în timp ce ea îi mângâia spatele, se pierdea în părul lui și îi simțea mușchii umerilor fremătând de dorință.

L-a zgâriat cu unghiile, iar el a gemut. Și-a dezlipit buzele de ale ei, sărutând-o apoi pe gât, în timp ce ea se arcuia în brațele lui și îl ruga în tăcere să nu se oprească.

A încercat să-și țină ochii deschiși în clipa în care a simțit cum buzele lui Jethro îi invadau sânii, făcând-o să geamă, copleșită de dorință. Mac stătea încă la marginea patului, mângâindu-și încet penisul, cu o privire încărcată de plăcere și încântare. S-a uitat pentru o clipă în ochii ei, debordând de iubire, dar și de cunoașterea tainelor carnale, apoi și-a atintit privirea asupra lui Jethro, care se juca încet cu limba în jurul unui sfârc, provocându-i scânteii de plăcere în tot corpul.

Dumnezeule, ea îi îndeplinea fără să vrea dorința – își pierdea controlul!

Mac a privit-o pe Keiley, care părea să fi pășit spre alte lumi, apoi s-a lăsat purtat de arta cu care Jethro îi stimula sfârcurile, abandonându-se cu totul în brațele extazului suprem.

Jethro i-a cuprins sânii în mâinile sale uriașe, atacându-i pe rând cu limba și cu gura lui lacomă. Sfârcurile i s-au înroșit precum cireșele pârguite, gata parcă să fie culese.

Mameloanele delicate dispăreau pe rând în gura lui Jethro, care le sorbea apoi cu poftă. Mac știa ce-i

plăcea soției sale, la fel cum știa – privind acest spectacol inedit – cum îi chinuia sfârcurile tandre și sensibile.

Limba le „biciuia“ fără milă. Keiley tresărea la fiecare atac al limbii lui. Tremura acum, se zvârcolea și lăsa urme adânci cu unghiile pe umerii goi și încordați ai lui Jethro.

Printre buze i-au scăpat alte gemete în clipa în care Jethro și-a extins aria de explorare a corpului ei, alunecând spre abdomenul presărat cu picături de sudoare, asupra căruia a început să reverse sărutări fierbinți. I-a lins cu limba pielea sărată și umedă, făcând-o să se înfioare și să-l împingă spre zona genitală.

Mac nu și-a putut reprima o grimasă de dorință, încheștându-și mâna deasupra penisului când a văzut-o pe Keiley conducându-l pe Jethro spre comoara ascunsă între coapse.

Lui Keiley îi plăcea să-și simtă vulva devorată de o gură lacomă. Își tundea buclele care o acopereau atât cât să le transforme într-un pufuleț seducător, care să nu stea în calea plăcerii pe care Mac i-o dăruia de fiecare dată când se pierdea în adâncurile ei.

Lui Jethro avea să-i placă, deși Mac știa că în cele din urmă va încerca s-o convingă să se epileze definitiv. Mac a amânat acest moment în așteptarea lui Jethro.

Acesta a alunecat între coapsele ei, depărtându-i-le cât a putut de mult, strecurându-și umerii între ei și dezvăluindu-i lui Mac buclele seducătoare.

Jethro și-a ridicat apoi privirea, întrebător. Mac a simțit cum pofta carnală devenea din ce în ce mai mistuitoare și o grimasă i-a contorsionat chipul. Spectacolul care se desfășura sub ochii lui și care îi oferea șansa să se îmbete din plăcerea lui Keiley, conștient că intensitatea actului sexual căpăta proporții extreme, îi ațâța simțurile la maximum și îi amplifică plăcerea.

Putea, în sfârșit, s-o privească. Să-i savureze reacțiile. S-o vadă pierzându-și controlul, plutind pe aripile unei plăceri mult mai intense decât cea pe care i-o dăruia în timpul partidelor lor de sex. Nu o împărțea cu un alt bărbat. Îi dăruia plăceri inimaginabile.

El a încuviințat ușor din cap, răspunzând în cele din urmă întrebării mute din privirile lui Jethro. Practicaseră de atâtea ori acest joc, încât l-a distrat faptul că prietenul lui continua să-i ceară permisiunea de a merge mai departe.

Dar după ce-a obținut aprobarea, Jethro n-a mai stat pe gânduri. I-a depărtat cu degetele labiile moi, dezvăluindu-i carnea rozalie, impregnată de sucurile feminine delicioase. Era pufoasă și dulce ca vata de zahăr și în clipa în care îi va simți aroma, Jethro va înnebuni de dorință, Mac era convins de asta.

Prietenul său adora să devoreze vulvele femeilor. Îi plăceau gustul, atingerea și căldura incitantă pe care le descoperea întotdeauna între coapsele moi și labiile lor excitate.

Și-a cufundat capul între picioarele ei, având grijă să nu-l priveze pe Mac de spectacolul pe care acesta îl urmărea fascinat.

Clitorisul lui Keiley era excitat acum, roșu ca un boboc de trandafir, fremătând de dorință. Jethro l-a cuprins încet cu buzele și apoi a început să-l absoarbă cu poftă în timp ce cu o mână îi explora împrejurimile.

– O, Doamne, Jethro! a țipat Keiley, agitându-și capul dintr-o parte în alta, înainte de a face ochii mari și de a se crispa, cu privirea ațintită spre el.

De parcă atunci și-a dat seama că a strigat numele unui alt bărbat.

Jethro și-a intensificat mângâierile. Mac privea, captivat, lupta care se dădea în sufletul ei – lupta dintre dorința de a se uita la el și dorința de a închide ochii și de a pluti în voie pe aripile plăcerii.

– Nu te împotrivi! i-a șoptit Mac, apropiindu-se de ea și așezându-se în genunchi pe pat ca să-i atingă obrazul și să-și plimbe degetul pe buzele ei. Lasă-mă să te văd cum te dezlănțui în voie! Nu contează pe cine strigi, iubito. Amândoi suntem aici.

Ea și-a arcuit soldurile, tresărind. Mac a scrâșnit din dinți, încercând să-și stăvilească poftele mistuitoare. Știa de ce a reacționat Keiley așa. Jethro o penetrase cu degetele și acum se juca în adâncurile ei, intensificându-i dorința și orgasmul prin mișcări lente, dar nimicitoare.

– Știu ce-ți face, i-a spus Mac, în timp ce ea îl privea, neputincioasă. Îți stimulează vulva strâmtă, care îi strânge și îi arde degetele.

Ea a deschis gura, cu respirația întretăiată de plăcere, în timp ce el s-a lăsat din nou purtat de spectacolul uluitor din fața sa. Jethro își ținea ochii închiși și își plimba limba în jurul clitorisului ei excitat, absorbindu-i sucurile și îmbătându-se cu dulceața lor.

Mac s-a întins puțin pe pat, strecurându-și brațul pe sub gâtul ei ca să-i țină capul rezemat de pieptul lui în timp ce continua s-o privească fascinat. Vedea cum cea mai dulce vulvă din lume se topea în gura lui Jethro. Vedea cum clitorisul ei dispărea sub atacurile nemiloase ale limbii prietenului său pentru ca puțin mai târziu, ea să-l strige pe nume, să tresalte și să se zvârcolească pe când Mac o ținea strâns la piept, simțind cum valurile de orgasm îi devastau trupul.

– Am nevoie de ea, a spus Jethro, ridicându-se în genunchi și îndesându-și penisul între labiile sensibile ale lui Keiley.

Jethro i-a depărtat și mai mult picioarele, deschizându-i labiile carnoase ca să dezvăluie privirilor lacome ale lui Mac carnea roz ce-i învăluia capul penisului.

Cu o mână Mac o ținea pe Keiley lipită de piept, în timp ce cu cealaltă își mângâia penisul. Ticălosul, avea noroc dacă reușea să se abțină și să nu ejaculeze până la noile valuri de orgasm ale lui Keiley.

Avea noroc dacă reușea să se abțină până când Jethro o va penetra cu totul.

El își introducea vârful penisului în vulva ei, apoi îl retrăgea, ud și lucios, purtând amprenta sucurilor ei, pentru ca apoi să dispară din nou în comoara ei.

Keiley și-a înfipt dinții în pieptul lui Mac în timp ce el privea cum Jethro pătrundea și mai adânc cu fiecare penetrare.

– O, Doamne! Mă strânge atât de tare! a spus Jethro, cu respirația întretăiată. E atât de fierbinte! Și atât de strânsă! Dumnezeu să mă ajute!

A pătruns și mai adânc, apoi s-a retras, dezvăluindu-și penisul presărat parcă cu mărgeluțe de satin și a penetrat-o încă o dată.

Mișcările lui Jethro i s-au părut lui Mac o eternitate. Cu fiecare penetrare, el își încleșta și mai tare degetele pe penis, mângâindu-l și simțind, doar din amintiri, vulva încinsă a lui Keiley.

Jethro se simțea și el cuprins de un freamăt lăuntric. O penetrase doar pe jumătate pe Keiley și era deja pe punctul de a ejacula. Lichidul seminal îi uda vârful penisului când ceva l-a făcut să se oprească brusc. Își privea membrul absorbit pe jumătate de vulva lui Keiley, apoi și-a îndreptat privirea spre Mac.

A văzut în ochii prietenului său un licăr trist și vesel în același timp – Mac a înțeles că Jethro nu folosea prezervativul.

Jethro a înghițit în sec. Doamne, dacă trebuia să întrerupă acum actul sexual ca să se protejeze, va pierde senzația pe care o simțea acum străbătându-i penisul și va înnebuni de frustrare!

– Sunt protejată, i-a spus Keiley, cu respirația întretăiată. Nu voi rămâne însărcinată.

El și-a introdus atunci tot penisul în adâncurile ei, simțind cum testiculele i se încordau, copleșite de

o plăcere agonizantă, care îi mistuia trupul din cap până în picioare.

– La dracu'! a mormăit el.

Era pierdut. Definitiv.

A clătinat din cap, luptându-se cu puterea uluitoare a acestei plăceri nimicitoare.

– Ți se pare un vis, nu-i așa? a spus Mac, pe un ton moale. Un vis atât de fierbinte, atât de mistuitor, încât ai senzația că – dacă te vei trezi – vei muri pe loc.

Jethro și-a încleștat mâinile pe coapsele ei, respirând cu greutate, în timp ce plăcerea aceea covârșitoare îi devasta trupul fără milă.

Sub el, Keiley se zvârcolea și îl striga, iar sucurile îi încingeau atât de tare vulva, încât el era convins că amândoi vor arde în flăcările pasiunii și plăcerii lor.

Dar în ciuda acestei plăceri uluitoare și a freamătului lăuntric ce-i tulbura sufletul, Jethro nu putea să rămână încremenit pe loc. S-a retras puțin, apoi a penetrat-o din nou, privind cum labiile cărnoase ale vulvei ei s-au depărtat și i-au învăluit penisul, strângându-l apoi ca într-o menghină.

A intensificat apoi ritmul actului sexual, în timp ce Mac a strâns-o în brațe, simțind cum își înfigea unghiile în trupul lui.

Ea și-a încolăcit picioarele în jurul taliei lui Jethro și și-a arcuit șoldurile, strângându-i penisul cu putere – o, Doamne, îl strângea atât de tare! – încât Jethro a simțit cum atinge culmile extazului suprem. În timp ce îi explora adâncurile, mușchii ei minusculi se încordau și îi mângâiau penisul, provocându-i plăceri

inimaginabile. Îi simțea canalul îngust fremătând, încordându-se și explodând pe aripile orgasmului.

A vrut să se retragă. A vrut să-și retragă penisul din adâncurile ei și să-și reverse seva pe cearșeaf, dar ea l-a luat prin surprindere. Strigându-l, și-a înlănțuit brațele în jurul lui și l-a strâns cu putere, lipindu-și sfârcurile de pieptul lui, în timp ce vulva îi încleșta și îi mistuia penisul.

A fost nevoit să capituleze și să-și reverse sămânța în interiorul ei. Posedând-o cu lovituri puternice și desperate, și-a descătușat seva, jet după jet, în adâncurile ei primitoare.

A fost rândul lui să-i rostească numele, atingându-i gâtul cu buzele, închizându-și ochii și rugându-se ca Dumnezeu să facă o minune. Avea nevoie de o minune, pentru că își dădea seama că începea să se îndrăgostească de soția celui mai bun prieten al lui.

A auzit gemetele înăbușite ale lui Mac și a înțeles că și prietenul său și-a descătușat energia. Jethro s-a prăbușit în pat, găsindu-și cu greu puterea de a-și susține corpul în coate.

Trebuia să înceteze să-i mai rostească numele. Trebuia să încerce să-și ascundă sentimentele în spatele scutului acum zdrobit care îi protejase cândva inima.

Trebuia să-și reamintească faptul că se afla acolo doar pentru distracție. Doar pentru asta. Pentru pură distracție.

*K*eiley privea monitorul computerului, încercând să finalizeze programul la care lucra, dar a oftat epuizată, și-a lăsat capul în pământ și și-a frecat fruntea, îngândurată.

Nu putea să se concentreze. Prin fața ochilor îi treceau evenimentele de cu o seară în urmă. Ca niște umbre într-o noapte întunecată de vară, care îi aminteau în șoaptă de plăcerea, încântarea, extazul și emoțiile care i-au răvășit trupul și sufletul...

Dar povestea asta nu putea să fie adevărată.

Keiley și-a încleștat degetele în păr, cu buzele cris-pate, încercând să facă puțină lumină în toată nebunia aceea.

Nimic nu avea sens. Era convinsă că lucrurile n-ar fi trebuit să ia o asemenea turnură. Totul trebuia să fie o simplă distracție. Mac avea să pună capăt la un

moment dat acestui joc. Doar nu intenționa să facă loc în inima ei pentru un alt bărbat.

Dar începea să țină la Jethro și acest fapt era inadmisibil. Îl trăda pe Mac.

A clătinat din cap, încercând să se concentreze asupra programului pe care trebuia să-l termine, asupra slujbei sale, nu asupra aventurii nebunești în care a aruncat-o soțul ei.

Când și-a ridicat capul, privirea i-a fost atrasă de laptopul lui Jethro, conectat la computerul ei, care scana, detecta și verifica programe după programe, mesaje și e-mailuri. Jethro i-a spus foarte clar că nu trebuia să se conecteze la Internet și să lase programul să-și facă treaba. Nu voiau ca individul pe care îl urmăreau să ia legătura cu ea. Voiau să-i taie orice acces la ea. Orice posibilitate prin care ar fi putut s-o detecteze. Și s-o hărțuiască.

– Nu mai sta la calculator, Keiley! i-a spus Mac, pe un ton ferm, intrând în birou pentru a patra oară într-o oră, în timp ce soția sa privea monitorul.

– Am treabă.

După ce și-a salvat lucrarea, a închis programul, apoi s-a uitat la fereastra deschisă de chat și a accesat programele pe care le folosea de obicei într-o zi normală de lucru.

Era conectată la două conferințe pe forum, deși nu apărea ca fiind prezentă. Programele ei private de comunicare erau deschise, ca și un alt site de chat. Dar Keiley era absentă. Urmărea dezgustată monitorul computerului.

– Playboy-ul nostru se distrează terorizându-le pe soțiile victimelor sale, i-a repetat Mac.

– Dacă nu-i oferim accesul, va trebui să-și schimbe tactica și atunci îl vom prinde mai ușor, i-a terminat ea discursul, vădit iritată. Știu asta, Mac.

S-a ridicat de la birou, s-a întins și a început să se plimbe prin cameră.

– Nu pot să stau de pomană și să mă uit la ecranul gol al computerului și nici nu pot să lucrez întrebându-mă ce dracu' se întâmplă la conferințele mele de pe forum.

Glasul i-a trădat mânia, pe care nici nu a încercat măcar să și-o reprime.

– Gata! Liniștește-te! a spus Mac, prinzând-o în brațe când a încercat să treacă pe lângă el.

A strâns-o la pieptul său puternic și fierbinte, iar ea și-a dorit să găsească acolo puțină liniște. Să găsească o cale de scăpare din nebunia și freamătul care puseseră stăpânire pe sufletul ei.

– E prea mult, prea repede, a șoptit ea pierdută, prinzându-se cu mâinile de încheieturile lui și cuibărindu-se la pieptul lui, încercând parcă să-i absoarbă puterea.

– Știu, a spus el, sărutând-o în creștetul capului și ținând-o strâns în brațe.

Keiley descoperise însă că putea să trăiască experiențe uluitoare și în compania altui bărbat, nu doar în cea a lui Mac.

Gândul a făcut-o să se înfioare și să-și dorească să fugă cât mai departe de el, de parfumul și de căldura

trupului său ca să-și pună ordine în sentimentele pe care părea că nu le mai putea controla.

– Nu, nu știi, Mac, a spus Keiley, eliberându-se din strânsoarea lui și ridicând o mână în încercarea de a-l opri atunci când a făcut un pas spre ea, căzând însă din nou pradă slăbiciunii sale și îmbrățișărilor lui tandre. Nu știi ce simt. Și nu știi cât de frustrantă e toată situația asta. Cum ai putut să faci așa ceva? Nu pe tine te-a transformat ticălosul ăla într-o jucărie.

– Și crezi că pe mine nu mă macină freamătul tău lăuntric? a spus el cu o voce adâncă, aspră. Ești soția mea, Keiley.

– Oare? l-a întrebat ea, întorcându-se spre el, cu respirația întretăiată, copleșită de mânie și frustrare. Oare mai sunt soția ta sau am devenit o jucărie de care te-ai plictisit, Mac? Încep să mă simt din ce în ce mai mult ca o jucărie.

Ea l-a văzut crispându-se, iar ochii îi oglindeau tumultul lăuntric.

– Nu te-am considerat niciodată o jucărie, Keiley, a spus el. Și nu poți să negi că ai găsit ceva ce căutai de multă vreme atunci când Jethro a venit în patul nostru. Nu încerca să negi asta și să te minți singură!

Voia să mintă. Voia să-i strige în față că nu era adevărat și să-l pedepsească pentru vârtejul de sentimente pe care l-a stârnit în viața ei. Voia să-l facă să plătească pentru furtuna care i-a răvășit inima și spiritul.

El a început atunci să chicotească, întinzându-i și mai tare focul mocnit din suflet. Aroganța pe care i-o citea pe chip, senzualitatea și încrederea de sine care i se

reflectau în priviri au aprins flacăra mâniei, care amenința să se transforme într-o adevărată explozie.

– Keiley, liniștește-te! i-a spus el apoi pe un ton blajin. Ai stat singură aici și ai revăzut totul cu ochiul minții. Ai înțeles că nu ai scăpare și te-ai speriat. Și-a încheștat maxilarul, dar expresia de pe chip era mult mai degajată. Nu s-a schimbat nimic, a continuat el.

– Nu e adevărat! a izbucnit ea.

– Ce s-a schimbat? a întrebat-o el. Spune-mi ce crezi tu că s-a schimbat, Kei! O să încerc să remediez situația.

– Totul! a tipat ea. E... e prea mult, Mac.

– Ce e prea mult, Kei? Emoția? Dorința? Faptul că ne unesc mai multe plăceri interzise decât ți-ai imaginat? Dar ai știut întotdeauna asta. Dacă n-ar fi fost așa, nu m-ai fi provocat atunci când ai început să realizezi că îți ascund o parte din sufletul meu, a spus el pătimaș.

Ochii lui.... Dacă ar fi fost mânioși, dacă Mac ar fi fost mânios, s-ar fi luptat cu el. Dar nu se putea lupta cu blândețea sau cu adevărul spuselor sale. Experiența presupunea într-adevăr mai mult decât și-a imaginat ea. Mai multă plăcere, mai multă dorință, mai multă emoție, pe care nu voia să le piardă.

– Uită-te la tine! i-a spus el apoi. Ochii tăi au căpatat acea nuanță de verde care îți trădează flacăra pasiunii. Mă exciți atât de tare că abia mai respir când încerci să te împotrivești acestor dorințe care ne mistuie sufletul amândurora.

El a făcut un pas spre ea. Keiley s-a retras.

Voia să-l roage să se oprească, voia să-l roage s-o posede. Voia să-și strige frustrările și să geamă de plăcere.

– Stai pe loc, Mac!

El s-a oprit în fața ei, cu capul aplecat spre ea, schițând un zâmbet atotștiutor pe buze.

Așa îi domina Mac sufletul. Cu dragostea și blândețea lui. Avea dreptate – i-a intuit sexualitatea intensă încă de la începutul relației lor, i-a simțit secretele întunecate pe care încerca să i le îngroape. Și le-a ignorat. S-a învâluit în mantia prudenței și l-a lăsat să-și ascundă adevărata personalitate. Era la fel de vinovată ca și el, dar recunoașterea acestui fapt nu rezolva situația.

Nu Mac constituia însă motivul freamătului ei lăuntric, ci ea însăși. Își dădea seama că nu era vorba despre un simplu joc. Nu era doar un episod interesant în viața lor. Era o experiență care îi va schimba pe toți.

– Uită-te la chipul tău! i-a spus el pe un ton domol. Nici nu realizezi ce vârtoare provoci în sufletul meu când îți văd în priviri tumultul lăuntric! Când văd cum încerci să te descoperi.

– Să mă descopăr? Dar nu mă descopăr, Mac, mă distrug.

S-a întors și a ieșit din cameră, fugind de el înainte de a-i dezvălui mai mult decât ar fi vrut, mai mult decât ar fi putut îndura fiecare dintre ei.

Fugind de Mac, a dat de Jethro. Îmbrăcat în blugi, fără tricou și desculț, rezemându-se de masa din bucătărie și ținând în mână o ceașcă de cafea proaspătă, i-a aruncat o privire scrutătoare, apoi s-a uitat la Mac.

– S-a întâmplat ceva?

Nu putea să tacă, firește!

– Nu, totul e în ordine.

Sau poate că totul ar fi în ordine dacă nu și-ar simți sânii excitați și sensibili, iar organele genitale încinse de dorință. Dacă ar putea să-și șteargă din minte scena în care stătea în genunchi între coapsele ei, posedând-o cu o poftă nesățioasă. Dacă ar putea să uite însă orgasmul răvășitor pe care i l-a provocat în clipa în care i-a simțit seva revărsându-se în adâncurile ei.

– Totul e în ordine, Jethro, a spus Mac, cu o voce care îi trăda stăpânirea de sine, lucru care a scos-o și mai mult din sărite.

Keiley și-a văzut hotărâtă de drum. Trebuia să fugă de ei. Să scape. Trebuia să fugă înainte de a se umili. Înainte de a-i implora s-o posede, să facă ce voiau cu ea.

Nu putea să trăiască așa, și-a spus în sine ea, năpustindu-se spre scări. Nu putea să se lase sfâșiată de sentimentele pe care le nutrea deopotrivă pentru soțul ei și pentru prietenul lui. Sentimentele care îi distrugeau viața. Trebuia să iasă învingătoare din această confruntare, căci altfel, Dumnezeu îi era maritor, cu toții aveau să piară.

– Nu, Keiley! a spus Mac, prinzând-o din urmă când ea a pus piciorul pe prima treaptă. Nu fugi, iubito!

O ținea cu blândețe și o trăgea spre el, împiedicând-o să se îndepărteze.

– Mac, te rog! a șoptit ea, realizând că era cumplit de excitat.

O simțea în aerul care îl înconjura. Și asta o făcea să-și piardă cumpătul.

– Nu!

Nu putea să facă asta. Gata. Trebuia să pună capăt sentimentelor perfide care încercau să pună stăpânire pe sufletul ei. Și vor ieși învingătoare. În clipa în care soțul ei îi va permite prietenului său s-o mai posede o dată, va pierde lupta care se dădea în inima ei.

– Doar nu poți să-mi spui? i-a șoptit el la ureche, ținând-o cu atâta tandrețe încât simțea cum i se înmuiau picioarele.

El stătea în spatele lui Keiley, atingându-și penisul excitat de fundul ei, în timp ce își plimba buzele pe gâtul său, copleșit de o dorință pătimașă.

Ea a închis ochii, copleșită de aceleași dorințe. A simțit apoi cum Mac a luat-o în brațe, a strâns-o la piept și a început să urce treptele.

– Ai promis, a șoptit ea.

– Să te iubesc, să te protejez, a murmurat el. Chiar vrei cu adevărat să te las în pace, Kei?

Câteva clipe mai târziu, a lăsat-o ușor pe pat. A început atunci să-l caute cu o privire disperată pe Jethro, dar nu l-a văzut nicăieri. Nu a văzut silueta întunecată a bărbatului a cărui privire îi bântuia gândurile.

Cunoștea, cel puțin, o parte din demonii lui Mac. O parte din brutalitatea trecutului său. A trăit suficient în Scotland Neck ca să afle ceea ce Mac i-a ascuns.

Îi cunoștea suferința. Știa că avea nevoie de alinare când demonii puneau stăpânire pe sufletul lui. Jethro

o fascina și o speria însă pentru că știa prea puține despre el.

– Ce facem cu căsnicia noastră, Mac?

Dar nu s-a mișcat din loc, nu a încercat să scape. Îl privea captivată cum își arunca hainele de pe el.

– O consolidăm, Kei, o facem mai puternică, a șoptit el cu o voce senzuală, oprindu-se pe loc și privind-o în tăcere în timp ce ea își scotea tricoul.

Avea nevoie de el. Avea nevoie de soțul ei. Trebuia să se convingă că dorința era la fel de intensă – nu, și mai intensă – decât cea pe care o simțea pentru Jethro. Trebuia să se convingă că nu pierdea visurile pe care le-a zămislit pentru ei amândoi, că nu-l pierdea pe bărbatul pe care îl iubea.

Sub privirea lui scrutătoare, a simțit cum pasiunea pentru el devenea din ce în ce mai arzătoare și mai frenetică. S-a așezat pe marginea patului, cu picioarele atârinate, și și-a desfăcut fermoarul pantalonilor scurți.

– Grăbește-te, Mac! a spus ea, cu respirația întretăiată, privindu-i penisul care se lupta să se elibereze din strânsoarea blugilor.

Keiley și-a scos pantalonii scurți și s-a așezat în genunchi în fața lui în timp ce el își desfăcea cureaua. Înnebunită de dorință, i-a dat mâinile la o parte și i-a desfăcut cureaua și fermoarul.

Blugii i-au căzut la picioare, împreună cu chiloții, dezvăluind privirii ei lacome penisul uriaș.

– Numai noi doi, l-a rugat ea, cuprinzându-i cu mâinile organul fierbinte, pe care a început apoi să-l lingă.

El și-a plimbat privirea pe chipul ei și i-a atins capul cu mâinile.

– Suntem numai noi aici, a asigurat-o el, strecurându-și degetele în părul ei.

O grimasă i-a contorsionat chipul, copleșit de senzațiile pe care i le provocau atingerile limbii ei pe vârful penisului său excitat.

Ea și-a ridicat din nou privirea spre el, încercând să-și păstreze cumpătul când i-a simțit pe obraji degetele tandre.

– Numai noi doi, i-a spus ea disperată, ridicându-și capul spre el.

– Da. Numai noi doi.

Keiley îl privea cu aceeași disperare în ochi în timp ce i-a cuprins penisul cu gura. Ar fi trebuit să fie nervoasă, speriată. Ar fi trebuit să se ridice în picioare și să-i spună să se masturbeze. Dar nu putea. Nu putea pentru că pasiunea nu-i dădea pace, la fel cum nu-i dădea pace nici lui.

Retrăgându-se puțin, Keiley și-a lins încet buzele, apoi și-a plimbat degetele pe deasupra sânilor, privindu-și sfârcurile tari și excitate.

– Ți place? i-a șoptit ea, aproape fără suflare, tachi-nându-l, provocându-l.

Da, îi plăcea și ei. Și-a cuprins cu degetele sfârcurile tari și a început să și le frece până le-a înroșit.

El a făcut ochii mari, în timp ce ea abia mai respira. Și-a strecurat o mână în părul ei, în timp ce cu cealaltă și-a cuprins penisul.

Ea știa ce avea să se întâmple, o simțea în sfârcurile pe care și le ciupea erotic, în nodul din pânțece și în sucurile care i se prelingeau printre coapse.

- Cum preferi? a întrebat-o el cu o voce răgușită, sălbatică.

- Așa, i-a arătat ea, strângându-și sfârcurile până când a avut senzația că cineva le mușcă, senzație care a determinat-o să-și depărteze buzele, înnebunită de plăcere.

O mișcare de care Mac a profitat din plin. Cu privirea ațintită asupra sfârcurilor ei chinuite, și-a îndesat penisul în gura ei.

Keiley a suspinat, auzind gemetele guturale ale lui Mac. I-a cuprins penisul cu buzele și a început să i-l absoarbă cu nesăț în timp ce continua să-și stimuleze sfârcurile.

Și-a ațintit apoi privirea asupra lui Mac și a văzut cum chipul i se crispa și se contorsiona de plăcere, în timp ce o ținea imobilizată. Apoi, și-a eliberat penisul din strânsoarea gurii ei.

Ea și-a lins buzele, le-a țuguiaș și a început să sufle, ca o adiere, spre penisul lui ud și sensibil.

Iar el și-a pierdut controlul cu care făcea adesea paradă. Dar nu așa cum se așteptase Keiley. A crezut că va sări practic pe ea, neputând să-și mai stăpânească dorința. Că îi va depărta coapsele și o va posedea cu violența cuceritorului pe care îl întruchipa atât de bine.

Dar nu s-a întâmplat așa. Când Mac și-a pierdut controlul, s-a transformat nu doar într-un zeu al sexului. Ci într-un bărbat care știa cum să iubească.

A ridicat-o repede în picioare, a prins-o cu o mână de încheieturi, s-a aplecat spre ea și i-a cuprins cu buzele unul dintre sfârcurile îngrozitor de sensibile.

Nu s-a mulțumit doar să-l absoarbă, ci l-a ronțăit cu dinții, l-a gâdilat și l-a lins. Era un adevărat maestru al seducției, știind cu precizie unde „să atace”. Cu mâna liberă, a început apoi să se plimbe pe abdomenul ei plat, alunecând spre coapse.

Înainte ca ea să se pregătească pentru următorul atac, Mac și-a introdus încet și cu blândețe două degete în comoara ei udă și fierbinte.

– Îți place, a mormăit el, ridicându-și privirea ca s-o vadă cum se arcuia în brațele lui.

– Da, a îngăimat ea, zvârcolindu-se, înnebunită de dorință. O, Doamne, da!

– Îți place să-mi simți degetele în adâncurile tale, mângâindu-ți comoara, a spus el, agitându-și degetele în interiorul ei și provocându-i senzații devastatoare în timp ce o ținea imobilizată cu trupul și cu mâna sa.

Stimulările lui o făceau să ardă neputincioasă în flăcările plăcerii. Mac s-a aplecat din nou deasupra ei și a început să se înfrupte iar din sfârcurile sale, în timp ce o penetra din ce în ce mai mult cu degetele, aducând-o în pragul nebuniei.

Nu doar stimulările lui o făceau să ardă în flăcările dorinței și plăcerii. O pasiune sălbatică și dezlănțuită îi mistuia sufletul în aceeași măsură. În ciuda tandreței și dragostei lui, această pasiune nebună puneă din ce în ce mai mult stăpânire pe inima ei.

Cândva, îl lăsa pe Mac să-i călăuzească pașii în timpul partidelor lor de sex; acum însă voia să preia conducerea, stimulată de propriul ei instict de dominare.

El a chicotit, văzându-i reacțiile și i-a ignorat strigătul de dezamăgire pe care l-a scos atunci când și-a retras degetele dintre coapsele ei. A întors-o însă cu spatele spre el și a obligat-o să se aplece pe salteaua mare a patului, cu fundul ridicat spre el.

– Ce priveliște! a exclamat Mac, mângâindu-i formele rotunde ale feselor, lucru care a făcut-o să se înfioare, cu atât mai mult cu cât a realizat poziția de capitulare în care se afla.

– Ești cu adevărat un pervers, l-a acuzat ea cu respirația întretăiată.

– O, iubito, nici nu știi ce adevăr ai grăit! a murmurat el, cu vocea aspră.

Keiley a simțit cum pasiunea începea să-i domine sufletul în clipa în care Mac i-a ridicat un picior, reze-mându-i-l de cadrul din lemn al patului, apoi și-a atins penisul de vulva ei udă și încinsă.

– Ai cea mai dulce păsărică din lume, a mormăit el în spatele ei.

Plăcerea și dulceața cuvintelor lui au lăsat-o aproape fără suflare.

Și-a introdus penisul în interiorul ei, croindu-și încet drum prin comoara ei, în timp ce ea îl striga pe nume.

– Îți place, nu-i așa, Kei? Aplecându-se deasupra ei, i-a mângâiat urechea cu buzele, penetrând-o și mai adânc. Simți cât de tare mă strângi cu păsărica ta încinsă? Simți cât de dulce și de udă ești?

Da, simțea asta. Simțea cum penisul lui fremăta în interiorul ei și îi întindea vulva la maximum, croindu-și drum spre comoara din adâncuri. Și ea nu putea să-l ajute să pătrundă mai repede.

Impactul penetrării lui puternice, asociat cu poziția ei de capitulare, i-a atârnat și mai tare pasiunea. Simțea cum procesul de lubrifiere se intensifica, iar secrețiile ei abundente ușurau drumul lui Mac spre abisurile ei. Apoi, însă, el s-a retras, lăsând doar vârful penisului între labiile ei.

O clipă mai târziu, a penetrat-o cu putere.

Keiley s-a arcuit și l-a strigat din nou, încercând să se zvârcolească sub impactul nimicitor al unei plăceri uluitoare, care amenința să explodeze în interiorul ei. Voia să explodeze. Încordarea pe care o simțea în pân-tece și plăcerea care căpăta proporții uriașe se îngemănau cu durerea. Orgasmul amenința să-i devasteze trupul și sufletul.

– O, Doamne, cât îmi place să fac sex cu tine! i-a șoptit Mac la ureche. Să te simt cum îmi strângi penisul ca într-o menghină cu păsărica ta încinsă și strâmtă!

Vocea îi era aspră și guturală, strânsoarea mâinilor devenea mai puternică, iar mișcările lui mai intense și violente. Îi explora adâncurile cu penisul, îi mângâia și îi săruta comorile ascunse, contopindu-și pasiunea cu a ei.

Nu se mai putea controla. Explorările organului său viril îi întindeau vulva la maximum până când plăcerea a fuzionat cu durerea, făcând-o să-și încleșteze mâinile în păturile de pe pat, copleșită de un orgasm răvășitor.

– Mac, te rog! a îngăimat ea, cu respirația întretăiată.

Mișcările lui au devenit acum și mai frenetice, iar ea își simțea pânțele sfâșiat deopotrivă de durere și extaz.

– Ești atât de dulce și de fierbinte! a mormăit el din nou, intensificând ritmul actului sexual. Atât de strâmtă și de dulce! Pasiunea o învăluia, întunecându-i rațiunea. Îmi place să fac dragoste cu tine! a bâiguit el. Visez că fac dragoste cu tine. Tânjesc tot timpul să fac dragoste cu tine.

Ea îl striga acum incoerentă, pierdută într-o lume în care nu existau decât atingerile, mângâierile și mișcările lui frenetice.

Bobocul ei de trandafir fremăta și pulsa de viață și dorință între degetele lui, bucurându-se de mângâierile acestora, în timp ce trupul îi era scăldat în nădușeală, iar dorința de descătușare a pasiunii devenea iminentă.

Sub impactul devastator al degetelor și penisului său, Keiley a simțit cum explozia orgasmului îi cuprindea tot trupul. Mai întâi, clitorisul. Apoi, fiecare celulă și terminație nervoasă, resimțind această explozie de plăcere în pânțe și în vagin, apoi în tot corpul, răvășindu-i sufletul și spiritul.

Se arcuia sub el, încercând să țipe și să scape de intensitatea și puterea orgasmului ei până când violența extazului suprem a ajutat-o să pășească pe cărări inimaginabile, niciodată explorate. Zbura. Zbura și plutea printr-un caleidoscop de culori și plăceri pe care nu le mai cunoscuse până atunci.

A simțit apoi ultimele zvâcniri de pasiune ale lui Mac înainte de a-și revărsa seva în pânțele ei,

gemând și mușcând-o de umeri. Amândoi tremurau și încercau să-și recapete suflul și rațiunea. Mac a strâns-o apoi în brațe și a întins-o în pat, trântindu-se și el lângă ea.

*K*eiley plutea pe aripile plăcerii, ignorând un amănunt ușor supărător – au fost într-adevăr singuri.

– Nu ți se mai pare la fel, nu-i așa? i-a șoptit el la ureche, cu o voce atotștiutoare și satisfăcută. Vezi diferența acum. O simți. Și ți-e dor de experiența de aseară.

Ea a deschis ochii, fixându-și privirea asupra plăcilor din lemn care opturau spărtura din ușile care dădeau spre balcon.

– Pot să trăiesc și fără ea, i-a răspuns Keiley, cu o voce domoală, îngândurată.

Și Mac i-a spus același lucru înainte de a părăsi Virginia.

Ce vor face când Jethro va pleca? Nu va putea să rămână pentru totdeauna alături de ei. Avea viața și pasiunile lui și într-o zi se va îndrăgosti de cineva. Ce se va întâmpla atunci cu ea?

- Da, văd diferența, a recunoscut ea în cele din urmă, cu o voce înceată, reflexivă. Dar n-aș mai putea s-o fac cu altcineva. Știa asta cu siguranță. Când Jethro va pleca, povestea se va termina, a spus ea.

Se aștepta la o dispută. A simțit în schimb zâmbetul de pe buzele lui care îi mângâiau umărul.

- Când Jethro va pleca, povestea se va termina, a încuviințat el.

Keiley s-a întors spre el, privindu-l încruntată.

- Vorbesc serios, Mac.

- Știu, Keiley. El i-a cuprins obrazul în căușul palmei. Nu m-am gândit niciodată să te împart cu altcineva. Și nici n-o voi face vreodată.

- De ce l-ai ales pe Jethro?

Mac a clătinat din cap.

- Pentru că ne convine amândurora, i-a răspuns el în cele din urmă.

Și asta era tot ce voia să audă de la el. Evita cu atâta încăpățănare să vorbească despre acest subiect, încât avea impresia uneori că mergea singură printre umbre, orbecăind printre meandrele acestei relații ciudate.

- Te iubesc, Mac, a spus ea, ridicându-se din pat, fără să-și desprindă însă privirea de la el. Te iubesc mai mult decât propria-mi viață, dar ai început să mă îngrijorezi.

- În ce sens, Kei? a întrebat-o el, întorcându-se pe spate, gol, lasciv și senzual, cu zâmbetul lui arogant pe buze, care a făcut-o să se încrunte.

- Pentru că te joci, i-a răspuns ea, aplecându-se spre el, rezemându-se cu mâinile pe pat și privindu-l fix în

ochi. O să descopăr în curând care este acest joc, dragul meu soț. Și când o să-l descopăr, o să-ți plătesc cu aceeași monedă. Ți promit.

În ochii lui cenușii i-a apărut un licăr vesel și provocator.

– Abia aștept, i-a spus el, cu un rânjet senzual. Nici nu știi cu câtă nerăbdare aștept.

Ea a deschis gura ca să-i spună că nu-i aprecia aroganța, când sunetul soneriei a întrerupt-o.

Keiley a tresărit, iar Mac a sărit din pat și și-a tras repede pe el blugii.

– Aș fi vrut să fac un duș, a spus ea, pe un ton trist, adunându-și hainele și năpustindu-se în baie.

Senzația lipicioasă pe care o simțea între coapse i-a reamintit excesele de acum câteva minute. S-a spălat în grabă, s-a îmbrăcat și a revenit în dormitor unde Mac o aștepta nerăbdător.

– E Maxine, a informat-o el, privind aleea printre draperiile trase.

– Maxine? a spus Keiley, încălțându-se rapid cu sandalele.

– Jethro a poftit-o înăuntru, a spus Mac, oftând, cu o expresie tristă pe chip. Trebuie să ne grăbim.

Keiley i-a aruncat o privire îngrijorată.

– Cum o să se comporte Jethro?

– N-ai de unde să știi când e vorba de Jethro, i-a răspuns Mac. Depinde de starea lui de spirit.

Keiley a intrat în sufragerie în urma lui Mac ca să descopere că Maxine Bright nu venise singură. Era însoțită de soțul ei, Joseph.

Joseph nu era un individ solid, dar nici chipeș. Ochii lui albaștri și zâmbetul cald îți dădeau însă de înțeles că era un om loial, pe care te puteai baza. Iar reputația lui că o răsfăța pe Maxine era legendară.

Înalt cam de un metru optzeci, zvelt, fără să fie musculos, dar înzestrat cu un farmec masculin surprinzător, Joseph Bright era exact opusul soției sale. Până s-o cunoască pe soția lui, Keiley și l-a imaginat ca pe un tip serios, plictisitor și moralist, preocupat de frizura sa și de cuvintele pe care și le cenzura cu grijă.

După ce i-a cunoscut însă mai bine pe cei doi soți, a descoperit că Joseph era o persoană extrem de spirituală, perechea ideală pentru soția lui expansivă.

– Iată-vă! a spus Maxine, sărind de pe canapeaua unde stătuse alături de Joseph, întreținându-se cu Jethro. Am vorbit cu oaspetele vostru, a continuat ea, întorcându-se apoi spre soțul ei. De ce nu avem și noi prieteni atât de chipeși?

– Pentru că toată lumea te cunoaște, i-a ripostat el. Îți sperii pe toți.

Keiley și-a înăbușit râsul, văzând chipul încruntat și bosumflat al lui Max.

– O să plătești pentru asta, Joseph, l-a avertizat ea.

El a tresărit ușor, deși în ochi i se oglindea un licăr vesel.

– Sunt convins, Maxine.

Apoi s-a ridicat în picioare ca să dea mâna cu Mac.

– Mac! Keiley! a spus el, salutând-o cu capul pe Keiley. Mă bucur să vă văd. Sper că nu vă deranjăm.

Maxine ar fi trebuit să vă sune înainte, a continuat el, aruncându-i soției sale o privire ironică.

– O, Doamne! Am uitat, nu-i așa? a spus Maxine, clipind cu o expresie nevinovată pe chip. Urât din partea mea!

Mac a izbucnit în râs.

– Sunteți întotdeauna bine-veniți, Max. Văd că ați făcut cunoștință cu Jethro.

– Da, am făcut, a răspuns Max, cu o voce tărăgănată. Sunt impresionată, Mac. Este încântător.

– Dar la ce te-ai așteptat? a întrebat-o Mac, chicoțind, în timp ce Jethro s-a ridicat și el în picioare.

– Păi, dacă ar fi să mă iau după Delia, oaspetele vostru este o corcitură între un pitbull și un câpcăun. Trebuia să vin, firește, ca să mă conving singură. Râsul îi trăda veselia, dar Keiley a detectat în glasul ei o umbră de mânie. Ți dai seama? l-a întrebat ea pe soțul ei, întorcându-se spre el și întâlnindu-i privirea neliniștită, care încerca să-i spună să nu meargă mai departe. S-ar putea să fi ratat orgia, dragul meu. Crezi că ar trebui să ne întoarcem mai târziu?

Joseph s-a crispat o clipă, apoi s-a întors spre Mac cu o expresie pe care se citeau deopotrivă amuzamentul și tristețea.

– Mi-a promis că o să fie cuminte.

– Da, așa e, a spus Maxine, adresându-i-se apoi lui Keiley. Unde dracu' ai fost? Ai ratat întâlnirea de aseară, când Delia a spus în gura mare că ai lipsit pentru că organizezi orgii aici cu toți agenții FBI, foștii colegi

ai lui Mac. Pe cuvânt, Keiley, ar fi trebuit să mă inviți și pe mine.

– Da, ar fi trebuit, i-a răspuns Keiley, dând din cap, ironică. Dar știi cum e, Max. Am vrut să-i încerc eu înainte de a-ți face cunoștință cu ei. Știu că ești pretențioasă.

Ochii verzi ai lui Max licăreau veseli în timp ce ea a izbucnit într-un hohot de râs.

– Da, sunt foarte pretențioasă, a spus ea, aruncându-i o privire provocatoare soțului ei, înainte de a i se adresa din nou lui Keiley. Hai să discutăm despre calitățile lor deosebite în timp ce Mac și Jethro îl întrețin pe Joseph! Ai grijă să fii drăguț cu el, l-a avertizat ea pe Mac, pentru că altfel n-o să se mai joace cu mine. Și nu-mi surâde deloc ideea.

– Da, Maxine, a spus Mac, reprimându-și cu greu râsul. O să țin cont de sensibilitățile lui.

– Așa să faci! a spus Maxine, dând din cap, în timp ce o împingea pe Keiley spre ușă. Și ai grijă, că se face roșu ca un rac! Nu-l face să se simtă prost!

Keiley nu și-a putut reprima zâmbetul când Maxine a tras-o după ea prin hol până în bucătărie, unde i-a eliberat brațul din strânsoare, îndreptându-se apoi spre frigider.

– Știi ceva, Keiley? a spus ea, scoțând o băutură din frigider și desfăcându-i capacul. Trebuie să te învăț cum să risipești bârfele. Dacă stai ascunsă în casă, n-o să reușești să faci asta.

– N-am știut că am stârnit bârfe, Max, a spus Keiley, privind expresia prietenei sale, pe care se citeau deopotrivă amuzamentul și îngrijorarea.

Sub chipul aparent vesel al lui Maxine se ascundea mânia. Era singura persoană din lume care putea să fie veselă și furioasă în același timp.

– Cu nemiluita, a spus Max, trântindu-se pe un scaun și privind-o cu un zâmbet pe buze. Îmi imaginez că toate orgiile astea cer timp, nu-i așa?

– Chiar susține că facem orgii? a întrebat-o Keiley, înfiorându-se.

– Nu știu dacă ea a născocit asta sau dacă a preluat-o de undeva, a spus Max, ridicând din umeri. Dar așa se vorbește prin comitetul de caritate și vestea va circula în curând în tot orașul. Din fericire, nimeni nu-i dă crezare. Ce s-a întâmplat cu oamenii din timpurile noastre? Cu zece ani în urmă; perspectiva ne-ar fi îngrozit pe toți și te-am fi stigmatizat imediat.

– Am progresat. Cum altfel? a spus Keiley, râzând și așezându-se pe un scaun în fața prietenei sale. Poate că orgiile nu mai sunt atât de distractive.

– Sau nu mai sunt atât de dezlănțuite, a ripostat Max, trădându-și din nou mânia. Delia devine o problemă, Kei. A reușit să mă surprindă chiar și pe mine. Știi că încearcă să te scoată din comitet?

– Încearcă să facă asta chiar din primul an când am venit aici. Keiley a ridicat din umeri și și-a îndesat un picior sub ea pe scaun, rezemându-se într-un cot. Să fim serioase, Max, n-are ce să-mi facă! Este geloasă, asta-i tot.

– Geloasă, zici tu! a mârâit Max. Îți jur că se excită toată când vorbește despre imoralitate în fața comitetului. Sunt convinsă că are chiloții uzi când rostește

cuvintele *menaj în trei* și *orgie*. Doar știm amândouă foarte bine că pot să descifrez limbajul corporal, nu?

– Îți cunoști foarte bine propriul limbaj al trupului, a recunoscut Keiley.

– Scena a fost obscenă, a spus Max pe un ton disprețuitor. La întrunirea de aseară, a stat la tribună, excitată toată la gândul că poate să vă facă rău, ție și lui Mac. Individa este realmente turbată.

– E patetică, a spus Keiley, ridicând din nou din umeri. Am semnat un contract; mi-au luat banii. Nu mă pot da afară din comitet, iar meschinăriile lor nu mă afectează.

– Keiley, acuzațiile ei conțin vreun sâmbure de adevăr? a întrebat-o Max pe un ton domol. Nu mă interesează ce faci în casa ta și dacă o faci cu ambii armăsari de aici. La urma urmei, debordezi de energie și ar fi păcat s-o risipești. Dar Delia este convinsă că poate să te dea afară din comitet pe baza acestor acuzații.

– Delia este întotdeauna sigură pe ea, dar niciodată nu reușește să facă ce-și propune, a asigurat-o Keiley. Latră foarte mult, Max, și știi cum se spune – câinele care latră nu mușcă. Ar fi mai bine s-o ignorăm. Va obosi în cele din urmă, așa cum se întâmplă de obicei, și o va lăsa baltă.

– Dar nu poți să mai lipsești de la întâlniri, a spus Max, clătinând din cap. Promite-mi că nu vei mai lipsi! Trebuie să-i înfrunți, iubito. Știu că este greu. Sărmanul Joey are numai necazuri din cauza mea. Dar așa sunt eu și mă simt fericită în pielea mea. Nu pot să mă

schimb pentru că așa vor unii. De aceea, îți spun că nu te poți ascunde la nesfârșit.

– Dar nu mă ascund de bârfe, a asigurat-o Keiley.

– Keiley, ascultă-mă! a spus Max, aplecându-se spre ea și privind-o cu ochii ei verzi plini de compasiune. Ești una dintre cele mai bune prietene ale mele și te cunosc foarte bine. Știu ce-ai pățit în trecut și știu cât de nocive pot fi bârfele. Te ascunzi, sunt convinsă de asta.

– Dar nu de bârfe, a răspuns Keiley cu respirația întretăiată.

La naiba! Acesta era ultimul lucru pe care și-l dorea – să-i ofere lui Max un indiciu că ceva nu era în regulă. Când era vorba de prietenii ei, Maxine se transforma într-o lupoaică protectoare.

– Dar atunci de ce? s-a încruntat Max. Ce dracu' se întâmplă, Keiley?

– Keiley a devenit ținta unui răufăcător, Max, a spus Mac din prag în timp ce el, Jethro și Joseph au intrat în cameră.

Tăcerea s-a așternut în bucătărie.

Joseph s-a îndreptat spre masă și s-a așezat pe un scaun lângă soția lui, pe care a luat-o în brațe, în timp ce Mac s-a așezat lângă Keiley, iar Jethro s-a dus la frigider.

– Mac mi-a explicat totul, Max, i-a spus Joseph, cu o voce domoală, în timp ce Max i-a aruncat lui Keiley o privire îngrozită. Este vorba de un caz mai vechi la care a lucrat Mac. L-a urmărit până aici.

Jethro a pus pe masă trei beri în vreme ce Keiley i-a susținut privirea lui Max. Apoi, s-a uitat la soțul ei, încruntată.

– M-aș fi descurcat și singură, Mac.

– I-auzi unde este Femeia Fantastică! a spus Max, gesticulând teatral, cu ochii plini de lacrimi. Te-ai fi descurcat singură! Dumnezeu să te binecuvânteze!

Keiley a tresărit. Aceste cuvinte nu erau niciodată de bun augur dacă le rostea Max.

– Hai, Max, nu exagera!

– Nu mă lua așa, Keiley McCoy! a ripostat ea. Mă bucur că te descurci atât de bine de una singură, pentru că eu – sincer! – simt un nod în stomac și te asigur că nu este deloc o senzație plăcută.

Keiley s-a crispat. Așa era Max, exagera întotdeauna lucrurile.

– Aș fi putut să-ți prezint situația și singură, la asta m-am referit, a explicat Keiley. Mac și Jethro se ocupă de investigații, Max. Totul va fi bine.

– Ticăloasa aia de Delia! a murmurat Max. Este o târfuliță veninoasă, care nu poate să scape de ochiul vigilent al soacrei ei. Știi că este animată numai de dorința de a intra în patul lui Mac?

– N-are decât să încerce, a spus Keiley, ridicând din umeri. Nu pot să promit însă că o să mai rămână întreagă după ce pun mâna pe ea.

Max a încercat să-și înăbușe râsul.

– Nu mă face să râd, Keiley! Sunt prea îngrozită ca să mai găsesc ceva amuzant în această situație.

Apoi, și-a mutat privirea spre Jethro, care s-a așezat pe un scaun de cealaltă parte a lui Keiley.

– Sinceră să fiu, aş fi agreat mai mult ideea menajului în trei, a spus Max, oftând, privind-o cu tristeţe pe Keiley. Pare mult mai distractiv.

Nici nu ştia cât de distractiv putea să fie.

– Mac, putem să vă ajutăm cu ceva? i-a întrebat Joseph.

– Nu vă implicaţi! i-a avertizat Mac. Nu vreau să găsească şi alte victime, Joe. Dar fiţi numai ochi şi urechi! Nu prea înţeleg de unde a apărut atât de brusc acest zvon despre aşa-zisul nostru *ménage à trois*. Încercaţi să vedeţi de unde a pornit totul!

– O să aflu eu, a spus Max, privindu-l pe Mac. Delia nu ştie să păstreze un secret şi ştiu că ea e în spatele acestei afaceri. O să aflu de unde a pornit totul sau dacă ea este autoarea.

Şi Max îşi va duce la bun sfârşit misiunea. Era un vulcan de energie. Făcea ochii mari, invocând inocenţa şi juca rolul unei femei neştiutoare cu un realism ieşit din comun. Un realism prefăcut, dar care funcţiona perfect.

– Încearcă să afli cât poţi de multe, Max! a spus Mac, dând din cap, în timp ce Keiley îl scruta cu privirea. Şi nu pomeni nimic despre individul care o urmăreşte pe Keiley! Aş vrea să păstrez secretul asupra acestui subiect dacă s-ar putea.

Nu trebuia să mai repete asta. În ciuda aparenţei ei de inocenţă şi neştiinţă, Maxine avea o minte brici şi era extrem de loială prietenilor ei.

– Fireşte că vom păstra secretul, a spus Max, privindu-l pe Mac de parcă acesta îşi pierduse minţile.

Crezi că aş lăsa-o pe Delia Staten să pună mâna pe o informație ca asta? L-ar găsi pe ticălosul ăla și l-ar ajuta.

– Max! a muștrat-o Joe pe un ton blajin.

– Știi doar că ăsta e adevărul, i-a ripostat Max soțului ei. Și Keiley știe asta foarte bine. Delia ar face orice ca să ajungă în patul lui Mac, a continuat ea, întorcându-se apoi spre Mac. De ce nu i-ai tras-o înainte de a pleca din oraș cu cincisprezece ani în urmă în loc s-o lași cu ochii-n soare?

Joe a clătinat din cap neputincios, încercând să-și reprime râsul, care îi zgâlțâia umerii.

Mac i-a aruncat o privire ironică.

– Și cum ar fi rezolvat asta problema?

– Păi, a spus Max, fluturând veselă din mână, doar știm cu toții cât de neexperimentați sunt puștanii de optsprezece ani. Nu te-ar mai fi căutat când te-ai fi întors.

– Max! a protestat Joe.

– Joe, te poți considera norocos pentru că nu ți-a furat nimeni nevasta înainte de a te muta aici, unde s-a implicat în salvarea populației masculine, a spus Mac, râzând.

– Cred că ar trebui să mă consider norocos pentru că n-a ucis-o cineva până acum, a mormăit Joe, deși expresia de pe chipul său îi trăda mândria, iar în ochi i se oglindea iubirea ori de câte ori se uita la ea. Hai să-l ascultăm pe Mac, pisicuțo, și să plecăm acum!

– Trebuie să vii la întâlnirea de mâine seară, i-a ordonat Max lui Keiley, ridicându-se de pe scaun și ținându-l cu o privire cercetătoare. Vor veni și alții

să vadă ce s-a întâmplat cu tine dacă vei lipsi iar. Eu am fost doar aleasă vârf de lance.

Keiley a privit-o uimită.

– Draga mea, mai ai și prieteni pe-aici, a asigurat-o Max, clătinând din cap, văzând uimirea din ochii ei. Mai mulți decât îți imaginezi. Am primit cinci telefoane de când n-ai venit la întâlnire și unul a fost chiar de la scorpia de Victoria Staten în persoană. Și crede-mă, nu prea sună să întrebe ce fac oamenii!

– Voi veni, a promis Keiley, ridicându-se în picioare când Max s-a îndreptat spre ușă. Și ai grijă de tine!

După ce și-au luat la revedere, iar Max a îmbrățișat-o cu putere, Keiley a rămas în urmă în timp ce Mac i-a condus la mașină.

Îl simțea pe Jethro undeva în spatele ei, la o distanță decentă, dar destul de aproape ca să-și reamintească puterea și căldura trupului său.

– Va trebui să mă duc la întâlnirea aia blestemată, a murmurat ea. N-aș fi vrut s-o înfrunt pe Delia Staten săptămâna asta.

Era încă prea sensibilă, prea conștientă de adevărul din spatele bârfelor. Ar fi preferat să se baricadeze în casă și să pretindă că lumea din jur a încetat să mai existe.

– Nu te poți ascunde la nesfârșit.

Keiley s-a răsucit pe călcâie, văzându-i ochii albaștri, părul negru care îi cădea pe frunte și genele lungi, senzuale și malițioase.

Și-a îndesat mâinile în buzunarele pantalonilor scurți, apoi a trecut pe lângă el și s-a îndreptat spre bucătărie.

– N-am chef să mă cert cu tine. Am avut deja o mică dispută cu Mac și o ceartă pe zi îmi ajunge.

– Keiley, crezi că ți-aș face vreun rău?

Ea s-a întors repede spre el. Jethro stătea în pragul ușii, privind-o cu ochi scrutători și cu o expresie rece, aproape amenințătoare.

– Vrei să-mi faci rău, Jethro?

– Nu, nu vreau să-ți fac rău. Dacă asta crezi, voi pleca.

– Nu, nu-mi faci rău.

O deruta în schimb. O determina să-și pună întrebări. Dar nu-i provoca suferință. Oare suferința avea să apară atunci când el va pleca? s-a întrebat ea.

– Trebuie să mă întorc la treabă, a spus Keiley, clătinând din cap în clipa în care el s-a apropiat de ea. Trebuie să mă îndepărtez de tine și de Mac. Doar un timp. Doar pentru un timp.

A doua zi, Keiley stătea în garaj, întinsă pe canapeaua veche pe care ea și Mac au dus-o acolo cu un an în urmă, și lucra la programul de scanare a datelor instalat pe laptopul soțului ei.

S-ar fi simțit mult mai bine în biroul ei, dar Mac nu o lăsa să lucreze acolo singură, iar el și Jethro erau ocupați cu „antrenamentele“. Păreau mai degrabă că se vor ucide, nu că se antrenau.

Purtând apărătoare pentru coate, genunchi și cap, se atacau cu pumnii și picioarele pe covorul gros pe care Mac l-a întins pe podeaua din ciment.

A tresărit în clipa în care Mac l-a lovit cu putere pe Jethro în stomac, apoi a închis ochii când acesta și-a luat revanșa și i-a aplicat soțului ei două lovituri în spate, care aproape l-au culcat la pământ.

„Antrenamentele“ continuau de cel puțin o oră și nici unul dintre cei doi combatanți nu se lăsa învins prea ușor. Mac era mult mai vânjos. Munca fizică pe care o depunea la fermă îi conferise o statură solidă, robustă. Jethro era la fel de înalt, dar nu atât de puternic. Viteza de acțiune și flexibilitatea corporală compensau acest defect. Ca să nu mai vorbim de precizia cu care lovea exact în punctele slabe ale lui Mac.

Avea senzația că în ziua aceea sexul nu va mai fi o problemă, pentru că nu vor mai fi în stare nici să se miște.

Se „antrenau“ în acest fel de două zile. Se provocau, se atacau și se luptau, pregătindu-se – după cum spuneau ei – să pornească pe urmele agresorului care le trimitea acum e-mailuri cu o intensitate frenetică.

Îndrăzneala cu care îi provoca pe Mac și pe Jethro friza nebunia. Îi declara pe amândoi incompetenți, incapabili s-o apere. Sustinea că soția lui Mac avea nevoie de un bărbat mult mai capabil s-o protejeze, pentru că era evident că el nu era în stare să facă asta. Le dădea de înțeles că știa foarte bine care era natura relației dintre ea și cei doi bărbați.

În ultimele două zile, a trimis peste șase e-mailuri și acum programul de scanare și detectare al lui Jethro încerca să identifice semnalul de Internet pe care îl folosea individul.

Contul de e-mail provenea de la o casuță poștală anonimă, iar programul descoperea utilizatori ai acestei casuțe poștale de pe întregul glob. Și în timp ce Jethro încerca să-l identifice, e-mailurile lui deveneau

din ce în ce mai mânioase, ajungând până în punctul în care îi admonesta pe Mac și pe Jethro pentru relația sexuală pe care o aveau cu Keiley.

Gândul a trezit-o din visare și a încercat să înlăture senzația de neliniște care începea să pună stăpânire pe ea. Nu o mai deranja faptul că făcea dragoste cu ambii bărbați; s-a resemnat cu asta. Ce o tulbura însă era sentimentul că nu doar sexul o apropia de Jethro, ci ceva mult mai puternic și mai profund începea să prindă rădăcini între ea și prietenul lui Mac.

A devenit conștientă în ultimele zile de emoțiile care îi făceau sufletul să vibreze, emoții similare cu cele pe care le-a trăit în perioada în care Mac i-a făcut curte. I-au prins în mrejele lor – pe ea și Jethro, deși nu păreau să afecteze legătura pe care o avea cu Mac.

Era convinsă că Mac nu a urmărit asta. Nu-i așa? Când venea vorba de soția lui, Mac era atât de posesiv, atât de hotărât să nu permită nici unui bărbat să se apropie de ea, încât atitudinea pe care o manifesta acum o dezorienta complet.

O arunca practic în brațele lui Jethro, îi oferea acestuia șansa de a face dragoste cu ea după bunul lui plac, ajungând până în punctul în care Mac își descătușa virilitatea după ce se masturba sau după o repriză de sex oral, nicidecum după o partidă de amor petrecută doar în compania ei.

Clătinând din cap, și-a îndreptat din nou atenția spre ultimele retușări pe care le mai avea de făcut programului folosit de Mac ca să scaneze Internetul, forumurile și site-urile de chat în căutarea agresorului.

Keiley introducea cu regularitate cuvinte-cheie, iar programul procesa informațiile cu o viteză și o precizie mult mai mari.

Nu va termina de scanat peste noapte, dar lucra mult mai repede decât înainte.

Lăsând programul să-și facă treaba, și-a ridicat privirea spre Mac și Jethro, care s-au prăbușit, gâfâind, pe covor, după o altă partidă care s-a încheiat cu o remiză.

– O să vă omorâți la un moment dat, le-a spus ea, punând computerul deoparte și ridicându-se în picioare. Am obosit doar uitându-mă la voi.

Ei și-au întors capul spre ea și au privit-o îndelung înainte de a se lua din nou la trântă.

Keiley s-a rezemat de canapea și i-a urmărit cu un zâmbet pe buze.

– Cât mai aveți de gând să vă puneți forțele la încercare până să realizați că sunteți pe același calapod?

– Nu e adevărat, a șoptit Jethro. Sunt mai rapid decât el.

– Pe dracu'! a mormăit Mac. Eu sunt mai puternic.

– Da, da, da. Sunteți amândoi la fel de puternici ca un luptător de greco-romane și de două ori mai abili. Acum, mișcați-vă la duș până aranjez masa! Mi-e foame și m-am săturat să văd cum vă luptați.

L-a mângâiat absentă pe Pappy, care și-a așezat capul în poala ei, profitând de faptul că pusese laptopul deoparte.

– Până și pe Pappy l-ați obosit.

Mac și-a întors din nou capul și a privit câinele cu ochii mișiți.

– Al naibii dulău! Nu mai are de gând să iasă din casă, nu-i așa?

– Probabil că nu, i-a răspuns ea, dăruindu-i un zâmbet de consolare. Știa că Mac nu agreea prezența animalelor în casă. Consolează-te cu ideea că e curat și își face nevoile afară!

Mac a mormăit nemulțumit înainte de a se ridica în picioare și de a-l privi pe Jethro, care i-a urmat exemplul.

– N-ar fi trebuit niciodată să lași câinele ăla în casă, i-a aruncat el.

Jethro s-a mulțumit doar să clatine din cap. Era tăcut în ultimele zile, preferând să stea mai mult în fața computerului și să vorbească cu diverși agenți din cadrul Biroului de Investigații din Washington D.C.

Keiley s-a ridicat în picioare. Pappy s-a ridicat și el, topăind în urma ei când ea s-a îndreptat spre ușă.

– Duceți-vă să faceți duș! le-a spus Keiley bărbaților.

Câinele a pornit înainte, străbătând holul, cu urechile ciulite, de parcă auzea ceva neobișnuit.

Keiley simțea pistolul în buzunarul rochiei pe care o purta în ziua aceea, conștientă că trebuia să fie extrem de precaută chiar și în propria casă.

– Stai pe loc! a spus Mac, prinzând-o de braț, când ea s-a apropiat de ușa de la sufragerie, intrând apoi în cameră înaintea ei.

Ținea o armă în mână și când l-a privit pe Jethro, care venea din spate, a văzut că și el avea un pistol.

– Casa asta este înțesată de sisteme de alarmă și de capcane că uneori mi-e teamă că o să cad chiar eu într-una din ele, a bombănit ea. Mă îndoiesc că cineva s-ar putea strecura înăuntru.

Nimeni nu se putea strecura în dormitorul ei prea curând, de asta erau siguri. Mac și Jethro au fixat placaje peste ușile de la balcon până când aveau să sosească cele pe care le comandaseră.

– Trebuie să ne asigurăm oricum, a murmurat Mac, începând să cerceteze, împreună cu Jethro, fiecare colțișor al casei.

Keiley a clătinat din cap și i-a urmat în tăcere, apoi s-au întors cu toții în bucătărie.

– Trebuie să mă ocup de animale, a spus Mac, luându-și niște haine curate din baie și îndreptându-se spre dușul alăturat băii. Nu lipsesc mult. Ține-o în frâu, Jethro!

Keiley s-a întors încet spre Jethro, ridicând disprețuitoare din sprâncene.

– Voi face tot ce-mi va sta în putință, a răspuns el, cu o voce aparent veselă, veselie pe care însă ochii nu i-o oglindeau.

Keiley a pus pe aragaz o cratiță, apoi s-a dus la frigider, de unde a luat o bucată de carne, pe care o scoase cu o zi în urmă din congelator, și legumele din care avea să încropească ceva de mâncare.

În timp ce Mac făcea duș, Keiley a tăiat carnea în bucățele, apoi le-a aruncat în cratiță, acoperindu-le cu apă și punându-le pe foc.

A început apoi să taie legumele pentru supa pe care voia s-o pregătească.

– Ești o bucătăreasă desăvârșită, a declarat Jethro din spatele lui, făcând-o să-i arunce o privire peste umăr.

El o scruta cu niște ochi îngândurați, la fel cum o privea Mac când analiza o problemă.

– Mulțumesc.

– Mama ta te-a învățat să gătești?

Keiley s-a oprit pentru o clipă, cu privirea ațintită asupra țelinei pe care o tăia, înainte ca un zâmbet trist să-i apară pe buze.

– Mama era o bucătăreasă minunată.

Așa a și fost – o gospodină desăvârșită, o soție și o mamă bună până când viața ei s-a transformat într-un iad.

– Semenii cu ea, a spus el din nou.

Keiley a încremenit pe loc înainte de a se întoarce încet spre el.

– Ți-am verificat trecutul când am văzut cât de repede se îndrăgostește Mac de tine.

Expresia de pe chipul lui era la fel de îngândurată, de întrebătoare, iar glasul îi era neutru. Nu încerca să se justifice pentru fapta sa.

– Minunat! a murmurat ea. Îți mulțumesc pentru că m-ai anunțat.

Ar fi putut să trăiască și fără informația asta.

– Ai făcut față greșelilor lor, a continuat el, reze-mându-se dezinvolt de perete, cu aceeași expresie pe chip. Cu toate că, probabil, a fost foarte greu.

– Ce-a fost greu? Să nu delapidez și eu fonduri când am avut ocazia? Să nu mă apuc de băutură când lucrurile s-au înrăutățit? Îmi pare rău, Jethro, dar nu a fost deloc greu, a spus ea, tăind țelina cu lovituri aprige. Dimpotrivă, a fost foarte ușor.

– Aveai optsprezece ani când mama ta s-a sinucis. Tatăl tău a murit un an mai târziu, în închisoare, în urma unui atac de cord. Din câte am aflat, comunitatea în care trăiai te-a ostracizat.

Da. Oamenii au ostracizat-o. Au bârfit-o și i-au făcut viața un iad, întorcându-i spatele și vorbind-o de rău ori de câte ori o vedeau.

– Am supraviețuit.

– Într-un mod admirabil, a spus el calm.

– Care este rostul acestei discuții, Jethro? I-a întrebat ea, punând cu grijă cuțitul pe masă, întorcându-se spre el și înfruntându-i privirea. Ți chinuiești iubitele din pură plăcere sau le oferi tortura ca pe un bonus?

El a străfulgerat-o cu privirea. O privire care îi trăda excitarea atunci când a scrutat-o din cap până-n picioare.

– Ești iubita mea?

Keiley l-a privit uimită. Glasul îi trăda o latură întunecată, aprigă și posesivă.

– Sunt soția lui Mac, a șoptit ea. Dar aş spune că experiențele din ultimele zile m-au făcut să fiu și iubita ta. Cel puțin, deocamdată.

El a rânjit, ușor crispat.

– Da, deocamdată.

Încordarea pe care trupul lui o emana era atât de puternică, încât a lăsat-o aproape fără suflare.

- Dar tu cum ai descrie relația asta? l-a întrebat ea, aplecându-și, curioasă, capul într-o parte.

- Dezastruoasă, a spus el brusc, trecându-și degetele prin păr și desfăcându-și bentița elastică ce i-l ținea strâns la spate.

Părul, mai lung decât al lui Mac, îi încadra acum chipul, conferindu-i o expresie aproape sălbatică.

- Aici sunt de acord cu tine.

Și-a întors din nou atenția asupra legumelor, dorindu-și ca inima să nu-i mai bată atât de tare, ca pulsul amețitor să se domolească și să nu-i ia suflul cu bătaile sale frenetice.

- Atunci, de ce accepți toate astea? a mârâit el deodată. Te culci cu cel mai bun prieten al soțului tău. Nici măcar nu-l înșeli, Keiley. Îl lași să te manevreze ca pe o marionetă.

- Dracu' să te ia! a izbucnit ea, strângând cuțitul în mână, orbită de mânie. Dacă nu-ți place, strânge-ți lucrurile și pleacă! Nu eu te-am chemat aici. Nu eu am provocat acest dezastru și n-am deloc de gând să stau cu mâinile în sân în timp ce mă pedepsiți pentru asta.

El a înjurat cu furie, apoi s-a întors cu spatele la ea și a început să străbată camera în lung și-n lat.

- Nu meritați asta, a spus el apoi. Îmi pare rău.

- Nu, nu meritam, i-a ripostat ea. Poți să-ți înghiți scuzele. Dacă ai fost capabil să spui asta, atunci poți să-ți asumi consecințele.

- Îmi cer iertare, a insistat el.

- N-am nevoie de scuzele tale, l-a informat ea, dezgustată. O să-ți spun ceva, Jethro. Același lucru pe

care i l-am spus și lui Mac cu ani în urmă. Doar pentru că ești aici și te culci cu mine nu înseamnă că ai dreptul să arunci cu noroi și apoi să-ți ceri iertare. Dacă mai repeți vreodată greșeala asta, dispari de-aici.

– Chiar așa? a spus el, cu ochii mijiți.

– Da, la dracu', chiar așa! l-a informat ea. Toată dominația asta masculină este incitantă. Fascinantă uneori. Dar ai grijă cum te porți, pentru că să fii a naibii dacă îți voi tolera mitocănia!

Și vorbea serios. Ochii îi trădau mânia și era roșie la față ca un rac. Jethro ar fi zâmbit dacă Keiley n-ar fi ținut cuțitul ca pe o armă, nu ca pe o ustensilă de bucătărie.

– Ai de gând să-l folosești? a întrebat-o el, străfulgerând-o cu privirea.

– Nu o provoca! a spus Mac, intrând în cameră, cu ochii săi cenușii licărind veseli, dar și ușor mânioși. Ce-ai făcut de ai enervat-o atât de tare?

– Nimic, a spus Keiley, atacând legumele cu aceeași furie cu care l-ar fi atacat pe Jethro.

– Am spus o prostie, a răspuns Jethro. Și acum nu vrea să mă ierte.

El l-a privit pe Mac, întâlnind privirea prietenului său, convins fiind că a comis o nedreptate chiar din clipa în care a rostit acele cuvinte.

– E neîndurătoare în privința asta, a spus Mac, ridicând din umeri. M-a dat afară din propriul meu apartament la ora două dimineața și asta în condițiile în care nici nu ne culcam împreună.

Jethro a privit cum Mac a cuprins-o cu un braț și i-a șoptit ceva la ureche, făcând-o să izbucnească în râs și să-l împingă cu o privire în care i se citea exasperarea, dar și veselia.

– Pleacă de aici! i-a ordonat Keiley. Și ia-l și pe el cu tine! a spus ea, îndreptând cuțitul peste umăr spre Jethro.

– Rămâne aici, a informat-o Mac, cu o voce fermă. Nu te las singură.

Keiley i-a aruncat o privire peste umăr.

– S-ar putea să iasă cu vărsare de sânge.

– Lasă-l însă întreg, poate mai avem nevoie de el în lupta cu agresorul necunoscut! a spus Mac, ridicând din umeri. Dacă este atât de fraier încât să provoace o femeie care ține în mână un cuțit, își merită soarta.

L-a avertizat însă pe Jethro din priviri. Prietenul lui și-a încrucișat brațele pe piept și i-a aruncat o privire rece, apoi s-a încruntat văzând rânjetul atotștiutor de pe buzele lui Mac.

– Vă las pe câmpul de luptă, a încheiat el, lovind-o ușor pe Keiley la fund, evitându-i atacul atunci când aceasta a vrut să riposteze, reușind doar să-l plesnească peste mână.

Chicotind în continuare, și-a pus cămașa, și-a încheiat nasturii și a îndesat-o în blugi, apoi s-a încălțat cu ghetetele.

– Mă găsiți la grajduri, i-a anunțat el. Le-am dat drumul angajaților acum câteva ore și vreau să mă asigur că totul este în regulă.

- Ți-am spus că n-am chef să mă duc, Mac, a murmurat Keiley.

- Are o întâlnire cu comitetul de caritate în seara asta, care va dura cam o oră, i-a spus Mac lui Jethro. O vom însoți.

- Nu cred că e o idee prea bună, i-a răspuns ea.

- Te vom aștepta în mașină. N-o să te duci singură și nici n-o să lipsești. Ai așteptat întâlnirea asta tot anul, Keiley. Doar n-o s-o lași pe Delia să-ți strice distracția.

- Iar tu m-ai criticat tot anul pentru că m-am implicat în operele astea de caritate, i-a replicat ea. Așa că, măcar de data asta, iese cum vrei tu.

- Pe dracu'! s-a răstit Mac cu o privire fioroasă.

Conflictul era interesant și destul de aprig, dar Jethro a observat respectul și legătura strânsă dintre Mac și Keiley. Și acesta era un lucru dureros. Își dorea să facă și el parte din această simbioză, deși știa că așa ceva nu avea să se întâmple niciodată.

- Keiley, nu-i voi permite acestui ticălos să-ți răpească bucuria asta, a spus Mac deodată, cu o voce blajină, privind-i profilul. Vom merge la întâlnire și apoi vom lua masa în oraș. Nu avem de ce să ne ascundem.

- Ne vom întâlni cu Delia.

Jethro a văzut-o încleștându-și pumnul pe masă.

- Și ce dacă ne vom întâlni cu Delia? Să fiu al naibii dacă voi încerca vreo clipă să mă prefac că nu ești soția mea de dragul târfei ăleia! Scoate-ți asta din minte! Dacă n-a acceptat faptul că nu s-a întâmplat nimic între mine și ea în decurs de cincisprezece ani, atunci fii sigură că

n-o va accepta nici de acum înainte, așa că poți să-ți vezi liniștită de viața ta!

Ea s-a uitat la Jethro peste umăr.

– O să fie nesuferită.

– Atunci, voi avea o mică discuție cu Victoria legată de Biroul de Investigații și de lucrurile pe care prietenii mei nu trebuie să le descopere, a spus Mac, ridicând din umeri. Mare lucru! Vrei să te ascunzi toată viața de oameni ca ea?

Keiley a înjurat ușor în barbă, lucru care l-a făcut pe Mac să ridice din sprâncene și să zâmbească din colțul gurii.

– Bravo! Așa te vreau! Mă întorc repede. Ai grijă ce faci cu Jethro! Este un ticălos, dar știe să te protejeze.

– Îți mulțumesc pentru referințe, a mormăit Jethro.

– Pentru puțin, amice.

Mac a dezactivat alarma, apoi a deschis ușa, strigându-l pe Pappy și ieșind din casă.

Jethro a reactivat apoi alarma și s-a întors încet spre Keiley.

Ea a pus legumele într-un vas cu apă, cu spatele la el, lăsând cuțitul pe masă.

– Ai folosi într-adevăr cuțitul? a întrebat-o el.

Privirea pe care Keiley i-a aruncat-o nu era deloc un compliment. Era o privire prin care o femeie îi dădea de înțeles unui bărbat că îl considera un imbecil.

– Nu. Nu l-aș folosi în cazul tău.

– Mac părea destul de îngrijorat.

– Pentru că știe că îl pedepsesc când se comportă prosteste, i-a ripostat ea. Nu suport idioții.

– M-am comportat prosteste, a recunoscut el.

Ea l-a privit în tăcere, cu o expresie obosită.

– Poate că am meritat-o, a șoptit ea în cele din urmă, întorcându-se spre chiuvetă, udând o cârpă de bucătărie și ștergând apoi masa.

Nu, nu a meritat-o. Merita un bărbat care recunoștea comoara pe care o avea alături. O comoară care nu trebuia împărțită.

– De ce spui asta?

Jethro a văzut-o trăgând adânc aer în piept înainte de a se întoarce spre el.

– Știam de Clubul Sinclair înainte de a mă căsători cu Mac, a spus ea, ridicând din umeri și ținând strâns în mână cârpa de bucătărie. După ce-am aflat că era membru al clubului, mi-am dat frâu liber imaginației.

Jethro a tresărit.

– Ce vrei să spui?

– Știam de relația ta cu Mac, a ripostat ea mâni-oasă. Am auzit zvonurile care circulau despre voi și apoi am aflat că era membru al clubului. Mac nu m-a obligat să fac asta, Jethro. Nu el mi-a stârnit fanteziile. Și nici nu m-a manevrat ca pe o marionetă. Am știut foarte bine ce fac.

– Ai avut fantezii cu mine?

Mărturisirea ei l-a uimit. Nu o mai văzuse de când se căsătorise cu Mac și atunci s-a mulțumit doar să flirteze cu ea.

– Uneori, a spus ea, adoptând o poziție defensivă. Jethro, îl iubesc pe Mac. Din tot sufletul. Este viața mea...

S-a întrerupt, mușcându-și cu dinții buza de jos și întorcându-se repede cu spatele la el.

- Dar?

- Dar când m-am căsătorit cu el, știam că aceasta era o latură a personalității sale, a spus ea încet. O latură la care nu va putea să renunțe.

I-a fost greu lui Keiley să recunoască acest lucru în ultimele zile. Să-și sondeze sufletul și să descopere că a știut întotdeauna ce avea să se întâmple. Dar nu a fost ușor s-o recunoască.

- Ești mai presus de toate astea.

Keiley i-a simțit mânia din glas. La fel ca Mac, o ascundea bine. O puteai confunda cu alte sentimente. Dar era mânie. Mânie și dezgust față de sine.

- Nu te amăgi singur! A aruncat cârpa în chiuvetă, apoi s-a întors spre el și l-a privit fix în ochi. Nu transforma totul într-un basm! Nu sunt zâna fragilă în care m-a metamorfozat Mac. Am și eu pasiunile mele, Jethro, și trebuie să le recunosc. Nu știu dacă dorințele lui Mac le-au exacerbat pe ale mele sau simplul fapt că el mă acceptă așa cum sunt mi-a trezit fanteziile la viață. Indiferent care ar fi motivul, n-am de gând să mă autoflagelez sau să-l pedepsesc pe Mac pentru asta. Și, cu siguranță, n-o să dau vina pe tine. N-am ales niciodată calea cea mai ușoară în viață și nici n-am de gând s-o fac acum.

- Nu e tocmai adevărat ce spui tu, Keiley, a punctat el, cu o umbră de umor. Nu ești chiar atât de imprevizibilă. Nu te-ai bucura de reputația pe care o ai în afaceri dacă acest lucru ar fi adevărat.

Complimentul lui a făcut-o să ridice din umeri.

– Dar asta nu schimbă lucrurile. Am știut ce avea să se întâmple. Așa cum am știut că pe tine te va alege atunci când va aduce pe cineva în patul nostru.

– Cum ai știut asta?

I-a văzut chipul încruntat și mânia ce i se oglindea în ochi, dar a mai văzut ceva – ceva ce văzuse și în privirea lui Mac atunci când s-au cunoscut. Era pierdut, așa cum a fost și Mac când și-a pierdut sufletul și rațiunea, îndrăgostindu-se de ea.

– Ești ca un frate pentru el, i-a răspuns ea blând. Ți-a dus dorul în acești trei ani. I-a fost dor să lucreze cu tine. Să se antreneze cu tine. Mac nu are încredere în prea mulți oameni.

– Da, știu asta, a spus Jethro, mișcându-se vădit stânjenit.

– Și nici tu nu ai, a subliniat ea. Am stat între voi timp de trei ani, încercând să-mi găsesc echilibrul și să descopăr ce rol joc în căsnicia noastră. Nu pot să fiu mereu zâna cea bună. Am vrut să fiu. Am crezut că pot să fiu.

– Te-ai căsătorit cu un bărbat care îți oferă libertate, a spus el.

– Poate prea multă, a răspuns ea, clătinând din cap. Indiferent de motive, Jethro, nimeni nu m-a obligat să accept această relație în trei. Așa sunt eu și o recunosc. Și ar fi bine s-o accepți și tu. Aș prefera să-mi spui că sunt o târfă decât să dai vina pe Mac pentru tot ce s-a întâmplat.

– Să nu mai spui asta niciodată! a izbucnit Jethro deodată, traversând camera și luând-o în brațe, scrutând-o apoi cu ochii lui albaștri care scăpărau scânteii. Să nu mai spui asta niciodată despre tine, căci altfel îți voi da o mamă de bătaie pe care n-o vei uita prea curând!

*K*eiley îl privea șocată pe Jethro. El a cuprins-o cu brațele și o ținea strâns lipită de trupul lui puternic, atingându-și penisul de abdomenul ei.

Și asta a excitat-o. Spaima a început s-o domine. Mac nu era acolo, iar Jethro o ținea în brațe. El și-a înfipt degetele în părul ei, dându-i capul pe spate, în timp ce se apleca deasupra ei, și Mac nu era acolo.

Ea a gemut, deznădăjduită, înfigându-și degetele în pieptul lui, în vreme ce buzele li s-au contopit într-un sărut răvășitor. Gura lui o poseda pe a ei cu o pasiune nimicitoare. Clătinându-i convingerea că plăcerea pe care o simțea în timpul partidelor de sex în trei se datora plăcerii lui Mac. Că asta nu trebuia să se întâmple în lipsa lui Mac. Că nu avea de ce să se simtă ca o trădătoare.

Senzațiile i s-au trezit la viață când a simțit cum îi depărta buzele cu limba, trăgând-o mai aproape de el, ridicând-o în brațe și lipind-o de perete.

Pasiunea îi mistuia trupul și sufletul. I-a cuprins deodată gâtul cu brațele în timp ce el i-a ridicat un picior, pe care i l-a încolăcit în jurul șoldurilor, plimbându-și apoi degetele printre coapsele ei.

Totul se întâmpla atât de repede. Prea repede ca să se mai poată împotrivi. Prea repede ca să se mai poată controla. Jethro o săruta cu o pasiune răvășitoare. Gemetele lui de dorință și plăcere au înfiorat-o din cap până-n picioare, încurajând-o să-i răspundă cu aceeași pasiune.

Ar trebui să-l respingă, dar se agăța cu disperare de el, țipând printre sărutările lui pătimașe când i-a simțit degetele mângâindu-i chiloții de mătase care îi acopereau organul sexual. Degete care trăgeau cu disperare de materialul diafan, făcându-l să cedeze și să-i dezvăluie comoara mătăsoasă ascunsă între coapse.

O clipă mai târziu, îi explorau adâncurile.

Când a simțit cum o penetrau, Keiley s-a arcuit, țipând printre buzele ce i le pecetluiau pe ale ei. Mușchii i s-au încordat, strângând cele două degete în adâncurile ei, în timp ce își unduia șoldurile, plutind pe aripile unor plăceri inimaginabile. În timp ce îi explora adâncurile, buzele i-au alunecat pe gâtul ei.

Invadatoare. Poruncitoare. Nu cereau permisiunea. El îi cerea să-i răspundă cu aceeași frenezie, iar ea i se supunea neputincioasă.

Copleșită de o plăcere agonizantă, răspundea fără să se împotrivească posedării lui violente, în timp ce sucurile i se prelingeau din abundență.

Pe când atacurile degetelor lui o aduceau în pragul nebuniei, el i-a sfâșiat cu cealaltă mână corsajul rochiei, rupându-i nasturii și dezvăluindu-i sânii goi și sfârcurile excitate.

– Dumnezeule, nu mă mai satur să te ating! a spus el, mușcându-i sânii plini de viață. Nu mă mai satur să fac dragoste cu tine. Nu mă mai satur să te sărut.

I-a cuprins cu buzele unul dintre sfârcurile dure-roase, care ardeau de dorință, făcând-o să geamă, lipsită de voință, și să se abandoneze cu totul în brațele lui. Keiley l-a strâns la pieptul ei, imobilizându-l în poziția aceea, în timp ce valuri de plăcere îi mistuiau trupul și sufletul.

Simțea aceleași senzații pe care le trăia cu Mac. Dar ar fi trebuit să le trăiască numai cu Mac. Nu cu Jethro.

– Alaltăieri, am făcut dragoste fără prezervativ, a spus el, gemând, eliberându-i sfârcul. Sub privirile lui Mac. Erai atât de fierbinte. Și mă strângeai atât de tare. N-am uitat, Keiley.

Ea a clătinat disperată din cap. A știut că au făcut dragoste neprotejați, dar a refuzat să se mai gândească la asta.

El îi ronțăia carnea fragedă a sânilor.

– Mai vreau să te simt o dată, atât de fierbinte, strângându-mă ca într-o menghină. Vreau să-mi revărs seva în adâncurile tale și să-ți simt nectarul pasiunii prelingându-se pe penisul meu.

Ea continua să clatine cu disperare din cap, simțind cum sucurile deveneau din ce în ce mai abundente, stimulate de plăcerea pe care o evocau cuvintele lui.

– O, Doamne! a îngăimat ea, simțind cum degetele o penetrau și mai adânc, și mai puternic.

Nu o poseda cu blândețe și nici nu-și dorea asta. Își revărsa cu violență plăcerea în trupul ei și îi plăcea. Tânjea după asta. Îi strângea și mai tare degetele invadatoare, în timp ce trupul i se încorda, copleșit de dorința de a capitula.

– Mi se pare că fac dragoste cu un vis, a bâiguit el, lingându-i sfârcul înainte de a-și ridica ochii spre ea, scrutând-o cu o privire intensă în timp ce îi penetra și mai mult adâncurile. Sau cu speranța.

Ea a clătinat din nou din cap, simțind cum trăirile și senzațiile, pe care nu voia să le recunoască, nu voia să le înfrunte, puneau stăpânire pe sufletul ei. Dar erau prezente și le descoperea în ochii lui Jethro, dar și în inima ei, pustiind-o fără milă.

– Nu, a îngăimat ea. Nu.

Spaima a învăluit-o deodată – o spaimă cum nu a mai cunoscut niciodată în viața ei. A început atunci să-l respingă și să-l lovească cu pumnii, zbuciumul lăuntric contorsionându-i chipul. El i-a dat drumul deodată.

– Keiley! a strigat-o el, cu o grimasă de durere. Iubito!...

– Nu!

Ea și-a încleștat pumnii, orbită de mânie. De mânie și de spaimă. Și-a îndreptat pentru o clipă privirea spre ușă.

A pălit. Simțea cum sângele i se scurge din obraji în timp ce privea expresia îngândurată de pe chipul lui Mac. A început să tremure, iar Jethro a înjurat în spatele ei.

– Nu e vina ei, Mac, a spus el, cu o voce întunecată, amenințătoare.

Mac l-a străfulgerat cu privirea pe prietenul lui, cu ochii săi cenușii calmi și cu o expresie la fel de calmă, poate puțin curioasă.

Keiley a clătinat din cap, cu ochii plini de lacrimi, bântuită de gândul că l-a trădat pe soțul ei. Una era să-l lase pe Jethro s-o atingă de față cu Mac și alta să facă dragoste cu el în lipsa acestuia.

– O, Doamne, iartă-mă! a îngăimat ea, în timp ce lacrimile îi brăzdau obraji. El și-a îndreptat umerii, părăsind zidul de care se rezemase până atunci. Mac!...

– Nu-ți mai cere iertare, Keiley! a izbucnit Jethro, așezându-se între ea și Mac. Nu e vina ta.

Simțea cum lumea se prăbușește în jurul ei. Stătea acolo, cu ochii ațintiți asupra soțului ei, bântuită de cele mai cumplite coșmaruri.

Poate chiar l-a înșelat pe Mac. Cunoștea legile nescrise și nerostite. Au circulat multe zvonuri legate de acest subiect în Virginia. Partenerii fac dragoste numai în prezența soțului. Numai în trei. Niciodată în doi.

Îi privea pe cei doi bărbați, tremurând toată, întrebându-se dacă nu avea să se prăbușească.

– Keiley, iubito! a spus el cu o voce care nu-i trăda mânia, în timp ce se îndrepta spre ea.

Jethro a împins-o însă în spatele lui. Keiley l-a prins de braț, șocată, îndurerată.

– Stai acolo, la dracu'! a izbucnit el, înfruntându-l pe Mac. Nu va arunca vina pe tine, Keiley. Nu-l voi lăsa să facă asta.

– Încetați! a strigat ea, cu lacrimi în ochi. O, Doamne! Ce-am făcut?

Își plimba privirea de la unul la altul, văzând cum expresia lui Mac se schimbă deodată. O privea îngrijorat sau mânios? Era îndreptățit să fie furios. Să se simtă trădat.

Iar ea nu avea dreptul să-și simtă inima sfâșiată între bărbatul pe care îl iubea și cel pe care începea să-l iubească.

A făcut un pas înapoi, clătinându-se, în timp ce îi privea, înspăimântată, pe cei doi bărbați. Nu putea să-l privească pe Mac în ochi, nu putea să îndure gândul că într-o singură clipă i-a trădat pe amândoi.

– Keiley! a strigat-o Mac în momentul în care ea a fugit din cameră.

Trebuia să scape, să fugă de ei. De-ar fi putut să scape la fel de ușor de propriile ei acțiuni, de sentimentul de trădare care îl măcina acum pe Mac!

Când a văzut-o pe Keiley fugind, Mac a încercat să treacă de Jethro. Din nefericire, însă, instinctul de protejare pe care doar l-a intuit în sufletul prietenului său și-a spus cuvântul.

– Nu a fost vina ei, a spus Jethro, împingându-l și adoptând o poziție defensivă, gata de atac.

– Firește că n-a fost vina ei, a mârâit Mac. Jethro, ticălosule, crezi că n-am știut că soția mea se va îndrăgosti în cele din urmă de tine?

El l-a văzut pe Jethro clătinându-se.

– Dă-te dracului din calea mea! a izbucnit Mac. Lasă-mă să mă ocup de ea și apoi o să mă ocup și de tine!

Nu se așteptase să surprindă scena dintre Jethro și Keiley, dar nu era uimit. Dimpotrivă, scena l-a excitat peste măsură. Nimic nu i se părea mai incitant decât s-o vadă pe Keiley copleșită de propriile-i dorințe.

Urcând câte două trepte o dată, a străbătut holul în fugă și a ajuns în dormitor, cu chipul crispat, tulburat de teama, groaza și durerea pe care i le-a citit în ochi.

Keiley a tras, fără îndoială, o concluzie greșită, iar el trebuia să îndrepte lucrurile. Nu doar pentru soția lui, ci și pentru cel mai bun prieten al său. Nici unul dintre ei nu părea să fi înțeles menirea relației lor.

S-a oprit pe loc când a intrat în cameră, cu ochii ațintiți asupra lui Keiley, care stătea în fața ferestrelor obturate de jaluzele. Își ținea brațele încrucișate și umerii drepti și încordați.

– Nu mă pot uita nici măcar pe fereastră, a spus ea, pe un ton aspru. Nu mă pot mișca liberă în casa mea. Și-a coborât capul în pământ și și-a trecut degetele prin păr. Și sunt speriată, a continuat ea, rostind ultimele cuvinte în șoaptă, cu o voce răgușită, ce-i trăda lacrimile pe care se străduia să și le stăvilească.

Mac a traversat camera și a cuprins-o în brațe, făcând-o să tresară, surprinsă parcă de gestul lui.

– Mă așteptam la asta, i-a șoptit el la ureche. Crezi că aș aduce un bărbat în patul nostru ca să-ți impun apoi anumite reguli? Că te-aș pedepsi pentru că ești o femeie extraordinar de pasională?

Ea s-a încordat în brațele lui, apoi s-a eliberat din strânsoarea sa și s-a întors furioasă spre el.

– Ce vrei să spui, Mac? Vocea îi trăda mânia și nedumerirea, apoi a făcut ochii mari, începând să înțeleagă tâlcul cuvintelor lui. Asta ai urmărit? I-a întrebat ea, înghițind în sec. Să mă faci să mă îndrăgostesc de Jethro?

El i-a citit în priviri teama, trădarea. La dracu', nu s-a așteptat ca lucrurile să devină atât de complicate. Dar așa erau. Avea dreptate să fie mânioasă.

– Știam că n-ai fi acceptat niciodată un alt bărbat în patul nostru fără să te implici emoțional, i-a răspuns el. Nu ești o femeie superficială, Keiley, am știut întotdeauna asta. Din ziua în care te-am cunoscut, am înțeles că n-ai fi acceptat niciodată să te implici în jocuri ca acestea cu o suită de bărbați diferiți. Și am înțeles că n-aș fi putut niciodată să fac față unei situații de acest gen.

– N-ai fi putut să faci față? i-a ripostat ea, privindu-l de parcă era un străin.

Și poate chiar așa și era. Nu i-a dezvăluit niciodată adevărata personalitate. A ținut-o ascunsă, ferecată într-o cutiuță, până când dorințele tainice au devenit atât de pătimașe, încât nu le-a mai putut stăvili.

– Ce se întâmplă, Mac? Ai ajuns deodată la concluzia că te-ai săturat de căsnicia noastră și te-ai hotărât

să-mi găsești un bărbat după gustul tău? Ești gata să mă părăsești? Îți lipsește ceva ce nu-ți ofer? a spus ea, ridicând din ce în ce mai mult vocea odată cu fiecare întrebare, materializându-și durerea și sentimentul de trădare.

El o privea cu ochii mijiți.

– Niciodată! a izbucnit el, prinzând-o de umeri și zgâlțâind-o ușor. Niciodată nu te voi părăsi! Ai înțeles, Keiley?

– Lasă-mă în pace! a țipat ea, eliberându-se din strânsoarea lui și îndepărtându-se de el înainte de a-i arunca o privire incendiară. Ce-ai urmărit de fapt? Între tine și Jethro există o relație mai „deosebită” pe care ai ținut-o ascunsă? Despre asta e vorba?

Mac a tresărit, vădit uimit de cuvintele ei.

– Mă întrebi dacă eu și Jethro suntem bisexuali, Keiley?

– Cam asta e ideea, Mac, i-a răspuns ea, încrucișându-și brațele pe piept, gata de luptă.

Habar nu avea cât îl excita atitudinea ei sfidătoare, mânia cu care îl înfrunta.

– Nici vorbă! a răspuns el, cu un zâmbet crispat. Doar cu tine vreau să fac dragoste, iubito.

– Nici să nu te gândești! a ripostat ea furioasă, ținându-l cu degetul arătător. N-ai decât să ți-o tragi singur, în ceea ce mă privește! Dacă nu ești bisexual, atunci ce dracu' ai sperat să obții? Ți se pare prea greu să ai o relație normală cu soția ta? Ce dracu' a fost în capul tău când ți-ai propus să mă faci să mă îndrăgostesc de un alt bărbat?

– Și eu aș vrea să aflu răspunsul la întrebarea asta, a spus Jethro, intrând în cameră, cu brațele încrucișate și cu ochii scăpărând scânteii.

Mac a schițat un zâmbet. În fața lui se aflau cei doi oameni pe care îi iubea cel mai mult pe lume. Jethro era ca un frate pentru el, iar Keiley – la dracu'! – era viața lui, dar Mac se cunoștea foarte bine. Așa cum îl cunoștea și pe prietenul lui.

– Câte partide de sex în trei ai avut de când m-am căsătorit? l-a întrebat Mac.

– Asta n-are nici o legătură cu situația de față, Mac.

– Răspunde dracului la întrebare! s-a răstit el. Câte partide ai avut?

– Nici una, i-a răspuns Jethro, aruncându-i o privire furibundă.

Mac s-a întors apoi spre Keiley.

– Când va pleca, vei primi un alt străin în patul nostru? Un bărbat complet străin, în brațele căruia, spre deosebire de un iubit, nu știu dacă este bine să-mi încredințez soția? Nu crezi că vei observa această diferență?

– Așa cum a spus și Jethro, ce legătură are asta cu relația noastră?

– Este vorba despre simbioză și armonie, a ripostat Mac, adresându-li-se amândurora. Uneori, este nevoie de trei parteneri pentru o relație armonioasă. Am încredere într-un singur om în compania căruia pot să te las fără griji și acesta este Jethro. Îl cunosc pe Jethro. Era pe jumătate îndrăgostit de tine când te-am cunoscut, dar a preferat să treacă totul sub tăcere. În acest

fel, putem să obținem cu toții ce ne dorim și să trăim împreună fericiți.

– Să trăim fericiți pentru că așa ai hotărât tu? a țipat Keiley.

– La dracu', da! Răspunsul lui a năucit-o. Îl privea, cu gura căscată și cu ochii îngroziți. M-am săturat să-mi reneg personalitatea. Și ce vrei să-mi spui? Că vei lăsa pe altcineva în patul nostru?

– Dar Jethro? a strigat Keiley. Nu crezi că merită o femeie care să-l iubească cu adevărat? Numai pe el?

– Asta vrei, Jethro? l-a întrebat Mac.

– Am ce-mi doresc, a răspuns Jethro, pe un ton moale.

– Dar eu? Ea clocotea acum, ca un vulcan gata să erupă. Crezi că vreau să trăiesc toată viața cu doi armăsari în loc de unul singur? Și-ți mai dau o temă de gândire, ticălosule. În clipa asta, să fiu a naibii dacă vă mai accept pe vreunul dintre voi în patul meu!

La dracu', acum chiar că avea probleme! Keiley nu se mulțumea doar să țipe, roșie la față, ci și înjura, lucru pe care nu-l făcea prea des decât atunci când un idiot o scotea din pepeni. Chiar și Jethro o privea precaut.

– Ai fi putut să vorbești mai întâi cu mine, a murmurat Jethro.

– N-aș fi obținut același rezultat, a spus Mac, ridicând din umeri, cu ochii ațintiți asupra lui Keiley, în timp ce ea îi privea ca pe niște ființe ciudate.

– M-am căsătorit cu un nebun, a murmurat ea, clătinând din cap, continuând să-l privească dezorientată. Mac, ți-ai pierdut cumva mințile în bălegarul pe

care l-ai strâns zilele astea? l-a întrebat ea, cu o voce tăioasă ca briciul.

Mac s-a crispat la față. Era extrem de agresivă și de bătaioasă.

– În nici un caz zilele astea, a asigurat-o el.

– Atunci cândva în trecut, iar eu n-am observat? l-a întrebat ea, cu o falsă blândețe.

El și-a închis ochii pe jumătate, simțind mânia și descumpănirea din glasul ei.

Keiley s-a uitat la Jethro. De data asta, el stătea rezemat de perete și urmărea conflictul, adâncit în gânduri. Dar chipul îngândurat al lui Jethro era și mai amenințător decât cel al lui Mac.

Keiley a tras adânc aer în piept, și-a aranjat rochia cu mâinile, apoi s-a uitat la soțul ei, în timp ce cădea tot mai mult pradă descumpănirii. A citit atunci regretul în ochii lui Mac.

– De ce, Mac? a șoptit ea în cele din urmă. De ce vrei să iubesc un alt bărbat?

– Pentru că astfel ne completăm toți trei, a răspuns el blajin. Pentru că este singura modalitate prin care pot să dau uitării trecutul. Este singura modalitate prin care Jethro se poate regăsi pe deplin. Iar ție îți oferă un echilibru, o libertate de care nu te-ai bucura în alte condiții. Pentru că, fără această relație, mă trezesc tremurând la gândul calvarului pe care l-am trăi amândoi. Fără ea, Jethro va continua să meargă pe același drum blestemat pe care îl urmează acum de când am plecat. Nu-i mai pasă de viață, pentru că și-a pierdut echilibrul.

– Și crezi că poți să iei această hotărâre de unul singur?

Ea a clătinat din cap, privindu-l pe Jethro, care și-a lăsat, mâhnit, privirea în pământ, clătinând la rândul lui din cap.

– O iubești, Jethro? l-a întrebat Mac, fără să-și desprindă ochii de la ea.

Jethro a tresărit și și-a ridicat privirea. Keiley a văzut atunci în ochii lui sentimentele care îi mistuiau sufletul, trăirile pe care nu a vrut să le vadă mai devreme.

– Dacă ar pleca mâine, Keiley, nu ai plânge după el?

– Dar asta nu e dragoste, Mac, a șoptit ea, clătinând din nou din cap. Nu este dragoste. Și nu mă mai implic în acest joc. Niciodată.

Ea a ieșit din dormitor, mergând încet, conștientă că cei doi bărbați o urmăreau, sprijinindu-se reciproc.

Își dăruiau unul celuilalt sprijinul și echilibrul de care aveau nevoie. Erau o echipă indestructibilă, a cărei unitate nu o înțelegea pe deplin.

A coborât scările, conștientă de faptul că Jethro verifica fiecare cameră înainte de intrarea ei. Dar conștientizarea acestui lucru era îndepărtată, așa cum era și prezența celor doi bărbați. Keiley se simțea deodată singură, mai singură decât a fost vreodată în viața ei. Plutea parcă prin aer și urmărea un film din distribuția căruia nu înțelegea cum a ajuns să facă parte.

Când s-a apropiat de aragaz ca să verifice friptura, care ardea veselă pe foc, a observat că Jethro a ieșit pe ușa din spate, dar Mac a rămas în bucătărie. Casa ei

s-a transformat parcă într-un carusel în care cei doi bărbați se învârteau la nesfârșit în jurul ei.

L-a auzit apoi pe Mac așezându-se, oftând, pe un scaun.

– Aveam cinci ani când am înțeles pentru prima oară ce înseamnă ura, a spus el brusc.

Keiley s-a întors dintr-odată, uimită. Refuzase întotdeauna să discute despre copilărie.

– Tata insista să mă împrietenesc cu un puști din celălalt capăt al orașului. Tobias Blackwood, a început el, frecându-și fața cu mâna. Un copil ca o umbră, deși n-am înțeles atunci fantasmelor care îl bântuiau și nici motivul pentru care tata insista să mi-l fac prieten. Tata avea nevoie de un public atunci când era mânios, iar faptul că putea să demonstreze în fața unui alt copil ce fiu debil avea îl făcea să se simtă bărbat.

Keiley a citit groaza în ochii lui Mac.

– Era târziu. Se lăsase întunericul. Tobias și cu mine am stat afară cât am putut. N-am vorbit prea mult; am rătăcit în schimb pe dealuri și am jucat baschet în silă. Dar nu mai puteam s-o amânăm prea mult. Era timpul să intrăm în casă. În timpul mesei, s-a luat de mama. A întrebat-o ce făcuse în ziua aceea. O trimisese la magazin cât timp el a lucrat pe afară, a continuat Mac, cu o expresie distantă. I-a spus ce-a făcut, pe cine a văzut, cât au costat cumpărăturile. I-a descris până și conserva de legume. Ochii îi trădau spaima. Proprietarul era acolo? a întrebat-o el. Ea a ridicat din umeri și i-a spus că nu l-a văzut. I-am zărit atunci în priviri licărul acela de nebunie. Și am știut ce va urma.

În timp ce vorbea, Mac se uita de jur împrejurul bucătăriei. Cândva, masa stătea în locul în care se afla acum baia. Mama lui continua să mănânce, înghițindu-și cu greu îmbucăturile, în timp ce soțul ei o acuza că s-a culcat cu proprietarul magazinului. Cât a durat partida? De câte ori credea că putea să-l înșele fără s-o prindă? Nu mai putea să intre în magazin fără să vadă rânjetul de pe chipul băcanului. Nu-și dădea seama ce târfă era? O rușine pentru oricine.

Mac i-a aruncat pe furiș o privire lui Tobias. Băiatul, orfan de mamă, își ținea ochii ațintiți în farfurie și mâinile în poală, neputând să mănânce. Și atunci, tatăl lui Mac l-a privit.

Nenorocito, ai stricat masa acestui copil! Strici totul! Va trebui să mă duc în alt oraș ca să-mi fac cumpărăturile, pentru că nu rezisti tentației de a-ți ridica ori-când fusta.

Lacrimile îi brăzdau obrazii, stârnindu-i și mai mult mânia. Când masa s-a încheiat, s-a întors spre Mac. *Johnnie, ai grijă să nu dai și tu peste vreo târfă când o să-ți cauți o femeie!*

Apoi, a încetat. Pe chipul lui s-a așternut liniștea, iar el a început să vorbească încet și calm, de parcă n-ar fi urlat aproape o oră. De parcă nu ar fi dezvăluit iadul în care trăia Mac în fața unui alt copil. Un copil care ar fi putut să spună totul. Să se ducă la școală și să destăinuie tuturor rușinea mamei lui.

– Nu a spus niciodată nimic, a continuat Mac, clătinând din cap. Tobias nu a scăpat nici un cuvânt, iar de atunci am avut grijă să nu mai aduc pe nimeni acasă.

Dar am învățat ce înseamnă ura. Și am jurat că nu voi face niciodată așa ceva, Kei.

Nu se ruga. Nu se plângea. Și-a ridicat doar capul și a privit-o cu maxilarul încleștat.

– Nu voi mai vorbi niciodată despre asta. Nu vreau să mai aduc vreodată în discuție acest subiect. Situația s-a înrăutățit odată cu trecerea anilor până într-o zi când mama s-a îmbolnăvit. Mac nu o mai privea acum pe Keiley. A tras adânc aer în piept, iar în fața ochilor i-a apărut imaginea mamei lui fragile și timide. A făcut gripă, dar ne-a spus că este doar o simplă răceală. Trei zile mai târziu, nu se mai putea ridica din pat. Tata a dus-o cu mașina la doctor. Au vrut s-o interneze, dar el nu a fost de acord. Așa că s-a întors acasă. A murit în seara următoare.

– Nu a fost vina ta, a șoptit Keiley. Ar fi trebuit să-l părăsească. Ar fi trebuit să-l ucidă.

– Și eu i-am spus același lucru, a răspuns Mac, crispat. Și-a ridicat privirea spre ea, lăsând-o să-i citească durerea și mânia. Mi-a spus că jurase în fața altarului. Era greșeala ei. La bine și la rău, trebuia să rămână cu el. Era greșeala ei și Dumnezeu avea să aibă grijă de ea atunci când situația va deveni insuportabilă.

– Dumnezeule! a exclamat Keiley, punându-și mâinile în șolduri și privindu-l îngrozită pe Mac.

– Sălășluiește în sufletul meu, a spus el încet. Sângele ticălosului ăluia îmi curge prin vene. După moartea mamei, am plecat. L-am lăsat singur. Și am jurat că îl voi lăsa să moară singur. Am intrat la facultate cu o bursă. Pentru că mă aflam departe de el, nu mai

eram nevoit să-mi ascund prietenele. Eram liber. Sau, cel puțin, așa credeam.

Prima lui iubită a fost o fată blondă, înaltă și zveltă. O cuceritoare prin excelență, dornică de aventuri și plină de viață. Și prima dată când Mac a văzut-o vorbind cu un alt bărbat, s-a îngrozit. Insulte îi stăteau pe limbă, era gata să împrăște cu venin, iar paranoia îi întuneca rațiunea.

– Un prieten mi-a văzut această latură ascunsă, a spus el încet. Era cu câțiva ani mai mare decât mine și știa că sufletul bărbaților este bântuit uneori de fantasme întunecate. El mi-a dezvăluit plăcerile menajului *à trois*.

S-a rezemat de spătarul scaunului și și-a plimbat privirea prin bucătărie. După moartea tatălui său, a renovat toată gospodăria. Nu mai avea nimic din înfățișarea întunecată și sordidă a casei în care a trăit când era copil.

Simțea încă prezența mamei lui. Când tatăl său nu se afla prin preajmă, râdea. Se juca cu el când era copil și îi vorbea cu înțelepciune când era adolescent. Vocea ei blândă îi mângâia uneori visurile. Lacrimile ei îi bântuiau coșmarurile.

– Cum s-a ajuns la asta? l-a întrebat ea, referindu-se la situația în care se aflau acum.

– Jethro, a răspuns el cu un zâmbet batjocoritor. L-am cunoscut la Academia de Poliție. Ne-am înscris în aceeași zi la FBI. Semăna cu mine. I-am descoperit aceeași latură întunecată pe care eu încercam s-o ascund. Vulnerabilitatea pe care încerca s-o ascundă. Știam

cum să-mi dăruiesc iubitele, a continuat el, ridicând încordat din umeri. Lucrurile au evoluat. Când ne-am căsătorit, am crezut că voi putea pune capăt acestei relații. El a ținut-o apoi cu o privire scrutătoare. Ți-am ascuns patimile care îmi răvășeau sufletul pentru că te iubesc, Kei. Te iubesc mai mult decât îți imaginezi.

– Mac! a spus ea, înghițind în sec. Trecutul nu este o scuză...

– Dar nu mă ascund în spatele trecutului, a răspuns el, clătinând din cap. Nu caut un pretext, Kei. Dar așa a început totul. Așa au evoluat lucrurile. Când ne-am căsătorit, am lăsat totul în urma mea și am aflat câte ceva despre mine. Am aflat că mi-e dor de relațiile în trei. Am aflat că nu pot să-ți savurez plăcerea și să ți-o dăruiesc în același timp. Am aflat că am nevoie de echilibrul pe care îl aveam în Virginia. O luasem razna înainte de a cunoaște plăcerile primei partide de sex în trei, iar vârsta a intensificat această nebunie. Îmi cunoști acum adevărata personalitate. Depinde doar de tine dacă poți sau nu să mă accepți așa cum sunt.

– Îmi ceri să iubesc un alt bărbat, a spus ea, descumpănită. Nu este vorba doar de sex, Mac. Gândește-te la următorul lucru! Dacă voi avea copii, nu vei ști niciodată dacă sunt sau nu ai tăi. Vor fi nevoiți să îndure bârfele și calomniile. Îmi este imposibil să accept ceea ce-mi ceri, Mac.

– Chiar este imposibil? Sau vrei numai să te convingi de asta? Contează doar cum vom înfrunta noi situația. Cum vrei tu s-o înfrunți. Pot să trăiesc și fără

această relație, dar nu voi nega că mi-o doresc. Și îmi doresc să-ți dăruiești nu doar trupul, ci și inima.

– De ce? La naiba, nu mi-ai oferit nici un motiv plauzibil!

– Pentru că este la fel de pierdut cum eram eu înaintea de a te cunoaște pe tine. Pentru că este singurul frate pe care îl am. Pentru că, la dracu', Keiley, relația asta ne oferă tuturor plăcerea după care tânjim, desăvârșirea pe care ne-o dorim și o știi foarte bine.

Mac s-a ridicat în picioare, luptându-se cu sentimentul de frustrare care îi măcina sufletul. A tras adânc aer în piept.

– Am dus o viață violentă. Mi-am făcut dușmani. Am lucrat de atâtea ori sub acoperire, perioade îndelungate de timp, încât mă întrebam uneori cine sunt cu adevărat. Jethro mi-a fost întotdeauna alături. M-a ajutat să-mi recapăt de fiecare dată echilibrul. Și acum îmi este alături, protejându-te atunci când eu nu pot s-o fac. Are grijă de amândoi. Nu ai nimic de pierdut dacă accepți relația asta, Keiley, ai numai de câștigat. Te vom iubi amândoi până când pereții vor răsună de țipetele tale de plăcere. Te vom iubi și te vom satisface până la epuizare. Gândește-te la asta! Gândește-te și spune-mi apoi dacă vrei să pierzi șansa asta!

– Nu este un motiv plauzibil, a strigat ea.

– Dar este singurul motiv pe care ți-l pot da, Keiley, i-a răspuns el, pe același ton răstit. Am nevoie de tine. Te iubesc cu disperare, dar – Dumnezeuule! – te iubesc și mai mult când te văd în brațele lui.

– De ce? De ce? a țipat ea.

– La dracu', nu știu de ce, a ripostat el, urlând, spumegând de furie – o furie pe care nu o mai văzuse până atunci în ochii lui. O durere, o suferință atroce, care îi sfâșia acum sufletul lui Keiley. Pentru că n-a știut niciodată de existența ei.

— *S*tii ce văd atunci când te urmăresc
făcând dragoste cu el?

Mac s-a îndreptat spre ea, cu statura lui uriașă, încordat, copleșit de o patimă ciudată, pe care nu o mai văzuse până atunci în privirile lui.

A lipit-o cu spatele de masă și a strâns-o în brațe, zdrobindu-i sânii de pieptul lui și invadând-o cu respirația lui sacadată. Erotismul poziției i-a aprins simțurile ca un foc invizibil.

— Văd perfecțiunea, a mormăit el. Văd cum te atinge cu mâinile. Nu văd o târfă. Văd frumusețea și viața. Văd pasiunea dusă la extrem. Văd o femeie pasională care se abandonează în brațele iubirii. Văd dragostea, Keiley.

Și-a aplecat capul spre ea, cu o grimasă de plăcere pe buze, cu ochii întunecați și strălucitori. Amintirea plăcerilor trecute i se oglindea pe chip. Dar i-a atârnat

și simțurile lui Keiley. I-a reamintit de fanteziile cărora le-a dat aripi de-a lungul timpului, de pasiunea pe care Mac o cultiva acum în sufletul ei.

– Mac!...

– Încearcă să negi că în nopțile în care mă lupt să-ți ofer plăcerea supremă nu-ți dorești și mai mult! a spus el cu o privire atotștiutoare. O văd în ochii tăi, iubito. Văd dorința. Văd focul care te mistuie. Nu-mi spune că nu tânjești să atingi culmile extazului suprem!

Ea și-a înăbușit cu greu un geamăt. Mac văzuse prea mult, îl cunoștea prea bine.

– Fanteziile! a îngăimat ea, înghițind în sec și umezindu-și buzele ca să înlătore senzația de uscăciune. Nu trebuie să acordăm importanță fanteziilor.

– Dar fanteziile înseamnă totul, Keiley, a spus el, cu un zâmbet crispat de plăcere. Fanteziile reprezintă totul. Dorințele și pasiunile tale. Ele înseamnă totul pentru mine, iubito. I-a mângâiat fruntea cu buzele. Fiecare dorință, a continuat el cu o voce adâncă. Fiecare vis.

Un fior i-a străbătut șira spinării, făcând-o să tragă adânc aer în piept.

– Dar îți fură ceea ce îți aparține ție, a șoptit ea, simțind cum sâinii i se trezesc la viață, stimulați de amintirile îmbrățișărilor lui Jethro, dar și de atingerile soțului ei.

Mac a clătinat încet din cap.

– Dar nu ești proprietatea mea. Nu vreau să te posed ca pe un obiect, Keiley. Vreau să-ți dăruiesc plăcerea, extazul suprem ca să-ți șterg din minte orice idee

preconcepută despre pasiune. Și vreau să văd această plăcere. Când fac dragoste cu tine, mă absorbi cu totul. Mă absorbi cu păsărica ta fierbinte și dulce. Mă absorbi cu sărutările și cu inima ta. Nu văd și nu simt nimic altceva decât o explozie de senzații. Dar când te atinge, când te posedă, atunci pot să mă înfrupt din plăcerea ta. Și asta te excită. Te face să arzi de dorință și pasiune. Ți place. Recunoaște că-ți place!

Buzele lui erau fierbinți și debordau de pasiune când îi dezmiardau maxilarul. Îi dăruia sărutări dulci, catifelate, ușor aspre.

– Da, îmi place, a îngăimat ea, fără suflare, când i-a simțit mâna pe coapse. Dar nu este firesc.

– Cine spune asta? a întrebat-o el, cu o voce guturală, aproape sălbatică, plimbându-și buzele pe obrazul ei. Dar ție ți se pare firesc, Keiley? Ți se pare firesc ca el să fie mereu cu noi, să te iubească odată cu mine? Să te protejeze și să te satisfacă în același timp cu mine?

Da, i se părea firesc și asta o înspăimânta.

– Cineva va avea de suferit, a gemut ea. Nu vreau ca vreunul din noi să sufere. Nu vreau să fiu eu cea care va suferi.

Gândul că oamenii o vor bârfi și îi vor cunoaște o parte a vieții intime era tulburător. Nu o înspăimânta însă, deși ar fi trebuit s-o facă. Ar trebui să fie în pragul isteriei la gândul că viața ei sexuală va fi subiect de bârfă. Că oamenii vor vorbi despre fapte nefirești, care încălcau orice normă a bunului-simț.

Dar nu se simțea înspăimântată. Ce era mai înspăimântător – faptul că nu se simțea înspăimântată? Sau

consecințele acestui curaj nebun? Consecințele faptului că era pe jumătate convinsă?

– Vom ține totul sub tăcere, i-a promis el, ridicându-i fusta până la coapse.

Îi era din ce în ce mai greu să respire. Senzația materialului care îi aluneca printre picioare, a palmelor lui care îi mângâiau trupul i-a înfrânt orice încercare de împotrivire, prăbușindu-se într-o lume dominată de promisiunile unor plăceri inimaginabile.

– N-o să meargă, a spus ea, clătinând încet din cap.

Trebuia să se împotrivească. Trebuia să-l convingă, dar nu-și găsea cuvintele. Nu mai avea voință.

– Trebuie doar să te abandonezi în brațele plăcerii, a spus el, mângâindu-i urechea, în timp ce ea și-a lăsat capul pe spate, copleșită de dorință. Trebuie doar să ne lași să te iubim. Fără presiuni, fără așteptări. Lasă-mă pe mine să mă ocup de logistică! Doar mă pricep. Nu-i așa?

Ea a icnit în clipa în care el a ridicat-o în brațe și a așezat-o pe masă, înșfăcându-i chiloții cu mâna.

Materialul din mătase a cedat sub presiunile mâinilor abile ale soțului ei, care îi călăuzea pașii spre tărâmul plăcerilor neînchipuite.

– Mac!

El a închis aragazul și s-a lăsat în genunchi în fața ei.

Jocul lor era răutăcios, dar atât de senzual, încât îi făcea sângele să-i fiarbă în vene.

Stând în genunchi în fața ei, Mac i-a depărtat coapsele și a început să se joace cu buclele ude care îi acopereau vulva ahtiată după atingerea lui.

– L-am văzut cum se înfrupta din păsărica ta dulce, a mormăit el, depărtându-i picioarele. Am văzut cum te-ai udat toată, dornică să-l primești în adâncurile tale, iar eu te priveam fascinat, spunându-mi cât de frumoasă ești. Spectacolul pe care mi-l oferi mă face să tânjesc după gustul trupului tău. Dorința devine din ce în ce mai pătimașă. Iar când mă înfrupt în cele din urmă din tine... Cuvintele au rămas în aer, căci îi explora comoara udă și mătăsoasă cu limba, în timp ce ea îl striga disperată. Nu mă gândesc decât la perfecțiunea relației noastre în trei, la gustul minunat al trupului tău.

– Mac, relația noastră este desfrânată, a gemut ea, apoi a icnit, simțind cum îi sărută clitorisul.

Nu i-l mângâia și nici nu i-l linge. I-l săruta. Îi săruta clitorisul, absorbindu-i-l cu gura, apoi îl elibera, ca să repete iar figura.

Sărutările erau explozive, fierbinți. I-au descătușat pasiunea și i-au înfrânt orice încercare de respingere a acestei relații nonconformiste.

S-a lăsat pe spate și și-a îndoit un genunchi, punându-și talpa pe masă, iar celălalt picior pe umărul soțului ei, privind cum se înfrupta cu gura și cu limba din carnea ei zemoasă și delicioasă.

El a continuat să se joace cu bobocul ei de trandafir, sărutându-i-l cu limba. I-a depărtat și mai mult coapsele cu mâinile ca s-o poată mângâia cu o pasiune nemicitoare.

– Ador să-ți simt buzele pe trupul meu, a șoptit ea, gemând, în timp ce el continua să-i atace clitorisul cu limba. Să-ți simt limba...

Îi gâdila coapsele cu părul lui negru și cu bărbia nerasă, depărtându-i și mai mult coapsele pentru a o lăsa să privească spectacolul.

A văzut astfel cum limba lui se plimba de jur împrejurul clitorisului excitat, sărutându-l și gâdilându-l, în timp ce pe buzele lui scliffeau stropii trandafirii ai nectarului său.

– O, Mac, da! a oftat ea, pe când el o privea cu o pasiune răvășitoare în timp ce revărsa asupra bobocului de trandafir sărutări exotice. O să cedez, Mac, a gemut ea, încleștându-și mâinile în părul lui ca să-l imobilizeze în poziția aceea. Nu-mi mai pot înfrâna orgasmul.

– Dă-i drumul, iubito!

– Linge-mă, Mac! Mai tare! Absoarbe-mi clitorisul cu poftă! l-a rugat ea, unduindu-și șoldurile. O, Doamne, buzele tale sunt atât de senzuale! Limba ta atât de incitantă! O, Doamne, o să... A rămas fără suflare în clipa în care a simțit cum două degete o penetrează fără milă, insistente și invadatoare, fără să-și croiască drum cu blândețe spre adâncurile ei, ci atacând-o cu putere. O să cedez...

Keiley tremura necontrolat. Plăcerea îi mistuia trupul și sufletul, făcând-o să țipe și să tresalte neputincioasă, plutind pe aripile unui orgasm răvășitor. Atunci, a auzit pentru prima oară cum exploziile de plăcere răsunau în exterior.

În clipa următoare, încerca să înțeleagă de ce lumea se învârtea în jurul ei. De ce Mac înjura, iar ea stătea

cuibărită sub masă în loc să se delecteze cu o partidă de sex sălbatic.

– Stai jos! a țipat el, când ea a auzit o altă explozie.

Împușcături.

Șocul a lăsat-o fără suflare.

– Jethro e afară! a strigat ea, cu o voce răgușită, privindu-l îngrozită pe Mac.

– Stai cuminte! i-a ordonat el, avertizând-o cu degetul și cu o expresie amenințătoare, târând-o pe podea și ascunzând-o în baie. Rămâi aici! i-a spus el, punându-i un pistol în mână și privind-o cu aceeași expresie sălbatică ce o înspăimânta. Dacă pleci de aici, îți promit că îți tăbăcesc fundul! Ai înțeles?

Ea a dat vehement din cap.

– Jethro! a șoptit ea. Grăbește-te, Mac! Te rog, grăbește-te!

El a schițat un zâmbet în timp ce ochii îi licăreau nu doar de furie, ci și de satisfacție.

– Mă întorc imediat, iubito. Să stai cuminte! Aș înnebuni dacă te-aș pierde.

– Rămân aici, i-a promis ea, apoi a țipat înspăimântată, auzind o altă împușcătură.

Mac a trântit ușa, iar Keiley nu a mai auzit nimic după aceea.

Mac a luat din cămară pistolul Glock, i-a verificat încărcătorul, apoi a traversat în fugă bucătăria, a deschis ușa, a sărit și s-a rostogolit pe terasă, ascunzându-se în spatele unui arbust stufos care creștea într-un colț.

A cercetat curtea cu privirea înainte de a face vreo mișcare, stând ascuns în spatele copacilor ornamentali, al arbuștilor stufoși și al ornamentelor decorative din ciment.

S-a adăpostit apoi după un balaur din ciment, piesa ornamentală preferată a lui Keiley, o dihanie neagră și uriașă, aproape la fel de înaltă ca Mac, ce își ținea aripile întinse, gata parcă să-și ia zborul.

A cercetat din nou zona cu privirea, făcând o grimasă când a văzut silueta întunecată a prietenului său în spatele unui molid care creștea la marginea grădinii.

La naiba, de ce nu s-a gândit să aducă stații de emisie-recepție?

– Jethro! l-a strigat el când l-a văzut pe Pappy strecurându-se pe sub molid. Totul e în ordine?

Jethro și-a schimbat poziția în clipa în care câinele, mai inteligent decât stăpânii lui, și-a croit drum prin curte, mergând de-a bușilea, cu burta lipită de pământ, furișându-se spre casă la adăpostul acelorași arbuști în spatele cărora se ascundea și Mac.

Urmând direcția mâinii lui Jethro, Mac și-a îndreptat privirea dincolo de grajduri și hambare spre dealul situat de cealaltă parte a casei.

A scrutat atent locul, dar nu a văzut nimic, cu excepția copacilor care se mișcau ușor în bătaia vântului.

– Te acopăr eu! a strigat el, continuând să supravegheze zona. Încearcă să vii spre mine!

Nu și-a dezlipit ochii de la pădurea deasă, dar nu a văzut nimic. Câteva clipe mai târziu, Jethro se afla lângă el.

O dâră groasă de sânge, care pornea de la umăr, îi străbătea bicepșii.

– Te simți bine?

– M-a nimerit, ticălosul! a înjurat Jethro. Am descoperit locul de unde a tras prima dată, dar apoi l-am pierdut.

– Pregătește-te! Trebuie să intrăm în casă, a spus Mac, încordat ca un arc, vădit îngrijorat de soarta lui Keiley.

– Intru eu și apoi te acopăr.

Jethro a făcut un pas, dar Mac l-a apucat de umăr și l-a tras înapoi.

– Te-a rănit deja. Mă duc eu primul.

– Pe dracu'! Asta-i mai trebuie lui Keiley – să-și vadă soțul rănit. Eu nu sunt atât de important.

A surprins tristețea din glasul prietenului său, dar l-a lăsat să plece, scrutând dealul cu privirea până când Jethro a ajuns pe terasă.

Ținând pistolul ridicat, Jethro l-a acoperit pe Mac, care a traversat în fugă curtea interioară, intrând apoi amândoi în casă.

Mac a închis ușa, a reactivat alarma, apoi s-a îndreptat într-un suflet spre ușa de la baie.

– Keiley?

Clanța s-a mișcat. Mac a împiedicat-o să deschidă ușa ca să n-o lase să-l vadă pe Jethro, a cărui rană sângera din abundență.

– Jethro e teafăr. Rămâi aici până verificăm casa!

Era palidă, iar ochii ei căprui contrastau vizibil cu paloarea feței. L-a ascultat însă pe Mac și a încuiat din nou ușa ascunzătorii ei.

– Alarma a fost dezactivată cât am fost afară. Hai să verificăm casa mai întâi!

Jethro a încuviințat repede, ștergându-și o pată de sânge de pe frunte înainte de a începe să cerceteze camerele. Sângele îi murdărise mâneca scurtă a cămășii și i se prelingea acum pe braț. Jethro și-a șters mâna de pantaloni, murdărindu-se și mai tare de sânge.

Mac a făcut o grimasă, gândindu-se ce impact va avea asupra lui Keiley rana lui Jethro. Nu-i amenința viața, dar nu era o priveliște prea plăcută.

– M-am săturat de ticălosul ăsta! a răbufnit Jethro după ce și-au terminat investigațiile. Mă calcă pe nervi, Mac. Pe tine te viza. Fără umbră de îndoială.

– Am intrat devreme în casă după ce am verificat că totul este în ordine pe-afară, a murmurat Mac, zărindu-l pe Pappy, care stătea întins în hol.

Câinele s-a strecurat atât de repede în casă, printre ei, încât Mac abia i-a observat stratagema.

– Ce s-a întâmplat? a întrebat el apoi.

– L-am văzut pe Pappy ghemuit sub copaci. Nu a venit când l-am strigat, așa că m-am dus să văd dacă nu cumva era rănit. Împușcătura m-a surprins cam pe la mijlocul drumului. Până am reușit să mă ascund printre copaci, am descoperit că eram prea departe de casă.

– Cu ce-a tras? Cu pușca sau cu pistolul?

– Cu pistolul. Pun pariu că data viitoare va folosi pușca.

Mac a clătinat din cap.

– N-ar fi ezitat s-o folosească de prima dată. Vrea să ne dea șanse egale.

– Ce logică ai! a mormăit Jethro când au intrat în hol, iar Mac s-a îndreptat repede spre baie.

– Este o certitudine. Bazată pe dosarele victimelor sale. Combatanții trebuie să aibă șanse egale. Este un test. Ca să câștige, trebuie să joace cinstit. Ar fi trebuit să intri în casă, nu să umbli aiurea pe afară.

El a surprins grimasa de pe chipul lui Jethro.

– Keiley avea mai multă nevoie de tine decât mine.

– Dar nu pe ea a vizat-o, a subliniat Mac. Și nu exista pericolul să iasă din casă doar pentru că a realizat un lucru care nu ne face rău nici unuia dintre noi. M-aș fi ocupat de asta mai târziu.

Jethro l-a prins de braț când Mac s-a îndreptat spre hol.

– Ar fi trebuit să discuți mai întâi cu mine, a răbufnit el, cu ochii scăpărând scânteii.

Mac a rânjit, ușor sardonice.

– O iubeai deja, Jethro. Crezi că mi-a scăpat asta înainte de a pleca din Virginia? Crezi că nu ți-am detectat iubirea în glas de fiecare dată când mă întrebai de ea?

– Eram stăpân pe situație, a spus Jethro, cu o expresie crispată.

– Da, dominai atât de bine situația, încât nu te-ai mai implicat în nici o partidă de sex în trei de când am plecat, nu-i așa?

– Eram stăpân pe situație, a repetat el cu o voce amenințătoare. Nu eram îndrăgostit de ea, Mac, până când nu m-ai amestecat cu jocurile tale.

– Uneori, trebuie să pornești la drum cu curaj, Jethro, a spus Mac, oftând. Ți-am tot zis asta. Ataci o investigație cu un curaj ieșit din comun, punându-ți adesea viața în pericol. Dar când e vorba de femei, te porți de parcă ai fi citit un manual, ale cărui reguli trebuie să le respecti cu strictețe ca să te bucuri de favorurile lor. Nu vei găsi dragostea în acest fel.

– Dar nici n-o căutam.

– Nu, n-o căutai. Pentru că ai găsit-o deja. Din păcate, însă, altcineva ți-a luat-o înainte.

– Dacă o voiam atât de tare, n-aș fi stat cu mâinile în sân.

– Nu prea știi să minți, amice, a spus Mac, clătinând din cap.

– Termină cu predicile, Mac! Parcă semeni cu tata, a mormăit Jethro.

– E în ordine din punctul meu de vedere atât timp cât nu semăn cu al meu, a mârâit el, oprindu-se încă o dată în fața ușii de la baie, unde a ciocănit ușor. Ești în siguranță, Keiley.

Ușa s-a deschis încet. Ea s-a uitat la Mac, apoi și-a mutat privirea spre Jethro. S-a clătinat cu chipul palid ca lămâia, văzând rana lui Jethro.

– E un fleac, a spus el, tresărind uimit când i-a văzut groaza care i se citea pe chip. Totul e în ordine.

– Un fleac? s-a răstit ea, ridicând privirea spre el. Pentru numele lui Dumnezeu! Toată casa e plină de sânge. Încearcă, cel puțin, să pari îngrijorat!

*R*eiley stătea în fața lui Jethro la masa din bucătărie și îi curăța rana de la braț folosind trusa de prim ajutor.

– Trebuie să te duci la doctor, a spus ea pe un ton vehement. Rana trebuie cusută.

Era la fel de încăpățânat ca Mac. Refuza să meargă la spital și nici n-o lăsa să cheme salvarea.

– Pune un bandaj și nu-ți mai face atâtea griji! i-a ordonat el, vădit stingherit, de parcă îngrijorarea ei îl irita peste măsură.

Și poate chiar așa și era. Se agita pe scaun mai rău ca un copil dornic să se întoarcă la joacă. Sau ca un adult hotărât să se reîntoarcă pe câmpul de luptă.

– Nu ești Superman.

– Dar nici nu sunt rănit grav.

Ea l-a privit, cu buzele tremurânde, copleșită de blândețea pe care i-o citea pe chip, de tandrețea pe care

o trădau ochii lui albaștri în clipa în care i-a cuprins obraji în căușul palmelor.

- Tu și Mac mă aduceți în pragul nebuniei, i-a spus ea, încercând să-l pedepsească pentru indiferența lui. Nu sunt doctor și nici asistentă și mă calcă pe nervi „să pingelesc” adulți care ar trebui să-și trateze rănila la spital.

- Nu vreau să te calc pe nervi, a asigurat-o el, cu o voce care nu putea să-i ascundă tandrețea.

Jethro nu știa să-și stăpânească emoțiile care îi mistuiau sufletul. Nici Keiley nu se putea lăuda că o făcea mai bine, dar încercările lui Jethro de a și le stăvili erau tulburătoare. Și îi puneau inima pe jar.

Dacă ai fi putut să-i ignori descumpănirea și prudența ce i se oglindeau pe chip, nu același lucru l-ai fi putut spune despre încercările sale disperate de a-și reprima sentimentele, în ciuda faptului că nu mai erau un secret pentru nimeni. Și asta o făcea să se întrebe cum va reuși el să-și stăpânească și celelalte sentimente care vor prinde rădăcini în această relație pe care Mac o dirijase cu atâta abilitate. În special, pe cele pe care Mac nu le va accepta prea ușor.

- Ești un bărbat gelos? l-a întrebat ea în cele din urmă, glasul trădându-i temerile.

- Aș ucide pe oricine, în afară de Mac, care ar îndrăzni să se apropie de tine, a răspuns el, oftând, atingându-i cu degetul buzele tremurătoare. S-a înșelat însă când a spus că eram doar pe jumătate îndrăgostit de tine atunci când ți-a cucerit inima. Eram înnebunit după tine, Kei.

– Nu spune asta! Ea încerca să pară calmă, stăpână pe situație. Voi doi cereți prea mult de la o femeie.

– Da, este adevărat, a recunoscut el, cu o privire pătrunzătoare.

Întotdeauna a avut senzația că Jethro, ca și Mac, îi putea descifra tainele sufletului.

Mac era însă mai viclean decât Jethro. A știut să-și ascundă latura periculoasă a personalității sale în spațele stăpânirii de sine și al zâmbetelor fermecătoare. Simțai că ești în primejdie în preajma lui, dar iluziile pe care ți le crea te convingeau în cele din urmă de fațeta pe care o afișa.

Jethro, pe de altă parte, nu s-a ascuns niciodată în spatele unei măști. Nu a jucat niciodată un alt rol decât cel ce-i fusese hărăzit. I-a înlăturat întotdeauna pe cei care au încercat să-i stea în drum, un risc pe care și-l asumau toate femeile care îndrăzneau să-l iubească.

Până acum.

Acum, însă, glacialitatea ce i se citea cândva în ochii albaștri dispăruse. Ea îi vedea acum charisma pe care el a ascuns-o întotdeauna, sentimentele pe care a încercat să și le renege.

Keiley a tras adânc aer în piept înainte de a-i unge rana cu un unguent cu antibiotic și de a-i bandaja apoi brațul rănit. Tifonul alb contrasta puternic cu pielea lui arsă de soare, iar mușchii se încordau dedesubt.

– Stai cuminte! i-a ordonat ea cu o voce domoală. O să sângerezi din nou.

– Și ce dacă? a spus el, cuprinzându-i șoldurile cu celălalt braț, trăgând-o mai aproape și cufundându-și capul între sâni ei.

Surprinsă, Keiley l-a prins cu mâinile de umeri și și-a ațintit privirea asupra părului său negru și aspru care îi acoperea ceafa.

– Ce vrei să fac? a întreat-o el, cu fața adâncită în rochia ei.

– La ce te referi?

– La asta, a spus el, obligând-o să se așeze în poala lui și ridicându-și apoi privirea spre ea.

„Asta“ se referea la penisul lui excitat și la dorința pătimașă ce i se citea în priviri.

– Nu mă poți iubi, a șoptit ea. Pe tine și pe Mac vă unește o prietenie strânsă, care v-a ajutat să lucrați foarte bine împreună. Dar totul trebuie să se oprească aici.

– Eu am pus primul ochii pe tine, Kei. Ți mai aduci aminte de petrecerile la care ai fost invitată în săptămâna în care l-ai cunoscut pe Mac? Eu am aranjat totul, eu am avut grijă să fii prezentă acolo. Te cunoșteam. Te doream.

Keiley a clătinat din cap. Își amintea petrecerile acelea și își amintea că îl văzuse acolo. Își amintea ochii lui albaștri care o urmăreau peste tot, vocea care îi spunea să fie prudentă, căci situația ar putea să scape de sub control.

Nici nu știa câtă dreptate a avut.

– Știam că Mac te va iubi și el, a spus Jethro, apucând-o de șolduri și apropiind-o și mai mult de el ca

să-și adâncească și mai tare penisul între coapsele ei. Știam că va reuși să te facă să-l iubești. Știam că te va iubi. Și am crezut... S-a oprit, scrutând-o cu privirea, în timp ce pe buze i-a apărut o grimasă. Am crezut că peste o lună sau două mă va invita și pe mine în patul vostru. Când am înțeles că așteptam în zadar, mi-am continuat viața de unul singur. Nu voiam să te rănesc – pe tine sau pe Mac.

– De ce-ai făcut asta, Jethro? De ce i-ai dăruit ce-ți doreai tu însuți?

O derutau – amândoi. Nici unul dintre ei nu părea tulburat de frustrări sexuale. Își revărsau toată pasiunea sexuală numai asupra ei. Nu erau bântuiți de dorințe bisexuale și nici nu păreau să-și dorească sau să iubească pe altcineva în afară de ea. Și se cunoșteau atât de bine unul pe celălalt.

– Într-o bună zi, o să-ți spun o poveste. Și-a reze-mat fruntea de a ei, cu o privire îndurerată. O poveste despre un băiat singur pe lume. Un băiat aruncat pe străzi ca un gunoi, care s-a târât printr-un sistem la fel de rece și de crud ca străzile pe care a crescut. Apoi, îți voi spune o poveste despre un bărbat, bântuit de același trecut întunecat, care s-a împrietenit cu acest băiat când a atins pragul maturității. Au avut multe aventuri împreună. Apoi, însă, a văzut-o pe femeia pe care o va iubi toată viața, dar pe care știa că nu o va putea iubi fără s-o sperie de moarte. Fără s-o împartă cu altcineva. Fără să-i sondeze limitele prea repede și prea curând din cauza poftelor sale nesățioase. Știu că îl iubești pe Mac din tot

sufletul. Dar știu că ții puțin și la mine. Cu timpul poate că vei reuși să mă iubești, Kei. Și mi-aș da și viața pentru iubirea ta.

- Dragostea este posesivă, Jethro, a spus ea, disperată. Dacă mă las prinsă în acest joc periculos, nu cred că te-aș putea împărți cu altcineva. Va veni și ziua în care vei găsi pe cineva care te va iubi cu adevărat. Ce se va întâmpla atunci cu mine? Dacă voi ajunge să te iubesc cu aceeași intensitate posesivă cu care îl iubesc pe Mac?

El a strâns-o cu mâinile de șolduri în timp ce chipul lui a căpătat o expresie feroce, răvășită de dorințe nebunești.

- Ai putea să mă iubești așa, Kei? a întrebat-o el cu o voce guturală. Ai putea într-adevăr să mă iubești așa?

- Ce-aveți de gând să-mi faceți? a strigat ea, luptându-se să se elibereze din strânsoarea lui. Unul dintre voi ar trebui să fie gelos.

- De ce? Mac nu m-ar fi chemat aici dacă ar fi existat până și cea mai mică posibilitate să regrete gestul pe care l-a făcut. Amândoi am crescut singuri, Kei, bântuiți de acțiunile altora. Ne-am unit singurătatea, iar relațiile pe care le-am avut amândoi, femeile pe care le-am împărțit, ne-au consolidat prietenia. Îl cunosc foarte bine, așa cum și el mă cunoaște la fel de bine. Nu ne simțim atrași unul de celălalt din rațiuni sexuale, ci pentru că ne dorim o relație cu totul aparte față de cele pe care le au oamenii în general. Pentru că ne cunoaștem atât de bine și știm că n-am putea niciodată să iubim femei diferite. Și deși era ciudat, și-a spus

Keiley, exista mult adevăr în cuvintele lui. Mac își cântărește bine acțiunile, a continuat el. Se gândește mult înainte să facă ceva. Nu întreprinde nimic fără să anticipeze consecințele. Știa ce face când m-a chemat aici.

Keiley și-a rezemat capul pe umărul lui, ascunzându-și ochii plini de lacrimi în timp ce el a strâns-o în brațe.

Dacă unul dintre ei, doar unul dintre ei, s-ar fi simțit gelos și ar fi avut îndoieli în privința acestei relații, ar fi putut să-i respingă pe amândoi.

Dar ei făceau parte dintr-un întreg. Erau două entități diferite, care se reuneau atunci când veneau în contact unul cu celălalt. Atunci când se aflau în preajma ei. Și ea se simțea astfel împlinită. Latura aceea întu necată și erotică ce-i mistuia sufletul se simțea împlinită în compania lor – a amândurora.

– Aș putea să te iubesc – la fel de ușor și la fel de intens – cum îl iubesc pe Mac.

Ea l-a simțit încordându-se, gata parcă să se frângă în două, strângând-o și mai tare în brațe.

– Dar trebuie să știi cu certitudine că asta îți dorești, Jethro, a spus ea, cu ochii mari, atrași deodată de privirea lui Mac, care stătea în pragul ușii. Amândoi trebuie să fiți siguri că asta vă doriți. Pentru că nu sunt adepta inimilor sfâșiate.

Mac și-a înclinat capul, în semn de încuviințare, în timp ce Jethro și-a adâncit fața în gâtul ei, copleșit de fiorii care-i străbăteau trupul.

– Elicopterul e pe drum, i-a anunțat Mac. Directorul era în Raleigh și vine însoțit de cei doi agenți pe care i-am cerut.

– La dracu'! a murmurat Jethro, cu chipul încă ascuns în gâtul ei, dăruindu-i un sărut atât de tandru încât ochii i s-au umplut de lacrimi. Hai, iubito! Se pare că astăzi nu voi obține ce-mi doresc.

A ridicat-o ușor de pe genunchi înainte de a se ridica și el, cu greu, în picioare. Era palid, iar ochii îi străluceau ca două nestemate ascunse de genele negre.

– Trebuie să te odihnești, Jethro, a spus ea, oftând. Rana e serioasă. Și trebuie cusută.

– Nu-mi plac acele, a spus el, clătănând din cap și îndesându-și pistolul în blugi.

Ea și-a întors atunci ochii spre Mac, cerându-i ajutorul, doar ca să-i surprindă privirea încruntată și clătinatul subtil din cap, prin care o avertiza să nu insiste.

– Bine. N-ai decât să cazi în cap! Să vedem cui îi pasă! a spus ea, îndreptându-se spre aragaz ca să verifice friptura pe care o pusese din nou pe foc. Nu mă mai duc diseară la întâlnire. Este, oricum, prea târziu. Vom mânca niște supă și vom încerca să dormim puțin.

Se simțea îngrozitor de obosită, de parcă trupul îi reamintea că în ultimele două zile trăise pe marginea prăpastiei.

– Ba o să mergem la întâlnire, a anunțat-o Mac. Du-te să faci un duș și să te pregătești! O să vorbesc eu cu directorul. Jethro poate să rămână cu tine. Singura

modalitate prin care îl putem provoca pe ticălosul asta este să ieșim în lume.

– Și să stăm în bătaia puștii lui? a întrebat ea mâni-oasă, căci nu-i venea să creadă că le propunea un lucru atât de periculos.

– Șeriful este și el pe drum, Kei. Nu mai avem cum să ținem totul sub tăcere. Prefer să răspund întrebărilor în oraș decât să mă trezesc aici cu toată liota de bârfitoare. Acum du-te și îmbracă-te!

– Nu adopta tonul ăsta poruncitor, Mac, când vorbești cu mine! Pregătesc masa. Nu mă duc nicăieri. Privirile li s-au încrucișat.

– Bine, a spus el încet. Dar răspunde-mi la următoarea întrebare! Vrei să te trezești aici cu Delia Staten, însoțită de soacra ei? Victoria, spre deosebire de nora ei, a avut întotdeauna o părere bună despre mine. Dacă vor veni aici, Dumnezeu știe când vor mai pleca! Iar după ele se vor perinda alți și alți musafiri nepoftiți. Asta vrei?

– Spune-le să plece acasă! a mârâit ea printre dinți. El a ridicat din sprâncene.

– Și crezi că va merge?

– Te urăsc când prezinți totul prin prisma logicii tale afurisite! a spus ea, bătând nervoasă din picior. Nu răspundem la ușă. Îl lăsăm pe Jethro să-i întâmpine.

Mac s-a înfiorat.

– Da, foarte bine, o să-i împușc, a murmurat Jethro. Ce mai contează încă o baie de sânge?

Ea s-a întors spre el, înfrântă.

– Ba n-o să faci asta!

– Nu, dar nu mă pot lăuda că am prea mult tact, a anunțat-o el. O să le spun să se ducă dracului fără să mă gândesc la consecințe. Asta vrei?

– Vreau să fiți rezonabili.

Îi venea să-și smulgă părul din cap. S-a mulțumit în schimb să-și încleșteze pumnii la spate.

– Dar suntem rezonabili. Acum du-te să faci duș! O să sting aragazul cât vorbesc cu directorul ca să nu se ardă mâncarea. Jethro o să dea raportul când va coborî odată cu tine. Și ai grijă să nu tragi de timp! Trebuie să terminăm odată cu povestea asta.

– Dar e o nebunie, a murmurat ea.

– Cu cât terminăm mai repede, cu atât ne întoarcem mai curând acasă ca să ațipim și noi câteva ore. Agenții vor sta de veghe în seara asta și mâine, oferindu-ne șansa să ne odihnim puțin. Apoi, vom pleca la vânătoare.

– Cum? a întrebat Keiley, vădit îngrijorată.

– Foarte discret, a răspuns el pe un ton ferm. Dar despre asta vom discuta mai târziu. Du-te acum!

– Du-te acum! a murmurat ea. Mac, încăpățânarea ta începe să mă scoată din sărite.

Ea a observat privirea uimită pe care Jethro i-a aruncat-o lui Mac. O privire amuzată și ușor surprinsă.

– Abia acum ai început s-o scoți din sărite? I-a întrebat el pe prietenul său. La naiba, chiar ai răsfățat-o, Mac!

– Și am făcut-o cu multă bucurie, a spus Mac, debordând de o senzualitate răvășitoare.

Ea a simțit cum abdomenul i se contractă, avid de plăcere, în ciuda situației în care se afla, a frustrărilor și temerilor care îi tulburau sufletul.

– Atunci, continuă să mă răsfeti și rezolvă situația asta!

– Dar asta și fac, a spus el, afișând o expresie care i-a dat de înțeles că nu avea de gând s-o rezolve după bunul ei plac. Pregătește-te pentru întâlnire, pentru că n-o vei rata! Ai o oră la dispoziție, apoi te voi lua pe sus dacă nu vrei să mergi de bunăvoie. Alegerea îți aparține.

Ea l-a privit cu ochii mijiiți.

– Contractul matrimonial nu-ți dă dreptul să te porți ca un stăpân, Mac.

– Nu, în această situație, contractul matrimonial îmi dă dreptul să fiu mai mult decât un stăpân, Keiley. Și voi face tot ce-mi va sta în puteri ca să te știu în siguranță. Ai înțeles?

– Dar întâlnirea asta n-are nici o legătură cu siguranța mea.

– Ai înțeles? a repetat el cu o expresie la fel de aspră ca vocea.

Putea să-l contrazică cât voia, dar știa că – dacă nu avea să fie gata într-o oră – Mac n-ar fi ezitat s-o ia în spinare, în ciuda împotrivirii și tipetelor ei.

– Ești imposibil, a răbufnit ea. Când povestea asta se va termina, vom avea o discuție serioasă despre tendința ta bruscă de a da ordine, Mac.

– Da, sunt de acord, dacă aștepți ca totul să se termine, a încuviințat el, cu ochii scăpărând. Te aștept

aici, a continuat el, întorcându-se apoi spre Jethro. Directorul o să vrea să vorbească cu tine, așa că nu trage de timp, încercând să-l eviți!

Cu alte cuvinte, sexul era interzis. Keiley și-a dat ochii peste cap și le-a aruncat amândurora o privire glacială.

– Nu-l voi reține, i-a promis ea soțului ei.

Keiley a fost atrasă de expresia întunecată a lui Jethro și a simțit o durere în suflet, amintindu-și scena pe care i-a descris-o mai devreme. Băiatul aruncat pe străzi ca un gunoi, care s-a târât printr-un sistem indiferent până când Mac s-a împrietenit cu el.

– Să mergem, iubito, ca să te pregătești pentru întâlnire!

Jethro i-a întins mâna în timp ce Mac l-a privit îngrijorat.

Keiley i-a înțeles îngrijorarea. Jethro era palid la față, iar privirea îi era prea strălucitoare, prea neliniștită.

– Trebuie să se odihnească, Mac, i-a spus ea soțului ei pe un ton ferm. Este rănit.

– E doar o rană superficială. O să supraviețuiesc, a răspuns Jethro cu o voce sumbră. Trebuie să mergi la întrunirea asta, Keiley. Mac are dreptate, este cea mai bună modalitate prin care îi poți sfida pe acești oameni meschini. Înfruntă-i și trimite-i la dracu' înainte să te ostracizeze! Ea l-a privit, uimită, cum și-a încleștat maxilarul și a clătinat trist din cap. Hai să terminăm cu povestea asta, Kei! Apoi, când vom ajunge acasă, o să mă odihnesc. Ți promit.

Făcea un efort considerabil să-și stăpânească nerăbdarea și mânia.

Keiley a citit apoi în ochii lui Mac îngrijorarea pe care o nutrea pentru prietenul lui.

La naiba, chiar avea motive de îngrijorare! Implicându-l pe Jethro în această relație, trezise la viață demonii pe care acesta încercase din răspuț să-i alunge.

– O să am grijă să te odihnești, a murmurat ea, luându-l de mână și ieșind împreună din bucătărie. Altfel, o să te fac praf.

El nu i-a răspuns. Și-a eliberat, în schimb, mâna din mâna ei și a poposit deasupra taliei, în timp ce urcau treptele. Ea îi simțea emoțiile și oboseala copleșitoare, lucru care a determinat-o să-i arunce o privire neliniștită.

– Nu o să-ți fac nici un rău, a exclamat el pe un ton aspru când au intrat în dormitor.

– Nici nu mi-am imaginat că mi-ai face vreun rău, Jethro, a oftat ea. Dar ești rănit...

El a scrutat-o cu o privire pătrunzătoare, făcând-o să-și înghită cuvintele. Sentimentele i se oglindeau mult mai limpede pe chip acum când nu se mai aflau în preajma lui Mac. Aroganța, fără îndoială. Nu existau alți oameni mai aroganți decât Jethro și Mac. Dar a văzut mai mult. Ani de singurătate și neîmpliniri dureroase.

I-a atins tandru obrazul cu degetele sale aspre, trădându-și regretul care îi mistuia sufletul.

– Aș vrea să-ți pot arăta ce simt, i-a șoptit el. Să te ating în așa fel încât să poți vedea cum îmi faci inima să vibreze. Să rostesc cuvintele potrivite ca să înțelegi ce dar îmi oferi.

– Jethro... a spus ea uimită.

El i-a mângâiat buzele cu degetele.

– Din clipa în care te-am văzut, nu m-am mai simțit copilul zdrențuit de altădată. Sentimentele umane de care m-am disociat ca să pot trăi printre străini, deși aveam rude – oameni care trebuiau să aibă grijă de mine dacă părinții mei aveau să pățească ceva –, au năvălit din nou în sufletul meu. Gheața în care mi-am învăluit inima de-a lungul anilor s-a topit în seara în care te-am văzut și nu știam ce să fac cu aceste emoții pe care mi le-ai trezit la viață.

– Ce vrei să spui? l-a întrebat ea îngrozită. Că aveai familie? Și te-au lăsat în voia sorții?

– Familie, a spus el cu un zâmbet amar pe buze. Familia presupune unitate. Cu oamenii ăștia eram doar înrudit. Fratele tatălui meu. Mama mamei mele. Au semnat niște hârtii prin care un copil încă pătat de sângele părinților lui era dat în grija statului. Am participat la funeraliile părinților mei însoțit de asistentul social în timp ce membrii familiei mele plângeau la catafalcul părinților mei.

Jethro și-a trecut, răvășit, mâna prin păr și s-a îndepărtat de ea. La dracu', nu mai era un copil. Anii aceia păreau să i se fi șters din minte. Dar în clipa în care a văzut-o pe Keiley în urmă cu trei ani, trecutul a năvălit în viața lui cu o forță înspăimântătoare.

Când era copil, a fost nevoit să-și reprime orice sentiment ca să poată supraviețui. A privit și a analizat trăirile altora. Ca să înțeleagă ce îi determina să facă anumite lucruri, fără să se implice însă în drama vieții lor.

Când l-a cunoscut pe Mac, acesta l-a obligat să privească viața cu alți ochi, să se implice afectiv în toate aspectele existenței umane. L-a provocat, l-a manipulat și l-a mituit pe Jethro, convingându-l să guste din cupa tandreței pe care i-o ofereau iubitele al căror pat îl împărțeau. Nu a cunoscut însă dragostea adevărată până când nu a întâlnit-o pe Keiley.

– Ce s-a întâmplat, Jethro?

El s-a încordat când a simțit cum îl cuprinde cu brațele pe la spate și își sprijină capul de umerii lui.

– Tata avea o tumoare pe creier. Boala îi afecta psihicul și percepția asupra realității. Nimeni n-a știut cât de gravă era situația până în ziua în care și-a ucis soția și apoi s-a sinucis.

S-a încruntat, amintindu-și chipul părinților lui cu o claritate care îi sfâșia adesea sufletul.

Mama lui, Lucia, era o femeie de o frumusețe răpitoare. Cu părul lung și negru, cu ochii albaștri și veseli și cu un zâmbet care lumina întregul univers. Tatăl lui era înalt, puternic și invincibil până în ziua în care și-a descărcat pistolul asupra soției sale, luându-și apoi și propria viață.

Se auzea vorbind, șoptindu-i cuvintele lui Keiley, dar amintirile l-au purtat înapoi în trecut.

Se simțea în siguranță. Fericit. Locuia într-o casă mare, din cărămidă, situată pe un deal, iar tatăl lui îi construia o cabană când lumea s-a prăbușit în jurul lui.

– Când ei au dispărut, totul s-a sfârșit, a încheiat el, încruntându-se, surprins de tonul neutru al vocii sale. Ar fi trebuit să strige de emoție. Ar fi trebuit să urle, ca un animal, copleșit de mânia pe care o simțea în timp ce amintirile i se derulau prin fața ochilor. Părinții mei s-au gândit la soarta mea în cazul în care li s-ar fi întâmplat ceva. M-au încredințat prin testament unchiului meu împreună cu toată averea lor. Statul a pus mâna pe casă în schimbul taxelor și datoriilor neplătite. Rudele mele s-au spălat însă pe mâini și m-au lăsat tot în grija statului.

– Toți? a întrebat ea, sesizându-i durerea din glas. Nimeni nu a încercat să aibă grijă de tine?

– Nimeni, a răspuns el, cu respirația întretăiată, eliberându-se din strânsoarea ei. Am supraviețuit însă. Și am încetat să mai îmi pese de ceva, a continuat el, privind-o stăruitor. Am ferecat toate sentimentele într-un cufăr din sufletul meu. Nu-mi puteam permite să urăsc, să sper sau să iubesc. Le-am șters din mintea mea și am reușit să supraviețuiesc trecând de la o familie adoptivă la alta. Până când am ajuns la facultate. Jethro a schițat apoi un zâmbet. Și atunci l-am cunoscut pe Mac. El nu face nimic cu jumătăți de măsură și faptul că refuzam să-mi descătușez sentimentele adânc ferecate în sufletul meu l-a enervat îngrozitor.

S-a așezat pe pat, simțindu-se deodată extrem de obosit. Apoi, a tresărit, uimit s-o vadă pe Keiley pe genunchii săi, contopindu-se unul cu celălalt într-o îmbrățișare plină de tandrețe.

- Așa e Mac, a spus ea cu blândețe, așezându-și capul pe umărul lui, în timp ce el și-a cufundat mâna în părul ei, strângând-o în brațe.

Căldura trupului ei ușor ca fulgul s-a răspândit în sufletul lui ca razele de soare.

- Și apoi, mi-ai apărut în cale, Keiley, i-a șoptit el. Am înțeles dintr-o singură privire că până și ultimele redute ale apărării mele au cedat în fața ta. Nu puteam să-ți vorbesc. Nu puteam să mă apropiu de tine. Eram îngrozitor de înspăimântat, așa că l-am convins pe Mac să te abordeze.

Pentru că știa că Mac îi va oferi împlinirea pe care el nu i-o va putea dăruia niciodată. Îi văzuse în priviri umbrele viselor pierdute și o neîncredere pe care Jethro ar fi accentuat-o și mai mult. O neîncredere pe care Mac o putea vindeca.

- Am crezut că mă va chema peste câteva săptămâni. Câteva luni. „Hei, Jethro – mă așteptam să-l aud – vino să ne jucăm!“ A simțit cum chipul i se crispează, amintindu-și durerea pe care a simțit-o când a realizat că invitația nu avea să mai vină niciodată. M-a sunat în schimb să-mi spună că se căsătorește cu tine.

- Și tu ai acceptat?

- Da. Am acceptat, a răspuns el, dând aprig din cap. Pentru că vă iubesc pe amândoi, Kei. Mac mi-a oferit

singura familie pe care am avut-o vreodată, iar tu ești sufletul meu. Vă potriviți atât de bine.

- Erai prea speriat, a punctat Keiley, punând punctul pe „i”. Marele agent invincibil era atât de înspăimântat, încât nici măcar nu a îndrăznit să-i vorbească fetei pe care o iubea, a spus ea, pe un ton ușor sardonice și mânios.

- Da, așa e, a încuviințat el, cu un zâmbet trist. M-ai speriat îngrozitor, Keiley. Pentru că mi-ai trezit sentimentele la viață. Cu ochii tăi mari și căprui și cu zâmbetul tău circumspect. Mac știa cum să-ți vindece rănilor, în timp ce eu ți-aș fi făcut și mai mult rău. O voce îmi spunea că trebuia să mai aștept. Eu și Mac - ne completăm unul pe celălalt. Amândoi avem sufletul rănit, Keiley, dar tu ne vindeci. Întotdeauna am știut că tu ne vei vindeca rănilor.

- Sunt posesivă, Jethro, a spus ea apoi. Mă înspăimântă gândul că într-o zi vei realiza că nu asta îți dorești cu adevărat. Că-ți vei dori o femeie pe care nu va trebui s-o împarți cu nimeni. Că-ți vei dori să ai familia ta.

- Dar am familia mea, a asigurat-o el, strângând-o în brațe. Tu și Mac sunteți familia mea, Kei. Mi-ai trezit la viață sentimente pe care am jurat că nu le voi elibera niciodată din cufărul în care le-am închis. M-ai făcut să visez la o dragoste eternă. Nu mi-o răpi acum! Nu o face dacă-ți stă în puteri să mă iubești!

Keiley a înțeles din glasul lui ușor distant că era gata să se retragă dacă l-ar fi respins și gândul i-a adus lacrimi în ochi. Dumnezeu s-o ajute, dar habar nu avea

ce-o să facă cu el și cu Mac! Încălcau toate regulile unei relații normale și încercau s-o convingă că totul va merge strună.

– Hai, trebuie să faci duș! a spus el, ridicându-se amândoi în picioare și împingând-o spre baie. Grăbește-te, căci altfel o să întârzii!

Ea s-a întors însă spre el.

– Eu...

El i-a pus degetul pe buze.

– Trebuia să-ți explic motivul, Keiley. Nu lua încă nici o hotărâre! Nu-ți face griji în privința asta! Hotărârile mai pot aștepta, dar uneori sunt mai ușor de luat dacă înțelegi faptele. Și am vrut ca tu să-mi înțelegi raționamentul.

Să înțeleagă faptul că toți cei în care ar fi trebuit să aibă încredere când era copil l-au trădat. Așa cum l-au trădat și pe Mac. Cum au trădat-o și pe ea.

– Doamne, ce trio facem! a spus ea, oftând. Cred că anormalitatea este cuvântul care ne definește cel mai bine.

Hohotele de râs l-au luat prin surprindere. Îl făcea să râdă. Îl făcea să zâmbească. Îl făcea să uite de fantezmele care i-au bântuit existența.

– Te iubesc, Kei, i-a spus el domol, privindu-i ochii care îl scrutau atât de gravi. Dacă nu mă poți iubi, o să supraviețuiesc. Dar nimic nu va schimba sentimentele pe care le nutresc pentru tine. Numai pentru tine. Acum intră odată în baie înainte să mă cheme directorul! Nu ne deranjează – pe mine și pe Mac – să te dăruim unul celuilalt, dar dacă ticălosul ăla te-ar

vedea goală, s-ar putea să fiu nevoit să-l omor. El a împins-o încet spre baie. Hai, iubito! Hotărârile le poți lua și mai târziu, nu uita asta! Deocamdată, trebuie să-l înfruntăm pe căpcăunul Biroului de Investigații.

- *D*omnule director Williams, v-o amintiți, probabil, pe soția mea, Keiley, a spus Mac, întinzându-i mâna atunci când ea s-a apropiat de ei.

- Bună seara, domnule director Williams. Îmi pare bine să vă revăd.

Richard Williams era un omuleț rotund și solid. Ar fi putut să joace foarte bine rolul Sfântului Nicolae dacă ar fi avut părul puțin mai cărunt. Avea un zâmbet generos pe buze, obrajii rumeni și ochii albaștri ca cerul, care o priveau veseli atunci când i-a strâns mâna.

- Și eu mă bucur să vă revăd, doamnă McCoy. Regret însă că întâlnirea noastră are loc în aceste circumstanțe. După cum îi spuneam și lui Mac, am trimis câțiva agenți pe teren ca să caute eventuale dovezi pe care agresorul s-ar putea să le fi lăsat în

urma sa. Știu că își făcea griji să vă lase singură aici în timp ce căuta probele împreună cu Jethro.

– Mac și Jethro vor investiga cazul, a răspuns ea, conștientă de prezența lui Jethro, care stătea în spatele ei în timp ce Mac o flanca dintr-o parte. Dar sunt recunoscătoare pentru ajutorul dumneavoastră.

– Jethro! a spus directorul, a cărui privire veselă a devenit brusc glacială. Parcă erai suspendat, din câte-mi amintesc.

– Dar am o vacanță pe cinste, domnule director Williams.

Keiley se întreba dacă directorul a remarcat tonul ușor crispat al lui Jethro.

Replica lui l-a determinat pe Williams să mormăie nemulțumit înainte de a se întoarce spre Mac.

– Spune-mi de ce ai nevoie! a ordonat el apoi cu o voce puternică, tunătoare chiar, dacă nu și-ar fi controlat-o puțin.

– De dosarele pe care le-am cerut, dar și de accesul în baza de date a FBI-ului. Vreau să-l prind cât mai dă târcoale pe aici, domnule director. E timpul ca povestea asta să se termine.

– Sunt convins că și celelalte victime îți împărtășesc părerea, a spus Williams, dând din cap în timp ce își îndesa mâinile în buzunarele pantalonilor largi. L-am repus în funcție pe Jethro pentru cazul ăsta. Nu vrem să avem probleme în momentul în care Playboy-ul va fi arestat. Vom discuta despre măsurile disciplinare pe care le-ai ignorat până acum

când te vei întoarce la Washington D.C., l-a anunțat el pe Jethro.

– Discuțiile reprezintă chintesența vieții, domnule director. Doar știți că le ador.

Keiley a tresărit. Sarcasmul din glasul lui era evident acum.

Directorul a clătinat dojenitor din cap, apoi i s-a adresat lui Mac:

– Fă ceva cu el!

– Nu eu sunt șeful lui, a răspuns acesta, clătinând din cap și râzând. Vă încredințez dumneavoastră misiunea asta după ce vom rezolva cazul. Dar vă mulțumesc pentru ajutor.

Directorul și-a frecat îngândurat bărbia acoperită de perciuni.

– Măine dimineață, îi trimit înapoi aici pe agenții Heinagen și Sheffield. Heinagen va închiria o cameră în oraș și va încerca să afle mai multe informații. Sheffield a crescut la o fermă. Îl puteți „angaja”. Să nu-mi spuneți mie pe nume dacă n-o să fiți mulțumiți de „serviciile” lui! O să vă protejeze pe amândoi – și pe tine, dar și pe soția ta – oferindu-ți timp să te ocupi de investigații.

Keiley s-a uitat la Mac, apoi i-a scrutat cu privirea pe cei doi agenți. Îi era cu neputință să creadă că unul dintre ei crescuse la o fermă, atât de mult se deosebea de Mac.

– Aceștia sunt agenții Gregory Heinagen și Casey Sheffield, i-a prezentat directorul. Mă vor însoți în Mount Pilot, de unde vor închiria niște mașini, apoi

se vor întoarce aici dis-de-dimineată. Sunt de acord cu raționamentul tău. Individul însă nu va mai veni aici în seara asta și mă îndoiesc că va îndrăzni să pătrundă în casă, știindu-vă pe amândoi aici. Dar încercați să terminați totul mai repede! Nu-mi place ca agenții mei să devină țintele unor răufăcători.

- Unul este fost agent, i-a reamintit Keiley, cu o grimasă pe buze și un licăr glacial în ochi.

- Da, fost agent, a recunoscut el, fără să reușească însă s-o păcălească.

Keiley știa ce planuri avea directorul. Intenționa să-l convingă pe Mac să revină la FBI împreună cu Jethro.

Ea și-a strâns buzele și a făcut un pas într-o parte, privindu-l pe Mac, apoi pe Jethro.

- Mi-am uitat eșarfa sus și trebuie să plecăm în curând dacă vrem să ajungem la timp la întrunire.

Nu a mai așteptat încuviințarea lor, ci s-a învârtit pe călcâie și a străbătut holul, îndreptându-se spre scări. Nu-l va lăsa pe Mac să se întoarcă la FBI. Cât despre Jethro - a simțit o gheară în inimă gândindu-se la planurile lui. Indiferent ce va face - dacă va rămâne sau va pleca - în ambele cazuri, ea va avea de suferit.

Era conștientă de prezența agentului care o urmărea pas cu pas, dar și de atmosfera tensionată pe care o lăsa în urma ei.

Sheffield, Casey Sheffield, acesta era numele agentului, și-a amintit ea. Avea părul scurt, de culoarea nisipului, o statură zveltă, dar solidă, și ochi căprui, pătrunzători. Se mișca tăcut, dar eficient. Se mișca însă

tot ca un agent. Nu va reuși să păcălească pe nimeni. În nici un caz, pe individul care îi urmărea.

– Mac, se pare că am supărat-o pe soția ta, a spus directorul după ce i-a făcut semn unuia dintre agenți s-o urmărească pe Keiley.

– O să-i treacă.

Da, o să-i treacă în momentul în care o va asigura că directorul nu va avea cum să-l convingă să se întoarcă la FBI. Era fericit aici la fermă, alături de Keiley, fără să ducă dorul riscurilor pe care le implica o profesie atât de periculoasă.

Directorul și-a ațintit apoi privirea asupra lui Jethro și Mac i-a citit suspiciunile în ochi. Auzise și el zvonurile, la naiba, și cunoștea viața pe care o duceau el și Jethro. Mac era convins că în concepția lui Williams doi și cu doi nu făceau trei – un trei atât de încântător.

– Ar fi trebuit să mă anunți că vii aici, Jethro, a spus directorul cu o nuanță de reproș în glas.

– De ce? Am venit aici ca să-mi petrec vacanța. Individul nu și-a făcut simțită prezența până la venirea mea.

– Mac, nu ți-e teamă că zvonurile referitoare la o relație de altă natură l-ar putea determina pe agresor să meargă mult mai departe decât îți imaginezi? l-a întrebat directorul.

– Ce dracu' vreți să spuneți? a răbufnit Jethro, scrutându-l cu privirea pe celălalt agent tăcut în timp ce Mac și-a încrucișat brațele pe piept.

Mac și-a reprimat un zâmbet. Instinctul de protejare al lui Jethro își spunea cuvântul. Jethro o cunoștea destul de bine pe Keiley ca să-și dea seama că n-ar fi apreciat o discuție referitoare la anumite aspecte ale vieții ei intime. În special, la cele care se refereau la menajul *à trois*.

– Domnule director, hai să nu ne jucăm aiurea cât timp stăm aici! l-a avertizat Mac. Trebuie s-o duc pe soția mea la o întrunire și trebuie să prind un infractor. Nu pot să pierd timpul cu prostii. O relație „de altă natură” nu are nici o importanță și, în plus, nu este treaba dumneavoastră.

– Pe dracu’! a spus directorul, oftând. Bine. Te vreau înapoi. Ai fost unul dintre cei mai buni agenți ai noștri.

Mac a clătinat din cap înainte ca Williams să termine ce avea de spus.

– Nici o șansă. Sunt fericit aici. Aici este casa mea acum.

Williams s-a întors apoi spre Jethro cu o privire aspră și rece.

– Te vei întoarce la birou imediat ce povestea asta se va încheia. Nu-i așa?

Jethro a ezitat puțin înainte de a-i răspunde, destul cât să-l determine pe director să-l privească cu ochii mijiiți, apoi a încuviințat din cap. Mac și-a reprimat din nou zâmbetul. Avea senzația că Jethro nu va pleca nicăieri. Timpul pe care l-au petrecut la fermă, momentele în care au lucrat împreună începeau să-și spună cuvântul. Mac știa că Jethro era cucerit treptat

de armonia și de liniștea de la fermă. Te prindeau încetul cu încetul în mrejele lor. Ți ofereau șansa să muncești cu propriile mâini și să te bucuri de roadele muncii tale.

– Cred că o aud pe soția ta, Mac, a spus Williams, respirând zgomotos. Ține-mă la curent cu investigațiile tale! Ți voi acorda tot sprijinul de care ai nevoie ca să-l prinzi pe ticălosul ăla.

– Vă mulțumesc, domnule director.

Mac i-a strâns mâna directorului, observând însă că acesta l-a ignorat complet pe Jethro.

– Îi las pe Heinagen și Sheffield în Mount Pilot. Se vor întoarce aici mâine de dimineață, le-a reamintit Williams, îndreptându-se spre holul de la intrare.

Keiley a intrat în holul construit din lemn de esență tare, purtând pe braț o eșarfă crem, din mătase, și geanta pe umăr. I-a aruncat directorului o privire rece și sfidătoare.

– Bună seara, doamnă McCoy, a spus el, înclinându-și cordial capul. Mi-a părut bine să vă revăd.

– Bună seara, domnule director. Mă bucur că ați avut ocazia să ne faceți o vizită.

Mac a fost din nou nevoit să-și stăpânească râsul. Îl înfrunța pe director ca un mic terier, hotărâtă să nu renunțe la „osul” ei.

Apropiindu-se de ea, Mac a cuprins-o cu un braț și a tras-o spre el. L-a cucerit din nou cu căldura trupului ei, cu felul în care se cuibărea și se abandona în brațele lui.

El a strâns-o puțin mai tare, poate prea tare, îmbătându-se cu parfumul ei dulce. Și trupul lui a reacționat imediat la atingerea ei. Se simțea atât de excitat, încât dorința s-a îngemănat cu durerea, amintindu-și că întâlnirea era pe primul loc, apoi venea plăcerea. Plăcerea și extazul pe care le descoperea numai în brațele ei.

Dând ușor din cap, directorul Williams a deschis ușa exact în clipa în care unul dintre agenții trimiși pe teren pentru investigații a sunat la ușă.

- Domnule director, a spus agentul blond, salutându-l respectuos din cap. N-am găsit nimic. Am scotocit toate drumurile, dar n-am găsit nici urmă de cauciucuri sau alte probe incriminatorii.

- Exact cum ne-am așteptat, a spus Mac, cuprinzând-o pe Keiley cu ambele mâini și trăgând-o mai aproape de el, dorindu-și s-o apere de toate răutățile lumii. N-a lăsat niciodată vreo urmă.

- Dar nici nu s-a mișcat vreodată atât de repede, a punctat directorul. L-ai enervat, Mac. Ai grijă!

- Întotdeauna, domnule, l-a asigurat Mac, dând din cap, simțind cum Keiley și-a înfipt unghiile în brațul lui în timp ce directorul a ieșit pe ușă, însoțit de Heinagen și Sheffield.

- Nu vreau să merg la întrunirea aia tâmpită, a răbufnit Keiley, după ce ușa s-a închis în urma directorului și a agenților săi.

Ea s-a eliberat din brațele lui Mac și s-a întors spre el cu o privire mânioasă.

– Ba o să mergem la întrunire, Keiley, a spus Mac cu vocea lui fermă și poruncitoare, care o enerva atât de tare și care îi dădea de înțeles că așa a hotărât el și cu asta basta.

– Dar este o nebunie, Mac. Ne pândește cine știe de unde. Știi foarte bine că stă ascuns și ne pândește. Ea s-a întors apoi spre Jethro, cerându-i ajutorul. Vorbește cu el și încearcă să-l convingi!

– Am vorbit deja, iubito, și sunt de aceeași părere.

Nici un ajutor nu se întrezărea din partea lui. A simțit că buza de sus începe să-i tremure ușor, amintindu-și cum o tachina Mac ori de câte ori îi vedea gestul, despre care spunea că era un tic nervos. Susținea că nu-i scăpa niciodată ticul ei, dar scrutându-i ochii în clipa aceea, nu a văzut altceva decât o umbră de slăbiciune.

– Ce facem dacă intră în casă? a întrebat ea, mutându-și privirea de la Mac la Jethro. Casa rămâne pustie dacă plecăm. La întoarcere, s-ar putea să ne aștepte oriunde.

Mac s-a apropiat de ea, mângâindu-i urechea cu buzele.

– Dacă își va face apariția, dacă cineva va intra în casă, vom ști imediat. Și îl vom prinde.

Ea a tresărit și l-a privit uimită.

– Ssst! a avertizat-o el, zâmbind și sărutând-o ușor pe buze. Ți voi explica mai târziu, iubito. Apoi, i s-a adresat lui Jethro: Adu-ne o geacă, Jethro! Și hai să plecăm odată ca să-i oferim Deliei Staten un subiect de bârfă!

Lui Keiley nu i-a plăcut licărul răzbunător pe care l-a văzut în ochii lui.

– Mac, ce joc pui la cale? l-a întrebat ea în șoaptă.

– Un joc pe care știu cum să-l câștig. Încrederea pe care i-a deslușit-o în glas i-a provocat un nod în stomac. Îți promit, iubito, este un joc pe care știu cum să-l câștig.

*N*u a fost ușor să-i explice detaliile lui Keiley. În drum spre vila familiei Staten, Mac i-a descris modul de funcționare a sistemelor de alarmă pe care le-a instalat în pragul fiecărei camere din casă. Alarmerle activate de mișcare erau silențioase și îl avertizau că cineva a pătruns în casă printr-un senzor compact pe care îl purta cu el.

Mac a conceput singur aceste sisteme de alarmă în eventualitatea că vreun infractor din cei pe care i-a deferit justiției s-ar fi întors să se răzbune. Senzorul detecta prezența oricărui intrus în casă, din cameră în cameră, arătându-i atât intrarea și ieșirea, cât și drumul pe care l-a urmat musafirul nepoftit. Alți senzori detectau căldura trupului uman din fiecare cameră, în timp ce alții declanșau alarma în cazul existenței unui dispozitiv explozibil.

Acest sistem de securitate a reprezentat una dintre cele mai costisitoare investiții pe care Mac le-a făcut la moartea tatălui său după ce-a renovat complet casa.

Asta nu însemna însă că soția lui era încântată de planurile sale. Când a oprit mașina pe aleea circulară din fața vilei familiei Staten, Keiley dezaproba în tăcere strategia lui Mac. Era speriată, el știa asta foarte bine.

– Nu-mi place jocul ăsta, Mac, i-a spus ea, deschizând portiera și aruncând o privire spre bancheta din spate a furgonetei, unde Jethro stătea tolănit într-o poziție extrem de relaxată. Vă riscați viața și asta este inadmisibil.

– Și ce propui? a întrebat-o el, rezemându-se cu brațele de volan și întorcându-și capul spre ea. Ar fi mai bine să plecăm, Keiley? Să vindem ferma, să ne stabilim în altă parte și să așteptăm să ne găsească din nou? Ți convine ideea asta?

– Nu face pe deșteptul, Mac!

– Ți expun doar situația în termeni cât mai elocvenți. Trebuie să-l prindem aici. Dacă nu o vom face, ne va urmări oriunde ne-am duce.

Buza de sus a început din nou să-i tremure. Era a doua oară în ziua aceea. Avea să plătească pentru asta, fără doar și poate. În clipa în care se va simți în siguranță, soția lui avea să-l jupoaie de viu. Totul se va termina cu o partidă incendiară de sex, dar deocamdată, Keiley se simțea rănită, descumpănită și mânioasă și el știa asta foarte bine. Nu aceasta era viața pe care și-a dorit-o pentru soția lui.

– Keiley!

Mac și-a îndreptat privirea spre bancheta din spate, unde Jethro s-a așezat în capul oaselor.

– Ce e, Jethro? l-a întrebat ea pe ton răstit, fără să-și desprindă ochii de pe chipul lui Mac.

– Îți mai amintești ce ți-am spus cândva? Că eu n-am de gând să-ți îndeplinesc toate capriciile?

Mac a văzut-o scăpărând scânteii în clipa în care și-a îndreptat privirea spre Jethro.

– Și?

– Și atunci, mișcă-ți fundulețul apetisant din mașină și du-te odată la întâlnire înainte să mă dau jos și să-i ofer Deliei Staten un subiect minunat de bârfă!

Mac și-a reprimat zâmbetul, văzând-o cum se înroșește până în vârful urechilor. Dacă s-ar fi simțit stânjenită sau jignită, l-ar fi luat la rost pe Jethro. N-ar fi stat nici o clipă pe gânduri. Dar Mac a observat în schimb că teama și descumpănirea dispar de pe chipul ei, lăsând locul mâniei provocate de aluzia atât de transparentă a lui Jethro.

Și-a ațintit imediat ochii asupra lui Mac, ordonându-i din priviri să-și potolească prietenul. El, în schimb, abia și-a stăpânit râsul și și-a ridicat mâinile în semn de supunere.

– Cred că va trebui să te ocupi mai târziu de el, iubito, i-a spus Mac. Deocamdată, însă, poate că ar fi bine să faci ce-ți sugerează. Cred că știi foarte bine că nici unuia dintre noi nu-i pasă dacă află o lume întreagă cine-ți încălzește patul. Dar ție îți pasă, cu siguranță. Cel puțin, deocamdată.

Fără să-i mai dea șansa să-l contrazică, Mac a coborât din mașină, conștient de prezența femeilor care îi urmăreau din fața casei. I-a deschis portiera cu ochii ațintiți asupra ei.

– Deocamdată? a șuierat ea printre dinți, refuzând să-i accepte mâna când a ieșit din mașină. Nebunia este cumva apanajul acestei săptămâni?

Jethro s-a mișcat în spatele ei.

Mac a văzut-o făcând ochii mari, semn că a sesizat amenințarea senzuală din partea lui. Când Mac a ajutat-o să coboare din mașină, i-a simțit unghiile prin geacă, gest prin care îi reamintea că trebuia s-o aștepte afară, în ciuda intenției lui de a participa la întrunire.

– N-o să mergă, a spus ea, privindu-l îngrijorată pe Jethro, care și-a întins picioarele lungi și a ieșit din mașină.

Și atunci, stând cu spatele spre „public“, și-a scos geaca, dezvăluind tocul pistolului prins de cureaua blugilor.

Un vuiet de șoapte a răsunat în urma lor când Jethro și-a aruncat geaca pe bancheta din spate și s-a întors spre Keiley cu un zâmbet malițios.

– O, Doamne! a șoptit ea, dându-și ochii peste cap și privindu-le pe spectatoarele adunate în fața casei. Jethro, o să-ți dau un duș în fund.

– Poți să încerci, i-a răspuns el, ridicând din umeri și așezându-se pe scaunul din față. Ești sigură că nu vrei să te însoțim?

– Și să stârniți și mai multe valuri? a murmurat ea. Știu că vă pricepeți foarte bine să provocați necazuri.

– Asta este o certitudine, a răspuns Jethro, zâmbind. Te vom aștepta aici.

Mac și-a ridicat privirea spre vilă când a auzit ușa deschizându-se și a văzut-o pe Victoria Staten coborând treptele cu eleganță, urmată îndeaproape de nora ei, Delia.

Mac a știut că nu va putea evita întâlnirea cu Victoria. Deși trona ca o regină peste orașelul Scotland Neck, cunoștea noțiunea de umanitate, spre deosebire de nora ei.

– John McCoy! Ce necazuri mai provoci acum? l-a întrebat ea, coborând treptele mari din piatră, la fel de zveltă și de grațioasă cum a fost întotdeauna.

– Vă urăsc pe amândoi, a murmurat Keiley, în timp ce Victoria și Delia se apropiau de ei.

– Fii cuminte, Keiley! i-a spus Mac încet. O să ai ocazia să-ți iei revanșa când ajungem acasă.

– John, șmecherule ce ești! l-a alintat Victoria cu o voce tândră când a ajuns în dreptul lui, întinzând mâinile spre el în timp ce Mac a întâmpinat-o cu brațele deschise. Le-ai înnebunit pe doamne în seara asta. Spune-mi, te rog, că tu și prietenul tău chipeș nu o veți însoți pe Keiley în sala de întrunire! Mi-e teamă că doamnele mele se vor pierde cu firea în prezența unui volum atât de mare de testosteron.

Îi zâmbea cu aceeași tandrețe și căldură cu care îi zâmbise și în noaptea în care l-a găsit, flămând și

înfrigurat, ghemuit pe o bancă în parcul din oraș pe când avea doar paisprezece ani.

– Victoria, ești la fel de frumoasă ca în ziua în care te-am cunoscut, i-a spus el, sărutându-i obrazii ridăți și scrutându-i trupul firav, care cândva i s-a părut atât de puternic și invincibil încât ar fi putut să mute și munții din loc.

– Lingușitorule! i-a răspuns ea, bătându-l ușor pe obraz. S-a întors apoi și a ridicat din sprâncene când l-a văzut pe Jethro coborând din mașină. Și cine este tânărul acesta fermecător?

– Victoria, vreau să ți-l prezint pe un bun prieten al meu, fost partener la FBI, Jethro Riggs. Jethro, dânsa este Victoria Leia Staten, cea mai generoasă doamnă care a pus vreodată piciorul în Carolina de Nord.

Cuvintele lui au făcut-o să se îmbujoreze, iar ochii ei verzi și pătrunzători s-au îndreptat veseli spre Jethro.

– Domnule Riggs, le-ați lăsat cu gura căscată pe doamnele mele, l-a anunțat Victoria, pe când el i-a luat mâna și i-a sărutat-o, flirtând ușor cu ea.

– Mi se întâmplă adesea, i-a șoptit el, cu un licăr malițios, dar fermecător, în ochi, în timp ce Mac a surprins-o pe Keiley închizându-și ochii, lipsită cu totul de apărare.

Fără îndoială că nu se simțea încă pregătită să-i strângă acum pe amândoi de gât.

– Sunt convinsă că și pistolul pe care îl țineți la spate contribuie la farmecul dumneavoastră, a spus Victoria, aplecându-se spre ei cu un zâmbet pe buze,

care le-a dat de înțeles că știa cu ce se ocupa Jethro, dar și faptul că le cunoștea slăbiciunile.

- Da, se pare că are și el o contribuție importantă, a răspuns Jethro, chicotind și eliberându-i mâna.

- Mac, cred că ți-o amintești pe Delia, a spus Victoria, prezentând-o pe nora sa, care și-a dres glasul într-o manieră extrem de neelegantă. Nora mea.

Delia s-a înroșit toată de mânie, iar ochii căprui îi scăpărau scânteii.

Era la fel de frumoasă ca întotdeauna, dar Mac a simțit că era mult mai ranchiunoasă decât și-a imaginat.

- Bună seara, Delia, a spus el, salutând-o din cap.

Jethro s-a aplecat într-o parte, privind scena cu o furie nemascată. Răutatea se citea pe chipul Deliei Staten și nu i-a scăpat privirea dușmănoasă pe care i-a aruncat-o lui Keiley.

- Am auzit de vizita prietenului vostru, a spus Delia cu o voce tăragănată, dându-și peste umăr o șuviță de păr castaniu. Keiley este lacomă, vă păstrează pe amândoi numai pentru ea.

Insulta ei mascată l-a făcut pe Jethro să-și încleșteze maxilarul, iar pe Mac să se încordeze ca un arc. Keiley și-a ridicat bărbia și și-a mijit ochii. Victoria Staten părea să se fi resemnat cu atitudinea nurorii ei.

- Delia dragă, nu crezi că ar trebui să le aduni pe doamne în sala de întrunire? i-a propus Victoria. Eu și Keiley vom veni imediat.

Era un ordin politicos, dar ferm.

– Firește, Victoria, a răspuns ea printre dinți. Grăbiți-vă, însă, pentru că întrunirea nu poate să înceapă fără voi!

Privirea pe care i-a aruncat-o lui Keiley promitea răzbunare.

Jethro a privit-o îndepărtându-se, grațioasă și mânioasă, bătoasă și trufașă.

– Doamnă Staten, nu vreau să jignesc pe nimeni, dar Delia ar trebui puțin bătută la fund.

Victoria a făcut ochii mari, iar Keiley a icnit. O clipă mai târziu, însă, soacra Deliei a izbucnit în hohote de râs.

– S-ar putea să aveți dreptate, domnule Riggs. Din păcate, însă, fiul meu nu reușește s-o pedepsească așa cum ar merita.

– Sărmanul! l-a compătimit Jethro, clătinând din cap disprețuitor. Îl ține sub papuc, nu?

Victoria s-a întors apoi spre Mac.

– Prietenul tău e cam slobod la gură, l-a informat ea, cu un zâmbet extrem de fermecător pentru o femeie de vârsta ei.

– V-aș spune eu ce e! a murmurat Keiley în spatele ei.

Jethro a ridicat din sprâncene în clipa în care privirile li s-au încrucișat, promițându-i – ei, dar și lui însuși – că îi va încinge fundul în același timp cu vulva ei fierbinte.

– Hai, Keiley, trebuie să recunoști că pare un tânăr extraordinar! a spus Victoria, contrazicând-o. La fel ca Mac. Puternic și conștient de farmecul său.

Jethro nu știa dacă să ia cuvintele ei drept un compliment sau o insultă. A privit-o cu un zâmbet în colțul gurii în timp ce ea l-a scrutat încă o dată cu privirea ei pătrunzătoare.

- Bănuiesc de ce o însoțiți pe Keiley, a spus ea cu o expresie gravă pe chip, plimbându-și ochii de la Jethro la Mac. Zvonurile astea neplăcute au ajuns și la urechile voastre?

- Am auzit că Delia ar fi cea care le instrumentează, Victoria, a spus Mac domol. Vreau să înceteze.

- N-am nici cea mai vagă idee de unde află lucrurile astea, a răspuns Victoria, oftând, copleșită de reproșul pe care l-a simțit în glasul lui. I-am explicat problema fiului meu și mi-a promis că o va rezolva. Dacă nu o va face el, atunci o s-o fac eu, a promis ea. Dar nu uita, John, trăim într-o comunitate mică! Este greu să ascunzi picanteriile din viața intimă.

Mac a scrutat-o cu privirea. Ochii îi trădau faptul că era conștientă de stresul și încordarea care le marcau viața. Era o femeie inteligentă. Cunoștea bărbații la fel de bine cum cunoștea femeile și știa că oamenii aveau tendința de a face din țânțar armăsar.

- Știi foarte bine că nu dau doi bani pe ce spune lumea, i-a reamintit Mac, cu o voce aspră. Dar nu vreau ca soția mea să sufere.

- Și ce vă face să credeți că vă puteți erija în apărătorii mei? a răbufnit Keiley, aruncându-le amândurora o privire mânioasă. O să intru în casă acum. Puteți să faceți cât vreți pe agenții belicoși. Eu m-am săturat dracului până peste cap!

- Ai grijă cum vorbești, dragă! a muștră-o Victoria pe un ton blând. O doamnă nu înjură niciodată în public. Există modalități mult mai eficiente prin care poți să ții în frâu eul masculin atât de delicat.

Keiley a ezitat, apoi a continuat:

- Cum? Printr-o partidă încinsă de sex?

Victoria a schițat un zâmbet.

- Doar în ultimă instanță, a murmurat ea veselă. Și niciodată în public.

- Dacă eurile voastre delicate mă vor scuza, a spus ea pe un ton batjocoritor, clătinând din cap, voi intra în sală. Mă descurc mai bine cu bârfitorii decât cu voi doi.

Mac a urmărit-o îndreptându-se spre treptele mari din piatră, care duceau spre terasă și spre ușile duble ale vilei.

Nu-și putea desprinde ochii de pe fundul ei. Formele ei senzuale și unduitoare îi spuneau că nu purta nimic pe sub rochie. Nu detecta nici urmă de chiloți.

- Ești căsătorit de trei ani, John McCoy. Glasul vesel și ușor muștrător al Victoriei l-a readus cu picioarele pe pământ. Te zgâiești cam mult la fundul soției tale și o mai faci și în public. El a ridicat din sprâncene. Iar prietenul tău n-ar trebui să se zgâiască deloc, a spus ea, întorcându-se cu o privire încreșnată spre Jethro, care a avut, cel puțin, decența de a-și lăsa ochii în pământ, în ciuda zâmbetului din colțul gurii. Hoțomanilor! i-a certat ea cu o voce tandră. Ne-ați animat întrunirile în ultimul timp. Doamnele nu fac altceva decât să speculeze pe tema adevăratelor

motive pentru care Keiley a lipsit de la întâlnirile noastre. Dar pe mine mă interesează mai mult motivul real pentru care un elicopter al FBI-ului a aterizat mai devreme la ferma ta. Privirea ei a devenit mai rece, avertizându-l că nu avea nici un rost să încerce s-o mintă. Știi că pot să aflu și singură informația asta, John, dar nu mă încântă ideea. Prefer să-mi spui tu.

Așa era Victoria. Sinceră, directă și spirituală. Jethro a privit-o uimit.

– Cum ați aflat?

– Băiete, a spus Victoria cu un zâmbet dulceag, dar glacial. Știu lucruri care ți-ar îngheța sângele în vene. Cele mai multe nu mă interesează, cum ar fi, de exemplu, relația ta cu soția lui John. Dar dacă este în pericol, acest lucru mă interesează. Mi-e dragă copila asta și sunt hotărâtă să aflu răspunsurile pe care le doresc. Așa că fii scurt și sincer! Și nu uita, fiule, l-a ținut ea pe Mac cu o privire atotștiutoare, simt imediat când cineva mă minte! Acum explică-mi cum stau lucrurile!

În clipa în care Victoria Staten a intrat în sală, Keiley a înțeles că Mac i-a povestit despre individul care îi urmărea. Nu a înțeles asta din gesturile sau cuvintele ei. Ci din privirile pe care i le-a aruncat – priviri scrutătoare, pline de compasiune. Au fost suficiente s-o facă să scrâșnească din dinți, copleșită de frustrări.

Keiley era conștientă de afecțiunea pe care o nutrea Victoria pentru ea. I-a mărturisit cu trei ani în urmă că avea o slăbiciune pentru Mac și spera ca soția lui să joace un rol important în sfera socială guvernată de familia Staten. Ferma lui Mac era una dintre cele mai prospere din ținut, iar recunoașterea socială aducea după sine recunoașterea personală, considera Victoria. Ea a implicat-o pe Keiley în activitățile mai multor comitete. Comitete care o apărau de bârfe și de meschinăriile Deliei, asigurându-i recunoașterea socială, indiferent dacă acest lucru era sau nu pe placul nurorii ei.

Keiley știa că Victoria și-a adus propria ei contribuție subtilă la integrarea ei în structura socială a micii comunități. Și îi era recunoscătoare. Keiley s-a simțit întotdeauna îndatorată Victoriei Staten pentru tot ce făcuse pentru ea, dar a avut mereu grijă să mențină o anumită distanță între ele.

În primul și-n primul rând, informația potrivit căreia Delia tânjea încă după Mac și faptul că Delia era nora Victoriei o plasa pe aceasta – Keiley o știa prea bine – într-o postură delicată. O postură pe care nu voia s-o pună la încercare.

– Ce dracu' se întâmplă? a murmurat Maxine lângă ea, observând privirea Victoriei care a zăbovit un timp asupra lui Keiley.

– Cine știe? i-a răspuns aceasta, oftând.

Dar știa prea bine și avea sentimentul că s-ar putea să știe mai mult decât își dorea.

– Mac i-a spus ceva, nu-i așa? a întrebat-o prietena ei.

– Chiar crezi că Mac ar putea să păstreze un secret față de ea? a mormăit Keiley.

– Numai dacă vrea cu adevărat, a răspuns Max, clătinând din capul ei roșcat. Împărtășesc de foarte mult timp o slăbiciune unul pentru celălalt. Dacă n-ar fi intervenit Victoria când Mac era copil, tatăl lui l-ar fi distrus așa cum a distrus-o și pe mama lui.

Keiley cunoștea povestea. Știa că Victoria s-a împrietenit cu Mac și a avut grijă, prin metode financiare, ca tatăl lui Mac să nu-și rănească fiul. Cel puțin, nu fizic.

– Atunci, probabil, n-a vrut să păstreze secretul, a spus Keiley, oftând.

Nu se temea însă că Victoria l-ar fi trâmbițat mai departe. Știa că nu va sufla nici un cuvânt despre asta. Nu i-ar face nici un rău lui Mac, Keiley o știa prea bine.

– Are vreo șansă să-l prindă pe ticălosul ăla? a întrebă Max în șoaptă, scrutând cu privirea împrejurimile ca să vadă dacă cineva trăgea cu urechea.

– Să sperăm! Keiley s-a înfiorat, amintindu-și clipa în care s-au auzit împușcăturile. Avea nervii întinși la maximum și simțea că a ajuns la capătul puterilor. Nu trebuia să vină aici. Voia să stea cu Mac. Voia să-l știe în siguranță, nu în bătaia puștii unui ticălos. Să ne rugăm că îl va prinde!

Max a atins-o ușor cu mâna, plină de compasiune, dar Keiley nu s-a mai simțit nicicând atât de singură.

Când Victoria și-a ocupat locul la tribuna din fața sălii, declarând ședința deschisă, Keiley s-a așezat și ea la locul ei și a încercat să se relaxeze. În timp ce le privea pe membrele comitetului de caritate, a

realizat că bârfele nu o mai afectau deloc. Să latre cât or vrea! Să vorbească până n-or mai putea! Bârfele nu mai însemnau nimic. Chiar dacă erau adevărate, nu mai însemnau nimic. Doi bărbați o așteptau afară, hotărâți s-o protejeze, să aibă grijă de ea. Amândoi erau încrezători în capacitatea lor de a face nu numai asta, ci și de a o iubi, de a o împărți în mod egal fără regrete și reproșuri.

Câte femei aveau șansa de a cuceri inima a doi bărbați, așa cum erau Mac și Jethro? Pe parcursul întrunirii, Keiley a recunoscut că – pentru prima dată de la moartea tatălui ei – nu o mai interesau ce spuneau gurile rele. Nu-i mai păsa dacă bănuiau ce se întâmplă în intimitatea dormitorului ei.

Era dormitorul ei. Și dacă a reușit să cucerească inima a doi bărbați – doi bărbați dornici să-i împărtășească dragostea – era treaba ei. Nu a lor. Și dacă voiau să-și bage nasul unde nu le fierbea oala, era problema lor. A băut prea mult din cupa singurătății înainte de a-l întâlni pe Mac și nu era dispusă să-i mai simtă vreodată gustul. Nu avea de gând să renunțe la această relație pe care și-o dorea atât de mult și de care avea atâta nevoie – doar din cauza unor bârfe.

În cele din urmă, întrunirea s-a încheiat. Victoria Staten le-a făcut semn că se puteau duce la bufet ca să se delecteze cu gustările pregătite pentru această ocazie, nu înainte de a le reaminti că trebuiau să participe toate la următoarea ședință pentru a pune la punct detaliile legate de cabinele destinate festivalului de caritate.

Keiley s-a ridicat nerăbdătoare în picioare în timp ce Victoria a coborât de la tribună și s-a îndreptat spre ușile sălii de întrunire, pe care i le-a deschis o servitoare.

– Am ceva de rezolvat, le-a informat ea pe membrele comitetului. Mă întorc imediat.

Și Keiley intenționa să se facă nevăzută cât mai repede cu putință. Dar câteva clipe mai târziu, după plecarea Victoriei, Delia a apărut în fața ei.

– Keiley, poți să vii puțin să discuți cu membrele comitetului director? a întrebat-o ea, indicându-i cu mâna masa lungă la care stăteau acestea. Toate în afară de Victoria Staten.

– Desigur, a murmurat Keiley, înainte de a o urma suspicioasă pe Delia.

Nu avea încredere în Delia și nici nu-i plăcea licărul triumfător pe care i-l citea în privire.

– Bună seara, doamnelor, a spus Keiley, salutându-le cu capul pe cele șase femei, care nu s-au deranjat să se ridice în picioare la sosirea ei. Cu ce vă pot ajuta?

– Poți să demisionezi din comitet, a spus Delia, punând pe masă, în fața ei, un formular de demisie, în timp ce Keiley o privea vădit nedumerită.

– Să demisionez? De ce-aș face o prostie ca asta?

Avea enorm de pierdut dacă se retrăgea acum. N-ar fi pierdut doar banii pe care i-a investit în cabina destinată festivalului de caritate, ci ar fi trebuit să plătească și daune substanțiale pentru că a demisionat în asemenea circumstanțe.

– Pentru că va fi în interesul tău după ce o să vezi asta, i-a răspuns Delia, trântind pe masă o fotografie.

Keiley a simțit cum tot sângele i se scurge din obraji. Pentru o clipă, sala s-a cufundat în întuneric, iar ea s-a temut că se va prăbuși la pământ.

Era o dovadă certă a culpabilității sale. Cel care făcuse fotografia strecurase aparatul printr-o crăpătură a draperiilor care acopereau ferestrele înalte din sufrageria casei ei. A poziționat-o în așa fel încât să-i prindă pe toți – pe Mac, Keiley și pe Jethro. Goi-puşcă. Surprinși în timpul unei partide de sex în trei. Expresiile de pe chip le trădau extazul pe care îl trăiau împreună.

Keiley a luat fotografia și a realizat că mâinile îi tremurau îngrozitor.

– De unde ai asta?

– Mai are vreo importanță de unde o am? a întrebat-o Delia pe un ton malițios. O am și gata. Și va ajunge în mâinile tuturor dacă nu semnezi hârtia aia.

Va ajunge, oricum, în mâinile lor, fie că va semna, fie că nu. Și-a ridicat ochii și a întâlnit privirile critice ale celorlalte membre ale comitetului.

Își simțea sufletul copleșit de mânie – o mânie din ce în ce mai nimicitoare. Fotografia aceea era dovada violării intimității, a casei și a vieții ei.

– Răzbunarea te animă atât de tare, Delia? a întrebat-o ea, chiar dacă știa că era o întrebare retorică. Viața ta este atât de jalnică, încât trebuie s-o distrugi pe a altora ca să simți că merită s-o trăiești?

Ea a privit-o pe Delia, care s-a înroșit toată de furie.

– Nu te vrem aici, nici una dintre noi, a răbufnit Delia. N-ar fi trebuit să te căsătorești cu Mac și n-ar fi trebuit să pui niciodată piciorul aici. Locul tău nu e aici, iar târfele ca tine nu sunt bine-venite printre noi.

– Dar ce facem cu târfa care își dorește atât de tare să pună mâna pe soțul alteia încât recurge la mizerii de acest gen? a ripostat Keiley, arătându-i fotografia, în timp ce o țintuia pe Delia cu privirea. Crezi că vei reuși astfel să pui mâna pe Mac?

Keiley a văzut-o pe Delia jubilând de fericire. În clipa aceea, n-o interesa dacă reușea în acest fel să-l atragă sau nu pe Mac în patul ei. Mac a respins-o în toți anii tinereții lor. Era singurul bărbat care făcuse asta și singurul bărbat pe care îl dorea și pe care nu putea să-l aibă.

– Nu demisionez.

– Atunci fotografia asta va circula pe Internet în doar câteva ore, a spus Delia cu o voce tărăgănată. Toți oamenii din Scotland Neck vor afla ce târfă ești.

– Ești doar o amatoare, Delia, i-a răspuns Keiley, clătinând trist din cap în timp ce împăturea fotografia și o băga în geantă. Ar trebui să te asiguri că materialul cu care vrei să șantajezi pe cineva este într-adevăr compromițător. Eu sunt doar o târfă, surprinsă în timp ce făceam sex în casa mea, nimic mai mult. O să-i comunic lui Mac pretențiile tale și vom vedea ce părere are.

Keiley a văzut-o crispându-se ușor. Delia nu se așteptase la asta. Keiley nu putea însă să înțeleagă de ce nu o făcuse.

– Dacă postezi fotografia asta pe Internet, se va simți umilit, a răbufnit Delia.

Keiley a clătinat din cap.

– Tu chiar nu-l cunoști pe Mac, nu-i așa, Delia? Se va năpusti ca o furtună asupra soțului tău. Apoi, se va năpusti, tot ca o furtună, și asupra bunei lui prietene, soacra ta. Și pe urmă, a continuat ea, privindu-le pe celelalte femei, se va năpusti asupra voastră. Ar trebui să vă analizați cu mai multă atenție victimele ca să fiți sigure că le pasă *dracului* de materialele pe care le folosiți ca să le șantajați.

Keiley era conștientă de furia din vocea ei. Știa că îi mistuia sufletul și îi întuneca rațiunea, cu atât mai mult cu cât prin fața ochilor îi treceau imaginile unei adolescente lipsite de apărare, pe care comunitatea a ostracizat-o fără milă.

A întrezărit apoi pe chipurile celorlalte membre incertitudinea și iritarea. Șefele comitetului de caritate – în general, femei în vârstă – convinse de moralitatea și corectitudinea raționamentului lor. Convinse de faptul că soția lui Mac se va simți la fel de îngrozită de dezvăluirea secretelor ei cum s-ar fi simțit și ele.

Victoria a făcut o greșală atunci când le-a ales pe aceste femei în vârstă și mai ales pe nora ei, singura atât de tânără, în fruntea comitetului. Pentru că Delia nu cunoștea stilul de viață al generației sale. Habar nu avea că practicile sexuale alternative nu mai erau acum ceva neobișnuit.

– Asta te va distruge, a mârâit Delia. Nimeni din Scotland Neck nu va mai lucra cu tine și toate organizațiile din care acum faci parte te vor respinge. Vei deveni o proscrisă, Keiley.

– Ostracizați-mă! a spus Keiley cu un zâmbet glacial. Nu am nevoie de tine sau de oamenii minunați ai acestui ținut ca să-mi găsesc de lucru. Clienților mei nu le pasă cu cine mă culc, Delia. Nu-i interesează decât banii, pe care îi produc din abundență.

– Și Mac? a rânjit Delia. Cu el cum rămâne?

Keiley i-a aruncat o privire plină de compătimire.

– Este evident că nu-l cunoști pe Mac. După ce va termina cu soții acestor fețe simandicoase, nimeni nu va mai îndrăzni să ne ostracizeze – nici pe mine, nici pe el. Încearcă să înțelegi un lucru, Delia! Are prieteni la FBI. Prieteni care – te asigur – nu se vor lăsa impresionați de fotografia asta. Și care nu vor ezita să-ți transforme viața într-un coșmar. Sau pe a ta, a continuat ea, întorcându-se spre cumnata Victoriei. Sau pe a ta, i s-a adresat ea celei mai bune prietene a Victoriei. Sau pe a ta, pe a ta și pe a ta. Membrele comitetului o priveau îngrozite. Încercați să acceptați situația așa cum este, doamnelor! a mârâit ea. Pentru că – dacă nu o veți face – veți regreta amarnic, asta v-o promit!

Nu a mai irosit nici măcar o clipă acolo. Cu cât ar fi stat mai mult, cu atât demonii trecutului ar fi bântuit-o mai tare. Amintirile umilitoare ale perioadei în care încercase să se mântuiască în ochii unei comunități căreia nu i-a greșit niciodată și care a făcut-o să

plătească pentru păcatele părinților ei, dându-i de înțeles că nu o va ierta niciodată pentru hoția tatălui ei și slăbiciunea mamei sale, îi sfâșiau acum sufletul.

Atunci era atât de tânără, prea tânără ca să înțeleagă lucrurile pe care le știa acum. Când oamenii vor să stigmatizeze pe cineva, nu mai are nici o importanță faptul că persoana respectivă nu e vinovată. Când vor să condamne pe cineva, atunci vor condamna fără nici o judecată. Nici o lege nu poate să guverneze gândurile și sufletul unor indivizi meschini și răzbunători.

Keiley refuza să-și mai plece încă o dată capul. Și mai ales, în fața Deliei. Nu se va lăsa șantajată. Niciodată nu va mai cădea pradă slăbiciunilor sale și nu se va mai ascunde în cochilia ei pentru că așa voiau cei din jur.

Era convinsă că își putea asuma responsabilitatea pentru propriile ei acțiuni. Îi plăcea calea pe care a ales să meargă în viață. Îi plăcea provocarea cu care destinul o confrunta acum, luptele pe care le ducea alături de doi iubiți.

Keiley Hardin-McCoy nu avea să cedeze prea ușor, și-a spus în sinea ei când servitoarea i-a deschis ușa și a intrat în holul imens din marmură.

- Keiley, doar nu ai de gând să pleci, a strigat-o Victoria de la celălalt capăt al holului.

Nu era o întrebare, ci un ordin.

- Îmi pare rău, Victoria, i-a răspuns Keiley, ridicându-și bărbia. Cred că e timpul să plec.

Să plece de acolo înainte de a-i smulge Deliei părul din cap.

Victoria s-a încruntat și i-a aruncat o privire plină de suspiciune.

– S-a întâmplat ceva, dragă? a întrebat-o ea.

Dacă Victoria nu știa încă de existența fotografiei, va afla în curând. Nu mai avea cum să ascundă lucrurile și Keiley o știa prea bine. În timp ce Victoria se îndrepta spre ea, Keiley a simțit deodată o umbră de regret.

– Știi că îți sunt recunoscătoare pentru tot ce ai făcut pentru mine, nu-i așa, Victoria? a întrebat-o ea, citind suspiciunea în ochii ei.

– Ce ți-a făcut Delia, Keiley? Indiferent ce planuri malefice ar născoci, nu are cum să și le ducă la bun sfârșit...

Keiley a clătinat din cap. O să izbucnească în lacrimi dacă această femeie mândră, dar blajină, va încerca să-și ceară scuze pentru răutățile nurorii ei.

– Vreau doar să știi că îți sunt recunoscătoare pentru tot. Acum trebuie să plec.

Keiley s-a întors și a ieșit pe ușă. Îi simțea privirea sfredelitoare în urma ei și îi venea să plângă. Dar nu o va face. Nu se va lăsa copleșită de slăbiciune. Va da dovadă de maturitate. Asta o să facă.

În clipa în care a ieșit din casă, i-a văzut pe Mac și Jethro stând rezemați de capota furgonetei. S-au ridicat când au văzut-o pășind pe terasa spațioasă, cu chipurile debordând de pasiune și dorință. Dar și de emoție.

Emoția pe care o trăda privirea lui Mac era aprigă, dezlănțuită. A lui Jethro era sălbatică, dar mult mai controlată și la fel de senzuală. Erau înalți, bine făcuți, puternici și virili. Erau prototipurile masculine pe care toate femeile și le doreau în patul lor. Bărbați cu principii morale și conștiință, care o iubeau mai presus de orice.

Amândoi o iubeau. Mac o va iubi întotdeauna, Keiley o știa prea bine. De iubirea veșnică a lui Jethro nu era atât de sigură, dar știa însă nu-l putea respinge. Nu putea respinge plăcerea pe care amândoi i-o dăruiau. Sau sentimentele care îi dominau acum sufletul. Voia să aibă șansa să-l iubească așa cum îl iubea pe Mac.

Când cobora treptele, Keiley a recunoscut că ar fi trebuit să rămână acasă în seara aceea. Știa că n-a fost deloc o idee prea fericită să vină la întrunire, iar Mac se putea considera norocos dacă nu-l va omorî cu mâna ei pentru că a obligat-o să participe.

Dar exista și un avantaj. Experiența a ajutat-o să înțeleagă cât de puțin contau părerile acestor femei. A jurat cu mulți ani în urmă că nu se va mai lăsa influențată de opiniile comunității în care trăia. Niciodată nu se va mai întâmpla așa ceva. Și în nici un caz, nu se va întâmpla acum.

*N*u avea cum să-i păcălească pe Mac și Jethro. În timp ce se îndrepta spre ei, i-a văzut scrutând-o cu ochii mijiiți și încordându-se ca niște arcuri. Fiecare își manifesta emoțiile în felul său. Mac avea mâinile crispate, de parcă se străduia să nu-și încleșteze pumnii. Mușchii lui Jethro se contractau pe sub cămașa cu mâneci scurte pe care o purta, pregătindu-se parcă de luptă.

Semănau cu niște războinici, adoptând din instinct o poziție agresivă în fața pericolului. Dar ea nu le putea spune care era acest pericol. Nu încă. Nu până când nu va reuși să redevină stăpână pe situație și pe propriile sentimente, pe mânia care-i stăpânea acum sufletul.

Această relație a schimbat-o fără doar și poate. Cu două săptămâni în urmă, ar fi intrat în panică, înspăimântată că cineva ar fi putut să asiste la o scenă atât de intimă.

Cineva i-a violat casa. A făcut fotografii. Și a oferit dovada că nu se bucura doar de îmbrățișările soțului ei, ci și de cele ale celui mai bun prieten al său.

Și se bucura într-adevăr de asta. Keiley a citit plăcerea pe propriul ei chip. Dar și pe chipul lui Mac și al lui Jethro. Intimitatea și sentimentele care începeau să-i prindă în mrejele lor. Fotografia dezvăluia toate acestea dacă știai să te uiți cu atenție. Să observi cum Jethro o învăluia pe la spate, cu buzele lipite de umărul ei și cu chipul contorsionat nu doar de plăcere, ci și de o pasiune mistuitoare, pe care ochii nu i-o mai puteau ascunde.

Iar Mac stătea sub ea, cuprinzându-i fața în căușul mâinii, cu ochii ațintiți asupra ei și cu o grimasă întipărită pe chip, care-i trăda extazul.

Îi privea pe cei doi bărbați acum, dându-și seama că vor dori să afle de ce era supărată, știind că – dacă vor afla răspunsul – vor lua amândoi cu asalt vila familiei Staten și le vor trimite la dracu' pe toate femeile de acolo.

Nu putea să accepte asta. Nu încă. Poate data viitoare. Deocamdată, însă, trebuia să-și deslușească singură sentimentele și modul în care avea să înfrunte complicațiile pe care le va isca această situație.

Nu avea cum să împiedice postarea fotografiilor pe Internet. Dacă nu au făcut deja înconjurul orașului, atunci o vor face până diseară.

– Ce s-a întâmplat? a întrebat-o Mac cu o voce aspră, ce-i dădea de înțeles că își stăpânește cu greu mânia.

- Ți-am spus că ar fi trebuit să i-o tragi acum cinci-sprezece ani și să termini odată cu povestea asta, i-a răspuns ea cu un zâmbet crispat. N-ar mai fi acum atât de mojiacă.

- A făcut vreo scenă? a răbufnit el.

Dumnezeu s-o ajute pe Delia Staten, deoarece Keiley nu avea cum să-l mintă în privința asta!

- S-a făcut doar de rahat în fața prietenilor ei, i-a răspuns ea, ridicând din umeri. Și nu era departe de adevăr. Așadar, jucăria voastră v-a indicat prezența vreunui intrus în casă?

- Nu încă, a spus el, cu buzele crispate.

- Atunci, hai să mergem să mâncăm! i-a invitat ea. Ce-ai zice să mergem la Casey's?

Era conștientă de privirile scrutătoare pe care i le aruncau amândoi atunci când a deschis portiera mașinii.

- Parcă voiai să mergem acasă, a subliniat Mac.

- Nu vreau să gătesc și n-am chef să curăț mizeria altora, i-a anunțat ea, știind că zâmbetul ei ironic nu va reuși să-i păcălească. Vreau să beau un pahar și să mânânc ceva cald. Și am chef să dansez. N-am mai dansat de mult timp, Mac.

- Vrea să danseze? a spus Jethro, aruncându-i prietenului său o privire suspicioasă.

Keiley știa că nu va scăpa de întrebările lor, dar spera că va reuși, cel puțin, să le amâne.

- Keiley! a strigat-o Mac, prinzând-o de braț și întorcând-o cu fața spre el, privind-o apoi amenințător cu ochii lui cenușii. Ce ți-a făcut?

- Am mai spus o dată, s-a făcut de rahat, i-a răspuns Keiley, trăgând adânc aer în piept și privindu-l, la rândul ei, implorator. O să vorbim mai târziu despre asta, îți promit.

Mai târziu. Când va reuși să-i spună că a luat o decizie care îi implica pe amândoi. I-a zis Deliei să-și bage fotografia într-un loc destul de delicat și a plecat de la întrunire, știind însă ce avea să se întâmple. Înainte de căderea nopții, poza va ajunge în toate e-mailurile din oraș. Dacă n-a ajuns deja.

- Cu siguranță, mai târziu, a anunțat-o el cu vocea la fel de aspră. Dar dacă aflu că ai ajutat-o pe Delia să scape de mânia mea, când aș fi putut s-o strâng dracului de gât, o să te plesnesc la fund.

Dorința care se citea în ochii ei era tulburătoare. A simțit un nod în stomac și mai multe contracții între coapse, iar chiloții i s-au udat.

- Promisiuni, promisiuni, a șoptit ea, conștientă de faptul că vocea ei răgușită era consecința stării de excitație, dar și a lacrimilor pe care abia și le stăpânea. Putem să plecăm?

Ea s-a așezat pe bancheta din față, pe scaunul din mijloc, aruncându-i lui Jethro o privire sfredelitoare.

- Banchetele din spate sunt bune doar pentru un singur lucru, i-a spus ea. Dar nu încăpem toți trei.

Ochii lui Jethro s-au învăluit într-o umbră întunecată, în timp ce privirea amenințătoare a lui Mac părea să fi încremenit în timp. Chipul le oglindea atât de limpede dorințele sexuale și erau conștienți de asta.

Oare îi simțeau dorința mistuitoare? De două zile nu s-au mai înfruptat din pasiunea pe care o nutreau unul pentru celălalt, nu au mai gustat din împlinirea sexuală, fiind mereu întrerupți înainte de a-și putea descătușa poftele nesățioase.

Nu se mai împotrivea acestor dorințe. A trecut de mult timpul când se mai putea împotrivi. A trecut în clipa în care l-a provocat pe Mac, determinându-l să-l invite pe Jethro în casa lor. A trecut în ziua în care s-a căsătorit cu el, știind ce avea să se întâmple.

Era îndrăgostită de doi bărbați. Riscul ca ei să-i sfâșie inima s-a dublat deodată, dar – așa cum i-a spus și lui Jethro – în viață, uneori, trebuie să-ți asumi mai multe riscuri.

L-a urmărit apoi urcându-se în mașină lângă ea în timp ce Mac și-a ocupat locul de la volan. Ea stătea între ei, copleșită de căldura și de excitația trupurilor lor. Protejată de puterea lor.

Când Mac a pornit motorul mașinii, ea și-a întors capul spre vila familiei Staten. Delia Staten stătea în prag, urmărind furgoneta cu o privire scrutătoare. Gelozia și ura i se citeau în ochi. Dar și dorința de răzbunare. Era hotărâtă să facă tot ce-i stătea în putință ca s-o distrugă și Keiley o știa prea bine.

– O să mă ocup de asta, a murmurat Mac, ocolind aleea și îndreptându-se spre drumul principal.

– Nu trebuie să te ocupi de nimic, Mac. Nu poți să duci această luptă în locul meu. Trebuie să mă descurc singură.

– Și te aștepti să stau cu mâinile-n sân și să văd cum îți face viața un coșmar? a mârâit el, întorcându-și pentru o clipă capul spre ea pentru ca apoi să-și îndrepte din nou atenția spre drum.

– Exact asta sper să faci. Trebuie să rezolv singură problema.

Până într-un punct, cel puțin.

Era conștientă de prezența lui Jethro, care se foia lângă ea. Apoi, sunetul unei hârtii mototolite a făcut-o să tresară. Keiley a simțit cum sângele îi îngheață în vene. Fotografia pe care o împăturise i-a căzut din geantă și a aterizat pe podeaua mașinii. Jethro s-a aplecat după ea.

– O iau eu, a sărit Keiley, aplecându-se la rândul ei și luptându-se să pună prima mână pe hârtia incriminatoare când el i-a smuls-o dintre degete.

– Dă-mi-o înapoi! i-a cerut ea, încercând s-o recupereze din mână lui în clipa în care mașina s-a oprit brusc la marginea drumului.

A ajuns în cele din urmă în mâinile lui Mac, care o ținea cât mai departe de ea, pe când Keiley s-a așezat tăcută pe scaun, aruncându-i o privire furioasă lui Jethro.

– Cine a făcut asta? a întrebat Mac cu o voce temperată, dar îngrozitor de amenințătoare.

– Nu știu.

– De unde o ai?

Keiley și-a încrucișat degetele, cu privirea ațintită asupra drumului din fața ei.

– De unde dracului ai fotografia asta, Keiley? a urlat el.

Ea a tresărit, simțindu-i mânia în glas. Aceeași mânie care i-a ars și ei sufletul ca o flăcără mistuitoare. Dumnezeu, și acum i-l ardea încă!

– Nu mai contează de unde o am, a răspuns ea în cele din urmă. Nu e greu de imaginat că toată lumea din oraș are câte o copie. Nu-i așa?

– Nenorocitul! a spus el, lovind volanul cu mâinile, apoi strângându-l cu violență, în timp ce mânia lui se contopea cu aerul din mașină. De ce nu mi-ai spus? Când ai obținut-o?

– La întrunire, a răspuns Jethro, sigur pe sine. Cred că amândoi știm când a pus mâna pe ea. Și nu e greu de ghicit cine i-a dat-o. Mă întreb însă ce și-a închipuit că va obține în schimb atunci când i-a arătat-o lui Keiley.

– Este mâna Deliei? a țipat Mac.

Keiley a făcut greșeala să-l privească și a tresărit din nou. A încercat să-și stăpânească tremurul necontrolat al buzei de jos și durerea care i-a cuprins inima ca o gheară.

– Îmi pare rău, a șoptit ea.

Tăcerea s-a așternut în mașină.

– Ce-ai spus? a spus Mac cu o voce temperată, dar rece ca gheața, care a făcut-o din nou să se înfioare.

– Îmi pare rău, a repetat ea, încleștându-și mâinile în poală. Nu știu de unde au fotografia. A înghițit în sec, copleșită de spaimă. Sentimentul de vinovăție – sumbru și apăsător – o sufoca. Nu știu încă ce să fac. Voiam să-ți spun, a continuat ea, încercând să-și

stăvilească tremurul din glas. Voiam să-ți spun, dar trebuia mai întâi să găsesc o soluție.

– Mai bine zis voiai să găsești o soluție prin care să mă împiedici s-o omor pe târfa aia răzbunătoare, nu-i așa? a întrebat-o el pe un ton surprinzător de calm.

Keiley și-a umezit buzele cu limba și s-a uitat din nou la el. Glasul îi era calm, dar în ochi i se adunau norii de furtună.

– N-am spus că Delia este în spatele acestei povești.

Și-a stăpânit cu greu tremurul vocii, dominate de spaimă, amintindu-și că nu mai era o adolescentă de șaptesprezece ani. Era o femeie matură. O femeie puternică. O femeie capabilă să accepte consecințele acțiunilor sale.

– O să le dai cu tifla, a spus Jethro cu o voce tărăgănată. De-aia voiai să mergi la dans.

Ea l-a scrutat cu privirea, dar își ascundea mânia în spatele unei măști impenetrabile. Amândoi semănau cu un vulcan gata să erupă. Era periculos să-i scoată în lume în seara aceea.

– N-ar fi un lucru prea inteligent, a spus ea în cele din urmă, dregându-și glasul, vădit stânjenită. Poate că ar fi mai bine să mergem acasă.

A înțeles însă că exact asta avea de gând să facă – să le dea cu tifla. Măine dimineață, fotografia va constitui subiectul preferat de bârfă al întregului oraș, dar asta nu însemna că va muri de rușine în fața oamenilor. Dimpotrivă, îi va sfida mai întâi.

Simțea privirile intense pe care amândoi i le aruncau, în special Mac. O privea iscoditor, pătrunzându-i parcă tainele sufletului.

- Keiley! Uită-te la mine! i-a spus el cu un glas îngrozitor de calm.

Ea s-a întors încet spre el.

- Nu mi-e rușine de viața mea, a răbufnit Keiley cu o voce aprigă. Nu mi-e rușine de ceea ce fac în intimitatea casei mele. Dacă vor să facă publică povestea asta, atunci să-i ia dracu'! O să le arăt cum am făcut.

- Să-i ia dracu'? a întrebat-o Mac, vădit uimit de reacția ei.

Keiley a tras adânc aer în piept, și-a încrucișat brațele și l-a privit cu intensitate.

- Exact asta am spus, a replicat ea.

- Nu te mai recunosc, a spus el, nedumerit, de parcă se confrunta cu un străin în straiile unei persoane aparent cunoscute. Ea și-a îngustat ochii. Să-i ia dracu'! a repetat el. Keiley, nu cred că te-am auzit spunând asta vreodată.

- Nu prea mă vezi după ce vin de la întrunirile astea, i-a reamintit ea. Și după paharele de alcool pe care le înghiți.

El s-a crispat la față de parcă a realizat deodată mânia pe care i-a stârnit-o în trecut, ignorând surpriza pe care i-o făcea acum. Privirea i-a fost apoi atrasă de fotografia pe care o ținea în mână, iar Keiley i-a urmat exemplul. Cel care o făcuse era un adevărat profesionist. A știut foarte bine din ce unghi s-o ia și cum să surprindă cel mai potrivit moment. Vedeă picăturile

de sudoare care se prelingeau pe corpurile lor, chipurile lor contorsionate de plăcere, poziția trupului ei peste cel al lui Mac, poziția trupului lui Jethro, care stătea în spatele ei și o ținea în brațe, cu mușchii lui puternici bine definiți și corpul încordat ca un arc, posedând-o în același timp cu Mac.

Ea revedea scena cu ochiul minții.

– Nu mi-e rușine, a șoptit ea, trasând cu degetul pe fotografie forma spatelui lui Jethro, ajungând în punctul în care buzele ei s-au contopit cu buzele lui Mac. Dar este vorba de o poveste intimă. De povestea noastră... a spus ea, stăvilindu-și lacrimile de mânie și trăgând adânc aer în piept. Și vreau să dansez.

Jethro a privit-o, încleștându-și un pumn. Cealaltă mână se odihnea pe coapsa ei, învăluită în rochia de mătase. Îi simțea durerea, mânia. Nu-i era rușine – se simțea însă rănită, violată.

A întâlnit privirea lui Mac deasupra ei și a înțeles că autorii fotografiei nu vor scăpa nepedepsiți. Vor vedea și alții poza, fără îndoială, nu aveau ce să facă în privința asta, dar vor plăti cu vârf și îndesat. Și știa de unde vor începe.

– Vom merge să dansăm, i-a spus Mac, cu o voce domoală, în care Jethro a simțit însă mânia înăbușită, violența cu greu stăvilită, care amenința să se transforme într-o furtună devastatoare.

S-a rezat de portiera mașinii, privind cum Mac s-a aplecat spre Keiley și i-a atins buzele, alinându-i durerea și șoptindu-i cuvinte pe care Jethro nu le auzea, dar care aveau rezonanță în sufletul său.

Voia s-o țină în brațe. Voia să-i sărute buzele catifelate, să guste din pasiunea și promisiunea lor, din dragostea și căldura trupului ei.

– E rândul meu acum, a spus el, smulgând-o din brațele lui Mac, ignorând icnetul ce i-a scăpat printre buze și chicotelile lui Mac.

A intrat în jocul prietenului său din prima clipă în care s-au întâlnit. Nu mai avea nici un rost să se împotrivească.

A așezat-o pe genunchi și i-a furat sărutul după care tânjea atât de mult – chiar acolo, în fața lui Dumnezeu și a celor care ar fi trecut prin preajmă.

I-a simțit uimirea, șocul, dar și promisiunea în clipa în care ea și-a depărtat buzele, contopindu-și limba cu a lui și încolăcindu-și brațele în jurul gâtului său.

O ținea în brațele lui – în brațele care o învăluiau și o strângeau la piept, urmând jurămintele de iubire pe care inima i le declara.

O va proteja. Împreună cu Mac. Împotriva tuturor, chiar și a gurilor rele din acest oraș, care habar nu aveau ce năpastă se va abate asupra lor.

– Ți-ai ales un loc al dracului de potrivit ca să-ți marchezi teritoriul, Jethro, a mârâit Mac, privind cum prietenul său o devora pe Keiley.

Gemetele ei de plăcere îl aduceau în pragul nebuniei. Își simțea penisul atât de tare că putea să bată cuie cu el, iar mușchii trupului îi erau îngrozitor de încordați, copleșiți de dorința de a-și descătușa energia în trupul ei minunat, care se zbătea sub atingerile lui Jethro.

Și mai voia să meargă la dans. Dumnezeu să-i ajute pe amândoi! Pentru că știa cum dansa Keiley. Cum își unduia trupul senzual pe ritmurile muzicii, cum seducea bărbații cu ochii și zâmbetul ei, făcându-i să scâncească precum pruncii în căutarea mamei lor.

I-a mângâiat picioarele goale și genunchii, strecurându-și mâna printre coapsele ei zvelte pentru ca apoi să și-o retragă brusc, de parcă ceva l-ar fi ars.

A prins-o atunci de șolduri, a smuls-o din brațele lui Jethro și a așezat-o pe scaunul ei.

– La dracu', o să fim arestați pentru acte obscene comise în public, i-a anunțat el.

– Din cauza lui, a spus Keiley, cu respirația întretăiată, cu ochii ei căprui care căpătaseră acum o nuanță de verde și cu obrajii îmbujorați de dorință. Nu vreau să mai merg la dans. Vreau să mergem acasă.

– Hai acasă, Mac! a mârâit Jethro. Mergem mâine la dans dacă mai vrea.

Mac a înțeles mesajul ascuns. Era mânioasă acum, rănită, și lucrurile pe care ar fi putut să le facă în public în seara aceea ar fi bântuit-o mai târziu. Și Mac știa asta foarte bine.

A pornit motorul mașinii și s-au îndreptat spre casă.

Se lăsa întunericul, învăluind în umbrele sale munții și mașina, oferindu-le astfel o oază de intimitate. În timp ce conducea, mâna liberă a lui Mac s-a strecurat pe sub rochia lui Keiley, plimbându-se încet-încet pe coapsa ei până când a întâlnit degetele unei alte mâini aflate în căutarea aceleiași comori.

– La dracu'!

Râsul lui Keiley s-a transformat într-un icnet, care i-a dat de înțeles lui Mac că Jethro a ajuns primul în paradis.

Disperat, a strâns volanul cu ambele mâini și s-a concentrat asupra drumului.

Nu vedea, dar auzea ce se întâmplă. A simțit când ea s-a rezemat de el când Jethro i-a așezat picioarele astfel încât unul i se odihnea pe podea, iar celălalt pe spătarul scaunului.

Keiley se unduia, iar gemetele ei înăbușite îl înnebuneau. Și-a ridicat un braț pentru ca ea să-și sprijine capul de pieptul lui, oferindu-i șansa să privească spectacolul.

– Dracu' să te ia, Jethro! a răbufnit el.

Jethro a penetrat-o cu degetele și a început s-o posedea cu lovituri puternice, care o făceau să țipe necontrolat. I-a ridicat rochia până în talie și i-a smuls chiloții, stimulând-o neîncetat cu degetele. Mac și-a stăpânit cu greu dorința de a ejacula în pantaloni, văzând secrețiile care îi umezeau degetele lui Jethro.

– Mă strânge atât de tare, a spus Jethro, cu o voce ahtiată de dorință. Și mă joc doar cu două degete, Mac.

Știa foarte bine cât de încinsă, de strâmtă și de dulce era. Știa cum îi cuprindea degetele sau penisul cu vulva și îl strângea până când plăcerea se transforma în extaz. Știa cât de udă era și cât de cremoasă devenea comoara ei atunci când excitația atingea punctul culminant.

– Mac! l-a strigat ea printre gemete, unduindu-se la pieptul lui, cu brațele încolăcite în jurul gâtului său, în timp ce el o ținea cu o mână și conducea cu cealaltă.

– Ești încinsă, iubito? a mormăit el.

– Îngrozitor de încinsă, i-a șoptit ea la ureche, plimbându-și limba pe gâtul lui ca o flăcără mistuitoare. O, Doamne! a gemut ea, încordându-se în brațele lui.

– Ce face, Keiley? a întrebat-o el, în timp ce încerca să se concentreze asupra drumului printre picăturile de sudoare care i se prelingeau de pe frunte. Spune-mi ce-ți face, iubito! Ea a tresărit și a scâncit. Spune-mi, Kei!

Era înnebunit de dorință. Trebuia să afle, trebuia să știe totul.

– O, Doamne, ce-mi face cu degetele, Mac!

– Le simți în adâncurile tale, iubito? Îți mângâie comoara catifelată?

– O, da, da!

– Și tu îl strângi? Arzi de dorință? Vrei mai mult?

– O, Doamne, Mac, da, vreau mai mult! a scâncit ea, cu respirația întretăiată, în timp ce își unduia șoldurile, iar un țipăt i-a scăpat printre buze.

– Spune-mi, Kei! a mârâit el. Spune-mi ce-ți face!

– M-a invadat, a strigat ea, dându-și capul pe spate și luptându-se să respire. Îl simt peste tot, Mac. Peste tot.

– În păsărica ta dulce?

– O, da, Dumnezeuule mare!

– În fundulețul tău strâmt?

Murea de dorință. Doamne, cât murea de dorință!

– Da...

Respirația ei a devenit din ce în ce mai sacadată, iar un geamăt i-a scăpat printre buze. Mac l-a auzit apoi pe Jethro înjurând și a simțit vibrațiile următorului atac

asupra trupului ei. A realizat atunci cât de aproape se aflau de fermă.

La dracu', mai avea nevoie de câteva minute! A ridicat piciorul de pe accelerație, micșorând viteza, în timp ce sunetul pe care îl scoteau degetele lui Jethro, ce îi sondau obsesiv adâncurile lui Keiley, îl aducea în pragul nebuniei.

Ea îl striga pe nume. Pe el, pe Jethro, rugându-i, implorându-i. Apoi, un strigăt înăbușit, dar prelung, i-a aprins și mai tare simțurile lui Mac atunci când a ajuns pe drumul spre fermă, determinându-l să oprească brusc mașina.

Keiley l-a cuprins cu brațele, plutind pe aripile unui orgasm răvășitor, tresărind și zvârcolindu-se la pieptul lui în timp ce Jethro îi prelungea dorința cu degetele până când ea a început să tremure necontrolat.

Mac i-a privit chipul presărat cu picături de sudoare și ochii mari și încetoșați, care nu păreau să mai perceapă realitatea. Pasiunea și orgasmul îi confereau o aură diafană, făcând-o să pară o ființă de pe alte tărâmuri.

– Hai dracului acasă! a spus Jethro printre dinți, când ea a început să se relaxeze în brațele lui. Dacă nu fac dragoste cu ea acum, o să mor aici.

Mac a chicotit pe un ton crispat, ajutându-l pe Jethro s-o așeze în capul oaselor pe scaun.

– Verifică sistemul de securitate! a spus el, pornind din nou motorul mașinii. Trebuie să ne asigurăm mai întâi că totul e în ordine în casă.

Pasiunea putea să orbească un bărbat, dar Mac nu putea să ignore prioritățile. Siguranța lui Keiley. Nimic nu era mai presus ca siguranța ei.

– Nu pare să fie vreo mișcare înăuntru sau prin împrejurimi, i-a spus Jethro când au ajuns în fața casei, luminate – ca întreaga fermă, de altfel – de reflectoare puternice.

Împrejurimile păreau cufundate în tăcere.

– După atacul de azi, s-ar putea să nu mai facă nici o mișcare, a continuat Jethro, respirând sacadat.

Dar, la dracu', și Mac respira la fel de sacadat. Și asta nu avea nici o legătură cu ticălosul care îi hărțuia.

– Pappy stă în fața ușii, exact acolo unde l-am lăsat, a spus Jethro, arătând din cap animalul uriaș, care s-a ridicat în picioare și a început să dea din coadă la vederea mașinii.

– Hai să intrăm! a mârâit Mac. Înainte să ejaculăm amândoi în pantaloni.

Jethro și Mac au însoțit-o pe Keiley în dormitorul lui Jethro. După o examinare atentă a camerei, au tras concluzia că nimeni nu a intrat acolo. Au lăsat-o singură, cu un pistol în mână, ordonându-i să încuie ușa în urma lor. Apoi, au plecat ca să verifice celelalte camere ale casei și să reactiveze sistemele de alarmă.

O oră mai târziu, Mac a bătut la ușă.

– Deschide! Totul este în ordine.

Keiley a lăsat pistolul pe masă, s-a ridicat de pe scaunul pe care se odihnea și a descuiat ușa. Știa ce va urma. Știa că timpul pe care l-au petrecut examinând casa nu a domolit pofta mistuitoare a celor doi bărbați. Dimpotrivă, a accentuat-o; amenințarea pericolului, care se contopea cu dorința lor nesățioasă, le-a atârnat și mai tare simțurile.

Erau la fel de excitați pe cât era ea de udă și de încinsă.

A deschis încet ușa și a făcut un pas înapoi în fața ispitei interzise din a cărei încreștare pătimașă Keiley se îndoia că vor mai supraviețui.

S-a retras, simțind o dorință atât de puternică în pânțele, încât pielea abdomenului s-a încrețit, atrăgându-i privirea lui Mac.

Au trântit ușa în urma lor, zăvorul încuindu-se instantaneu.

Lumânările pe care le-a aprins pe noptieră aruncau umbre tremurătoare asupra celor doi bărbați, care au început să se dezbrace.

- Nu te dezbrăca! i-a ordonat Jethro când i-a văzut mâinile îndreptându-se spre nasturii rochiei. Este la fel de plăcut să desfaci un cadou pe cât este să te joci cu el.

Vocea lui întunecată a făcut-o să se înfioare. Sâniile au devenit imediat mult mai sensibili, iar sfârcurile i s-au trezit la viață, luptându-se să se elibereze din strânsoarea sutienului din dantelă și a rochiei pe care o purta. Simțea cum sângele îi țâșnește prin vene, gata să-i taie respirația, în clipa în care i-a văzut pe cei doi bărbați aruncându-și cămășile pe podea.

Nu era prima oară când făcea asta. Încerca să se convingă de faptul că va reuși să supraviețuiască acestei experiențe nebunești. Simțea însă că își pierde mințile.

Și-a umezit buzele cu limba în timp ce Jethro și Mac își aruncau ghetetele, șosetele, blugii și chiloții, pozând apoi goi în fața ei, îngrozitor de excitați și dominanți.

– Uite ce privești frumoasă! a mormăit Jethro, al cărui glas îi trăda dorințele întunecate, în timp ce și-a cuprins cu o mână penisul uriaș.

Ea a făcut din nou un pas înapoi, privindu-le ochii înflăcărați și instinctul de dominare care începea să devină din ce în ce mai agresiv.

Pe buzele lui Mac a apărut un zâmbet atotștiutor, iar respirația i-a devenit din ce în ce mai sacadată.

– Vino aici! i-a spus el, cu ochii lui sfredelitori, care păreau negri în lumina difuză a camerei.

– Nici să nu te gândești! Dacă mă vrei, trebuie să mă prinzi.

S-o prindă! Asta era provocarea supremă și ea o știa prea bine. O provocare pe care nici un bărbat nu ar fi respins-o. Keiley le-a văzut mușchii contractându-se atunci când s-a îndepărtat și mai mult de ei, aruncându-le un zâmbet în care ispita și speranța se îngemănau.

– Mac! a mormăit Jethro, încercând parcă să-l avertizeze.

Zâmbetul lui Mac trăda însă încredere.

– Îi place uneori să mi se împotrivească, a murmurat el. Nu-i așa, iubito?

– Poate că ar trebui să învețe din propriile-i greșeli, a spus Jethro, zâmbind, apropiindu-se de ea împreună cu Mac.

Au prins-o ușor, deși a încercat să-i evite. Ar fi reușit să se strecoare printre ei dacă ar fi făcut o altă manevră.

Dar Mac se mai jucase cu ea în acest fel, iar pasiunea era acum prea puternică. Ea a uitat în schimb ce echipă extraordinară alcătuiau Mac și Jethro.

Mac a prins-o cu brațele pe la spate și a imobilizat-o în timp ce Jethro a început să-i desfacă nasturii de la rochie. Fără să se grăbească însă deloc.

Keiley s-a înfiorat când a simțit cum Mac îi dăruia sărutări pasionale, plimbându-și buzele pe gâtul ei și făcând-o practic să explodeze de dorință, în timp ce Jethro o stimula și o gâdila cu limba lui neastâmpărată.

Mac îi ținea brațele imobilizate la spate, poziție care i-a scos sânii în evidență în clipa în care rochia a cedat sub atacurile prietenului său. Sutienui n-a rezistat nici el sub presiunea aceluiași mâini dibace ale lui Jethro, care i-a desprins apoi cupele și i-a cuprins cu buzele un sfârc excitat.

Focul pasiunii i-a străpuns coapsele și clitorisul, lovindu-i vaginul cu o plăcere răvășitoare. El nu-i sugea sfârcul, îl ronțaia. Îl absorbea cu gura, îl mângâia cu limba și îl sugea cu poftă, pe când Mac i-a scos rochia și sutienui.

Ea stătea în fața lui Jethro îmbrăcată doar cu chi-loții negri din dantelă, umezi deja din cauza sucurilor abundente care i se prelingeau printre coapse. Era încinsă. Dureros de încinsă. Ardea să le simtă atingerile, dar nici unul nu părea că o atinge îndeajuns.

Firea ei năvalnică pe care a încercat s-o țină ferecată se descătușa acum liberă. O făcea să se unduiască sub stimulările celor doi bărbați. Ținând-o de

încheieturi cu o mână, Mac s-a așezat în fața ei și i-a cuprins în căușul palmei celălalt sân, cu privirea ațintită asupra ei, înainte de a-i absorbi sfârcul pe care Jethro îl neglija.

Șocul și plăcerea au lăsat-o fără suflare. Nu știa care dintre ei o ținea în brațe, care dintre ei o ajuta să nu-și piardă echilibrul, în timp ce ea îi privea pe cei doi agresori care îi torturau sfârcurile excitate.

Amândoi deodată.

Simțea atingerea a două perechi de buze, a două limbi, a două guri lacome, care îi absorbeau și îi sugeau, îi ronțăiau și îi devorau sfârcurile. Nu s-a așteptat ca stimulările lor consecutive să-i producă un orgasm atât de răvășitor. Și-a încleștat pumnii, copleșită de senzațiile uluitoare care îi răvășeau trupul cu o forță devastatoare.

– Mac! l-a strigat ea. O, Doamne, Jethro!

Ei nu s-au oprit. În timp ce plăcerea devenea din ce în ce mai mistuitoare, și-au continuat atacul asupra sfârcurilor ei, stimulându-le cu limba pe când ea încerca să se elibereze din strânsoarea lor ca să se apropie mai mult de ei. Trebuia să le simtă mai mult atingerile.

– Încet, iubito! i-a spus Mac, ridicându-și capul și plimbându-și buzele pe gâtul ei în timp ce gura lui Jethro a început să alunece mai jos pe trupul ei.

– Nu așa! a strigat ea, luptându-se în brațele lui Mac. Nu voi rezista așa.

Plăcerea era prea mare. Mac îi ronțăia gâtul, iar Jethro îi explora trupul cu limba.

– Dar nu trebuie să rezisti, Kei, i-a șoptit Mac la ureche, înfruptându-se din ea. Lasă-te purtată pe valurile plăcerii! Lasă-ne să te înălțăm pe culmile extazului suprem!

Keiley a clătinat disperată din cap, simțind cum pe frunte îi apăreau picături de sudoare, care i se prelingeau pe gât pe când ea încerca să-și recapete suflul. Nu mai putea să respire. Plăcerea îi mistuia trupul și sufletul, lăsând-o fără suflare.

A simțit cum își pierde echilibrul în clipa în care Jethro a început să-i ronțăie șoldul, smulgându-i în același timp chiloții din dantelă.

– Mac! Abia mai reușea să-i șoptească numele, nemai-putând să găsească un punct de sprijin, înlănțuită cum era în brațele lui.

– Ești a noastră, iubito!

Jethro i-a depărtat coapsele, pe care a început să i le exploreze cu mâinile, cufundându-și fața în buclele ude.

– Ești atât de udă și de încinsă! a mormăit Jethro. Deliciul cel mai gustos din lume!

El a suflat ușor deasupra clitorisului ei excitat, făcând-o să tresară involuntar, în timp ce buzele lui Mac s-au contopit cu ale ei. O clipă mai târziu, Jethro i-a invadat cu limba vulva udă și gustoasă, pe care a început apoi să i-o lingă cu poftă.

Keiley simțea că se învârte într-un carusel de senzații. Plutea printr-un caleidoscop de culori, pierdută într-un ocean de plăcere.

De câte ori se jucaseră așa cu alte femei? Știau cu o precizie devastatoare cum s-o atingă, cum s-o sărute, interpretând o coregrafie care o aducea în pragul nebuniei.

Jethro i-a ridicat un picior peste umăr, putând astfel să se înfrupte mai mult din nectarul comorii ei. Gemetele lui au vibrat prin trupul ei înainte de a-i penetra adâncurile cu limba.

Simțea cum o linge și cum se îmbată de plăcere, ațâțându-i și mai mult simțurile cu buzele lui devoratoare. Și sărutările lui Mac o înnebuneau, căci și limba lui îi invada gura cu aceeași pasiune cu care Jethro îi atacase vulva.

O devorau, iar plăcerea o lăsa fără suflare.

– Trebuie s-o așezăm în pat, a spus Mac, risipind vraja sărutului ca să vorbească cu Jethro. Acum, la dracu'!

Jethro i-a răspuns cu un mârâit, dar și-a dezlipit buzele de pe comoara ei încinsă, nu înainte însă de a-i mai linge o dată clitorisul, gest care a făcut-o să țipe, copleșită de un orgasm răvășitor.

Mac a eliberat-o din strânsoare și când au așezat-o pe pat, a apucat cu mâinile penisul cel mai apropiat.

– Dumnezeu mare! a exclamat Jethro, încordat ca un arc, în clipa în care i-a simțit buzele pe vârful penisului.

Ea l-a absorbit apoi cu buzele și cu gura, sugându-i-l cu poftă, lucru care l-a făcut să se crispeze și să tresară de plăcere.

Avea gustul nopții. Penisul lui tare ca fierul era mătăsos și catifelat, iar testiculele erau și ele la fel de

puternice. Keiley a pus în practică toate trucurile pe care le învățase de la Mac ca să-l facă să-și piardă controlul în timp ce soțul ei și-a pus mâinile pe trupul ei fremătător.

Cu degetele de la o mână, ea i-a apucat penisul lui Jethro în timp ce cu cealaltă i-a cuprins testiculele, stimulându-i-l cu o artă desăvârșită.

I-a lins vârful, apoi i l-a absorbit cu poftă, plimbându-și limba de jur împrejurul penisului excitat. Simțea cum sângele zvâcnește prin venele organului său, făcându-l sensibil și tare ca oțelul.

– Te-a prins, a spus Mac, chicotind cu o voce aspră. În clipa în care te-a cuprins cu gura ei mică și fierbinte, ești pierdut.

Jethro și-a încheștat mâinile în părul ei și a tras-o cu putere.

– Plesnește-o la fund! Vreau să văd cum i se înroșește fundul.

Keiley a gemut. O clipă mai târziu, a scos un țipăt înăbușit din cauza penisului care îi astupa gura, simțind o palmă peste fund.

A simțit apoi o altă palmă, de data asta peste zona genitală, care i-a aprins simțurile și mai tare. A urmat apoi o altă palmă peste fund. Apoi printre coapse. Jethro o trăgea de păr pe când Keiley se lupta să-i țină penisul în gură, copleșită de senzațiile care îi devastau trupul.

Era atât de încinsă, încât loviturile ușoare aplicate în zona genitală i-au aprins și mai tare simțurile și dorința. Voia mai mult. Și mai mult.

- Vreau s-o epilăm, a spus Jethro, cu o voce tânguitoare. Cât mai repede, Mac. Vreau să văd cum arată păsărica ei epilată.

- Știi cât de plăcut ar fi, Kei? i-a șoptit Mac. Să-ți simți păsărica goală și mătăsoasă, iar eu să te plesnesc ușor peste ea? a continuat el, lovindu-i din nou vulva acoperită de bucle ude.

Complet goală. Fără scutul cărlionților care să amortizeze loviturile. Gândul a făcut-o să geamă.

- La dracu', nu te mai juca, Mac! a mârâit Jethro. Distrage-i atenția, pentru că nu știu cât voi mai rezista!

Penisul a zvâcnit printre buzele ei, împrôscând puțină spermă în gura ei lacomă. În spatele ei, Mac i-a depărtat fesele cu degetele și a sărutat-o cu atâta pasiune, încât a făcut-o să tresară.

Penisul lui Jethro s-a eliberat din strânsoarea gurii ei atunci când ea a încercat să-l îndepărteze pe Mac.

- Vino aici, iubito! a spus Jethro, imobilizând-o în timp ce Mac continua să-i lingă orificiul anal.

- Mac! a strigat ea cu o voce frântă când ei au întins-o pe pat.

Mac i-a ridicat un picior, susținându-i genunchiul cu mâna, ca să aibă mai mult acces spre zona anală.

- O, Doamne, Mac! Ce faci? a îngăimat ea, șocată, când i-a simțit limba în orificiul anal.

El i-a sondat puțin împrejurimile înainte de a-i invada adâncurile.

Ea a încercat să se retragă, dar mișcându-și șoldurile, și-a adâncit clitorisul în gura lacomă a lui Jethro.

– Absoarbe-mi penisul, Kei! a spus el cu o voce crispată. Fă-o acum!

Ea a clătinat din cap, cu ochii mari, uimiți, pierduți parcă în neant, când i-a simțit vârful penisului atingându-i buzele și invadându-i gura.

A scos un alt țipăt în clipa în care două degete i-au atacat vulva, spulberându-i și ultimele rămășițe de rațiune.

O posedau cu totul. Cu limbile, cu degetele, cu buzele care îi absorbeau clitorisul. O distrugeau. Câteva clipe mai târziu, a simțit cum degetele unse cu unguent lubrifiant i-au invadat orificiul anal. Mac îi ronțăia fesele în timp ce trupul ei venea în întâmpinarea degetelor lui – mai întâi unul, apoi două.

Jethro îi linge și îi absorbea clitorisul. Degetele îi explorau vaginul, mângâindu-i adâncurile până când ea a început să se întrebe dacă va mai reuși vreodată să trăiască fără amândoi. Fără posedările și mângâierile amândurora.

Ținea în gură penisul lui Jethro, dar stimulările lor necontenite o împiedicau să-l chinuiască așa cum ar fi vrut. Abia mai reușea să țipe de plăcere.

– La dracu’! O să ejaculez! a strigat Jethro, retrăgându-și penisul din gura ei și degetele din vulva sa în timp ce Mac îi sonda și mai adânc canalul anal.

– Nu! a țipat ea.

Voia să simtă din nou degetele lui Jethro în adâncurile ei. Voia să-l simtă din nou posedând-o cu pasiune. Avea să cedeze. Senzațiile amenințau să explodeze în trupul ei.

Ei au luat-o apoi în brațe. I-au depărtat picioarele, iar ea a simțit cum un penis tare ca fierul îi atingea vulva. O clipă mai târziu, a penetrat-o cu putere, posedând-o apoi cu pasiune.

– Mă strânge atât de tare! Atât de tare!

Jethro era deasupra ei și penisul lui îi explora adâncurile.

Keiley a încercat să deschidă ochii în timp ce Mac sau Jethro – nu știa care dintre ei – o strângea la piept.

– Jethro!

Ea l-a privit, încercând din greu să respire, în timp ce el îi dădea la o parte părul de pe față. În spatele ei, Mac îi mai ungea orificiul anal cu unguent lubrifiant.

– Ești a noastră, iubito, a bâiguit el.

– Jethro!

– Da, iubito.

În spatele ei, simțea cum penisul lui Mac încerca să pătrundă în orificiul ei anal.

– Mai vreau! a îngăimat ea disperată, încordându-și mușchii în jurul penisului care îi posedea vulva în timp ce Mac își croia drum printre fesele ei.

Trebuia să simtă durerea. Trebuia s-o simtă contopindu-se cu dorința pătimașă care îi devasta trupul și sufletul.

– Încet, Kei! a spus Mac cu o voce aspră când ea a încercat să vină în întâmpinarea lui, să se înfrupte și mai mult din plăcerea și durerea pe care i le oferea.

Mac se mișca prea încet. Prea ușor.

– Acum! a țipat ea, cu glasul crispat. Acum, Mac!

Nu mai putea să aștepte. Dorința o sfâșia, pasiunea, poftele carnale și plăcerile interzise – toate au explodat în trupul ei ca într-o conflagrație de proporții.

Vârful penisului lui Mac îi întindea și îi ardea anusul. Ei o țineau însă imobilizată, controlându-i mișcările.

– La dracu'! Mă strânge îngrozitor de tare! a mormăit Jethro în timp ce Mac pătrundea și mai mult în adâncurile ei.

Gâfâind, Keiley a încercat să rămână nemișcată între ei, așteptând. Așteptând. Câteva clipe mai târziu, au eliberat-o puțin din strânsoare. L-a auzit pe Mac șoptindu-i numele în timp ce Jethro s-a retras puțin. S-a retras atât cât s-o lase să se miște.

Înainte ca ei s-o poată opri, înainte ca mâinile lor s-o imobilizeze din nou, ea a venit în întâmpinarea penisurilor lor atât de năvalnic, încât Jethro s-a pierdut cu totul în adâncurile ei, iar penisul lui Mac a intrat și el pe jumătate în anus.

– O, Doamne! a țipat ea, copleșită de senzații inimaginabile.

Pasiunea și plăcerea s-au contopit într-o flacără mistuitoare care i-a răvășit simțurile și rațiunea.

Bărbații au înjurat și au apucat-o cu mâinile. Mușchii ei s-au încordat deasupra penisurilor lor, reușind să-l absoarbă și mai mult pe Mac în adâncurile ei și să-l țină captiv pe Jethro în comoara sa.

– Hai, posedati-mă! a strigat ea, încleștându-și degetele în umerii lui Jethro în timp ce încerca să se elibereze din strânsoarea lor. Acum, la dracu', acum!

Nu și-a imaginat o partidă mai bună, mai frumoasă și mai sălbatică decât cea pe care i-au oferit-o Mac și Jethro. Și-au descătușat pasiunea fără să mai țină seama de controlul pe care și l-au impus până atunci. Cu o mișcare violentă a șoldurilor, Mac i-a penetrat și mai mult anusul, întinzând-o la maximum și mistuindu-i adâncurile.

Jethro s-a retras, apoi, când a pătruns din nou în coamoara ei, a fost rândul lui Mac să se retragă, repetând figura într-o perfectă sincronizare. Partida a continuat cu o forță uluitoare – năvalnică, încinsă, pasională – făcând-o să tremure din toate încheieturile.

Nu mai înceta. Orgasmul care îi devasta trupul părea să nu se mai sfârșească. Corpul îi zvâcnea spasmodic, iar mușchii i se contractau în jurul organelor invadatoare.

Țipetele ei s-au contopit cu ale lor, iar câteva clipe mai târziu, mișcările lor au devenit mai intense și mai puternice, revărsând în adâncurile ei jeturi de spermă încinsă ca o lavă, provocându-i un al doilea orgasm și mai răvășitor. Cei doi bărbați i-au declarat apoi dragostea lor la ureche.

– Doamne, Kei, cât de mult te iubesc! a spus Mac, devastându-i anusul în timp ce rostea cuvintele.

– Și eu te iubesc, la dracu'! Te iubesc îngrozitor de mult! a spus Jethro cu o voce aspră, aproape sălbatică, nimit că a reușit să-și dezvăluie sentimentele.

Keiley s-a prăbușit între ei, udă leoarcă, simțindu-le trupurile lângă ea, ahtiate de plăcere și dorință.

– Și eu vă iubesc pe amândoi, a șoptit ea cuibărită la pieptul lui Jethro. Dumnezeu să mă ajute, pentru că vă iubesc pe amândoi!

Jethro îi ținea sâni în căușul palme-
lor și îi ciupea sfârcurile cu degetele
în timp ce privea cum floarea ei își
deschidea petalele în întâmpinarea penisului lui Mac.
Îi vedea clitorisul excitat și încordat sub atacurile lui
Mac și simțea cum își înfige unghiile în bicepșii lui în
timp ce se unduia de plăcere.

Mac era încordat ca un arc, luptându-se să nu capi-
tuleze, hotărât să-i mai dăruiască încă un orgasm răvă-
șitor. Jethro citea hotărârea în ochii prietenului său,
pasiunea devastatoare și abnegația pe care le nutrea
pentru Keiley.

Ar fi trebuit să se simtă un intrus. Chiar și acum
se întreba cum reușeau s-o împartă cu atâta ușurință
pe micuța lor vulpiță. Gelozia nu le întuneca rațiunea.
Nu simțea decât o plăcere covârșitoare atunci când o
privea și o ținea în brațe, ațintindu-și privirea asupra

ochilor ei în clipa în care mișcările lui Mac au devenit mai intense, culminând cu momentul extazului suprem.

Ea n-a putut nici măcar să mai țipe. A scâncit, unduindu-se în brațele lui în timp ce cu o mână și-a stimulat penisul, descătușându-și seva în timp ce geamătul înăbușit al lui Mac i-a dat de înțeles că și el a atins orgasmul.

S-au prăbușit cu toții în pat, lac de sudoare și încinși, luptându-se din greu să-și recapete suflul.

– Dacă mă atingi, te omor, a bâiguit Keiley când Jethro s-a mișcat lângă ea, așezându-și brațul peste al ei înainte de a se întoarce într-o parte ca s-o privească.

Ea își ținea brațele sub cap, avea ochii închiși și stătea întinsă în pat într-o poziție relaxată, plutind pe aripile satisfacției și împlinirii sexuale. Era atât de frumoasă, încât a simțit o durere în inimă. Dar și teamă gândindu-se la fotografia cu care a venit de la întrunire.

Din cauza dorințelor și slăbiciunilor lor – ale lui și ale lui Mac – ea trebuia să înfrunte o comunitate pentru care viața ei intimă nu mai era un secret. Și oamenii o vor pedepsi pentru asta. Pentru că stătea în puterea lor s-o facă. Pentru că viața ei sexuală constituia un subiect incitant de bârfă. Și gândul că o puteau răni atât de tare era suficient să-i trezească la viață dorința de a ucide.

– Pari atât de mânios, a șoptit ea, atingându-i obrazul și privindu-l cu ochii ei sfredelitori, care vedeau mai mult decât ar fi vrut el. S-a întâmplat ceva?

- Nu, sunt doar obosit, a răspuns el, schițând un zâmbet. M-ai terminat.

Ea a protestat ușor, cu privirea ațintită asupra penisului său pe jumătate excitat.

- Nu mi se pare că „el“ este atât de obosit.

- „El“ are viața lui proprie, a asigurat-o Jethro. Nu obosește niciodată. În cazul meu, lucrurile stau cu totul altfel.

- Da de unde! Încearcă să spui povestea asta cuiva care s-o creadă! a chicotit ea, întinzându-se languroasă.

- Nu se întâmplă așa cu oricine, a avertizat-o el. Numai în compania doamnelor cu totul deosebite.

Ea și-a dat ochii peste cap, apoi i-a închis.

- Doar nu ai de gând să adormi, prințesa mea, a chicotit el, ridicându-se din pat și luând-o în brațe. Mac, schimbă patul! Eu o duc la duș.

- Stai să-mi revin mai întâi! a bâiguit Mac. M-a terminat cu totul.

Și Jethro trebuia să-și revină. Erau secătuiți de plăcerea pe care și-o dăruiseră reciproc toată noaptea.

- Ai zece minute la dispoziție, l-a informat Jethro.

- Nu mă ține așa de mult la duș! a spus Keiley, căscând. Cinci minute.

Mac și-a deschis un ochi și a mormăit văzând trupul excitat al lui Jethro. Încercați să stați douăzeci de minute! Așa voi avea și eu timp să trag un pui de somn.

- Dar mi-e foame, s-a plâns Keiley deodată. Se pare că nu prea aveți grijă de mine. Uitați să mă hrăniți. Și asta este inadmisibil. Am pierdut foarte multe calorii acum.

Mac și-a frecat abdomenul.

– La dracu', și eu sunt lihnit!

Și stomacul lui Jethro a început să chiorăie de foame, făcând-o pe Keiley să izbucnească în râs.

– Vedeți? a spus ea. Dacă vouă vă este foame, atunci imaginați-vă cât de lihnită sunt eu!

Jethro s-a uitat la ceas. Era miezul nopții, un moment ideal pentru o mică gustare.

– Pregătesc eu patul. Voi grăbiți-vă să faceți duș ca pe urmă să căutăm ceva de mâncare prin bucătărie!

– Da, supa aia pe care am încercat s-o gătesc mai devreme ar fi fost bună acum. Păcat că cineva nu m-a lăsat s-o termin.

– Hai la duș! a spus Jethro, conducând-o spre baie.

– O baie ar fi mai bună, a murmurat ea. În cada mea mare. Am încăpea cu toții.

Vocea ei erotică i-a făcut penisul să vibreze de dorință.

– O să faci duș! a repetat el, simțind un nod în stomac. Baie poți să faci și mâine.

– Dacă mă mai faci să aștept mult, o să mă spăl singură, a spus ea, bosumflată.

Dragostea care l-a copleșit deodată sub privirile ei pe jumătate seducătoare, pe jumătate răutăcioase, i-a înmuiat inima. N-ar trebui s-o iubească atât de mult, și-a spus în sinea lui, potrivind apa și trăgând-o după el în baie. N-ar trebui s-o iubească până la extrem, până în punctul în care a simțit o gheară în piept, iar picioarele amenințau să nu-l mai susțină.

În timp ce îi spăla părul și trupul zvelt, o mângâia tandru cu buretele de baie. Voia s-o divinizeze ca pe o zeiță. Voia să-i împlinească toate dorințele.

Și acum a realizat iadul prin care a trecut Mac atunci când a demisionat din Biroul de Investigații. Își amintea privirile prietenului său în ultima zi petrecută la club, priviri în care a citit regretul, iubirea și teama care îi măcinau sufletul.

Un bărbat îi putea dăruî unei femei mai multă plăcere decât își imagina ea. Dar doi – doi bărbați care se cunoșteau atât de bine cum se cunoșteau el și Mac – îi puteau dăruî unei femei plăceri inimaginabile, care o făceau să strălucească, învăluită parcă într-o aură de fericire.

Keiley strălucea cu adevărat. Ochii căpătaseră o nuanță de verde, iar trupul îi era împlinit și relaxat, bucurându-se de atingerile sale. Îi explorase, îi sărutase și îi mângâiasă fiecare părticică din trup.

A spălat-o tandru, apoi și-a atintit privirea asupra ei, cuprinzându-i chipul în mâini.

– Te iubesc, a șoptit el.

– Și eu te iubesc, a spus ea, fără să se simtă însă liniștită pentru că iubea doi bărbați. Dar voi doi o să mă aduceți în pragul nebuniei, sunt sigură de asta.

– Nimeni nu a înnebunit din cauza unei iubiri prea mari, draga mea, i-a spus el, zâmbindu-i.

– Nu, au înnebunit însă încercând să controleze cascada de testosteron, i-a spus ea, aruncându-i o privire veselă din care a înțeles că râdea de el.

– Tu te-ai lăsat dominată de această cascadă. Și nu e nici un pericol în asta.

– Nu e chiar așa. Vom vedea cum te vei descurca tu. Întreabă-l pe Mac! O să-ți spună din proprie experiență dacă m-am lăsat sau nu dominată.

El s-a aplecat spre ea, cu un zâmbet șmecheresc.

– Mi-a spus deja. Mi-a povestit cum l-ai fugărit prin casă cu bâta de baseball, lucru care m-a amuzat extraordinar de tare.

Ea s-a îmbujorat la față. Jethro își amintea povestea aceea dulce-amară. Mac i-a interzis lui Keiley să se angajeze într-un anumit loc, deoarece – considera el, orbit de gelozie – patronul era un Don Juan renumit. Certurile au durat trei zile. În ziua interviului, Mac i-a luat cheile din geantă, dar Keiley l-a prins asupra faptului.

După ce ea a plecat la interviu, Mac și-a lins rănilor trist și singur. Nu pentru că l-a lovit cu bâta, ci pentru că nu era sigur că n-ar fi făcut-o până la urmă. Keiley a luat bâta cu ea, iar Mac a rămas acasă. Pentru că – și-a expus ea punctul de vedere – dacă o însoțea, asta însemna că nu avea încredere în ea. Și nici o căsnicie nu poate să supraviețuiască fără încredere.

– Mac exagerează câteodată, a spus ea, dregându-și glasul, reușind cu greu să-și stăpânească râsul.

– Eu cred că lucrurile stau exact invers, i-a răspuns el. Mi-a spus că erai frumoasă ca o zână mânioasă. Sunt convins că ofereai o priveliște de vis.

– Ați văzut vreodată o zână? a izbucnit ea. Dacă nu, atunci nu mai faceți comparații! Ar putea să fie urâte.

Sălbatică și hâde. Ar putea să aibă negi în zonele intime ale corpului. S-ar putea chiar să mă insultați.

El a prins-o de talie, iar ea l-a împins, în timp ce apa se prelingea în jurul lor, iar râsul ei răsună cristalin în baie.

- Nu e adevărat. Te văd tot timpul ca pe o zână. Delicată și strălucitoare. Atât de inocentă că bărbații ar face orice ca să fii rea și atât de senzuală că tânjesc să te strângă în brațe. Ești atât de pură, Keiley. Nimeni nu are voie să te pângărească.

Ea l-a privit atunci cu ochii mijiți.

- Nu este vina voastră că au reușit să ne fotografieze.

- Nu te-am protejat.

- Dumnezeu să mă apere! a răbufnit ea. Pleacă imediat de aici, Jethro! Du-te și ajută-l pe Mac!

- Keiley! Nu-i voi lăsa să-ți facă vreun rău.

- Gata! a spus ea cu o voce fermă. Eu am luat această hotărâre. Nu m-ați obligat voi. Nu voi ați făcut fotografiile și nu voi trebuie să vă asumați vina. Și data viitoare nu voi mai ezita să folosesc bâta!

Cineva a dat la o parte perdeaua de la duș și în fața lor a apărut Mac, care îi privea cu sprâncenele ridicate și trupul relaxat.

- Dacă aveți de gând să vă luați la bătaie, atunci v-ar face bine o baie cu apă fiartă, a spus el, intrând în cabina de duș și strivind-o pe Keiley între ei.

Ea a tras o înjurătură și, înainte ca el s-o poată opri, a ieșit de sub duș.

- M-am săturat. Vreau să mă îmbrac și să mănânc. Apoi, ar trebui să terminați cu prostiile astea legate de

zâne. Orice zână care se respectă v-ar fi transformat până acum în broscoi.

– Aia e vrăjitoare. Mac simțea, evident, nevoia s-o scoată din sărite, și-a spus Jethro, ieșind din cabina de duș. Zânele sunt mult mai drăguțe, a continuat Mac.

Keiley i-a aruncat soțului ei o privire încruntată.

– Trăiești într-o lume a viselor, Mac. Ar trebui să revii cu picioarele pe pământ.

Dacă privirea nimicitoare cu care i-a țintuit pe amândoi, atunci când au început să chicotească, ar fi putut să ucidă, atunci ei s-ar fi prăbușit la pământ.

– Trebuie să mă îmbrac, a spus ea, clătinând supărată din cap, dar Jethro a întrezărit în ochii ei un licăr vesel.

Era fericită. A fost fericită și atunci când i-a pășit pragul casei, dar fericirea pe care o vedea acum era și mai mare. Nici fericirea lui nu mai cunoștea margini. Era atât de mare că se gândea să accepte propunerea lui Mac de a rămâne la fermă. Ferma care se învecina cu cea a lui Mac era de vânzare. Jethro strânsese destui bani ca s-o cumpere și să înceapă o afacere cu Mac.

Creșterea cailor de rasă era principală activitate a afacerii sale, dar – printr-un management corespunzător și un ajutor suplimentar – și creșterea vitelor putea să devină o afacere profitabilă. Nu era novice în acest domeniu. Nu doar Mac avea experiență în creșterea animalelor.

Ar merita să ia în considerație și această variantă, s-a gândit el în timp ce o ajuta pe Keiley să se șteargă. Sau, mai degrabă, să-i mângâie picăturile de apă de pe

trup, pe când ea îi dădea peste mâini și încerca râzând să-l îndepărteze.

– Vreau halatul, i-a spus ea, intrând în dormitor, înfășurată doar într-un prosop.

– Uite, vezi dacă asta ți se potrivește! i-a răspuns el, aruncându-i una dintre cămășile sale înainte de a se îmbrăca și el cu o pereche de pantaloni.

Cămașa i se potrivea. Îi ajungea până la genunchi și o făcea să arate mai mică și mai delicată ca niciodată. Doamne, mai avea nevoie doar de o pereche de aripi!

– Nu e halatul meu, a spus ea oftând. Dar mi se potrivește. Într-o bună zi, va trebui să înlocuiți ușa de la dormitorul meu. Îmi place dormitorul meu. Și-mi place să dorm în patul meu, dacă nu vă supărați.

– Dar ce ai cu patul meu?

– Nu e al meu, a spus ea, dându-și ochii peste cap. Nu-ți face griji, Jethro, îmi place să dorm la mijloc! Probabil că Mac ți-a spus asta deja. Poți să dormi la margine.

– Nici nu se pune problema, a informat-o el. Camera asta ne oferă mai multă siguranță.

– Dar nu este camera mea, a răspuns ea cu o privire încruntată. Uite ce e, Jethro, există câteva reguli bătute în cuie! Regula numărul unu: Keiley doarme în camera în care îi place, a continuat ea, numărând pe degete. Regula numărul doi: Keiley își iubește dormitorul și baia și n-are de gând să schimbe asta doar pentru simplul fapt că Jethro s-a instalat în casa ei. Ai înțeles?

El îi privea degetele delicate.

– Astea sunt toate?

– Firește că nu. O să ți le comunic pe parcurs. Mac s-a adaptat destul de bine, așa cum o vei face și tu.

Mac a ieșit atunci din baie și a pocnit-o destul de tare la fund, făcând-o să tresară speriată.

– Regula numărul trei: Dacă Keiley exagerează cu regulile, atunci primește o bătaie la fund, a spus el, râzând.

– De când? l-a întrebat ea cu ochii mijiți.

– De când am stabilit eu, a răspuns el, rânjind. Iar Jethro a fost de acord.

Ea și-a țuguat buzele, bosumflată.

– Unde este băta de baseball?

– În mașina ta, i-a răspuns el, țintuind-o cu privirea, în timp ce se îmbrăca cu blugii, având un zâmbet în colțul gurii. Vrei să te duci din nou după ea?

Ea s-a înroșit până în vârful urechilor, iar Jethro și-a amintit povestea pe care Mac i-a relatat-o cândva. Într-o zi de vară, în care ploua torențial, Keiley s-a dus la mașină ca să-și ia băta. El a prins-o din urmă și a făcut dragoste cu ea pe capota mașinii.

Mânia a pus din nou stăpânire pe sufletul lui Jethro. Nu aveau nici o șansă să facă dragoste în aer liber, pe mașină, în piscină sau oriunde altundeva până când nu vor pune mâna pe individul care îi urmărea.

– Să mergem să mâncăm! a spus Jethro, prinzându-și pistolul de curea pantalonilor, punându-și un tricou și încălțându-se cu pantofii de sport. În timp ce mâncăm, trebuie să ne gândim cum să-l prindem mai repede pe ticălosul ăla. Vreau să-l știu la răcoare, Mac.

– Și eu, a spus Mac, oftând, mângâind-o cu privirea pe Keiley înainte de a o lua în brațe. Și eu.

Keiley a simțit cum gheara cumplită a spaimei îi cuprinde din nou inima. A uitat un timp de individul care voia cu orice preț să le distrugă viața.

Era și așa destul de greu să înfrunte noile sentimente care îi tulburau sufletul. A crezut că niciodată nu va fi posibil să mai iubească pe altcineva în afară de Mac, dar a aflat acum că nimic nu era imposibil. Nu reușea însă să accepte prea ușor această situație. Iar faptul că toată lumea îi cunoștea acum viața intimă o înnebunea.

Însoțită de Mac în față și de Jethro în spate, a coborât treptele în bucătărie ca să mănânce niște sendvișuri și o supă la conservă.

În timp ce mânca, Keiley avea senzația că urma să-i lovească o năpastă. Nu erau în siguranță, iar Mac refuza să părăsească ferma chiar și pentru câteva zile.

A simțit și mai tare gheara întunecată a spaimei încleștându-i inima în timp ce spăla vasele și asculta discuția dintre Mac și Jethro.

– Aș vrea să știu de unde a apărut fotografia aia, a spus Mac cu o voce rece și temperată.

Keiley și-a întors privirea spre Mac și i-a văzut mânia care îi scânteia în ochi.

– Playboy-ul își studiază cu atenție victimele, i-a reamintit Jethro. Probabil că a descoperit slăbiciunile Deliei. Sunt convins că el i-a trimis fotografia.

- Acum trebuie să găsim o soluție ca să contracaram atacul Deliei. A trimis, fără îndoială, poza tuturor cunoștințelor sale, a mormăit Mac.

- Ce-ar fi să încercăm să pătrundem în computerul ei? a spus Jethro. Îi aflăm agenda cu adresele de e-mail și retrimitem fotografia de care atașăm un virus. Acesta va închide computerul după ce utilizatorul descarcă fotografia și îi va șterge tot ce se află pe hard.

- Lucrurile au mers prea departe, a spus Mac, clătinând din cap. Va trebui să folosim un worm [n.tr. program de calculator]. Unul care pătrunde în agendele de e-mail, detectează adresele unde a fost trimisă fotografia și șterge attachmentul respectiv din fiecare computer unde îl găsește. O să dureze ceva, poate chiar o săptămână, dar se va ocupa de fiecare attachment în parte.

- Dar pozele scoase la imprimantă? Pot fi scanate din nou. Sau pozele salvate pe CD-uri? a spus Keiley, clătinând din cap. Nu merită efortul. Văd și oamenii o fotografie cu noi. Și ce dacă? Sunteți surprinși goi-puşcă, iar eu stau comod între voi. Nu văd care e problema.

A luat o înghițitură din paharul cu vin și le-a înfruntat privirile îngândurate.

- Keiley! a spus Jethro în cele din urmă. Nu este vorba de felul în care suntem surprinși în fotografie. Este vorba despre violarea intimității. Și mai mult decât atât, este vorba despre insultele pe care ți le vor adresa. Aș vrea să nu fiu nevoit să ucid pe cineva pentru asta. Dar nu voi ezita s-o fac dacă va fi cazul.

Keiley l-a privit pe Mac în speranța că va găsi sprijin la el.

- Nu te uita la mine! i-a spus el, clătinând din cap. Sunt de acord cu Jethro. Cineva a pătruns în casă. Ne-a violat intimitatea. Ți-a violat intimitatea. N-am de gând să las lucrurile așa.

- Dar nu trăim în Evul Mediu, a ripostat ea. Și nu e nevoie să-mi apărați onoarea. Oare câte femei nu au aflat la un moment dat că niște ticăloși au postat pe net fotografii cu ele? Și nu mai vorbim despre femeile care își postează singure pozele. Fotografia noastră va stârni curiozitatea oamenilor cel mult trei zile și apoi totul se va termina.

- Chiar crezi că aş vrea ca cineva să mă vadă în fundul gol, iar pe tine sendviș între mine și Mac? a izbucnit Jethro. Scuză-mă, Keiley, dar nu cred că există poze pe Internet care să mă înfățișeze gol-puşcă!

O, Doamne! Nu era momentul potrivit să-i contrazică. Și-a lăsat capul în pământ, privindu-și picioarele goale în loc să se uite la el sau la Mac. Pentru că, în cazul ei, aceasta era prima fotografie care o înfățișa goală. În cazul lor, lucrurile stăteau cu totul altfel.

Dumnezeule, ai fi crezut că - dacă lucrau la FBI - au verificat aceste lucruri. A fost primul lucru pe care l-a verificat în seara în care l-a cunoscut pe Mac. Mai avea încă fotografiile acelea salvate pe un CD. A uitat însă de ele. Poate ar fi trebuit să-i spună lui Mac, cu ani în urmă, de existența lor. A plecat însă de la premisa că - dacă era agent FBI - era cu neputință să-i fi scăpat un aspect atât de important.

S-a înșelat însă.

– Nu-mi place privirea de pe chipul tău, Kei, a mârâit Mac.

– Ce privire? a întrebat ea, cu ochii mari, afișând un aer inocent.

– Ai găsit fotografii cu noi?

Groaza care i se citea în priviri ar fi amuzat-o în alte circumstanțe.

– Ei, bine, pentru liniștea voastră, nu veți găsi fotografiile dacă le veți căuta după numele voastre. De asta vă asigur.

– Nume? Fotografii? a mârâit Jethro. Nu cu mine.

O amuzau, trebuia să recunoască asta. Din păcate, însă, nu putea să izbucnească în râs. Și-a dres în schimb glasul.

– Dați o căutare pe Google la „petrecere de bărbați“! Sau Chet Waterson. Am introdus nenumărate cuvinte-cheie ca să găsesc pozele alea, vă jur.

– Unde e Chet acum? a întrebat Mac cu o voce sumbră.

– În Texas.

– Când se va încheia toată tevatura asta, o să-l omor.

Ochii îi trădau faptul că știa foarte bine ce înfățișau fotografiile acelea.

– Erai cu o blondă frumușică, Mac, a spus Keiley cu o privire nostimă. Cred că și ea a fost mândră de fotografia aia. A stat pe site-ul ei câteva luni până s-o scoată. Dar a circulat mai rău ca un virus. V-ați bucurat un timp de multă popularitate.

– Dumnezeule, uite cât o distrează chestia asta! a exclamat Jethro, privind-o uluit, de parcă atunci ar fi aflat că avea simțul umorului.

– Sinceră să fiu, am crezut că știați de existența acelor poze, le-a mărturisit ea, vădit nedumerită. Duceați amândoi o viață nebună pe atunci. Nu v-a trecut prin minte că cineva v-ar fi putut fotografia? Sau filma? Evident că nu le trecuse prin minte. Nici mie nu-mi place situația asta. Nu mi se vede fundul gol, dar se vede însă că mă distrez de minune făcută îndviș între voi doi. Dar hai să fim realiști! Nu putem să facem absolut nimic ca să oprim postarea fotografiiei pe Internet. Dar asta nu înseamnă că trebuie să ne fie rușine de viața noastră intimă.

– Nu ești tu cea care dă mereu înapoi în fața bârfelor? a ripostat Mac, ridicându-se în picioare și îndreptându-se spre frigider.

Keiley știa ce căuta.

Două beri. I-a dat una lui Jethro, apoi a desfăcut-o pe cealaltă cu o mișcare mânioasă a mâinii.

– A bârfelor și a minciunilor care rănesc, da, așa e! l-a corectat ea. Dar crezi că suntem singurii din ținutul ăsta care se implică în acest gen de jocuri sexuale în dormitor? a protestat ea. Sau singurii care recunosc deschis că au o relație în trei? Doar cunoști foarte bine lumea, Mac.

Se simțea rănit în orgoliul propriu și ea o știa prea bine.

– Nu despre asta este vorba, i-a ripostat el furios.

- Nu. Este vorba despre o persoană care a pus mâna pe fotografia asta, iar noi nu avem cum s-o recuperăm, a punctat ea. Nu poți să controlezi situația, așa că te revolți. Dar dacă vei face asta, oamenii ne vor bârfi și mai tare. Putem, în schimb, să ieșim în lume, cu capul sus, și să le arătăm că nu ne pasă de bârfele lor, iar povestea va fi dată uitării.

- Nu o vor uita însă perversii care se vor masturba imaginându-și cum ți-o tragem amândoi o dată, a spus Mac, cu o voce mânioasă.

- Da, dar ce zici de femeile perverse care se vor masturba imaginându-și cum ar fi să fie făcute sendviș între tine și Jethro? Gândiți-vă ce de hotdogi vom vinde luna viitoare la festival!

I-a văzut pălind, pe amândoi, era convinsă de asta.

- Apelează la Gladsteen! i-a spus Mac lui Jethro. Acum! Dă-i adresa de e-mail a Deliei! Este în agenda mea. Vreau s-o urmărească. Vreau să distrugă toate attachmenturile care au fost trimise de la această adresă.

- Gladsteen o să-ți ia și pielea de pe tine.

- O să i-o trag eu! a răbufnit Mac. Nu-mi pasă. Fă ce-ți cer!

- O s-o sun.

- O s-o suni? a întrebat Keiley, încruntându-se. Gladsteen este o femeie?

Jethro a ignorat-o. A ieșit din bucătărie și a urcat treptele la etaj.

- Gladsteen este o femeie? a repetat ea, întorcându-se spre Mac.

– Mă duc în birou, a spus Mac, terminându-și berea. Vino și tu! O să dormi pe canapea cât timp procesez niște informații cu ajutorul programului pe care mi l-ai creat. Trebuie să rezolv problema asta.

S-a ridicat în picioare cu o energie debordantă, o energie pe care Keiley ar fi vrut să i-o transmită și ei.

– Cine este Gladsteen? Nu voia să renunțe. Nu mi-ai spus cum vrei s-o plătești. Dacă ai de gând să i-o tragi, o să mă supăr rău de tot.

L-a urmat, însoțită de Pappy, care s-a mângâiat de picioarele ei. Nici n-a știut că animalul era acolo până când nu a trecut pe lângă ea.

– Nu i-o trag, a ripostat Mac, străbătând holul spre biroul lui. Este doar un fel de-a spune. Nu-ți mai face griji de pomană! O să-mi ceară, cel mult, o ladă de whisky pentru soțul ei, căruia îi place să tragă la măsea.

– Aha! Bine atunci. Nu e atât de rău. Nu? I-a întrebat ea, cu ochii ațintiți asupra lui, când el a așezat-o pe canapea și s-a lăsat în genunchi în fața ei.

– Nu e rău deloc, i-a răspuns el, oftând, mângâindu-i apoi obrazul și buzele. Vreau să dormi acum. Bine?

– Aș dormi mai bine în patul nostru, s-a plâns ea. Canapeaua nu-mi ține de cald.

– Dar ești aici cu mine. Așa te știu în siguranță.

– Am vrut să spun că m-aș simți mai bine în patul nostru alături de tine, a spus ea, ușor bosumflată. Nu vreau să dorm fără tine, Mac.

– Doar de data asta, a șoptit el, culcând-o pe canapea și așezându-i perna sub cap.

A învelit-o apoi cu pătura și i-a sărutat ușor buzele. Privirile și gurile li s-au contopit, învăluite într-o mantie de căldură și siguranță, de intimitate și dragoste.

- Nu mi-e rușine, l-a asigurat ea din nou. Nu dau doi bani pe fotografia aia.

- Ba da, Kei, a spus el, strângând-o de braț. Văd asta în ochii tăi.

- Nu într-atât încât să mă rănească, i-a răspuns ea, zâmbind. Nu-i voi lăsa să ne rănească. Dar nu o face nici tu, Mac!

Mac i-a mângâiat pleoapele cu degetele, văzându-le cum se închid.

- Dormi, zânuța mea! i-a șoptit el, privindu-i zâmbetul fugar de pe buze înainte ca ea să-și cufunde capul în pernă și să ofteze adânc.

Ea trebuia să doarmă, iar el să lucreze. Ridicându-se în picioare, s-a îndreptat spre birou și a accesat programul care procesa informațiile de pe laptop. A simțit cum i se încrețește mintea când a văzut volumul uriaș de informații. Din fericire, după ce le descărca, programul le și tria.

A început apoi să scrie numele angajaților lui - din trecut, dar și din prezent. Ideea îi venise de curând. Individul trebuia să-i cunoască foarte bine casa și împrejurimile ca să aleagă poziția perfectă, la baza dealului, de unde putea să stea la pândă și să-i ia în bătaia puștii. Poate chiar instalase pe undeva și o cameră de luat vederi.

Dacă a plecat de la Biroul de Investigații, asta nu însemna că nu mai suferea încă de paranoia specifică

agenților FBI. Aranjase grajdurile și hambarele și amenajase grădinile într-un anumit mod. Individul trebuia să cunoască fiecare unghi în parte, fiecare colțisor al gospodăriei.

Asta însemna că intrusul era o persoană pe care o cunoștea, pentru că nu permitea accesul străinilor pe pământul lui, iar din cauza programului său, nu oricine ar fi putut să-i violeze proprietatea. Ca să nu mai vorbim de sistemele de alarmă instalate în casă și de animalele din băătăură.

Datorită poziției pășunilor și clădirilor din jurul casei, animalele ar fi fost deranjate de orice persoană străină care ar fi pus piciorul pe proprietatea lui. Fi-rește, cineva s-ar fi putut strecura fără să fie observat, dar nu cu ușurință.

Pentru împușcături găsisese o explicație. Camerele de luat vederi instalate în casă erau însă o cu totul altă poveste.

A pornit apoi celălalt computer și a accesat programul Google. O jumătate de oră mai târziu, stătea cu obrazul sprijinit în mână, privind câteva fotografii făcute cu mai mulți ani în urmă.

Era gol-pușcă și se distra de minune. Rânjea, beat turtă, în fața aparatului de fotografiat. Jethro era și el surprins în mai multe fotografii în ipostaze similare.

Ce vremuri nebune trăiseră atunci! Cei cincisprezece ani care au trecut peste ei le-au conferit mai multă maturitate. Așa credea. Sau cel puțin, atâta cât să nu se mai aventureze în nebunii ca acelea.

A căutat apoi alte informații despre Keiley, care să nu fie preluate din articolele din ziare ce relatau despre delapidările comise de tatăl ei și despre decesul părinților ei. Despre moartea tatălui ei și sinuciderea mamei sale.

La optsprezece ani, Keiley s-a trezit singură, în fața unui munte de datorii pe care nu putea să le plătească, înfruntând un oraș care nu mai avea pe cine altcineva să pedepsească.

Închizând computerul, s-a întors spre ușă exact în clipa în care Jethro a intrat tiptil în birou, ațintindu-și privirea spre canapeaua pe care dormea Keiley.

– Trebuie s-o ducem în pat, i-a spus Jethro în șoaptă. Mac a dat încet din cap.

– Ai vorbit cu Gladsteen?

– Se apucă imediat de treabă. A spus că îți va comunica prețul mai târziu.

Mac a tresărit. O să plătească însutit pentru serviciile ei și o știa foarte bine. Lada de whisky s-ar putea să fie doar un bonus foarte mic, nici pe departe întreaga sumă.

Și-a frecat fața cu mâinile, s-a uitat la ceas și s-a înfiorat.

– Hai să mergem la culcare! Keiley nu doarme bine pe canapea.

A surprins expresia crispată de pe chipul lui Jethro și i-a aruncat o privire întrebătoare. Nu s-a așteptat ca relația lor să meargă ca pe roate, dar – în ciuda circumstanțelor – mergea destul de bine, trebuia să recunoască asta.

Se simțea oare vinovat pentru că și-a manipulat soția și prietenul în acest fel? Uneori. Într-atât încât să dea acum înapoi? Nicidecum. Keiley era sufletul și viața lui, iar plăcerea și siguranța ei meritau toate eforturile. Faptul că îi plăcea s-o privească plutind pe culmile extazului avea mai puțină importanță. În plus, i-a dus dorul lui Jethro. Lucrau bine împreună și se înțelegeau de minune unul cu celălalt.

Și amândoi o iubeau pe Keiley.

— Totul trebuie să fie moderat, a murmurat Keiley, aranjându-și vesta fără mâneci și verificând cum îi veneau blugii și cizmele elegante.

Blugii erau puțin cam strâmți, mulându-i-se perfect pe fund și pe picioare. Nu aveau talia atât de joasă precum cei pe care îi purta pe acasă, pentru că ieșea în oraș. Acest lucru impunea o ținută diferită.

— E bine să faci totul cu moderație, și-a reamintit ea, punându-și în urechi o pereche de cercei mici. Nu exagera! Sunt oricum ai tăi. Nu trebuie să susții asta sus și tare, doar să le arăți discret că sunt ai tăi. Pur și simplu. Fără să exagerezi.

Mac și-a aplecat capul într-o parte în timp ce stătea în pragul ușii, i-a aruncat o privire nedumerită lui Jethro, apoi și-a întors din nou privirea spre soția lui,

care și-a plimbat mâinile pe fundul ei apetisant ca să verifice cum îi veneau blugii.

– Nu trebuie să te murdărești, a murmurat ea.

Mac s-a uitat prin cameră. Nu era nimeni acolo și știa foarte bine că nu era conștientă încă de prezența lui.

– Trebuie să ții capul sus. La urma urmei, menajul în trei nu e același lucru cu delapidarea. Relațiile în trei presupun distracție. Delapidarea este un act ilegal. Nu au de ce să arunce cu pietre în tine.

Vorbea singură ca să-și facă curaj. La naiba! Nu a auzit-o niciodată pe soția lui autoîncurajându-se.

– O să fii ținta invidiei tuturor, a continuat ea, cu un zâmbet trufaș pe buze, uitându-se din nou în oglindă și pieptănându-și bretonul. Ești stăpâna a două penisuri de invidiat. Poți să faci paradă cu asta fără răutate.

Mac și-a mușcat buza, iar trupul lui Jethro a fost străbătut de un fior.

La dracu', trăise cu ea șase luni și erau căsătoriți de peste trei ani, dar nu o auzise niciodată făcând așa ceva. Și nici nu-i văzuse vreodată zâmbetul acela trufaș pe care îl avea pe buze când s-a declarat stăpâna de invidiat a penisurilor lor.

– Dacă ai terminat cu ședința de încurajare, te anunțăm că suntem gata de plecare, a spus Mac, stăpânindu-și râsul în clipa în care ea s-a întors spre ei, roșie în obraji ca racul.

– Trageți cu urechea! a izbucnit ea.

– De obicei, cei care trag cu urechea nu aud lucruri prea bune la adresa lor, a subliniat el cu un zâmbet.

Lucrurile pe care le-am auzit noi sunt însă extrem de satisfăcătoare.

Keiley abia s-a abținut să nu izbucnească în râs. Ei, bine, nu era un elogiu la adresa ei, dar era hotărâtă să îndrepte lucrurile. Asta însemna să-și amintească uneori anumite aspecte.

În plus, îi era greu să se supere pe ei când arătau atât de bine. Blugii cu aspect uzat se mulau pe picioarele lor puternice. Amândoi erau încălțați cu cizme. Mac purta o cămașă albă, cu mâneci scurte, iar Jethro un tricou negru. Amândoi și le-au îndesat în blugii încinși cu niște curele late. Virilitatea le era bine pusă în valoare de pantalonii mulați. Probabil că ochii îi licăreau răutăcioși, pentru că dovada virilității lor i-a umplut sufletul de mândrie.

– Bine, sunt gata.

S-a parfumat cu câțiva stropi de Poison și și-a plimbat mâinile pe șolduri, fără să-i scape privirea lui Mac, atrasă de picioarele și cizmele ei cu tocuri joase, în stil Western.

Ochii lui și ai lui Jethro străluceau de pasiune, recunoscându-i tacit frumusețea. Ea și-a recăpătat încrederea în forțele proprii. Avea să treacă cu bine și peste asta. S-a pregătit toată ziua. În timp ce Mac și Jethro au demontat camerele de luat vederi ascunse în spatele draperiilor din dormitorul ei și au încercat să detecteze microfonul activat prin telecomandă, ea s-a pregătit pentru seara aceea.

Aveau să ia masa și să danseze la Casey's, restaurantul amenajat în stil Western, situat la periferia orașului.

A stat mult în baia cu săruri parfumate, și-a epilat sprâncenele, a petrecut ore întregi alegându-și hainele și a sunat-o pe Maxine ca s-o susțină moral. Maxine, soțul ei, câteva dintre surorile ei, împreună cu soții lor, dar și o parte dintre membrele comitetului de caritate aveau să vină la Casey's. S-o susțină moral, urlase Maxine. Fotografia pe care Delia i-a arătat-o lui Keiley a ajuns și în computerele lor, trimisă de la adresa de e-mail a Deliei.

Maxine era revoltată. Joseph era furios pe toată familia Staten și a vrut să vorbească cu Mac și Jethro. Keiley nu avea nici cea mai vagă idee ce s-a întâmplat în timpul conversației, dar Mac și Jethro păreau mult mai aroganți decât erau în mod obișnuit.

Keiley avea prieteni. A înspăimântat-o ideea că și cei câțiva amici pe care îi mai avea îi vor întoarce spatele. Ura această perspectivă. Și ar fi tânjit după prietenia lor. Dar prietenii i-au sărit în apărare, cerându-i pe net detalii picante până când Keiley i-a refuzat amuzată.

Se simțea, firește, și puțin stânjenită. De fapt, chiar foarte stânjenită. Ticăloasa de Maxine i-a observat semnul în formă de căpșună, pe care îl avea din naștere pe șold, și o tachina fără milă. Sora ei, Fayrene, încerca să-l convingă pe soțul ei să-și invite toți prietenii din armată ca să petreacă vara împreună, încheind discuția de la telefon printre râsete și chicoteli.

Prietenii i-au fost alături. Telefonul a zbârnâit neînțet în ziua aceea. Mulți dintre bărbații care primiseră fotografia îl sunau pe Mac. Erau destul de inteligenți

ca să se ralieze cu reprezentanții FBI-ului, în defavoarea cotoaroaței care a trimis fotografia.

O mișcare inteligentă din partea lor, și-a spus Keiley.

– Heinagen și Sheffield vor supraveghea casa în seara asta, i-a spus Mac, închizând portierele și pornind motorul furgonetei. Am surprins o transmisiune din interiorul casei. Credem că folosește un microfon electronic activat de la distanță. Acelea sunt mai greu de detectat, dar pentru asta trebuie să fie activate. Dacă nu-l găsim înainte de a ne întoarce acasă, nu uita că tot ce vom spune se va auzi!

– Poate să audă și ce vorbim în mașină? a întreat Keiley nervoasă.

– Le poți introduce mult mai ușor în casă deoarece cablurile pot fi ascunse mult mai bine. Am scos mașina mai devreme din garaj și am verificat-o amănunțit. N-am găsit nimic suspect. Suntem în siguranță. Este imposibil însă să descoperim microfoanele instalate în casă fără un echipament corespunzător. Directorul Williams ne trimite echipamentul cel mai devreme mâine după-amiază.

Keiley a oftat din rărunchi.

– Totul se va termina în curând, Kei, a asigurat-o Jethro, rezemându-se de ușă și privind-o cu ochii pe jumătate închiși.

O privea adesea în felul acesta, de parcă voia s-o absoarbă cu totul. O tulbura felul în care o examina. Era mai tăcut decât Mac și mult mai introvertit; era încă prototipul băiatului rău, dar ferocitatea pe care

i-a întrezărit-o în priviri atunci când a venit pentru prima oară la fermă dispăruse complet.

– Cât din povestea asta se va încheia, Jethro? a întrebat ea în cele din urmă. Te întorci la Washington D.C. sau rămâi aici?

Ce va face dacă el se va întoarce la Biroul de Investigații? Cum va înfrunta situația? Noptile i-au fost bântuite de coșmaruri în perioada în care Mac lucra ca agent. În ziua în care i-a comunicat intenția de a demisiona, a plâns ore întregi de fericire.

– Eu și Mac încă luăm în calcul această variantă, a răspuns el în cele din urmă.

– Chiar așa? a întrebat ea, privindu-l pe Mac și văzându-i zâmbetul pe care l-a schițat la auzul vocii ei. E interesant că nu vă gândiți să discutați aceste aspecte și cu mine. Ea i-a aruncat o privire glacială lui Jethro. Sau nici asta nu mă privește?

– Ba te privește, iubito. Dar bărbații trebuie să stabilească mai întâi anumite lucruri între ei. Trebuie să te obișnuiești cu ideea. În ceea ce te privește, avem foarte multe de discutat.

Asta nu-i era pe plac. Și-a mușcat buza, gândindu-se la cei doi bărbați care i-au cucerit inima și sufletul, dar și la poziția ei ușor dezavantajată.

– Doi bărbați contra unei femei lipsite de apărare nu mi se pare un lucru prea echitabil, a spus ea, ținându-și buzele dezaprobativ. Poate că ar trebui să concep alte planuri de bătaie.

– Cum așa? a întrebat-o Jethro, aruncându-i o privire circumspectă.

– Asta, a șoptit ea, aplecându-se spre el și sărutându-l ușor pe buze, e numai problema mea.

– Cred că e cazul să începi să-ți faci griji, Jethro, a spus Mac, izbucnind în râs. Măcar acum n-o să mai fiu singura victimă. O să am, cel puțin, un aliat.

– Te înșeli, John McCoy, a mormăit ea. Te înșeli îngrozitor de tare. După o lună, va fi cu totul de partea mea, l-a tachinat ea.

Plăcerea s-a citit pe chipul lui Jethro la auzul cuvintelor ei.

– O, iubito, dar sunt deja de partea ta. Te susțin de oriunde – din spate sau din față. Din ce poziție reușesc să te prind. Asta ți-o promit din tot sufletul.

– Perversule! l-a acuzat ea, când el a strâns-o la piept, sărutând-o cu zgomot înainte de a-i arunca un zâmbet malițios.

Călătoria spre Casey's s-a desfășurat în aceeași manieră, dar nu i-a domolit emoțiile care îi tulburau sufletul. Când Mac a oprit mașina în parcare aproape plină, ea își dorea cu disperare să se întoarcă acasă.

Toată suflarea din oraș părea să fie acolo. Casey's n-a fost nicicând atât de aglomerat.

– Poate că n-ar fi trebuit să vorbesc cu Maxine, a spus ea înghițind în sec. Cred că a spus tuturor că voi veni și eu.

A simțit cum inima i se încleștează de teamă. De teama că va fi pusă la stâlpul infamiei, că oamenii o vor bârfi pe la spate.

– E prea târziu să ne întoarcem acum, iubito, a spus Mac cu o voce fermă, deschizând portiera și ieșind din

mașină. Vino acum! Hai să le arătăm cât de încinsă ești! Atât de încinsă încât ai nevoie de doi armăsari ca să te satisfacă.

Ea a izbucnit în râs, deopotrivă șocată și excitată.

– Ești rău, l-a acuzat ea, pe când el a luat-o în brațe și a dat-o jos din mașină, printre râsetele amândurora. Ce-o să mă fac cu tine?

– Am eu câteva variante, dar nu cred că acesta este locul potrivit unde să le punem în aplicare.

Era un loc ilar. Mai mulți bărbați și femei s-au strâns imediat în jurul lui Mac, Keiley și Jethro. Erau prietenii pe care și i-au făcut încă din primele zile când au venit aici, cupluri în compania cărora se simțeau bine și care împărtășeau aceleași interese și același simț al umorului.

Acum aceiași prieteni le întindeau o mână de ajutor și îl includeau în cercul lor și pe Jethro. Keiley îl urmărea în timp ce mâncau și beau. Era tăcut, dar prietenos, amuzându-se de glumele pe care le făceau femeile pe seama soților lor, fără să spună însă mai mult decât trebuia. Părea că încearcă să aleagă grâul de neghină, să descopere dușmanii ascunși sub masca prieteniei, evaluându-le calitățile și slăbiciunile.

În timp ce ospătarii serveau mâncarea și băutura, Keiley simțea cum încordarea puneă încetul cu încetul stăpânire pe el. Nu și-a schimbat comportamentul, dar tensiunea plutea în aer, la fel cum o simțea uneori atunci când se afla în prezența lui Mac.

Pe scenă, formația muzicală a restaurantului interpreta acum un cântec de dragoste lent și senzual.

Era o seară destinată îndrăgostiților, ceea ce însemna că aveau să petreacă o noapte în ritmul unor acorduri suave.

Ea s-a întors încet spre Jethro, i-a întâlnit privirea și i-a spus în șoaptă:

– Hai să dansăm!

El a privit-o câteva clipe cu ochii lui albaștri și sfredelitori înainte de a se ridica de pe scaun și de a-i întinde mâna. Liniștea s-a așternut la masă și toți ochii s-au ațintit asupra lor în timp ce Keiley i-a acceptat mâna și l-a lăsat s-o conducă spre ringul de dans.

Mac s-a rezemat de spătarul scaunului pe când alte cupluri au urmat exemplul lui Keiley și Jethro, lăsându-l la masă în compania lui Joseph, a soției lui, Maxine, a surorii și a cumnatului ei.

– Hai să mergem la toaletă, Fayrene! a spus Maxine, luând-o pe sora ei de braț.

Fayrene și-a dat peste cap ochii ei frumoși și căprui, apoi l-a sărutat pe soțul ei pe obraz și a urmat-o pe Maxine.

– Nu i-a tăcut gura de când a primit nenorocita aia de fotografie, a spus Joseph, oftând, privind cum soția lui își croia drum spre toaleta doamnelor. A trebuit să-i smulg telefonul din mână ca s-o împiedic s-o sune pe Delia Staten.

– Delia nu mai are o viață liniștită, Mac, i-a spus Chase Sinclair, soțul lui Fayrene, pe un ton sumbru. Am vorbit astăzi cu soțul ei, Robert. E negru de supărare. A vrut să te sune, dar Victoria l-a rugat să mai aștepte.

Mac a încuviințat din cap. Nici nu s-a așteptat ca Victoria să fie de partea lui în povestea asta. Nutrea propriile ei opinii și concepții. Probabil că o va da afară acum pe Keiley din comitetul de caritate. Dacă avea să considere că a încălcat normele decenței, atunci o va marginaliza fără prea multe discuții. Și același lucru era valabil și pentru Mac. Era convins că nu le va mai oferi niciodată prietenia ei.

Trăia după niște reguli bine stabilite, pe care le susținea cu fermitate. Nu era o femeie crudă, dar era drastică.

– Robert a sunat astăzi la bancă și a anulat contul și cărțile de credit ale Deliei, a murmurat Joseph.

– Am auzit că hardurile computerelor din oraș au crăpat în ultimul timp, a spus Chase. Toți cei care au trimis mai departe e-mailul Deliei s-au trezit că trebuie să-și înlocuiască hardurile.

Mac a schițat un zâmbet. Gladsteen era genială, trebuia să recunoască asta.

– Maxine a fost revoltată de gestul Deliei, a spus Joseph. Pe de o parte, o amuza curajul vostru și al lui Keiley, dar spumega de furie gândindu-se la fapta inadmisibilă a Deliei. Este, de asemenea, extrem de îngrijorată pentru voi.

Mac l-a străfulgerat apoi cu privirea pe Chase.

– Am văzut elicopterul aterizând la ferma ta, Mac. Nu sunt prost. Nu știu cu ce probleme te confrunți, dar sunt convins că sunt grave. Dacă ai nevoie de noi, a spus el, arătându-l cu capul pe Joseph, suntem aici.

– Ar fi bine să-i oferi toate informațiile, a murmurat Joseph. Chase s-ar putea dovedi un aliat de valoare, Mac.

Mac i-a povestit lui Chase în câteva cuvinte despre individul care îi hărțuia, menținând un ton scăzut al vocii și scrutându-i cu privirea pe cei aflați în preajmă ca să se asigure că nimeni nu trăgea cu urechea. Când a terminat, a văzut în ochii lui Chase un licăr amenințător.

Polițistul se afla acasă în concediu medical din cauza unei răni căpătate în picior în timpul unei misiuni. Se zvonea că nu mai avea de gând să se întoarcă în poliție, dar asta nu însemna că trebuia să stea pe tușă.

– Casa este supravegheată? l-a întrebat Chase când Mac și-a încheiat povestirea.

– Am ajutoare, a confirmat Mac. O să-l prindem. Deocamdată, n-aș vrea să vă implic și pe voi. Nu vreau să-i ofer alte ținte.

– O să-l prindem și nimeni nu va mai sta în bătaia puștii lui, a spus Joe încet, fără însă ca tonul scăzut al vocii sale să-i ascundă mânia.

Joseph Bright nu a lucrat mereu ca bancher. A fost mai întâi polițist, dar – la scurt timp după ce s-a căsătorit cu Maxine – a fost rănit în timpul unei misiuni. Atunci tatăl lui l-a convins să lucreze împreună la bancă. Era cel mai bun director de bancă pe care îl cunoștea Mac.

– Dacă voi avea nevoie, nu voi ezita să apelez la ajutorul vostru, l-a asigurat Mac. Deocamdată însă, mă voi limita să supraveghez ferma.

Cei doi bărbați au încuviințat din cap înainte de a-și muta privirile spre ringul de dans, apoi din nou spre Mac. Era un fapt bine cunoscut că nici un bărbat n-ar fi avut voie să danseze cu soția lui pe ritmurile unei melodii lente. Dar Mac stătea relaxat în timp ce pe ringul de dans Jethro Riggs o ținea în brațe pe Keiley și o purta tandru pe aripile muzicii.

– M-ai surprins total, i-a spus Joseph fără reținere. Ți se seamănă atât de mult – circumspect și misterios – așa cum erai tu când te-ai întors acasă. Keiley te-a vindecat.

– Și îl va vindeca și pe el, a spus Mac, dând din cap.

Întrebarea pe care Joe nu voia s-o rostească cu voce tare se reflecta în ochii lui și ai lui Chase. Erau cei mai buni prieteni ai lui, singurii prieteni adevărați pe care îi avea încă de dinainte de a pleca din oraș. Doi din puținii oameni care cunoșteau adevărul despre viața pe care a dus-o înainte de moartea mamei sale.

– Știi foarte bine motivul, Joe, a spus el în cele din urmă. N-am fost niciodată ca toți ceilalți. Și acesta este doar unul dintre motive.

– Keiley trăiește fantezia sexuală pe care o nutresc toate femeile, a spus Joe, râzând. Știi asta, nu? Neves-tele noastre ne vor face viața un iad acum.

Mac l-a privit uimit.

– Fără glumă! a mormăit Chase. Fayrene se întreabă deja de ce nu-mi invit prietenii din armată să petreacă vara cu noi. Femeile trăiesc într-o lume a fanteziilor. Cred că ar trebui să te omorâm numai pentru asta.

Mac și-a îndreptat privirea spre ringul de dans. Jethro o ținea strâns în brațe pe Keiley și dansa încet

și ușor, rezemându-și capul de al ei. La fel cum dansa Mac. Și nu exista nici urmă de gelozie în ochii lui, doar liniște și pace.

Întotdeauna o va proteja cineva, iar Jethro își va vindeca sufletul rănit. Umbrele întunecate ale trecutului vor dispărea, iar sub influența benefică a lui Keiley, dar și a dragostei ei, gheața în care își învelise inima se va topi. Iubirea ei avea această putere tămăduitoare. Nu se aștepta să fie ușor. Fantasmele copilăriei bântuiau încă sufletul lui Jethro. Va mai dura însă. Un an. Poate chiar doi. Dar va realiza în cele din urmă că se afla acolo unde trebuia să fie.

Toți trei. Se aflau exact acolo unde trebuiau să fie.

ino, iubito! a spus Jethro, eliberând-o pe Keiley din strânsoarea lui Mac, în timp ce deschidea portiera, având grijă s-o protejeze cu trupul lui, pe când Mac și-a îndesat pistolul la spate și a ieșit din mașină.

Era conștientă că au făcut un scut în jurul ei și o apărau cu trupurile lor din clipa în care au coborât din mașină și până în momentul în care au intrat în casă. Keiley a încercat să-și stăvilească temerile când a ajuns în fața ușii în urma lui Mac, urând faptul că trebuia să stea în fața ei, că trebuia s-o protejeze, că nu era capabilă să se apere singură.

– Când toată povestea asta se va termina, va trebui să începem programul de antrenament. M-ai cam neglijat, i-a șuierat ea lui Mac, când au intrat în hol și au

urcat treptele spre camera lui Jethro, unde va sta închisă până vor verifica toată casa.

El a scos un mormăit amuzat, iar Jethro a mângâiat-o ușor pe fund când au ajuns la etaj și s-au îndreptat spre camera lui Jethro.

Keiley ar fi vrut să se întoarcă în dormitorul ei. Tânjea după patul ei confortabil, după lucrurile ei familiare.

Jethro a intrat în cameră, cu pistolul în mână, și a început s-o examineze. A verificat baia, toaleta și draperiile, în spatele cărora s-ar fi putut ascunde cineva. După câteva clipe, le-a făcut semn să intre, iar Mac și-a scos arma de rezervă pe care o purta în partea de sus a ghetelor și i-a îndesat-o în mână.

– Cunoști povestea, i-a spus el. Încui ușa în urma noastră și nu o deschizi până nu îți confirmăm noi că totul este în ordine.

Ea a încuviințat din cap în timp ce teama continua să-i înțeleșteze inima ca o gheară. A încercat să absorbă încrederea pe care o degajau amândoi, spunându-și că trebuie să fie puternică.

După ce toată povestea asta se va sfârși, Mac și Jethro o vor învăța cum să se apere și cum să-i ajute. A luat această hotărâre în timp ce își plimba privirea de la soțul la iubitul ei. Nu va mai fi niciodată o povară pentru ei în caz de pericol.

– Ne întoarcem imediat, a spus Mac, contopindu-și buzele cu ale ei într-un sărut care trăda pasiunea, dorința și promisiunea unei nopți de neuitat.

Jethro s-a apropiat și el de ea, a luat-o în brațe și a sărutat-o pe frunte.

– Să fii cuminte! a mormăit el cu o voce senzuală, dar ușor amenințătoare. Altfel, nu te mai plesnesc la fund așa cum ți-am promis.

– Ce stimulent! a spus ea cu respirația întretăiată. Grăbiți-vă! Nu suport prea mult singurătatea.

– Ești o zână răsfățată, i-a răspuns Jethro, tachi-nând-o.

– Ai grijă să nu uiți asta! i-a ordonat ea când el s-a îndepărtat.

Ei au ieșit apoi din dormitor, închizând ușa în urma lor. Ținând pistolul într-o mână, Keiley a încuiat ușa cu cealaltă și și-a rezemat capul de ea, respirând sacadat.

Nu va dura mai mult de zece sau cincisprezece minute, și-a spus ea, făcându-și curaj. Dispozitivul de securitate conectat cu sistemele de alarmă activate cu senzori nu a indicat nici o prezență străină în casă. Nu era nimeni înăuntru. Aveau să petreacă noaptea în siguranță.

Dar oare chiar așa va fi?

Ea a scrutat camera cu privirea. Veioza pe care a aprins-o Jethro răspândea o lumină gălbuie pe marginea patului, dar restul camerei rămânea învăluită în întuneric. Umbrele lungi și sinistre care se mișcau pe pereți au făcut-o să se înfioare.

Ar fi vrut să aprindă lumina, dar Mac i-a interzis să facă asta cu câteva seri în urmă. Din cauza luminii puternice, umbrele s-ar fi reflectat pe draperii și – deși erau groase – exista pericolul să devină o țintă pentru răufăcător.

Lumina difuză era cea mai bună, i-a spus el. Nu răzbătea prin draperiile groase și nici nu arunca umbre pe pereți. În plus, se putea descurca destul de bine prin cameră. Nu înlătura însă senzația că pericolul pândează în întuneric.

Liniștește-te, Keiley! și-a spus. A pus pistolul pe măsuta de toaletă de lângă ușă și și-a frecat brațele peste haina pe care o purta. Îi era frig. Și îi era frică.

Trei minute. Dumnezeuule, au trecut doar trei minute! Ceasul de pe noptieră i-a confirmat asta, dar avea impresia că au trecut trei ore.

A început să se plimbe prin dormitor, trecând prin fața ușii de la baie și îndreptându-se spre fereastra din celălalt capăt al camerei, reluând apoi traseul în sens invers. Își freca brațele, număra pașii pe care îi făcea și se ruga.

S-a uitat din nou la ceas și a văzut că au mai trecut două minute. Trecuseră patru minute cu totul.

Clătinând din cap, și-a trecut degetele prin păr și s-a îndreptat din nou spre fereastră. Acolo a încremenit pe loc la auzul unui sunet ciudat și înăbușit, care se contopea cu bătăile inimii ei.

S-a întors, scrutând camera cu privirea și văzând o umbră întunecată care a început să se lungească în bătaia luminii difuze pentru ca apoi să se materializeze.

Privea, cu ochii înspăimântați, cum silueta unui bărbat s-a ridicat de lângă pat, având un zâmbet malițios pe buze și un licăr triumfător în ochii săi căprui.

– Nimeni nu se gândește să caute cu mai multă atenție sub pat, a croncănit Wes Bridges cu un rânjet

diabolic și îngâmfat. Examinează toate cotloanele. Se apleacă și se uită sub pat, dar nu le trece prin cap să-și ridice privirea spre arcuri.

– Wes! Ce cauți aici?

– Le demonstrez cât de incompetenți sunt, a chicotit el. Iar tu ești recompensa. Dacă m-ar fi prins, ai mai trăi acum. Dar nu m-au prins, Keiley, așa că te voi ucide. Poate vor înțelege astfel că nu glumesc. Există o miză în orice joc, nu-i așa?

– Joc? Ce joc?

Spaima puna stăpânire pe ea, secătuiind-o de puteri, în clipa în care l-a văzut scoțând de la spate un cuțit cu lama lungă.

– De-a șoarecele și pisica, a rânjit el. Aș fi putut să fiu un agent extraordinar. Dar m-au picat la examen. Mi-au dat teste imposibil de rezolvat. Eram mai inteligent decât toți ceilalți agenți, lucru pe care nu l-au putut accepta, așa că mi-au dat niște teste imposibile. Trebuiau să fie siguri că voi pica.

– Cine?

– Nenorociții aia de la FBI. Nu și-au dat seama de geniul meu. Ei, bine, acum le voi demonstra cine sunt cu adevărat, a spus el, zâmbind satisfăcut. Le arăt de ani de zile cât de incapabili sunt. Și știi ceva, Keiley? Nici unuia dintre agenții ăstora tâmpiți nu-i trece prin cap să examineze arcurile paturilor sau să acorde atenție faptului că stinghiile de la pat sunt ușor deplasate.

– De unde știi asta?

Trebuia să-l țină de vorbă încă puțin. Mac și Jethro se vor întoarce în orice clipă. Doar câteva minute, se ruga ea.

– L-am folosit pe Pappy, a răspus el pe un ton triumfător.

– Câinele lui Mac?

– Câinele meu, a ripostat el, aruncându-i o privire încruntată și mânioasă. E câinele meu. Eu l-am dresat. Eu i-am făcut zgarda. Am atașat de ea un microfon și o cameră mică de luat de vederi. Am văzut totul. Am auzit totul. Și știam că nu vor căuta cu atenție sub pat. Se apleacă și verifică doar podeaua, a chicotit el. Nu examinează niciodată arcurile.

– Mac își va da seama că tu ești autorul, a șoptit ea. Te va uide.

– Mac nu va afla asta niciodată, a croncănit el. Nu las martori în viață. Și m-am saturat să mă ascund când dau lovitura de grație. Te voi tăia în bucățele, Keiley, a continuat el, uitându-se la ceas, apoi din nou la ea. Pot să-ți provoc nenumărate tăieturi în doar cinci minute. Și vei sângera de moarte. Apoi, voi fugi pe fereastră, iar mâine mă voi întoarce la fermă ca de obicei, gata de muncă. Nu va afla niciodată cine a fost autorul „oribilei crime“. Nimeni nu va afla vreodată.

– Ba o să afle, a spus ea, cu o voce răgușită și înspăimântată. O să te găsească, Wes.

El a clătinat din cap.

– Sărmana Keiley! Ești doar un pion în jocul ăsta și toți pionii trebuie sacrificați, a spus el, ridicând cuțitul.

Ea și-a îndreptat privirea spre pistol. El s-a uitat în aceeași direcție. Și amândoi au încercat să pună mâna pe armă în același timp.

Mac și Jethro au verificat mai întâi camerele de la etaj, una câte una. Toaletele, băile, cele două dormitoare separate și debaraua înainte de a coborî la parter.

Au examinat casa de-a fir a păr, începând cu birourile și continuând apoi cu sufrageria și ușa de la intrare, verificând toate sistemele de alarmă instalate pe tocurile ușilor. Nu au descoperit nici o problemă până când au controlat alarma instalată la intrarea dintre hol și sufragerie.

– Este dezactivată, a murmurat Jethro, pipăind-o și descoperind că dispozitivul de metal care activa alarma dispăruse.

Mac a început să examineze camera cu atenție, ținând pistolul la îndemână, apoi s-a îndreptat spre fereastra din celălalt capăt al încăperii.

– Cum a reușit să intre? a mormăit Mac.

Jethro și-a mutat privirea de la alarma pe care o verifica la dispozitivul de monitorizare pe care îl ținea în mână. Tastând butoanele, a început apoi să transmită anumite comenzi tuturor sistemelor de alarmă, încercând să descopere vreo anomalie.

Și-a ridicat în cele din urmă privirea, ce-i trăda o spaimă cumplită.

– Alarma de la dormitor a fost dezactivată și apoi reactivată fără ca monitorul să ne semnaleze acest lucru.

– Cum?

Jethro nu a mai avut timp să-i răspundă. Țipătul lui Keiley a spulberat liniștea din casă, însoțit de zgomotul exploziv al unei arme.

– Keiley! au țipat ei într-un glas, năpustindu-se spre scări, urcând două sau chiar trei trepte o dată și îndreptându-se într-un suflet spre dormitor.

Mac a ajuns primul în fața camerei. Punând mâna pe clanță, s-a aruncat cu toată greutatea asupra ușii și a intrat în cameră, urmat îndeaproape de Jethro. Scena care li s-a înfățișat în fața ochilor i-a făcut să încremenească pe loc.

Keiley ținea arma cu ambele mâini, albă la față ca varul, cu ochii înspăimântați și brațele tremurând ca varga. A tresărit și și-a ridicat privirea în clipa în care Mac și Jethro au năvălit în cameră.

Și-a întors din nou ochii spre bărbatul care zăcea pe podea într-o baltă de sânge ca apoi să-și înalțe iar privirea spre Mac.

A scăpat pistolul din mână și, înainte ca ei s-o prindă, a fugit în baie, prăbușindu-se la pământ. Mac a luat-o în brațe, încercând s-o liniștească, în timp ce ea tremura necontrolat sub imperiul unei spaime cumplite.

Jethro a îngenucheat lângă bărbatul doborât la pământ, i-a verificat pulsul de la gât și a zâmbit, trădându-și plăcerea și satisfacția.

I-a imobilizat apoi brațele la spate, moment în care Playboy-ul l-a răsplătit cu un strigăt de durere.

– O să supraviețuiești, amice, stai liniștit! i-a spus el dresorului cu un glas triumfător. O să supraviețuiești și o să plătești. Cu vârf și îndesat.

– Jethro! l-a strigat Mac din baie.

– Trăiește, i-a răspuns Jethro, tresărind în clipa în care a auzit zgomotul puternic pe care l-a făcut ușa de la intrare. Heinagen tocmai ți-a spart ușa.

Jethro a tras o înjurătură auzind hohotele de plâns ale lui Keiley. L-a bruscăt cu violență pe dresor, simțind o plăcere diabolică în clipa în care ticălosul a scos din nou un strigăt de durere.

Puțin mai târziu, Heinagen și Sheffield s-au năpusit în cameră, cu pistoalele în mână, rămânând pe loc în clipa în care au dat cu ochii de Jethro.

– Puneți-i cătușele ticălosului ăstuia și citiți-i drepturile! L-a predat apoi pe dresor în mâinile lui Heinagen în timp ce acesta își scotea cătușele din buzunarele blugilor. Acesta este Playboy-ul pe care îl căutam, domnilor. Faceți cunoștință cu Wes Bridges sau cum dracu' s-o numi în realitate!

Bridges a gemut din nou când Heinagen i-a pus cătușele, iar Sheffield a chemat întăriri prin radio.

– Cum l-ați prins? a întrebat Heinagen, respirând sacadat. Cum dracu' a intrat?

Jethro a chicotit cu privirea ațintită asupra băii. Habar nu avea ce s-a întâmplat, dar data viitoare când Keiley va mai insista să stea la hotel, o vor asculta amândoi – și el, și Mac.

– Luați-l de aici! Vă vom da raportul mai târziu, a răspuns el, gâfâind. Sună-l pe director și spune-i că l-am

prins pe infractorul nostru! Vreau ca FBI-ul să se ocupe de acest caz. Nu-l predați în mâinile autorităților locale, dacă se poate!

– Trebuie să-i informăm, Jethro, i-a reamintit Heinagen pe un ton ferm.

– Bine, informați-i, dar luați legătura cu directorul și spuneți-i să ceară jurisdicția asupra cazului! Îl vreau la Washington D.C., a ordonat Jethro, cu pumnii încheștați, scrâșnind din dinți, încercând să-și stăvilească dorința de a-l călca în picioare pe dresorul rănit. Cazul este al nostru – al meu și al lui Mac. Trebuie să ajungă acasă ca să-l putem interoga în voie. Acum luați-l dracului de aici!

S-a îndreptat apoi spre baie, trântind ușa în urma lui, apoi s-a așezat pe podea în spatele lui Keiley, care stătea cuibărită la pieptul lui Mac. I-a mângâiat părul și gâtul, apoi a cuprins-o cu mâinile de talie, printre brațele lui Mac, și s-a aplecat spre ea, sărutând-o pe gât și mulțumindu-i în șoaptă Domnului pentru că era teafără și nevătămată.

Keiley plângea în hohote, cu mâinile încheștate pe umerii lui Mac, dar când Jethro a atins-o, ea i-a luat mâna și a tras-o spre ea, punându-i-o între sâni, între trupul ei și al lui Mac.

– Ești cu noi, iubito, a murmurat Mac, cu sufletul răvășit și bântuit de propria-i neputință.

Același sentiment îl tulbura și pe Jethro. Au lăsat-o singură. L-au lăsat pe ticălosul ăla să ajungă la ea. Dar cum dracu' a ajuns la ea?

– Cum a făcut? a șoptit el cu fața ascunsă în părul ei. Cum a intrat?

– Era sub pat, a răspuns Mac. Sub nenorocitul ăla de pat, Jethro, unde a reușit să se strecoare printre arcuri.

Faptul că nu au luat în calcul și această variantă l-a înspăimântat pe Jethro. Au verificat podeaua de sub pat. S-au aplecat, au căutat sub pat, dar nu au văzut nimic. Și asta pentru că nu era pe podea, ci deasupra.

Din cauza greșelii lor, Keiley ar fi putut acum să fie moartă. Ar fi putut s-o găsească zăcând fără viață pe podeaua dormitorului în locul lui Bridges.

– A spus... a spus că nimeni nu verifică arcurile paturilor, a spus Keiley, printre suspine. A spus că de fiecare dată a procedat la fel și nimeni nu a verificat. Nimeni nu verifică arcurile paturilor.

Și asta cu atât mai mult cu cât camerele sunt monitorizate, presupunându-se astfel că ești în siguranță. Jethro era conștient de faptul că nici el nu verifica arcurile paturilor, pentru că nimeni nu se putea ascunde acolo. Ar fi fost prea evident. Iar raționamentul acesta arrogant era s-o coste viața pe Keiley.

– Pappy are un microfon atașat de zgardă, a șoptit ea. Așa și-a planificat totul. Cum să dea lovitura când aveam să fim plecați. Îl folosea pe Pappy. Întotdeauna s-a folosit de Pappy.

Câinele. Mac a clipit furios, încercând să-și stăvilească lacrimile care amenințau să i se prelingă pe obraz când a realizat cu câtă ușurință i-a manipulat Bridges pe toți trei.

- Hai la parter să-i dăm puțin whisky înainte să sufere vreun șoc! Și asta până să sosească șeriful, a spus Jethro, privindu-l pe Mac cu aceeași spaimă pe care o citea acum în ochii prietenului său.

- Du-te tu cu ea jos! a spus Mac, ridicând-o în picioare și predând-o în mâinile lui Jethro.

- Mac, nu! l-a rugat ea, cu o voce tremurătoare, întinzând mâinile spre el. Nu face o greșală pe care mai târziu o vei regreta! Știu că asta ai de gând să faci.

- Du-te cu Jethro! El s-a aplecat spre ea, i-a sărutat buzele tremurânde și apoi a făcut un pas înapoi. Trebuie să aflu cine este, Kei. Hai, du-te acum! Îți promit că nu îl voi uide.

Wes își va dori să moară, de asta nu avea să se îndoiască, și-a spus Mac în gând.

- Mac, a șoptit ea din nou, cu o voce temătoare, dacă adopți violența în anchetarea cazului, atunci te voi pedepsi. Vorbesc foarte serios. Nu voi ezita să folosesc bâta de baseball dacă ajungi la închisoare. Îți jur!

El a schițat un zâmbet în colțul gurii. Ea îi reda echilibrul. În timp ce o privea, a găsit puterea de a-și reprimă mânia.

- Voi avea grijă ca viața să nu ne fie pusă în primejdie, Keiley, îți jur! Niciodată nu-ți voi mai periclita viața sau fericirea. Niciodată.

Ochii ei căprui și mari i-au întâlnit privirea în timp ce Jethro a cuprins-o cu un braț și a condus-o afară.

Ticălosul s-a ascuns sub pat. Mac și-a frecat fața în mâini și a tras adânc aer în piept. S-a ascuns chiar

acolo, sub nasul lor, iar el nu trebuia decât să se uite cu mai multă atenție, dar n-a făcut-o.

A intrat în dormitor și și-a ațintit privirea asupra covorului pătat de sânge, apoi asupra patului. Așa cum erau concepute toate paturile din casă, și acesta era mai înalt decât cele obișnuite. S-a aplecat și s-a uitat sub el, întrebându-se cum dracu' nu văzuse nimic.

Nu s-a gândit să verifice arcurile patului pentru că numai un copil s-ar fi putut ascunde acolo fără să fie văzut.

S-a întins pe podea și s-a uitat cu atenție sub pat.

A înțeles atunci de ce nu văzuse nimic – nici el, nici Jethro. De ce nimeni nu văzuse nimic.

Cineva a tăiat cutia arcurilor atât cât să se strecoare printre ele și, prinzându-se cu putere de acestea, a reușit să stea agățat acolo cât timp ei au verificat camera.

S-a ridicat în capul oaselor, și-a strâns genunchii la piept și s-a uitat la covorul pătat de sânge. Așa a reușit Playboy-ul să se apropie de victimele sale. A învățat să taie cutia arcurilor și să se strecoare printre ele ori de câte ori avea nevoie de o ascunzătoare.

Ticălosul! Și-a trecut degetele prin păr și a respirat obosit. Asta era! Vor arunca toate paturile din casă și vor dormi pe podea dacă era cazul. Niciodată nu se va mai întâmpla așa ceva. Niciodată nu va mai pune în primejdie viața lui Keiley.

Ridicându-se în picioare, și-a încleștat și și-a descleștat pumnii auzind în depărtare sirenele mașinilor de poliție și clătinând din cap. Cel puțin, îl cunoștea

pe șerif. Încă din copilărie când a știut să păstreze discreția asupra coșmarului pe care l-a trăit Mac.

Tobias Blackwood știa să-și țină gura. Și și-o va ține și de această dată. Pentru că Mac intenționa să conducă investigațiile.

*K*eiley și-a îndreptat privirea spre pistol, iar Wes s-a uitat și el în aceeași direcție. I-a înțeles intențiile în clipa în care s-a năpustit după armă. Era mai aproape. Avea o șansă. O, Doamne, avea nevoie de o șansă.

Sintagma „totul se mișcă cu încetinitorul“ și ideea potrivit căreia în momente de cumpănă viața îți trece prin fața ochilor într-o fracțiune de secundă i s-au părut întotdeauna puțin exagerate. Acum, însă, lucrurile stăteau cu totul altfel.

Acum vedea dorința și uimirea pe chipurile lui Mac și Jethro în timp ce făceau dragoste cu ea. Simțea cum propriile emoții o copleșesc, oferindu-i o putere pe care nu a cunoscut-o niciodată. Pentru că genunchii îi tremurau, iar inima îi bătea năvalnic, gata să-i iasă din piept, se aștepta să se prăbușească la pământ în clipa în care s-a năpustit să înșface arma.

Avea piedica pusă. Și-a amintit asta când a pus mâna pe el, simțind în ceafă răsuflarea lui Wes. A tras piedica și l-a ridicat în aer.

A văzut lama cuțitului strălucind deasupra capului ei și și-a auzit propriile țipete în clipa în care arma s-a descărcat, iar ea s-a aruncat la pământ, ferindu-se din calea dresorului.

Și l-a văzut prăbușindu-se. Încet. Cu ochii îngroziți și cu buzele depărtate. O înjurătură i-a scăpat printre buze când cuțitul a căzut la pământ, prăbușindu-se apoi și el.

Și atunci a văzut sângele...

– Keiley! Trezește-te! Trezește-te acum!

Jethro și Mac țipau la ea în timp ce o scuturau de umeri, trezind-o din coșmarul care îi bântuia somnul.

Ea l-a privit pe Jethro, luptându-se să respire și citindu-i pe chip sentimentele răvășitoare care îi tulburau sufletul. Teama. Regretul. Iubirea. O iubea cu aceeași pasiune cu care o iubea și Mac.

– Dumnezeuule, m-ai speriat de moarte! O să fac un atac de cord în stilul ăsta, a spus el, luând-o în brațe, tremurând în clipa în care i-a simțit trupul lipit de al lui.

– Mă simt bine, a spus ea, înfiorându-se, speriată încă după coșmarul pe care l-a trăit cu două zile în urmă.

Cu o zi înainte, a fost obligată să înfrunte un tir nesfârșit de întrebări – din partea FBI-ului, a șerifului și a reporterilor care au aflat despre incident.

Nu credea că va mai avea vreodată parte de intimitate în casa ei. Epuizarea a doborât-o în cele din urmă pe la miezul nopții în timp ce Jethro și Mac strângeau informații despre Wes Bridges sau cum s-o mai fi numit de-a lungul timpului, căci pierduseră șirul numelor lui.

– Se simte bine? a întrebat Mac din pragul ușii.

El făcuse deja duș și se îmbrăcase și îi privea acum îngrijorat în timp ce se îndrepta spre patul unde Jethro o ținea în brațe.

– Dar ai putea să mă întrebi direct pe mine, nu crezi?

Ea s-a eliberat din strânsoarea lui Jethro, trecându-și mâinile tremurătoare prin păr și încercând să-și stăvilească teama care o domina de câteva zile.

– Te simți bine, Kei? a întrebat-o el, așezându-se lângă ea și ștergându-i o lacrimă de pe obraz pe când Jethro s-a prăbușit pe pernă.

– Am avut un coșmar, a răspuns ea, clătinând din cap. Dar acum mă simt bine.

El a privit-o cu atenție câteva momente înainte de a încuviința încet din cap.

– Dacă vrei să faci un duș, voi pregăti eu micul dejun. Trebuie să ajungem în Washington D.C. astăzi ca să dăm declarații și să terminăm cu procedurile birocratice.

– Grozav! a murmurat ea, aruncându-i o privire lui Jethro. Și el de ce mai stă în pat? Am crezut că s-a trezit cu noaptea-n cap, odată cu tine.

Mac s-a uitat la Jethro, zâmbind.

- S-a culcat târziu azi-noapte.

- De ce? a întrebat ea, privindu-l suspicioasă pe Jethro.

Jethro a deschis ochii încruntat.

- Am avut ceva de rezolvat.

Keiley s-a uitat din nou la Mac, citindu-i îngrijorarea ce i se reflecta în ochi.

- Duceți-vă să faceți duș! Voi pregăti micul dejun cât timp vă beți cafeaua. S-a ridicat din pat, apoi s-a aplecat spre ea și a sărutat-o ușor pe buze. Ne vedem jos.

Din motive necunoscute, trebuia să înfrunte toanele matinale ale lui Jethro.

S-a întors și l-a privit în tăcere.

El își ținea ochii ațintiți spre tavan, evitându-i privirea, încordat ca un arc, gata parcă de luptă.

- Te întorci acasă după ce rezolvați tot ce aveți de rezolvat în Washington D.C.? l-a întrebat ea în cele din urmă, așteptând înspăimântată răspunsul lui.

El a străfulgerat-o cu privirea înainte de a se uita în altă parte.

- Mai are vreun rost să mă întorc? a spus el, oftând, ascunzându-și ochii în spatele genelor lungi și negre.

- Ce vrei să spui? l-a întrebat ea, acoperindu-și sânii cu cearșaful și privindu-l neliniștită.

El și-a încleștat buzele și maxilarul de parcă încerca să-și stăvilească vorbele ce-i stăteau pe limbă, sentimentele ce nu-i dădeau pace.

- Ai de gând să pleci așa, pur și simplu?

– Sunt a treia roată la căruță, Keiley. Și trebuie să plec. Așa se întâmplă în menajul *à trois*.

– Dar nu ești a treia roată la căruță, a spus ea îndurerată. Știi foarte bine asta. Faci parte din familia noastră. Ai devenit o parte din mine, m-ai lăsat să cred că vei rămâne și acum vrei să pleci, convins fiind că totul va fi în ordine, nu-i așa?

– Dar chiar așa va fi. Îl ai pe Mac...

– Laș nenorocit ce ești! a spus ea fără să ridice vocea. Nu era o acuzație, ci o afirmație.

El a străfulgerat-o din nou cu ochii lui albaștri, în care se citea acum mânia.

– Ce dracu' ai spus?

– Te-am făcut laș, Jethro, a repetat ea tăioasă. Îți este frică să rămâi aici și să faci parte din viața mea. Plecarea ta nu are nici o legătură cu soțul meu sau cu ideea că ești a treia roată la căruță. Ci cu faptul că ți-e teamă.

– Pe dracu'!

– Pe dracu', dar am dreptate! Aruncând cearșaful de pe ea, și-a stăvilat lacrimile și a sărit din pat. Foarte bine. Pleacă! Du-te și joacă-te de-a agentul intransigent, dar nu uita că – dacă vei pleca acum – vei pierde totul! Pentru că să fiu a naibii dacă îți voi mai oferi a doua șansă!

– Lui Mac îi place menajul *à trois*, Keiley, a spus el, prinzând-o din urmă lângă ușa de la baie, întorcând-o cu fața spre el și țintuind-o de perete. Va exista întotdeauna un al treilea partener. Când va pleca unul, va apărea altul...

Ea l-a plesnit cu putere pe obraz, gest care l-a făcut s-o privească uluit.

– Taci! a țipat ea furioasă, cu ochii plini de lacrimi. Nu este vorba doar de un simplu menaj *à trois*, idiotule! Crezi că m-ar arunca în brațele oricui? Crezi că l-aș lăsa să facă asta?

– Asta nu presupune dragoste.

– Dar nici lașitate, a ripostat ea. Ți-e teamă de responsabilitățile și obligațiile pe care le presupune o relație, nu-i așa, Jethro? De aceea l-ai lăsat întotdeauna pe Mac să găsească femeile, iar tu ai stat deoparte. Pentru că fugeai de responsabilități.

– Nu știi ce vorbești, a mârâit el.

– Ba știu foarte bine, a șoptit ea. Vorbesc despre băiatul respins și aruncat în stradă, care a trebuit să înfrunte un sistem rece și ostil. Despre băiatul orfan, sălbatic și neîmblânzit, care a trecut de la o familie adoptivă la alta. Despre asta vorbesc, Jethro. El o scruta cu o privire sumbră. Când începeai să prinzi rădăcini undeva, te aruncau iar în stradă. Până când ai încetat să mai iubești. Până când ai început să pleci singur, fără să mai aștepti să te alunge.

– Nu despre asta e vorba.

– Ba tocmai despre asta e vorba, a spus ea, cu buzele tremurânde, în timp ce o lacrimă i se prelingea pe obraz. Ne pedepsești – pe mine și pe Mac – din cauza trecutului tău. Mă iubești. Și îl iubești și pe Mac – într-un mod insondabil și misterios. Noi suntem familia ta. Noi suntem familia pe care ți-ai dorit-o și pe care n-ai avut-o niciodată. Chiar tu mi-ai

spus asta. Și acum vrei să pleci. Ne respingi înaintea noastră să te respingem pe tine. Dumnezeu, Jethro, oare atât de puțin îl cunoști pe Mac? Atât de puțin mă cunoști pe mine?

Sufletul i se frângea în două. L-a privit în ochi și i-a văzut umbrele și suferințele din trecut și inima i s-a încheștat de durere pentru băiatul orfan, fără casă și iubire.

– Te iubesc, a spus ea cu o voce crispată, reprimându-și cu greu lacrimile. În timp, te voi iubi cu aceeași pasiune cu care îl iubesc pe Mac. Te voi iubi atât de tare încât îmi vei frânge inima dacă vei pleca. Așa că – dacă vrei să pleci – poate ar fi mai bine să pleci acum. Mi-ai frânge doar inima. Mai târziu, însă, mi-ai distruge sufletul – și pe al meu, și pe al lui Mac. Și prefer să-ți duc dorul decât să mă las copleșită de o suferință atât de mare.

El și-a încheștat maxilarul, gata parcă să-l rupă.

– Și ce se va întâmpla când te vei sătura să împarți patul cu doi bărbați în loc de unul singur? Când vei descoperi că sunt mai dificil decât Mac? Că nu sunt un cavaler în armură strălucitoare? Că viața alături de mine nu presupune doar lapte și miere?

– Crezi că Mac e perfect? l-a întrebat ea, uimită de inocența lui. Crezi că a glumit când ți-a povestit despre bâta de baseball? Sau că l-am obligat să doarmă pe canapea? Crezi că nu ne certăm niciodată, Jethro? Că noi doi nu ne vom certa niciodată? Dar asta înseamnă dragostea. Doar pentru că avem păreri diferite, nu înseamnă că nu ne iubim. Sau că nu

vom suferi. Ea i-a atins obrazul, apoi buzele, cu degetele tremurânde. Amândoi sunteți dificili, dar asta face parte din personalitatea voastră. Și eu pot să fiu nesuferită, dar asta nu înseamnă că nu ne putem iubi.

El i-a luat mâna și și-a ascuns obrazul aspru în căușul palmei ei, mângâind-o apoi cu buzele și înfierând-o cu sărutul lui pătimaș.

– Mă înspăimânți, a recunoscut el. Întotdeauna m-ai înspăimântat.

– Eu? I-a întrebat ea, aruncându-i o privire uimită. De ce te înspăimânt, Jethro?

– Pentru că sunt obișnuit ca oamenii să mă respingă, a spus el pe un ton aspru. Dar dacă tu m-ai respinge, nu știu cum aș mai reuși să trăiesc, Keiley. Ești ca o rază de lumină pentru mine, pe care n-am cunoscut-o niciodată. Și dacă mă obișnuiesc cu ea și ajung din nou în întuneric... a spus el, înghițindu-și cuvintele.

– Vei suferi, a spus ea încet. Și e greu să înduri suferința, nu-i așa, Jethro?

– Suferința îmi frânge sufletul, Kei, a răbufnit el, cuprinzând-o cu un braț și trăgând-o spre el. Ai înțeles? Dacă mai târziu îmi vei spune că nu mă iubești, mă vei distruge și mă voi transforma într-un monstru – un monstru mult mai cumplit decât nenorocitul ăla care te-a hărțuit.

Ea a clătinat din cap în timp ce lacrimile i se prelingeau pe obraji.

– Nu ne părăsi, Jethro! Mi-e frig noaptea. Trebuie să-mi încălzești patul alături de Mac. Nu voi mai cunoaște împlinirea fără tine acum, nu înțelegi asta?

El a respirat cu greutate și i-a aruncat o privire sălbatică.

– Nu pot să respir fără să-ți simt mirosul, fără să te doresc. De trei ani aștept clipa asta, Keiley, de trei ani aștept să te strâng în brațe. Și ai reușit să-mi înlănțui sufletul într-o singură săptămână. Iar peste trei ani, nu voi mai putea să renunț la tine.

– Atunci, nu renunța!

Keiley s-a apropiat mai mult de el, apăsându-și sfârcurile excitate de pieptul lui și simțindu-i pasiunea și starea de excitație în clipa în care și-a mângâiat penisul de abdomenul ei.

Ea și-a încheștat mâinile în părul lui și l-a tras spre ea.

– Iubește-mă, Jethro! i-a șoptit ea. Iubește-mă!

A prins-o cu putere de umeri și a ridicat-o în brațe în timp ce ea și-a încolăcit picioarele în jurul taliei lui. Nu mai era iubitul tandru pe care îl cunoștea. În timp ce buzele li s-au contopit într-un sărut pătimaș, penisul lui și-a croit drum printre coapsele ei și i-a invadat comoara udă și fierbinte.

Senzațiile au explodat prin trupul ei cu puterea unui vulcan. Un țipăt de plăcere i-a scăpat printre buze, iar inima a început să-i bată năvalnic, copleșită de extaz. În timp ce penisul lui îi explora adâncurile, el a început să se înfrupte din ea cu o pasiune care a lăsat-o fără suflare.

Mișcările din ce în ce mai alerte ale actului sexual au făcut-o să plutească printr-un caleidoscop de culori. Țintuind-o de perete și prinzând-o cu mâinile de fese, a început s-o posede cu mișcări violente și disperate, care i-au tăiat răsuflarea și au adus-o în pragul freneziei.

Ea s-a prins cu mâinile de el și s-a abandonat cu totul în brațele plăcerii. În brațele lui Jethro. Loviturile puternice ale penisului său, gura lui lacomă care îi răvășea, rând pe rând, buzele, gâtul și sânii, îi îmbătau simțurile și rațiunea.

Respirau sacadat sub imperiul unei plăceri imense, devastatoare.

– Îmi place să te ating, a îngăimat el, ascunzându-și fața în gâtul ei. Să mă îmbăt cu aroma și cu gustul tău.

– Nu te opri! l-a implorat ea, prinzându-se de umerii lui, în timp ce mișcările lui se intensificau, sondându-i și mai mult adâncurile. O, Doamne, Jethro, nu te opri! Niciodată!

– Niciodată!

Îi ronțăia gâtul și o poseda cu mișcări din ce în ce mai adânci și mai rapide, până când explozia devastatoare a simțurilor a pus stăpânire pe pântecul și clitorisul ei, făcând-o să țipe din rărunchi.

Un mormăit a scăpat printre buzele lui Jethro când – după alte două lovituri puternice – și-a revărsat sămânța în adâncurile ei, punându-și astfel pentru totdeauna pecetea asupra ei.

Când partida s-a încheiat, ea s-a rezemat, vlăguită, de pieptul lui, încercând să-și recapete suflul și să deschidă ochii.

Și l-a văzut pe Mac stând în prag, cu ochii lui cenușii licărind de pasiune, dragoste și dorință.

– Ar fi bine să faceți duș, le-a spus el cu o voce răgușită. Victoria și Robert sunt în drum spre noi. Victoriei nu-i place să aștepte.

Jethro i-a dat încet drumul, sărutând-o ușor pe gură, în timp ce ochii îi trădau iubirea și veselia în locul suferinței și umbrelor întunecate, ce i-au bântuit sufletul până atunci.

– Cred că trebuie să mai cumpărăm niște teren, a spus el apoi. Dacă eu și Mac vom munci pe rupte, nu te vom epuiza peste măsură.

– Rămâi? a țipat ea, ațintindu-și ochii asupra lui în timp ce durerea din piept începea să se domolească.

– Cred că da, a răspuns el, clătinând din cap cu o tristețe simulată. Mac te răsfăță prea tare. Cineva trebuie să pună piciorul în prag.

– După încă o săptămână, mă vei răsfăța și tu, a spus ea, cuprinzându-l cu brațele de gât și întâlnind privirea aprobatoare a lui Mac, în care a citit dragostea, dar și bucuria.

– Vă iubesc pe amândoi, a șoptit ea, cu glasul răgușit când Jethro a făcut un pas înapoi ca să-l primească pe Mac în cercul lor.

Keiley i-a cuprins de gât pe amândoi, iar ei au strâns-o în brațe, învăluind-o în mantia pasiunii lor.

Era egoistă. Nu voia un simplu menaj *à trois*, voia un întreg. Și îl avea acum în brațele ei. Doi bărbați și un viitor promițător.

Victoria Staten a intrat în hol înaintea fiului ei, Robert, având pe chip o expresie obosită și tristă, în timp ce Keiley stătea la intrarea din sufragerie și îl privea pe Mac, care își întâmpina vizitatorii.

Robert era puțin mai în vârstă decât Mac. Mai scund, dar distins, stăpân pe el și organizat. Preluase frâiele afacerilor de familie, ale căror obiecte de activitate erau extrem de variate – de la computere la prelucrarea bumbacului. Avea umerii largi, părul negru, tuns scurt, și ochii verzi ca marea. Și-au strâns mâinile, apoi Mac i-a făcut cunoștință cu Jethro.

– Putem să stăm puțin de vorbă? a întrebat Robert, îndesându-și mâinile în buzunarele pantalonilor în timp ce îi privea pe Jethro și Mac.

– Pofțiți, Robert, Victoria! a spus Keiley, invitându-i în sufragerie. Mă duc să fac o cafea.

– Nu, draga mea, a spus Victoria pe un ton ferm. Vreau să participi și tu la discuția noastră.

Keiley i-a aruncat o privire lui Robert. Acesta a încuviințat din cap.

– Pofțiți! i-a invitat și Mac.

Jethro i-a condus în sufragerie, așezându-se lângă canapea și indicându-le cele două scaune din fața unei măsuțe de cafea. Când Victoria și-a ocupat locul, Jethro s-a așezat într-un colț al canapelei, urmat

de Keiley și apoi de Mac, care a ocupat celălalt colț al divanului.

Poziția lor nu i-a scăpat Victoriei. Îi privea cu o expresie încordată, dar a înțeles aluzia gestului lor.

– Vreau să vă cer iertare pentru comportamentul Deliei, a spus Robert, scrutându-i cu privirea. Știu că a primit fotografia de la Wes Bridges. Șeriful i-a găsit adresa de e-mail pe laptopul lui. A fost o adevărată pacoste și îmi asum vina pentru asta.

– De ce? l-a întrebat Keiley, citindu-i uimirea în priviri. De ce să-ți asumi tu vina?

– Pentru că – deși știam că era nebună după Mac – am acceptat să mă căsătoresc cu ea, a răspuns el pe un ton glacial. N-o să te mai deranjeze de acum înainte.

– Ce te face să crezi asta? l-a întrebat Mac cu o voce domoală, dar amenințătoare.

Keiley cunoștea mânia lui Mac la adresa Deliei, dar mai știa că el nu și-ar fi dorit ca furia lui Robert să se transforme în violență fizică. Indiferent cât de mânios era, nu l-ar fi iertat pe Robert dacă ar fi lovit-o.

– Delia stă acum la sora ei din Pennsylvania până la finalizarea divorțului nostru, a spus Robert. Mă îndoiesc că se va mai întoarce vreodată aici. Va trebui să înfrunte oprobriul public. Nici înainte nu avea prea mulți prieteni, iar după povestea asta, nu cred că o va mai susține cineva.

– Și eu vreau să vă cer iertare, a spus Victoria, oftând. Ar fi trebuit s-o strunesc cu mai multă fermitate. Am

sperat că se va potoli după ce Robert a amenințat-o cu divorțul. Îmi cer iertare din nou.

Keiley s-a uitat în altă parte, dar Victoria i-a întâlnit privirea.

– Nu vă învinovățim nici pe tine, nici pe Robert, Victoria, a spus Mac. Dar nu am de gând să te las s-o pui pe Keiley la stâlpul infamiei.

– La ce te referi? a întrebat Victoria pe un ton imperativ. Tinere, de când ai tu dreptul să-mi dai ordine?

Keiley și-a întors capul, iar Jethro a chicotit. Mac a avut bunul-simț să se schimbe la față în urma muștrării ei, dar nu intenționa să se dea bătut prea ușor.

– De când poziția soției mele în comunitate este în pericol din cauza faptelor reprobabile ale nurorii tale, a spus el pe un ton glacial. Delia i-a cerut să-și dea demisia din comitetul de caritate în prezența consiliului director. Vreau să ne asiguri că poziția ei nu este nicidecum periclitată, iar tu vei continua să o susții.

Keiley a tresărit. Se aștepta ca Victoria să-i dea în cap doar pentru simplul fapt că i-a sugerat s-o susțină în continuare. Ea a schițat, în schimb, un zâmbet.

– Va fi interesant să vă văd pe amândoi servind hotdogi în vara asta, a răspuns Victoria. O voi susține atât timp cât tu și Jethro o veți însoți la festivalul de caritate. Dacă soția ta va putea să înfrunte publicul cu mândria și eleganța de care a dat dovadă la Casey's, atunci veți reuși și voi să faceți același lucru. Sunteți de acord?

– Am treabă... a spus Jethro, aproape speriat.

– Ne-am înțeles, tinere? a insistat Victoria, cu o voce rece ca gheața. Dacă vrei să faci parte din această familie și dacă vrei ca eu să vă susțin relația, atunci trebuie să-mi împlinești dorința. Vreau să văd cum cârduri de femei curioase se strâng în fața gheretei voastre ca să cumpere hotdogi de la cei doi băieți răi din oraș. Această condiție nu este negociabilă.

Jethro i-a aruncat lui Mac o privire furibundă. Cerându-i să intervină.

Mac a ridicat mâinile în semn că se predă.

– Nu te împotrivi, amice! E mai dură ca tine.

Robert s-a rezemat de spătarul scaunului și a chicotit la vederea spectacolului, fixând-o pe Keiley cu o privire admirativă.

– Felicitări, Keiley! a spus el. Te asigur că ești singura femeie care a reușit să iasă, vie și nevătămată, dintr-un scandal de asemenea anvergură, obținând promisiunea de susținere din partea mamei.

– Taci, Robert! a spus Victoria, străfulgerându-l cu privirea.

– Toți ar trebui să fim la fel de curajoși, a continuat Robert.

Keiley a făcut ochii mari când l-a văzut ridicându-se în picioare și salutându-i pe Jethro și Mac.

– Vă mulțumesc pentru că m-ați lăsat să mă ocup singur de Delia. Sunt conștient că ne-ați fi putut crea probleme serioase dacă ați fi vrut să faceți asta.

– Ți-am spus, Robert, John McCoy este un individ rațional, a spus Victoria pe un ton de reproș,

ridicându-se și ea în picioare. Ar trebui să vii mai des la consiliile mele.

El a oftat. Privirea lui trăda faptul că certurile de acest gen erau obișnuite.

– La revedere, Keiley, a spus el, salutând-o din cap înaintea de a-i întinde mâna lui Mac. Îți mulțumesc încă o dată pentru că ești un tip rațional.

– Iar eu îți mulțumesc pentru că ai trimis-o în Pennsylvania. N-aș mai fi rămas un tip rațional în alte condiții, a răspuns Mac, râzând.

– Da, mi-am imaginat, a spus Robert, dând din cap. E timpul să plecăm acum. Știu că și pe voi vă așteaptă o călătorie mai târziu. Dacă mai ai nevoie de ceva...

Cuvintele au rămas plutind în aer, dar mesajul era clar.

– Știe cui să ceară ajutorul, a spus Victoria, pe un ton ferm. John a știut întotdeauna că poate oricând să apeleze la mine, Robert.

– Da, mamă, a răspuns el cu un zâmbet tolerant în colțul gurii, ce-i trăda dragostea pentru mama lui.

– Victoria, a spus Mac, prinzând-o cu mâinile de umeri și sărutând-o ușor pe obraz, îți mulțumesc.

Victoria l-a privit cu o expresie tandră, care a căpătat însă imediat trăsăturile inflexibile și trufașe ce o caracterizau.

– Ești un păgân! a murmurat ea apoi. Am știut întotdeauna că ai o latură sălbatică. Nu m-ai păcălit niciodată.

– Nu, doamnă, nici n-am încercat, a răspuns el, zâmbind. Și ar fi bine să cumperi hotdogi de la ghereta mea în vara asta, pentru că altfel îți voi trimite toți moșii pe cap. Imaginează-ți ce coadă se va forma în fața gheretei tale dacă le voi spune că vinzi „bezele“!

– Amenințarea asta nu va da întotdeauna roadele scontate, a spus ea, dojenindu-l cu degetul. Fiți cu minți acum! Toți trei. Năzbâtiile voastre mi-au distrus liniștea. Ca să nu mai spun că mi-au încins telefonul, a continuat ea, oftând din rărunchi. Telefonul încă suna când am plecat de dimineață. Tu și tânărul tău prieten o să vă bucurați un timp de popularitate. Doamnele sunt scandalizate și curioase. N-ar fi de bun augur să le țineți la distanță, de asta trebuie să fiți siguri.

– Da, doamnă, a spus el, mascându-și zâmbetul.

– Vino cât de curând să-mi faci o vizită! l-a rugat Victoria, mângâindu-i obrazul cu un gest matern, care i-a umplut ochii de lacrimi lui Keiley. Mi-e dor de discuțiile pe care le purtam cândva.

– Da, voi veni, i-a promis Mac, însoțindu-l pe fiul ei la ușă în timp ce ea i-a aruncat o privire tandră.

– Cât mai curând, i-a reamintit ea. Toți trei.

Când ușa s-a închis în urma lor, Keiley a oftat satisfăcută. A zâmbit senzuală, văzând cum cei doi bărbați își desfăceau curelele de la pantaloni cu aceeași nerăbdare cu care ea și-a aruncat sandalele din picioare și și-a scos pantalonii capri.

În câteva clipe, erau complet goi, iar Keiley s-a trezit în brațele celor doi bărbați pe care îi iubea din tot sufletul.

A țipat de plăcere simțind cum Jethro i-a penetrat anusul, în timp ce Mac îi invadea vulva, iar ea îl devora cu gura, cu limba și cu dinții.

În spatele ei, Jethro i-a atacat cu buzele gâtul și umerii, sărutând-o și răvășind-o la rândul lui. Se înfruptau amândoi din trupul ei, așa cum și ea se îmbăta cu atingerile lor.

– Mac! a gemut ea, plutind pe aripile plăcerii, când au început s-o posede cu pasiune, absorbindu-i trupul și sufletul.

Ea s-a arcuit în brațele soțului ei, care o privea cu ochii licărind de iubire și de liniște.

– Te iubesc, a șoptit ea, copleșită de plăcere. Vă iubesc pe amândoi. Vă iubesc atât de mult.

– Doamne, Keiley! a spus Mac, cu mâinile încleștate pe șoldurile ei ca s-o imobilizeze în timp ce o penetra cu disperare. Ești sufletul meu.

– Și viața mea, a mormăit Jethro, ținând-o de umeri, aplecată spre pieptul lui Mac, în timp ce plăcerea și durerea posedării sale se contopeau cu extazul suprem pe care i-l ofereau mișcările frenetice ale lui Mac, purtând-o pe aripile unui orgasm răvășitor, care a lăsat-o fără suflare.

Acesta era visul pe care nu a sperat vreodată să-l vadă împlinit. O plăcere interzisă pe care nu a crezut

că o va trăi vreodată. Dar o trăia acum. O trăia în brațele lor sub imperiul muzicii și al șoaptelor de iubire.

Plăceri interzise. Și toate erau ale ei. Pentru totdeauna.